Drs. J. Poot sr.

De Demmink Doofpot

Fatsoen en regeren moet je doen

Drs. J. Poot sr.

De Demmink Doofpot

Fatsoen en regeren moet je doen

Inhoudsopgave

Voorwoord

Fatsoen moet je doen – Mooie woorden, slechte daden

In mijn advertentie **Open brief aan minister Hirsch Ballin** in NRC Handelsblad van 23 april 2010 heb ik deze minister van Justitie een rapport toegezegd over zijn hoogste ambtenaar, secretaris-generaal Demmink, al vele jaren in opspraak. In **Doodzonde tegen de Rechtsstaat** ben ik al kort op hem ingegaan. Allereerst op zijn uitgavenpatroon naar aanleiding van 2 artikelen in NRC Handelsblad getiteld **Topman Justitie dineerde voor 13 mille,** voorts **Declaraties hoger dan van andere sg's** d.d. 12 september 2009, tenslotte gevolgd door een hoofdredactioneel commentaar **Onkreukbaar gezag, topambtenaar Justitie geeft met declaraties slecht voorbeeld** d.d. 15 september (pag. 219 en 220). Bovendien verwijs ik naar mijn Nawoord blz. 255: *"Is Hirsch Ballin wel de baas van Justitie? Of is dit de secretaris-generaal die kennelijk zijn gangetje mag gaan, € 18.000 aan eten en vooral drinken mag uitgeven. Hirsch Ballin heeft dit nota bene vergoelijkt en slechts opgemerkt 'De gemaakte kosten zijn soms aan de hoge kant maar van onrechtmatigheden is geen sprake.' Hoe weet deze minister dat zo zeker? Immers zijn s-g is niet alleen de s-g met veruit het hoogste bedrag voor etentjes maar is tevens de enige s-g die geen formulieren invult. Bovendien is zijn s-g de enige die wat de uitgaven van € 13.000 betreft bonnetjes bewerkt met andere woorden geknoeid heeft. Tenslotte zijn er over € 5.000 uitgaven helemaal geen bonnetjes. Met wie heeft de s-g dan gegeten en gedronken?"* Deze Joris Demmink wordt al jaren publiekelijk beschuldigd van pedofilie, het tweede onderwerp, zo men wil beschuldiging, waarop ik eveneens ingegaan ben o.a. op pag. 255 *"Fatsoen moet je doen, stelt onze minister-president. Waarom tolereren Balkenende en Hirsch Ballin dan dit wangedrag van deze s-g en negeren zij de beschuldigingen over zijn vermeende pedofilie? Niet alleen Demmink is door deze passiviteit chantabel maar ook Hirsch Ballin en zelfs Balkenende dus de regering. Immers pedofilie wordt in de beschaafde wereld als misdadig beschouwd en berecht."*

Opvallend is nu dat tegen de oppermachtige s-g niets ondernomen wordt, en dat deze rustig zijn gangetje mag gaan. Waarom onderneemt Hirsch Ballin niets tegen zijn s-g? Wat heeft deze minister te verbergen? Hirsch Ballin zal toch niet gechanteerd worden door zijn eigen s-g? Daarbij wil ik benadrukken dat juist de s-g van Justitie een voorbeeld moet zijn voor zijn collegae en voor alle ambtenaren. Waarom worden bedoelde artikelen in NRC Handelsblad genegeerd door Hirsch Ballin evenals mijn boek **Doodzonde tegen de Rechtsstaat** reeds van een half jaar geleden? Ten overvloede herhaal ik de 2 vragen in mijn open brief van 23 april 2010 aan deze minister van Justitie, opgenomen in NRC Handelsblad van 26 april 2010.

1. Hoe is het mogelijk dat zijn voorganger Donner deze s-g in 2002 benoemd heeft, terwijl Demmink toen al jaren in opspraak was?
2. Hoe is het mogelijk dat Hirsch Ballin Demmink tot op heden gehandhaafd heeft ondanks diverse aangiften en een stroom van negatieve publiciteit in het NOS Journaal, Een Vandaag, Netwerk en andere media?

Dit stilzwijgen, dit negeren in plaats van regeren doet het ergste vermoeden. Is Hirsch Ballin niet bij machte maatregelen te nemen? Een fatsoenlijk mens kan beschuldigingen over pedofilie immers niet onbesproken laten. En al helemaal niet een minister van Justitie aanhoudende beschuldigingen en aangiftes tegen zijn hoogste ambtenaar en voornaamste raadgever.

> N.B. Als de s-g geen pedofiel is, waarom neemt Demmink daartegen niet publiekelijk stelling en zwijgt hij daarover al jarenlang?

Afgezien daarvan is dit niet in het belang van de overgrote meerderheid van fatsoenlijke en goede rechters en ambtenaren bij Justitie. Hirsch Ballin brengt daarmee de rechtsstaat in gevaar. De vele reacties van lezers op **Doodzonde tegen de Rechtsstaat** liegen er overigens niet om. Duidelijk blijkt een snel afnemend vertrouwen in de Rechtsstaat en de rechterlijke macht, alsmede de politiek. Vandaar dat ik onlangs daarover een 4e boek gepubliceerd heb **Schipholgate** met als ondertitel **Geachte heer Poot, ga door hou vol.**

De belangrijkste reactie in een persoonlijke brief aan mij van 7 december 2009 heb ik daarin echter niet vermeld. Deze was afkomstig van een klokkenluider uit de recherchewereld en hoogst verontrustend. Ik citeer:

"Ik heb zelf eerder uit zeer betrouwbare bron vernomen dat sprake is van een groot pedofielen netwerk in Den Haag. Daarin zou niet alleen genoemde s-g Joris Demmink betrokken zijn maar veel meer hoge topambtenaren en politici." (vet JP)

…

"Hij vertelde me toen over het pedofielen netwerk en de kwalijke rol die Joris Demmink daarbij speelde. Waar het om ging is dat er geen enkele twijfel was over de juistheid van de informatie."

…

"Ik sprak in die tijd echter nog met een 2e bron te weten een interim bedrijfsarts die werkzaam was bij zowel het ministerie van Justitie als bij VROM. Die bevestigde nog eens het verhaal van Demmink en de gebeurtenissen rondom het misbruik van de jongens en de gevolgen die dat had voor o.a. een chauffeur."

Inmiddels heb ik c.q. heeft Chipshol een aantal diepgaande besprekingen met deze klokkenluider gevoerd. Bovendien met de **Stichting Expertgroep Klokkenluiders** in oprichting. Daarvan worden de oprichters Gerrit de Wit (voormalig recherchechef) voorzitter en Henk Laarman (voormalig rechercheur criminele inlichtingen) secretaris. Andere belangrijke leden zijn de klokkenluiders Harry Timmermans (Schiedamse parkmoord), Paul Schaap (Reactor Petten, tevens oprichter). Voorts Prof. Mr. Cees Schaap (geen familie) als forensisch expert. Tenslotte Paul van Buitenen, die in 2003 als Europees ambtenaar de EU-commissie onder voorzitterschap van Jacques Santer wegens corruptie tot terugtreden gedwongen heeft. Tezamen met De Wit heeft Van Buitenen **Europa Transparant** opgericht, welke partij in 2004 twee zetels in het Europarlement wist te verwerven, met Van Buitenen als fractievoorzitter.

Uit het persbericht van de Stichting Expertgroep Klokkenluiders citeer ik *"Het Stichtingsbestuur beoogt dat er erkende klokkenluiders professioneel actief worden in advisering en voorlichting en dat zij tevens daadwerkelijk begeleiding en ondersteuning geven aan melders van misstanden. In zowel de publieke als in de marktsector. Daarnaast informeerden en adviseerden zij leden van de Tweede Kamer, waarbij voortdurend werd gepleit voor de invoering van een daadwerkelijke bescherming van klokkenluiders. Een feit is dat voor het initiatief brede steun bestaat in de Tweede Kamer!!"* Ergens anders heb ik gelezen dat dit met name de VVD, SP en PVV betreft.

Welnu genoemde klokkenluidersbrief van 7 december 2009 aan mij persoonlijk was zo onthutsend dat ik besloten heb tot een diepgaand onderzoek. Daartoe

heb ik een voormalig topambtenaar van Justitie, die rechtstreeks onder Demmink gewerkt en hem op buitenlandse reizen vergezeld heeft, om een rapport verzocht. Dat rapport, deel I in dit boek, is 15 februari 2010 uitgebracht en onthullend. Daaruit blijkt overduidelijk dat de werkelijke macht op Justitie bij s-g Demmink berust, bovendien nog veel verder reikt door zijn uitgebreide en machtige netwerk op andere ministeries. Voorts dat er sprake is van macht gebaseerd op terreur. Daarvan getuigt het eind van het eerste deel van zijn rapport. Daartoe citeer ik hier zijn advies in zijn geheel (blz. 9 en 10):
"JD wordt van zeer ernstige misdrijven beschuldigd. Misbruik van zijn (macht-)positie wordt aangevoerd als argument, waarom hij er tot nu toe mee is weggekomen.

De beide ministers Donner en Hirsch Ballin ontkennen elke vorm van rook, laat staan vuur, zonder dat de beschuldigingen met feiten worden weerlegd. (vet JP) *Als JD extreem vaak functioneel buiten de deur eet op rijkskosten hoeft hij niet te vertellen met wie hij at en wat de functionele aanleiding was voor die ontmoeting. In alle vergelijkingen is zijn gedrag op dit punt extreem.* ***De arm van JD reikt tot de top 100 van de staande en zittende magistratuur en zeker ook de top 50 van Buitenlandse Zaken en indirect zeker ook de AIVD.*** (vet JP)

JD heeft 9 jaar op rijkskosten de wereld bereisd en in de afgelopen twee jaar heeft hij op rijkskosten excessief intensief (functionele) gesprekken in (dure) restaurants gevoerd. Dat roept de vraag op of de functionele positie niet (mede) wordt gebruikt voor belangen die verband houden met zijn vermeende dubbelleven.
Mijn advies is om met een beroep op de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB) de stukken op te vragen, die betrekking hebben op de dienstreizen buitenland van JD sinds 1993.

Daarnaast moet inzicht worden geëist in de namen van de tafelgenoten met aanduiding van het aan justitie gerelateerde belang.

Nog een enkele opmerking van cruciaal belang. De terughoudendheid van alle publieke media in de casus JD is opvallend. Oud-collega's met wie ik sprak reageren allen in dezelfde zin als Hilbrand Nawijn in de publicatie op internet. Het ademt steeds een verzuchting als: 'We weten toch dat er iets niet klopt, maar niemand kan het hard maken, dus ik ga er mijn handen niet aan branden.' ***Angst, echte angst voor repercussies is wat voortdurend een rol speelt. De verwevenheid van (delen van) de pers met het topcircuit (inclusief het Koninklijk Huis) in Den Haag en daarbuiten is een feit."*** (vet JP)

Dat deze angst zo niet terreur een cruciale rol speelt bij de handhaving van Demmink als s-g, staat buiten kijf en is geen theorie of verzinsel. Een blijk daarvan is het harde feit, dat deze voormalige Justitie-ambtenaar op het laatste moment geweigerd heeft de toegezegde nadere uitwerking van bepaalde onderdelen van zijn rapport aan Chipshol te verstrekken, uit vrees voor repercussies voor zijn gezin. Met als verklaring dat na besprekingen met voormalige collega's 4 banden van zijn auto lek geprikt zijn. Overigens is daarover een proces-verbaal opgesteld.

N.B. Wordt deze terreur ook uitgeoefend op Hirsch Ballin en is dat een verklaring voor zijn handhaving van Demmink als s-g? Het is maar een vraag. Voorts een verklaring voor de benoeming van Demmink tot s-g door de toenmalige minister Donner? Voorts een verklaring dat Balkenende de premier van *"fatsoen moet je doen"* passief blijft? Tenslotte dat Demmink, immers zelf ook uitermate chantabel, een willig werktuig van de regering is ten gunste van het staatsbedrijf Schiphol met name bij de vervanging van alle 3 rechters Monster c.s. in onze schadeprocedure tegen de luchthaven? Niet te vergeten de benoeming van Schiphol advocaat Koeman tot lid van de Raad van State? Het zijn maar vragen. Maar zij mogen langzamerhand wel eens beantwoord worden. Nederland als democratie , zij het niet meer Rechtsstaat, heeft immers niet voor niets een parlement: een zgn. volksvertegenwoordiging!!

Het laatste onderdeel van het onthullende rapport van deze voormalige topambtenaar is niet in dit 5e boek **De Demmink Doofpot** opgenomen. Het bleek nl. grotendeels te bestaan uit artikelen ontleend aan Micha Kat als bron. Vandaar dat ik deze journalist verzocht heb om eveneens een rapport over de s-g van Justitie op te stellen. Dat is in dit boek als deel II opgenomen. De daarbij gaande documenten als bewijsmateriaal zijn zo opmerkelijk en divers, dat deze apart achterin het boek als bijlagen (56) zijn opgenomen.

N.B. Het is mij bekend dat Micha Kat verguisd wordt en niet geliefd bij de pers is. Zeker niet bij NRC Handelsblad, waar hij redacteur geweest is en bij de Telegraaf waar hij benoemd was als correspondent voor Z.O.-Azië, echter op het laatste moment niet gehonoreerd.

In zekere zin is een en ander begrijpelijk. Soms zijn Kats conclusies nog niet bewezen en bezigt hij wel eens onparlementaire uitdrukkingen. Maar dan bevindt hij zich in goed gezelschap. Was het niet Balkenende die 3 jaar geleden Bos voor *"leugenaar"* etc. uitmaakte? En Marijnissen die een minister in het parlement *"flapdrol"* noemde?

Zou je niet uit je vel springen als slachtoffer van Westenberg als je vaststelt dat deze verkeerde rechter niet door Justitie aangepakt wordt? Integendeel, hoewel deze "leugenaar onder ede" schuldig is, heeft de Raad van de Rechtspraak, dus de belastingbetaler, zijn proceskosten van € 136.000 voor 100% vergoed. Bovendien heeft Hirsch Ballin deze verkeerde rechter een "tantième" van € 75.000 gegeven. Daarentegen heeft de journalist, een arme drommel zonder baan, zijn huis moeten verkopen om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien en moeten emigreren naar het voordelige Laos. Even bedenkelijk is dat ondanks de veroordeling van Westenberg door het Hof te Amsterdam op 23 juni 2009, Justitie hem ongemoeid liet waardoor ik als enige tegen deze rechter aangifte moest doen wegens meineed en valsheid in geschrifte.

Kat heb ik kort geleden gevraagd: *"Micha waarom treed jij zo op en beklad jij gebouwen? Verzwak je niet je eigen positie met dit soort acties?"* Zijn antwoord was: *"Als Jood ben ik nog steeds verontwaardigd dat door de toenmalige verkeerde Nederlandse overheid zoveel Joden - nergens in Europa zoveel als in Nederland!- aan de Duitse bezetters overgeleverd en daardoor omgekomen zijn, zoals mijn familieleden. Thans laat de willige Nederlandse overheid de liegende Westenberg en de pedofiele crimineel Demmink ongehinderd als secretaris-generaal de baas spelen in Nederland. Daarom beklad ik gebouwen. Slechts zo krijg ik de aandacht. Opvallend is dat Demmink mij nooit heeft aangepakt wegens mijn artikelen over zijn pedofilie. Zoiets is toch veel ernstiger dan het bekladden van gebouwen waarvoor ik gearresteerd ben en wel vervolgd word."* Kat behoort tot de uiterst kleine groep van dappere journalisten, die Demmink en Westenberg wel durven aanpakken. Wie zijn er nu fatsoenlijk? De journalisten die hoewel op de hoogte een oogje dichtdoen, of degenen die Westenberg en Demmink en zijn uitgebreide netwerk durven aanpakken? Hoe dan ook Chipshol heeft het aan zijn boek **Topadvocatuur** (2004), waarin zijn artikel **De accountant en de grond rond Schiphol** te danken dat Westenberg per 1 oktober 2009 moest aftreden, zij het 15 jaar te laat. Vandaar dat Chipshol deze "onfatsoenlijke journalist" als speurhond met als enige een uitgebreid dossier over Demmink (als er andere journalisten zijn met gegevens over deze s-g houd ik mij aanbevolen) ingeschakeld heeft. Mijn conclusie is dat ook al zou slechts 10% van Kats stellingen waar zijn handhaving van Demmink als s-g uit den boze is.

Dat wil niet zeggen dat ik geen kritiek heb op Kat. Zo ben ik het met hem oneens over zijn op één lijn stellen van de Paus met Demmink. De Paus is immers geen vermeend pedofiel. Als calvinist vind ik dat de Paus en de R.K.-kerk zich kenmerken

door werken van barmhartigheid en naastenliefde. Voor zover mij bekend, kan s-g Demmink zich daarop niet beroemen. Wel vind ik dat de Paus met name wat misstanden betreft niet passief mag blijven, noch zich in zwijgen mag hullen. Dat geldt uiteraard ook voor de Koningin hoe veel achting ik ook voor Hare Majesteit heb. Integendeel juist daarom is ingrijpen snel geboden, mede omdat in haar naam Recht gesproken wordt. Niemand kan meer zeggen *"Ich habe es nicht gewusst"*.

Tenslotte om elk misverstand te vermijden teken ik aan dat ik weliswaar 3 rapporteurs heb ingeschakeld voor nader onderzoek naar Demmink, maar niet verantwoordelijk ben voor de inhoud van hun rapporten. Hoewel een klokkenluider mij als eerste gerapporteerd heeft, komt de **Stichting Expertgroep Klokkenluiders** in mijn boek als laatste aan het woord. Klokkenluiders hebben dus zowel het eerste als het laatste woord, in deel III van dit boek. Laarman en De Wit hebben daarop het volste recht. Zij zijn en worden nl. zo slecht door de overheid behandeld, dat aan hun lange voorbeeldige carrières een einde kwam en bijna aan hun leven. Beiden kregen door alle ellende nl. een hartinfarct. Nochtans zijn zij niet bij de pakken gaan neerzitten. Integendeel zij zijn de oprichters geworden van de Stichting Expertgroep Klokkenluiders.

Uit hun Expert opinion d.d. 5 mei 2010 inzake Misstanden Ministerie van Justitie citeer ik hun conclusies:

"Voormalig minister Donner heeft in 2003 m.b.t. zijn secretaris-generaal verklaard dat; "geen sprake is van rook laat staan van vuur". De facto neemt minister Hirsch Ballin sindsdien hetzelfde standpunt in. Dat standpunt is onhoudbaar en aan herziening toe. Op grond van de beoordeling van eerdergenoemde rapportages, en op grond van eigen vaststelling, waarbij met betrouwbare, relevante bronnen, onder meer bij Justitie is gesproken, stellen wij het volgende vast:

- *Er zijn sedert 2002 meerdere aangiften tegen de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie gedaan terzake pedofilie, waarvan in ieder geval in een van die aangiften onduidelijk is gebleven wat de status van behandeling, danwel de afdoening betreft.*
- *Er is sprake van aanhoudende geruchten en negatieve publiciteit over de secretaris-generaal. Sedert 1998 is gepubliceerd in zowel de schrijvende media als op de TV (o.a. NOS, NOVA en Netwerk) over pedofielennetwerken en de mogelijke rol daarin, of daarbij, van justitiële ambtenaren en de betreffende secretaris-generaal.*
- *Diverse bronnen bevestigen de benoeming van de secretaris-generaal in 2002 onder belastende omstandigheden. Opmerkelijk en zomogelijk verontrustend is dat minister*

Donner in 2002 de secretaris-generaal ondanks deze omstandigheden, publiciteit en beschuldigingen, heeft benoemd tot zijn hoogste ambtenaar bij Justitie.

- *De beschuldigingen van de veroordeelde Koerdische zakenman H.Baybasin, bij monde van zijn gemachtigde, advocaat Mr. A. van der Plas, aan het adres van de (rechts)Staat, haar gezagsdragers en ambtelijke vertegenwoordigers, zijn extreem en uitzonderlijk te noemen. Daarbij wordt gesteld dat sprake is van chantage van de secretaris-generaal i.v.m. pedofilie, welke chantage van een doorslaggevende rol en betekenis zou zijn geweest bij de veroordeling van Baybasin tot een levenslange gevangenisstraf. Daarbij wordt niet uitgesloten dat de secretaris-generaal dankzij zijn machtspositie en netwerk binnen Openbaar Ministerie en Justitie, zelf invloed heeft uitgeoefend op de rechtsgang.*
- *In de zogenoemde "Wabekepapers" (gespreksverslag d.d. 28 augustus 2003 met voormalig hoofdofficier van justitie Wabeke) wordt de pedofilie van de secretaris-generaal bevestigd.*

Lees hierna de 3 rapporten van 3 totaal verschillende auteurs, een voormalig topambtenaar van Justitie, een journalist en 2 klokkenluiders, en beantwoord dan de vraag of u Demmink met zo'n "cv" zou benoemen tot topman van welke organisatie dan ook. Vanaf de Koninklijke Shell tot het kleinste bedrijf. Is het denkbaar dat bijvoorbeeld Jeroen van der Veer of Hans Wijers ooit tot CEO waren benoemd na zo lang en zo fel belaagd en beschuldigd te zijn van pedofilie? En stelt u zich vervolgens de vraag hoe het mogelijk is dat Demmink desondanks in 2002 door minister Donner tot s-g van Justitie benoemd is en tot op heden door minister Hirsch Ballin gehandhaafd blijft. Niet te vergeten dat minister-president Balkenende, "Fatsoen moet je doen", nooit ingegrepen heeft. Wat is daarvoor de verklaring? En wat zijn de gevolgen voor de Nederlandse Rechtsstaat:

a) als Demmink inderdaad pedofiel blijkt te zijn?
b) geen pedofiel is maar wel lasterlijke verhalen de ronde blijven doen en tegen de verspreiders daarvan niet wordt opgetreden?

Deel I

Rapport voormalige topambtenaar Justitie

"Verslag op basis van een onderzoek en analyse in verband met de integriteit van de persoon van de Secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie" d.d. 15 februari 2010

Verslag op basis van een onderzoek en analyse in verband met de integriteit van de persoon van de Secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie



15 februari 2010

Loopbaan

a. medewerker directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, Ministerie van Defensie, van 1971 tot 1973;

b. plaatsvervangend hoofd directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, Ministerie van Defensie, van 1973 tot 1977;

c. hoofd directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, Ministerie van Defensie, van 1977 tot 1982;

d. plaatsvervangend directeur directie Politie, Ministerie van Justitie, van 1982 tot 1983;

e. directeur directie Politie, Ministerie van Justitie, van 1983 tot 1988;

f. hoofddirecteur hoofddirectie Organisatie Rechtspleging, Ministerie van Justitie, van 1988 tot 1990;

g. directeur-generaal Rechtspleging, Ministerie van Justitie, van 1990 tot 1993;

h. directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken, Ministerie van Justitie, van 1993 tot 2002;

i. secretaris-generaal Ministerie van Justitie, vanaf 1 november 2002 tot heden.

Functie jo. formele en materiële invloed:

Functioneren als topambtenaarbij Justitie, de persoon JD:

Snel na zijn overgang van het ministerie van Defensie naar het ministerie van Justitie werd duidelijk dat JD binnen Justitie carrière zou gaan maken. Hij viel op door zijn scherpzinnige en onafhankelijke analyses en hij had vanaf de aanvang groot gezag bij de politieke leiding van het departement. Zijn analyses waren zakelijk en altijd bruikbaar in een vaak lastige politieke context, waarvoor hij een feilloos gevoel heeft. Binnenskamers duidelijk en soms hard in zijn conclusies en opvattingen en naar buiten toe altijd loyaal jegens de politieke bestuurders. Opvallend was dat minister Sorgdrager in 1995 twee van de drie DG's ontsloeg cq wegpromoveerde. Ook heeft zij (als oud Procureur-generaal) een politieke vriend Docters van Leeuwen benoemd tot voorzitter van het college van PG's. Later kwam zij ook met hem in conflict en hij moest toen het veld ruimen. In al deze turbulentie bleef JD ongemoeid. Gewaardeerd om zijn kennis en politieke overlevingsinstinct bleef hij op zijn post als DG en de mensen om hem heen waren in toenemende mate verbaasd over zijn overlevingskunst. In de gesprekken die ik had met oud collega's uit die tijd werd door iedereen spontaan die periode genoemd, omdat iedereen verbaasd was dat hij telkens buiten schot bleef. Er werden binnen de justitietop veel grappen gemaakt over de homosexuele JD en dat het opviel dat in de leidinggevende posities binnen het departement steeds meer collega's van de

mannenliefde opdoken. Grapjes die altijd achter de hand werden gemaakt met een lichte toon van verbazing hoe iemand met alles lijkt weg te komen.
Zijn loopbaan verliep zeer voorspoedig. In de drie stappen van plv. directeur van de tot Directeur-generaal in de periode van 1982 tot1990. Vanaf 1990 maakt hij als DG deel uit van de hoogste bestuursorganen van het ministerie. De (wekelijkse) ministerstaf, waarin behalve de minister en de staatsecretaris de Secretaris-generaal (SG), diens plaatsvervanger(s) en de Directeuren-generaal (DG's), destijds drie in getal, zitting hadden. Het hoogste overlegorgaan van het departement. Daarnaast maakte hij deel uit van de departementsraad, zonder de bewindspersonen en verder dezelfde personen als in de ministerstaf. Alle belangrijke zaken, die om onderlinge afstemming binnen justitie vroegen kwamen daar aan de orde en de feitelijke macht van dat orgaan is zeer groot. Na zijn benoeming tot Secretaris-generaal in 2002 is hij voorzitter van de departementsraad. Vanuit die positie, lid en later voorzitter van de bestuursraad van het departement van Justitie, heeft hij overzicht over en inzicht in alle belangrijke dossiers die justitie in het bijzonder en het landsbestuur in het algemeen raken. Hier komen immers ook alle onderwerpen aan de orde die in de ministerraad en de onderraden daarvan worden besproken cq beslist en daar worden de adviezen voorbereid aan de bewindspersonen over in te nemen standpunten en/of te volgen strategie in de ministerraad en de onderraden.
Daarnaast heeft de SG nog een eigenstandige positie als belangrijkste politieke adviseur van de bewindspersonen. In mijn gesprekken met oud collega's en vanuit eigen waarneming weet ik dat die rol in het algemeen zeer werd gewaardeerd. Zijn kwaliteiten zijn niet alleen intellectueel en analytisch bovengemiddeld, hij heeft een feilloze politieke antenne, is erudiet, humoristisch en cultureel betrokken en actief. Hij heeft een uitstekend interdepartementaal netwerk; alle echt belangrijke mensen op de kerndepartementen zitten in zijn netwerk. Al mijn gesprekspartners zien in die combinatie een extreme kracht. Het zelfde geldt voor zijn persoonlijkheid die zonder uitzondering wordt gekenschetst als krachtig en overtuigend vanuit een enorme (dossier)kennis. Dat wordt gezien als verklaring voor het feit dat hij tot nu toe alle discussies en verdachtmakingen rond zijn vermeende dubbelleven heeft overleefd.
Iedereen die ik sprak heeft het gevoel dat het niet kan worden uitgesloten dat er wel degelijk echt iets mis is, maar niemand kan of wil in dit verband concrete feiten noemen die dat zouden kunnen hard maken. Niemand wil in dit verband zijn naam genoemd hebben, laat staan de geruchten uit eigen wetenschap bevestigen. Men geeft als belangrijkste reden daarvoor dat het eerder niet gelukt is de vermeende feiten hard te maken en mijn gesprekspartners gaven zonder uitzondering aan bang te zijn voor mogelijke repercussies, indien hun naam in dit verband wordt genoemd. Ik heb zelf niet gesproken met oud collega Hilbrand Nawijn omdat op internet van hem een uitvoerig interview verscheen (bijlage pagina 13 e.v.). Dat interview geeft goed weer wat ook mijn bevindingen waren bij het voorbereiden van dit verslag. Ook voor mij geldt overigens dat ik reëele angst heb voor mogelijke repercussies jegens mijn persoon en/of gezin. Als immers de vermeende beschuldigingen enige feitelijke grondslag zouden blijken te hebben dan valt niets uit te sluiten. Op internet wordt (weliswaar geheel onbewezen, maar niettemin) gesuggereerd dat er een link zou bestaan tussen het mogelijk blootleggen van het Nederlandse/Europese pedo-netwerk en de dood van enkele met name genoemde personen.



Algemeen
Het Ministerie van Justitie (MvJ) kan worden gekenmerkt als een "benoemingendepartement". Afgezien van Defensie, dat rechtstreeks de krijgsmacht aanstuurt en alle (top)benoemingen binnen die krijgsmacht bepaalt) heeft geen enkel ander departement zo veel buitendiensten als Justitie en daarbij zoveel invloed op de invulling van de topposities binnen die rijksorganen, waarvan de belangrijkste zijn de politie en de rechterlijke macht (zowel de zittende als de staande magistratuur).

1982-1988
(plv.) directeur, hoofd van de Directie Politie.

Tot de invoering van het huidige politiestelsel bij wet van 9 december 1993 kende Nederland gemeentelijke politiekorpsen bij de grotere gemeenten en het korps rijkspolitie dat de rest van het land bediende. De Rijkspolitie viel onder het beheer van Justitie en de gemeentelijke korpsen onder het beheer van de burgemeesters van de grotere steden. Alle benoemingen in de top van de politieorganisatie vonden plaats door de Kroon op voordracht van Justitie en Binnenlandse Zaken (BiZa).
Vanaf zijn aanstelling bij Justitie in 1982 tot 1988 zat JD als (plv.) directeur, hoofd van de Directie Politie in het hart van de macht als het gaat om benoemingen van de politietop.
De invloed bij de rijkspolitiediensten was direct en beslissend (met instemming van BiZa).
Zijn formele/functionele invloed was groot en zijn materiële invloed was, zeker vanaf 1983 toen hij directeur Politie werd, beslissend. Een voordracht aan de Kroon van een kandidaat die JD niet zou goedkeuren was de facto niet denkbaar.
Pas vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe Politiewet in 1994 werd de rol van Justitie jegens de toen ingestelde regiopolitiekorpsen een andere, maar nog altijd behoeven alle voordrachten aan de Kroon bij benoeming van topfunctionarissen bij de politiediensten de instemming van de departementen van BiZa en Justitie. A fortiori geldt dat voor benoemingen bij de landelijk georganiseerde politieonderdelen.

1988-1993
Hoofddirecteur hoofddirectie Organisatie Rechtspleging; directeur-generaal Rechtspleging

De hoofddirectie werd bij een reorganisatie in 1990 omgezet een het directoraat-generaal Rechtspleging (DGR). De materiële rol van de hoofddirecteur en later directeur-generaal was nauwelijks verschillend. Binnen de rechterlijke macht wordt dit directoraat-generaal soms schertsend aangeduid als "het politbureau", omdat alle benoemingen binnen de rechterlijke macht in Nederland daar worden voorbereid. Het begrip rechterlijke macht omvat zowel de zittende magistratuur, de rechters (ZM), als de staande magistratuur, de leden van het Openbaar Ministerie (OM).

Zittende magistratuur (ZM)

Leden van de ZM worden voor het leven benoemd en kunnen niet voor hun 70^e jaar worden ontslagen, anders dan door grove nalatigheid en dan alleen door tussenkomst van de Hoge Raad der Nederlanden.
Vaak wordt gedacht dat door die benoeming voor het leven de ministeriële invloed op het

functioneren van de ZM wordt uitgesloten en dat daarmee de onafhankelijke positie van de ZM is gewaarborgd. Dit is echter geenszins het geval. Immers na de aanstelling als (jongste) rechter lopen alle volgende benoemingen in promotiefuncties volgens dezelfde regels via het MvJ (DGR). Het college waar die benoeming moet plaatsvinden heeft veel invloed op die promotiebenoemingen via het recht van aanbeveling. Zonder aanbeveling (aan de MvJ), geen voordracht (aan de Kroon) en dus geen benoeming. De Presidenten van de rechtbanken (19) hebben materieel dus een beslissende invloed op de vraag wie binnen de rechtbank hoger komt in de hiërarchie.
Maar hoe wordt je één van die 19 presidenten? Ook daar geldt dat het eigen college op basis van de ingekomen sollicitaties een aanbeveling opstelt. Het MvJ (DGR) heeft daar echter in informele zin een veel grotere bemoeienis mee. Het is immers van belang dat bv. de president van de Haagse rechtbank alle Korte Gedingen tegen de Staat der Nederlanden behandelt en dat heeft – zeker informeel – invloed op het profiel van de daar te benoemen rechtbankpresident. Het wereldje is klein (19 mensen) en als kandidaat voor de functie draai je al jaren mee en men kent elkaar niet alleen goed binnen de ZM, men kent ook het MvJ en de mensen die daar cruciaal zijn bij het benoemingenbeleid in de top van het ZM. Relatief vaak hebben leidende rechters ook enige tijd op het ministerie een project getrokken of als lid/voorzitter van een adviescommissie adviezen uitgebracht over de meest uiteenlopende onderwerpen. Inhoudelijk overigens een logische gang van zaken en zeker niet slecht voor de inhoudelijke kant van de beleidsvoorbereiding. Maar het betekent ook dat "men" elkaar kent en dat de informele invloed van het MvJ op de vraag wie in de top van de ZM terechtkomt relatief groot is. Eigenlijk is het grootste risico dat die informele invloed nergens zichtbaar wordt en dat niemand echt kan beoordelen hoe ver deze reikt. Enige vorm van controle ontbreekt daarop. Met de komst van de Raad voor de Rechtspraak in 2002 is het voorbereiden van benoemingen bij de ZM op afstand gezet van het MvJ. Maar nog steeds geldt dat het circuit beperkt is tot een klein groepje insiders waarin in een vroeg stadium informeel duidelijk wordt wie waar rechtbankpresident kan/moet worden. Ook nu geldt nog dat een aanbeveling voor een benoeming door het MvJ moet worden omgezet in een voordracht aan de Kroon. Ook nu geldt dat die voordracht niet wordt gedaan als de MvJ echt bezwaren zou hebben. Het feit dat daarover nimmer een conflict naar buiten komt kan niet anders betekenen dan dat via afstemming in een vroeger stadium dergelijke situaties worden voorkomen.

Staande magistratuur (OM)

Bijzonder is de staatsrechtelijke positie van het openbaar ministerie in de verhouding tussen het openbaar ministerie en de minister van justitie. De minister van justitie maakt geen deel uit van het openbaar ministerie. Het openbaar ministerie heeft eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden die rechtstreeks uit de wet voortvloeien. De vijf procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn degenen die in hoofdzaak het te voeren beleid bepalen.
Het openbaar ministerie valt hiërarchisch gezien wel onder de minister van Justitie. Dat betekent dat de minister politiek verantwoordelijk is. De minister moet dus aan het verantwoording afleggen over het optreden van het openbaar ministerie. Hij is dan ook bevoegd binnen bepaalde grenzen bevelen aan het openbaar ministerie te geven. De leden van het openbaar ministerie zijn verplicht die bevelen op te volgen.

Het inhoudelijke beleid wordt in hoofdzaak bepaald door het College van Procureurs-generaal (PG's). Het benoemingenbeleid wordt bepaald door de minister van Justitie. Hij benoemt alle (top)functionarissen bij het OM. Dat betekent dat de voordrachten aan de Kroon tot benoeming van PG's en Hoofdofficieren van Justitie (HovJ's) worden voorbereid

binnen het DGR en via de Secretaris-generaal (SG) en de minister aan het Kabinet van de Koningin worden voorgelegd. De invloed van het ministerie op de posities in de top van het OM is doorslaggevend net als bij elke rijksdienst die hiërarchisch onder de minister valt. De DGR heeft daarbij een bepalende rol in het opstellen van de voordracht. Indien de SG of de minister het met die voordracht oneens zou(den) zijn kan deze niet doorgaan. Informele afstemming vooraf voorkomt dat deze situatie zich voordoet.

Aanvulling

Tussen 1982 en 1988 had JD een beslissende invloed op alle belangrijke benoemingen bij de politie. Hetzelfde geldt voor de benoemingen in de rechterlijke macht (zowel staande als zittende magistratuur) tussen 1988 en 1993.
De verwevenheid tussen het OM en de politie in groot. Het OM geeft leiding aan opsporingsonderzoeken. Dat geldt ook indien in die onderzoeken samenwerking plaatsvindt met bijzondere opsporings- en veiligheidsdiensten.
Ook is er sprake van vormen van verwevenheid tussen het MvJ, het OM, de politie en de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD), later Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD). Voor de personele invulling van de top van de BVD/AIVD wordt regelmatig geput uit personen die werkzaam zijn op het MvJ, bij het OM of de politie.

1993-2002
Directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken

In 1993 wordt JD benoemd als directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken (DGIAV). Hij vertegenwoordigd vanaf dat moment de minister van Justitie in alle relevante internationale fora zoals de Verenigde Naties (New York, Wenen, Geneve), de Europese Unie, de Raad van Europa etc. Daarnaast is hij verantwoordelijk voor vreemdelingenzaken. Dat betekent dat de directie Vreemdelingenbeleid op het departement en de Immigratie- en Naturalisatiedienst (als agentschap) rechtstreeks onder zijn verantwoordelijkheid vallen. JD verblijft in die periode zeer frequent in het buitenland, al dan niet in aanwezigheid van de minister en/of de staatssecretaris van Justitie.
Alle dienstreizen buitenland – en zeker die van een DG – worden ondersteund vanuit het ministerie van Buitenlandse Zaken en haar Ambassades. JD intensiveert in die periode zijn netwerk bij de buitenlandse dienst en hij onderhoud intensieve contacten binnen het netwerk van de belangrijke vertegenwoordigingen van Nederland in het buitenland.

Conclusies

JD opereert als hoogst verantwoordelijke ambtenaar en eerste adviseur van de minister en de staatssecretaris op het ministerie van Justitie (de SG). Zijn netwerk bestaat uit topfunctionarissen bij de rechterlijke macht (ZM en OM), de politie en de AIVD. Een groot aantal van de personen in dat netwerk zijn ooit op hun positie gekomen met bemoeienis van JD als directeur Politie, DGR en later SG. Vanaf 1993 verblijft hij als DGIAV zeer frequent in het buitenland en maakt de top 50 van de buitenlandse dienst deel uit van zijn netwerk.

Het is niet objectief vast te stellen of en zo ja, in hoeverre dit van invloed is op het feitelijk

functioneren van de politie en de rechterlijke macht en of er sprake is van onzuivere of onjuiste beïnvloeding op belangrijke processen en onderzoeken.
De bestuurlijke integriteit staat niettemin onder druk omdat er geen publieke vorm van toets of onderzoek is (geweest), waardoor een dergelijke onzuivere beïnvloeding kan worden uitgesloten.

Indien JD een relatie zou hebben (zoals de onbewezen beschuldigingen met klem stellen) met een pedo-netwerk van hooggeplaatsten dat had hij in de jaren van 1993 tot 2002 een uitgelezen gelegenheid zijn dubbelleven te leiden. Hij was functioneel onder meer verantwoordelijk voor dossiers als mensenhandel vanuit Oost Europa en Turkije. De reductie van het aantal asielzoekers uit risicolanden en voor de terugkeer van vreemdelingen naar hun land van herkomst. Dat bepaalde in hoge mate zijn reisdoelen en gaf hem ook een duidelijke functionele reden om die landen frequent te bezoeken. Ook hier is niet aangetoond dat JD zijn positie heeft misbruikt, zoals in de vele verdachtmakingen wordt gesuggereerd. Maar ook voor deze periode geldt dat de bestuurlijke integriteit onder druk staat omdat er geen publieke vorm van toets of onderzoek is (geweest), waardoor een dergelijke onzuivere handelwijze kan worden uitgesloten.

De beide bovenstaande conclusies dienen te worden bezien in het licht van de publieke discussie die sinds 1994 gaande is rondom de persoon van de SG en de beschuldigingen aan zijn adres. Een overzicht van die publieke discussie wordt hieronder aangegeven aan de hand van een chronologisch over zicht van de oud journalist Micha Kat en dat op internet beschikbaar is.

Geruchten/beschuldigingen in de publiciteit:

Op de internetsite www.klokkenluideronline.nl staat een chronologisch overzicht van zaken van de hand van de journalist Micha Kat. Daarin wordt de rol van JD genoemd en gekwalificeerd. Zonder alles wat daar wordt gesteld als waarheid aan te nemen, geeft dit overzicht wel een goed beeld van de publieke discussies die rondom de persoon van JD hebben gespeeld en nog altijd spelen. Ik heb bij deze notitie een afdruk gevoegd van dat overzicht. Voorts is bijgevoegd een selectie van het op internet beschikbare materiaal, voor zover dat is gebruikt bij mijn analyse en onderzoek.

Benoeming tot Secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie

Op 22 juli 2002 treedt mr. Piet Hein Donner aan als Minister van Justitie. Door het vertrek van Harry Borghouts per 1 juni 2002 naar de provincie Noord-Holland moet er een nieuwe SG worden benoemd. Minister Donner benoemt JD per 1 november 2002. SG benoemingen lopen formeel via de Ministerraad (MR). Er mag dus van worden uitgegaan dat de MR geen bezwaar heeft gemaakt.
Ten tijde van die benoeming door CDA minister Donner lopen er al volop discussies over de persoon van JD, waarbij de volgende (niet bewezen) verdachtmakingen de hoofdmoot vormden.

a. 1994 Politieonderzoeken in verband met misbruik van kinderen, waarbij de naam van JD wordt genoemd in het dagblad De Telegraaf;
b. 1998 Uitzending van Netwerk rapporteert over een grootscheeps onderzoek in 1994 van een speciaal opgericht politieteam uit Rotterdam, het HIK-team (Handel in

Kinderen). Het HIK team vond een escort-club van jonge jongens vanuit Oost Europa naar o.a. Nederland. Een Duitser wordt voor zijn betrokkenheid gestraft en er is tevens sprake van een zekere topambtenaar Joris, die ook wordt veroordeeld. Later wordt gesteld dat die Joris wel bestaat, maar dat niet gaat om JD van het MvJ.

c. 1998 In Amsterdam spelen het z.g. "Rolodex" en "Embargo"onderzoek naar een pedo-netwerk met hooggeplaatsten Ook de naam van JD wordt hierin genoemd, nl. als degene die het onderzoek frustreert via het PG parket zou het onderzoek hebben "geneutraliseerd".
d. 2000 JD trekt de aandacht van de researchredactie van het NOS journaal dat onderzoek doet naar vertakkingen van het Dutroux netwerk in Nederland. Ook hier stuit men op het doodgelopen "Embargo-onderzoek".
e. 2002 De Turk Baybasin wordt veroordeeld tot levenslang. Volgens zijn advocaat op basis van een gemanipuleerd dossier, waarin JD de hand heeft gehad.

Hoe komt een minister van Justitie in vrijheid tot een voordracht en benoeming van JD, waarover zoveel geruchten gaan?
Hij brengt naar buiten dat de AIVD voorafgaande aan de benoeming een onderzoek heeft gedaan. De uitkomst van deze screening is niet publiek en het is dus niet zeker dat van de zijde van de AIVD bezwaren zijn ingebracht of dat zij JD benoembaar achtten. Enkele niet-verifieerbare bronnen stellen dat de uitkomst van het onderzoek luidde "niet benoemen, te veel risico". Feit is dat de minister de benoeming rechtvaardigt door te wijzen op een AIVD screening die geen bezwaren opleverde, terwijl de advocaat van JD weliswaar de AIVD screening noemt, maar daarbij niet heeft gesteld dat dat onderzoek een voor zijn cliënt positieve conclusie trekt. Waarom gebruikt een advocaat dit argument niet als zijn cliënt beschuldigd wordt van zeer ernstige feiten?

Voor elke objectieve buitenstaander blijft het niet te begrijpen dat iemand over wie zo vergaande discussies lopen met betrekking tot zijn levenswandel geheel vrijwillig door de minister op die post wordt benoemd. Dat is te minder te begrijpen nu de geruchten over JD niet alleen mogelijke strafbare handelingen met jonge kinderen betreft, maar ook gaan over misbruik van zijn positie als topambtenaar bij Justitie en dat gedurende een groot aantal jaren. Een eerdere poging om de SG positie te verwerven bij het Ministerie van Defensie was niet geslaagd. Niemand kan met zekerheid stellen dat de achtergrond daarvan de informatie van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst is geweest, maar alles bijeen is dit besluit van de minister van Justitie niet te rijmen met de normale logica en de hoge standaards die zeker CDA-minister Donner moet hebben als het gaat om een SG op Justitie die van onbesproken gedrag is. Dat laatste was toen en is nog altijd niet het geval.

De kernvraag aan minister Donner moet zijn:
"Welk hoger belang wordt er gediend (of afgedekt) door het steunen van JD, zonder dat de verdachtmakingen met feiten worden weerlegd?"

Analyse en onderzoek

Feiten op basis waarvan verdere analyse en onderzoek heeft plaatsgevonden:

a. JD is niet van onbesproken gedrag; integendeel in ieder geval vanaf 1994 wordt zijn naam en rol besproken in alle publieke media, zoals kranten, weekbladen, tijdschriften, televisie-uitzendingen, zowel in het NOS journaal als in actualiteitenrubrieken;

b. De publieke discussie rondom zijn persoon speelden al volop toen minister Donner van Justitie kort na zijn aantreden per 22 juni 2002 via de ministerraad JD bij de Kroon heeft voorgedragen voor benoeming in de functie van Secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie, waarna die benoeming door de Kroon heeft plaatsgevonden en vervolgens per 1 november 2002 effectief werd.
c. Dat de publieke discussie rond de persoon van JD betreft zeer ernstige (overigens nog altijd onbewezen) verdachtmakingen (zie bijlagen).
d. De bronnen van de verdachtmakingen stellen dat JD door misbruik te maken van zijn (macht)positie als topambtenaar van Justitie een zuivere rechtsgang frustreert en zodoende buiten schot blijft.

Naast deze constateringen kwam er eind 2009 een nieuw feit naar buiten, dat van een andere orde lijkt te zijn, maar wat niettemin een aantal vragen oproept die zijn gerelateerd aan de persoon van de SG van Justitie.
In september 2009 blijkt uit een NRC publicatie dat JD als SG van Justitie in twee jaar tijd € 13.000 declareerde, uitsluitend aan eten en drinken (zie bijlage NRC artikel). Er is niet gedeclareerd volgens de geldende regels. Wil een ambtenaar op rijkskosten eten dan moet worden aangegeven wat de functionele aanleiding is voor het samenzijn en er moet worden aangegeven wie de gast(en) is (zijn) geweest van de Secretaris-generaal.
"De gemaakte kosten zijn soms aan de hoge kant, maar van onregelmatigheden is geen sprake", aldus een schriftelijke reactie namens minister Hirsch Ballin. Dat weet de minister niet en hij kan het ook niet weten want de daarvoor bedoelde informatie ontbreekt.

De kernvraag aan minister Hirsch Ballin is opnieuw:
"Welk hoger belang wordt er gediend (of afgedekt) door het steunen van JD, zonder dat de verdachtmakingen met feiten worden weerlegd?"

Sinds september 2009 is dit feit bekend en het is niet te verklaren dat noch de pers, noch enige andere instantie meer duidelijkheid eist en verder graaft. Dit is immers een uitgelezen kans om er achter te komen hoe het netwerk van JD in elkaar zit.

Advies:

JD wordt van zeer ernstige misdrijven beschuldigd. Misbruik van zijn (macht-)positie wordt aangevoerd als argument, waarom hij er tot nu toe mee is weggekomen.

De beide ministers Donner en Hirsch Ballin ontkennen elke vorm van rook, laat staan vuur, zonder dat de beschuldigingen met feiten worden weerlegd. Als JD extreem vaak functioneel buiten de deur eet op rijkskosten hoeft hij niet te vertellen met wie hij at en wat de functionele aanleiding was voor die ontmoeting. In alle vergelijkingen is zijn gedrag op dit punt extreem. De arm van JD reikt tot de top 100 van de staande en zittende magistratuur en zeker ook de top 50 van Buitenlandse Zaken en indirect zeker ook de AIVD.

JD heeft 9 jaar op rijkskosten de wereld bereisd en in de afgelopen twee jaar heeft hij op rijkskosten excessief intensief (functionele) gesprekken in (dure) restaurants gevoerd. Dat roept de vraag op of de functionele positie niet (mede) wordt gebruikt voor belangen die verband houden met zijn vermeende dubbelleven.
Mijn advies is om met een beroep op de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB) de stukken op te vragen, die betrekking hebben op de dienstreizen buitenland van JD sinds 1993.

Daarnaast moet inzicht worden geëist in de namen van de tafelgenoten met aanduiding van het aan justitie gerelateerde belang.

Nog een enkele opmerking van cruciaal belang. De terughoudendheid van alle publieke media in de casus JD is opvallend. Oud collega's met wie ik sprak reageren allen in dezelfde zin als Hilbrand Nawijn in de publicatie op internet. Het ademt steeds een verzuchting als:"We weten toch dat er iets niet klopt, maar niemand kan het hard maken, dus ik ga er mijn handen niet aan branden". Angst, echte angst voor repercussies is wat voortdurend een rol speelt. De verwevenheid van (delen van) de pers met het topcircuit (inclusief het Koninklijk Huis) in Den Haag en daarbuiten is een feit.

15 februari 2010

==

Mr. J. Demmink

in de periode 2002-heden: secretaris-generaal

˅ ˄ voornaam (roepnaam)

Joris (Joris)

˅ ˄ personalia

geboorteplaats en -datum

Laren (N.H.), 11 december 1947

˅ ˄ partij/stroming

partij(en)

VVD (Volkspartij voor Vrijheid en Democratie)

˅ ˄ loopbaan

- medewerker directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, ministerie van Defensie, van 1971 tot 1973
- plaatsvervangen hoofd directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, ministerie van Defensie, van 1973 tot 1977
- hoofd directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, ministerie van Defensie, van 1977 tot 1982
- plaatsvervangend directeur directie Politie, ministerie van Justitie, van 1982 tot 1983
- directeur directie Politie, ministerie van Justitie, van 1983 tot 1988
- hoofddirecteur hoofddirectie Organisatie Rechtspleging, ministerie van Justitie, van 1988 tot 1990
- directeur-generaal Rechtspleging, ministerie van Justitie, van 1990 tot 1993
- directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken, ministerie van Justitie, van 1993 tot 2002
- secretaris-generaal ministerie van Justitie, vanaf 1 november 2002

˅ ˄ opleiding

voortgezet onderwijs

- gymnasium-b te Hilversum, tot 1966

academische studie

- rechten Rijksuniversiteit Leiden, van 1966 tot 1971

overige opleidingen
- studie NATO Defensie College te Rome
- management-leergang Overheid

Bovenstaande gegevens zijn ontleend aan het biografisch archief van het Parlementair Documentatiecentrum (PDC) van de Universiteit Leiden en betreffen vooral de periode waarin iemand politiek en bestuurlijk actief is of was.

==

Joris Demmink

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie

Ga naar: navigatie, zoeken

Joris Demmink (Laren (Noord-Holland), 11 december 1947) is een Nederlands topambtenaar. Hij is sinds 2002 secretaris-generaal van het ministerie van Justitie.

Demmink is sinds 1982 in dienst bij het ministerie van Justitie, voordat hij secretaris-generaal werd was hij onder meer hoofd van de directie Politie, directeur-generaal Rechtspleging en directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken.[1] Demmink studeerde rechten aan de Rijksuniversiteit Leiden.

Demmink werd in 2003 door de bladen Panorama en de Gay Krant in verband gebracht met seksueel misbruik van minderjarige jongens. De Rijksrecherche concludeerde in haar onderzoek dat er geen bewijzen waren voor strafbare feiten, waarop Panorama en de Gay Krant hun eerdere beweringen rectificeerden.[2] Een valse aangifte tegen Demmink in oktober 2003 werd bestraft door de politierechter met een voorwaardelijke celstraf tot 2 maanden. De verklaringen waren volgens de politierechter "onjuist en leugenachtig".[3]

De in Nederland tot levenslang veroordeelde Koerdische Turk Hüseyin Baybaşin beschuldigde Demmink in 2007 ervan achter zijn veroordeling te zitten. Demmink zou onder druk zijn gezet door de Turkse overheid, die bewijs in handen zou hebben dat hij zich in Turkije schuldig zou hebben gemaakt aan pedofilie. Na onderzoek concludeerde het Openbaar Ministerie dat er geen bewijs was voor een strafbaar feit.[4] Adèle van der Plas, de advocaat van Baybaşin, verdiepte zich verder in deze zaak, wat in oktober 2008 leidde tot de aangifte van een mogelijk slachtoffer uit Turkije.[5] [6]

In september 2009 kwam Demmink wederom in opspraak, ditmaal vanwege zijn declaratiegedrag. Demmink declareerde substantieel meer dan alle andere secretarissen-generaal, terwijl ook de verantwoording over het waarom van de declaraties ontbrak. Minister van Justitie Hirsch Ballin verklaarde echter meteen dat er van onregelmatigheden geen sprake was[7].

==

Deel II

Rapport onderzoeksjournalist Micha Kat

"Joris Demmink: een crimineel op Justitie?" d.d. april 2010

Joris Demmink: een crimineel op Justitie?

Drs. M. Kat, april 2010

NB De producties waarnaar Kat verwijst vindt u als bijlagen achterin dit boek.

Inleiding

In de weken dat dit rapport tot stand komt wordt de wereld opgeschrikt door het schandaal van het kindermisbruik binnen de katholieke kerk. Met name de directe betrokkenheid van hooggeplaatste functionarissen in de kerkelijke hierarchie bij het misbruik leidt tot felle discussies en emoties. In essentie kan de reactie vanuit het Vaticaan op de golf van schandalen worden omschreven als: kill the messenger. Uit NRC Handelsblad (26 maart): *Vaticaan richt pijlen op media*

Rome, 26 maart. In een poging de schade te beperken heeft het Vaticaan gisteren alle communicatiemiddelen in stelling gebracht om de „laag-bij-de-grondse aanval" van *The New York Times* te pareren.

Een week later werd hier zelfs nog een schepje bovenop gedaan als de onthullingen over het kindermisbruik binnen de kerk worden vergeleken met antisemitisme. Hiermee wordt dus gesuggereerd dat het journalistieke en historische onderzoek naar feitelijke delicten gepleegd door met naam en toenaam geïdentificeerde geestelijken op een lijn staat met de grootste haat- en lastercampagne uit de geschiedenis die geen enkele feitelijke grondslag kende maar wel leidde tot de Holocaust.

Deze reflex doet sterk denken aan de reactie vanuit het Nederlandse Justitiële pedofielen-netwerk richting de media die de zedendelicten gepleegd door Joris Demmink wilden openbaren. NOS Journaal, Een Vandaag, Telegraaf, GPD, HP/de Tijd, Zembla: al deze media kregen te maken met ongekende agressie van advocaten. Maar er zijn meer overeenkomsten.

Zowel de kerkelijke als de justitiële pedo-netwerken bestaan uit mensen die zich maatschappelijk onkwetsbaar kunnen (of konden) wanen omdat zij de dekking genoten van organisaties met een grenzeloze macht die bovendien bereid is alle middelen in te zetten om reputatieschade te voorkomen. Organisaties bovendien die een 'heilige missie' uitvoeren: het dienen van God en het dienen van vrouwe Justitia. Door de heiligheid van deze missies lijken de 'leden' van deze organisaties zich bovendien ook moreel onkwetsbaar te kunnen voelen: wie God dan wel de rechtstaat dient, mag die zich niet meer permitteren dan een bakker of een fietsenmaker?

Vanuit deze posities van maatschappelijke en morele ‘onkwetsbaarheid’ ontwikkelden zich kringen van pedofielen die kinderen hebben misbruikt waarbij nog een opvallende parallel aan de orde is: beide organisaties beschikken over systemen die ze in staat stelt hun eigen kinderen ‘aan te leveren’. De katholieke kerk kent immers haar internaten, scholen en vakantie-kampen, Justitie haar pleeggezinnen en uithuisplaatsingen. Het privé-adres van Joris Demmink kwam voor op de lijst van adressen (‘kinderopvangregister’) waar de kinderopvang Den Haag kinderen heen kon sturen als deze niet langer konden verkeren bij hun natuurlijke ouders.

Dit rapport beschrijft feiten en omstandigheden rond een Nederlands netwerk van hooggeplaatste pedofielen met als kern een hechte groep top-mensen binnen Justitie. Joris Demmink speelt in deze rapportage een centrale rol. Als Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie is hij een van de machtigste mensen van Nederland en rust op hem een enorme verantwoordelijkheid op de cruciale terreinen van wetshandhaving, opsporing en vervolging. In veel opzichten is de machtspositie van Demmink in Den Haag te vergelijken met die van de Paus in Rome. Maar net als de Paus heeft Joris Demmink zijn machtspositie misbruikt en niet ingezet ten bate van het collectief, maar ter bescherming van een criminele elite-groepering. Maar daar komt nog wat bij: van Demmink staat vast –die conclusie verbindt de auteur althans aan deze rapportage- dat hij zelf kinderen misbruikt. Van de Paus is zulks nooit vastgesteld.

1. Chronologisch feitenoverzicht van de zaak-Demmink

1978 – 1982: Op de rechtbank te Den Haag werken minimaal twee pedofiele rechters: Stolk en Rueb. Dit dreigde naar buiten te komen in de zaak Koos H. maar door extreme druk en intimidaties blijft de beerput nog gesloten. Opvallend is dat er in deze zaak vele doden vielen: drie jonge meisjes, een hoofdcommissaris van de politie en de vrouw van Stolk. In 1982 maakte Demmink zijn entree op het Ministerie van Justitie, het jaar dat Koos H. werd veroordeeld tot levenslang.

17 maart 1991: Vondst van het lijk van de arts Joyce Labruyere. Dit is de eerste aanwijzing voor het bestaan van een Nederlands pedo-netwerk (productie 1).

1994: De betrokkenheid van een Haagse topambtenaar duikt voor het eerst op in verband met misbruik van minderjarigen in politie-onderzoeken (bron: De Telegraaf) (productie 1).

3 november 1996: Het Susurluk-incident vindt plaats dat banden blootlegt tussen de Turkse overheid en de georganiseerde misdaad. Zie verder onder 5 april 2007.

Maart 1998: De Koerdische zakenman Baybasin in Nederland aangehouden en gevangen gezet.

20 april 1998: Uitzending van Netwerk (productie 7). Uit de beschrijving in de archieven van Beeld en Geluid: *Reportage over het grootscheepse politieonderzoek in 1994 van een speciaal opgericht politieteam uit Rotterdam, het HIK-team (Handel In Kinderen) dat in eerste instantie werd opgericht om het vermiste Duitse jongetje Manuel Schadewald op te sporen die vermoedelijk in het prostitutiecircuit in Rotterdam was beland. Het HIK-team stuitte op een escort-club voor jonge jongens, beheerd door de Duitser Lothar G. Deze G. stond aan het hoofd van een netwerk in handel en seks met minderjarige jongens. Niet alleen in zijn pand werden jongens seksueel misbruikt, maar ook in een prive-huis in een van de kubuswoningen. Daarnaast stuurde G. vaak kinderen op escort naar een klant op diens adres. Vanuit Polen werden jongens gesmokkeld naar Nederland met medewerking van een TOPAMBTENAAR VAN DE NEDERLANDSE OVERHEID. Een reconstructie adhv afgetapte telefoongesprekken, processen-verbaal en aantekeningen van de politie laat zien hoe in Nederland mannen minderjarige jongens bestellen voor seks en hoe nieuwe jongens via vriendjes die al in het circuit zitten worden geronseld. Lothar G. werd veroordeeld tot vijfeneenhalf jaar gevangenisstraf, DE TOPAMBTENAAR "JORIS" tot 240 uur dienstverlening en zes maanden voorwaardelijk.*

Najaar 1998: Parket Amsterdam staat op het punt arrestaties te verrichten inzake het 'Rolodex' of 'Embargo'-onderzoek naar een pedo-netwerk met leden tot in de hoogste kringen. Tot de leden zouden onder meer behoren een oud-advocaat van Koningin, twee hoofdofficieren van justitie, een oud-bewindsman en een Amsterdamse professor (Runderkamp Papers). In het kielzog van dit onderzoek krijgt de BVD meldingen binnen over de seksuele escapades van Demmink. In de Runderkamp-papers (productie 3) staat dat Demmink 'een belangrijke rol speelde' in dit onderzoek: hij zou dat namelijk frustreren door informatie door te spelen aan verdachten. Initiatiefnemer van het onderzoek was de Amsterdamse hoofdofficier Vrakking. Volgens De Telegraaf is dit onderzoek 'geneutraliseerd' door Rene Ficq, destijds waarnemend PG.

In de loop van 2000: "Demmink trok de aandacht van de researchredactie van het NOS Journaal die onderzoek deed naar de vraag of de affaire-Dutroux vertakkingen had in Nederland" (productie 3). Met name zijn rol in het 'Embargo-onderzoek' naar een pedo-netwerk van Nederlandse hooggeplaatsten waaronder een 'oud advocaat van de Koningin' en een 'oud-bewindsman' trekt sterke aandacht.

22 juli 2002: Piet-Hein Donner treedt aan als minister van Justitie in het kabinet Balkenende-I. Enige maanden na zijn aantreden wordt Demmink benoemd tot SG bij Justitie. Donner was informateur van het kabinet en lid van de Raad van State.

Augustus 2002: Baybasin tot levenslang veroordeeld op basis van vervalste tapgesprekken.

1 november 2002: JD benoemd tot SG van Justitie. De AIVD heeft bij deze benoeming 'ongeveer 40 geruchten over de levenswandel van Demmink onderzocht'. De zusterdienst MIVD die voor Defensie werkt zou eerder een benoeming van Demmink als SG op dat departement hebben tegengehouden wegens zijn seksuele levenswandel.

6 februari 2003: Zembla zendt de documentaire Afluisteren uit over het gemanipuleerde strafproces tegen Baybasin. De research is van Wim van de Pol.

mei 2003: De affaire-Fons Spooren begint te spelen die al spoedig zal uitgroeien tot de affaire-Demmink 2. Panorama en GayKrant beginnen journalistieke samenwerking.

9 augustus 2003: Panorama-journalist Fred de Brouwer interviewt oud-minister Hilbrand Nawijn over Demmink. Nawijn geeft vele details.

7 oktober 2003: Vanuit het Ministerie van Justitie meldt zich Fred Bakker (rechterhand MvJ Demmink) bij Panorama en GayKrant in een poging de naderende publicatie pro-Demmink te beïnvloeden.

8 oktober 2003: Panorama en de Gaykrant publiceren stukken waaruit blijkt dat Demmink zowel in Eindhoven (Anne Frankplantsoen) als in Praag (sexbar Pinoccio) minderjarige kinderen misbruikt. In beide gevallen zette Demmink hiertoe zijn dienstauto in. Frank L. meldt zich bij GayKrant als 'aangever-getuige'.

8 oktober 2003: Panorama-journalist Fred de Brouwer interviewt Frank L. waarbij deze laatste vertelt dat Demmink aanwezig is geweest bij de opnames van de pornofilm in Tsjechië waarbij een kind is overleden als gevolg van penetratie met een dildo.

14 oktober 2003: De 'jeugdprostituee Frank L.' doet aangifte tegen Demmink wegens kindermisbruik. Het NOS Journaal noemt de naam van de 'topambtenaar' Joris Demmink (productie 9).

15 oktober 2003: Minister Donner dreigt alle media die 'de ambtenaar' nader identificeren 'voor de rechter te slepen' en meldt ook 'dat er nog geen spoor van rook is, laat staan vuur'. Frank L. thuis opgehaald door de recherche voor 'nader verhoor' hetgeen betekent dat hij onder extreme druk wordt gezet zijn aangifte in te trekken.

15 oktober 2003: Harro Knijff, advocaat van Joris Demmink, treedt op in NOVA. Hij 'bijt van zich af' en zegt ondermeer dat de feiten zoals gepresenteerd door Panorama en GayKrant 'onjuist zijn' en dat Demmink nimmer jongensbordelen heeft bezocht of zich schuldig heeft gemaakt aan sex met minderjarigen. Hij brengt voorts Henk Krol in diskrediet (productie 7).

16 oktober 2003: Het OM laat weten dat de aangifte tegen Demmink vals is en ziet 'geen aanleiding voor verder onderzoek'.

17 oktober 2003: Bij SBS6 maakt Frank L. bekend dat zijn aangifte wel degelijk echt is; hij komt terug op zijn intrekking van een dag eerder. Tevens komen via de GayKrant tal van onregelmatigheden aan het licht tijdens het tweede 'intrekkingsverhoor' van Frank L. (productie 9).

19 oktober 2003: De hoofdredacteuren van Panorama en Gay Krant hebben een gesprek met Demmink bij hem thuis (productie 3 Runderkamp papers, TV uitzending NOVA productie 7). Demmink eist rectificatie, de bladen gaan daar niet mee akkoord en willen een interview met Demmink brengen als reactie op de beschuldigingen van 8 oktober. Demmink wil echter niet dat over het gesprek wordt gepubliceerd. Het NOS Journaal legt de hand op e-mails over deze 'bemiddelingspoging' en ook op het uitgewerkte interview. Daarin geeft Demmink toe met de Nederlandse ambassadeur te Praag 'gay bars te hebben bezocht' en bekent een relatie 'met een jonge Tsjech die meespeelde in pornofilms'.

Ook geeft Demmink in het gesprek toe 'dat hij op jonge mannen valt'. Het stuk wordt niet gepubliceerd. Later zal meer explosief materiaal uit dit gesprek boven tafel komen.

30 oktober 2003: Ten kantore van de advocaat van Demmink, Harro Knijff van De Brauw Blackstone Westbroek, wordt 'een deal' gesloten 'waarover niemand iets naar buiten mag brengen' (productie 49). Demmink geeft aan deze 'deal' dus de voorkeur boven een dagvaarding aan beide bladen, iets waar Donner met klem op aandrong. Later wordt bekend dat de hoofdredacteuren van GayKrant en Panorama niet meer over Demmink mogen praten of schrijven op straffe van een dwangsom van 100.000 Euro. Dit op grond van een kortgeding dat tegen de bladen is aangespannen door de deken van Weert die eveneens van kindermisbruik in het Anne Frank-plantsoen werd beschuldigd. Deze deken won, maar de rechter in Den Bosch weigerde het bewijsmateriaal van de bladen in te zien.

Begin november 2003: Er ontstaat 'rumoer' op de redacties van de Gay Krant en Panorama omdat er gedwongen zou moeten worden gerectificeerd 'terwijl Demmink toch van alles heeft toegegeven'.

5 november 2003: Na hernieuwde interventie van de advocaat van Demmink, Harro Knijff, nemen de twee tijdschriften wat gas terug in een hoofdredactioneel commentaar. *"Wij concluderen dat de oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat JD zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken."*

5 november 2003: Een van de hoofdredacteuren (of beiden) 'loopt leeg' tegen Lex Runderkamp van het NOS Journaal. Hij zegt dat hij 'onderdeel is geworden van een doofpot-affaire' en 'eieren voor zijn geld heeft gekozen'. Ook beaamt of vertelt hij dat JD in het gesprek op 19 oktober 'drie Tsjechische jongens met naam en toenaam heeft genoemd' en 'niet kan uitsluiten dat hij ook met minderjarige jongens heeft geslapen, al is hij daar nooit bewust op uit geweest'. Demmink heeft volgens deze 'journaalbron' toegegeven niet altijd naar de leeftijd van 'zijn jongens' te hebben gevraagd. De 'journaalbron' belooft berichtgeving door het journaal op dit punt 'niet te zullen ontkennen'. Die avond (20:00 uur) bericht het Journaal over de 'stap terug' van de beide bladen maar zegt daarna dat Demmink het kindermisbruik wel zelf heeft toegegeven. Dit is de letterlijke tekst: *"De topambtenaar heeft een schikking met de bladen getroffen want hij wilde niet naar de rechter. In zo'n gevecht zou immers zijn hele verleden op straat komen te liggen. In de*

gesprekken met Panorama en Gay Krant achter gesloten deuren afgelopen week heeft hij toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge homo's en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren. Geen onderwerp, vindt hij, om in de rechtszaal uit te vechten." Laroes later: "Demmink heeft de zaak in der minne willen regelen juist omdat hij zich kwetsbaar voelt over zijn privéleven" (productie 3). Harro Knijff hangt direct aan de lijn. Dit leidt tot een licht aangepaste tekst in de editie van 22:00 uur: *"De topambtenaar heeft een schikking met de bladen getroffen want hij wilde niet naar de rechter. In zo'n gevecht zou immers zijn hele verleden op straat komen te liggen. In de gesprekken met Panorama en Gay Krant achter gesloten deuren heeft hij toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge mannen en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren. Maar onoorbaar gedrag, absoluut niet, geven de bladen ook vandaag toe. Het is een onderwerp dat niemand graag uitvecht in een rechtszaal."* Verdere onderhandelingen over een rectificatie lopen op niets uit en de advocaat kondigt 'fermere juridische stappen' aan.

7 januari 2004: Klokkenluideronline publiceert het stuk thriller rond topambtenaren 'Joris' over de identiteit van de topambtenaar uit de Netwerk-uitzending van april 1998.

14 januari 2004: Demmink dient klacht in tegen NOS Journaal bij Raad voor de Journalistiek.

8 maart 2004: Na de NOS in 2000 legt nu ook de Duitse krant *"Die Welt"* in haar artikel: *"Kein Einzeltater"* een link tussen Dutroux en een Nederlands pedofielennetwerk. Zij maakt melding van een film waarin de 13-jarige Duitse jongen Manuel Schadwald gedwongen wordt de perverse lusten van meerdere mannen te bevredigen. Nadat hij wordt gedwongen stikt hij. De film die hiervan is gemaakt wordt aangetroffen in Zandvoort bij de later vermoorde Gerrit Ulrich. Verder wordt melding gemaakt van zogenaamde 'snuff movies' (productie 41). Die Welt eindigt verontrustend met de woorden: *Lasst die Finger von dieser Sache!", riet der Amsterdamer Beamte freundschaftlich. Und dann fügte er jenen Satz zu, der betroffen macht: "Der Fall Schadwald steht unter keinem guten Stern."*

17 maart 2004: Via een uitzending van TweeVandaag wordt bekend dat Justitie Frank L. gaat vervolgens wegens het doen van een 'valse' aangifte (productie 7). Ook wordt het verhaal de wereld in gebracht dat Frank L. zou zijn betaald voor het doen van de aangifte hetgeen hij zelf in deze uitzending weer ontkent.

24 mei 2004: Demmink bezoekt de Filippijnen in het kader van de Global Commission in International Migration.

29 juni 2004: Klacht van Demmink bij de Raad gegrond verklaard. De Raad: *Het door verweerders aangedragen materiaal levert aldus geen deugdelijke grondslag op voor de bewering dat klager 'achter gesloten deuren heeft toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge homo's/mannen en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren'. Ook anderszins is gesteld noch gebleken dat voor die zeer ernstige beschuldiging voldoende grondslag bestaat.'. Het Journaal heeft 'de grenzen overschreden van wat, gelet de op de journalistieke verantwoordelijkheid, maatschappelijk aanvaardbaar is'.* Voorzitter van de Raad is mr. R. Loeb, als lid van de Raad van State een oud-collega van Donner die Demmink benoemde.

22 juli 2004: Frank L. wordt veroordeeld wegens het doen van valse aangifte tegen Demmink. Van de maximale straf van twee jaar cel wordt twee maanden voorwaardelijk opgelegd.

14 oktober 2004: Op de website stelling.nl verschijnt het bericht dat de chauffeur van Demmink, ene Mosterd, 'vrij plotseling is overleden' nadat hij 'groeiende morele problemen had' met de manier waarop Demmink de achterbank van zijn dienstauto inzette voor het landsbelang terwijl Mosterd stuurde.

29 mei 2006: In de Turkse pers verschijnen artikelen over de chantage van Nederland door de Turkse overheid eind jaren negentig met het 'dossier-Demmink' om af te rekenen met Baybasin.

Maart 2007: Het VARA-programma Zembla bezoekt de Turkse onderzoeksjournalist Burhan Kazmali in het kader van onderzoek naar een programma over Joris Demmink.

2 april 2007: De Koerdische zakenman Baybasin doet via zijn advocate A. van der Plas aangifte tegen Demmink wegens "pedofilie, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen, uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving en deelname aan een criminele organisatie" (productie 11). Aan deze aangifte ligt een nog geheim rapport ten grondslag van de Turkse overheid over de chantage van Nederland 'via' Demmink.

4 april 2007: Kamerlid De Roon (PVV) stelt kamervragen aan de minister naar aanleiding van de aangifte van Baybasin. Deze worden in recordtijd beantwoord: op 6 april. De minister zegt daarbij een 'oriënterend onderzoek' toe door het OM, iets wat wettelijk helemaal niet bestaat (productie 50).

5 april 2007: Klokkenluideronline publiceert het stuk 'Nederlandse Staat Gechanteerd door Turkije'

6 april 2007: Minister Hirsch Ballin zegt een 'oriënterend onderzoek' toe naar de beschuldigingen tegen Demmink.

9 april 2007: Open brief aan minister HB op klokkenluideronline.

10 april 2007: Op Kleintje Muurkrant (productie 5) verschijnen berichten over de betrokkenheid van Demmink bij de staatsgreep van Desi Bouterse toen hij nog werkzaam was voor het Ministerie van Defensie (tot 1982): *Volgens onze CRI-bron zou de aanleiding tot het naar het naar buiten dragen van Joris bij Defensie van seksuele aard zijn geweest. Joris zou namelijk een bloeiende relatie hebben onderhouden met een jonge Surinaamse militair uit het Bouta-team, dat in 1982 verantwoordelijk was voor de September-moorden.* Ook Stan de Jong schrijft over dit aspect van de affaire.

12 april 2007: Demmink 'brengt een bezoek' aan Baybasin in de gevangenis waar Baybasin is gedetineerd. Zijn advocate Van der Plas is hierover zo boos, dat ze via KG vordert dat JD zich niet meer rechtstreeks mag bemoeien met de detentie van Baybasin (productie . De eis wordt afgewezen.

13 april 2007: Adele van der Plas, de advocate van Baybasin, licht de aangifte tegen Joris Demmink toe in EenVandaag (productie 7).

18 april 2007: Jan de Wit (SP) stelt aanvullende kamervragen over de kwestie waarbij ook expliciet wordt gevraagd naar de aanwezigheid van Demmink op seksfeesten in Turkije (productie 51).

7 mei 2007: Opnieuw kamervragen, nu van Teeven (VVD) en Van Velzen (SP) over met name het bezoek door Demmink aan Baybasin in de gevangenis (productie 52).

31 mei 2007: De website Geenstijl besteedt aandacht aan de zaak-Demmink: "Topambtenaar vuistdiep in eigen seksrel" (productie 19).

13 juni 2007: Eerste van twee Telegraaf-publikaties over pedonetwerk Belastende Informatie tegen topambtenaren; Seksdossiers in doofpot beland (productie 1).

13 juni 2007: Actualiteitenrubriek EenVandaag (productie 7) komt met een uitzending over de affaire-Demmink waarin cruciale fragmenten te zien zijn uit de Netwerk-uitzendingen van 1998.

15 juni 2007: Laatste kamervragen door Van Velzen, De Wit en Teeven (productie 53).

16 juni 2007: Joost de Haas en Bart Mos van De Telegraaf publiceren het tweede artikel *Topambtenaren in Pedonetwerk* waarin ook wordt stilgestaan bij Demmink zonder dat zijn naam wordt genoemd (productie 1).

18 juni 2007: Zembla trekt de handen af van de zaak-Demmink via een brief aan advocate Adele van der Plas (productie 32) waarin die laatste er min of meer van wordt beschuldigd misbruik te hebben gemaakt van een Zembla-redacteur die Turkse stukken voor haar vertaalde.

18 juni 2007: NRC Handelsblad komt met uitgebreid 'portret' van Demmink (door Jan Meeus en Jos Verlaan) die wordt omschreven als 'scherp, geestig, slim en teruggetrokken'. Thom de Graaf: "Ik ken Joris als een studentikoze man." Hans Dijkstal: "Ik heb nooit iets negatiefs over het privéleven van Demmink gehoord." De krant: "Feit is dat Demmink tot op heden alle beschuldigingen heeft weten te weerleggen."

25 juni 2007: De Turkse onderzoeksjournalist Burhan Kazmali wordt vastgenomen op het vliegveld van Istanbul (productie 33) om hem te beletten in Nederland te getuigen tegen Demmink in het kader van de aangifte van Baybasin.

Rond deze tijd: is Zembla-journalist Sinan Can volgens advocate v.d. Plas met de dood bedreigd als hij door blijft gaan met onderzoek naar pedofiele activiteiten van Demmink.

5 juli 2007: Hirsch Ballin beantwoordt laatste kamervragen (productie 53).

5 juli 2007: NRC Handelsblad kopt 'Topman justitie is schoon'. *Herhaald onderzoek door de AIVD heeft geen bewijzen opgeleverd van betrokkenheid bij strafbare feiten door topambtenaar J. Demmink van het Ministerie van Justitie.* In een interview met Stan de Jong zegt advocate Van der Plas dat er echter helemaal geen onderzoek is gedaan.

14 juli 2007: De Volkskrant komt met het stuk 'Een hardnekkige fluistercampagne' door Lidy Nicolasen. De laatste alinea: *"Naaste medewerkers zeggen dat de zaak hem nauwelijks raakt, dat hij ver boven de partijen staat en niet aan gezag heeft ingeboet."* (productie 43) Over de affaire in de mainstream-media zie ook Stan de Jong.

15 juli 2007: Het OM kondigt aan geen vervolging te zullen instellen van Demmink. *"Van het Openbaar Ministerie kan niet worden verwacht dat een opsporingsonderzoek wordt ingesteld naar beweringen en geruchten die voortkomen uit een volgens de advocaten geheim rapport en geheime notities waarvan niet valt aan te tonen of ze in werkelijkheid wel bestaan"* Hiermee is het 'oriënterend onderzoek' dat Hirsch Ballin op 6 april toezegde afgesloten.

8 juli 2007: Onderzoeksjournalist Stan de Jong onthult op zijn weblog dat de 'Joris' uit de uitzending van Netwerk uit 1998 niet Demmink is, maar een andere topambtenaar uit Den Haag die Joris heet. De ware identiteit van deze 'andere Joris' is echter nog altijd niet bekend, al zegt de Jong te weten wie het is.

augustus 2007: Een tipgever meldt dat Demmink zijn departement heeft opgelicht bij de (miljoenen euro's kostende) ontwikkeling van een nieuwe huisstijl door het bureau Premsela Vonk met een van de directeuren waarvan hij een 'weinig platonische verhouding' zou hebben (productie 48).

23 augustus 2007: Lex Runderkamp van het NOS Journaal geeft via een posting op klokkenluideronline de 'Runderkamp-papers' vrij die de meeste feiten bevatten waarop deze reconstructie is gebaseerd. Deze stukken werden gemaakt naar aanleiding van de zaak die Demmink tegen het NOS Journaal aanspande en waren bestemd ter verweer (productie 3).

2 juni 2008: Advocate Van der Plas probeert via een artikel 12-procedure bij het Hof (productie 11) alsnog vervolging van Demmink af te dwingen mede op basis van nieuw bewijsmateriaal. Dit is verzameld door Klaas Langendoen (productie 17) die in opdracht van Van der Plas onderzoek deed in Turkije.

3 juni 2008: Voormalig Zembla-journalist Wim van de Pol wijdt een artikel aan de zaken-Demmink en Baybasin in Vrij Nederland (productie 17). Het is een vrij compleet overzichtsstuk.

rond 10 juni 2008: Lex Runderkamp haalt de link naar de 'Runderkamp-papers' weg van klokkenluideronline.

19 juni 2008: Klokkenluideronline komt als eerste met een min of meer complete 'beschrijving' van een Nederlands pedo-netwerk waarvan ook Joris Demmink deel uitmaakte.

21 juni 2008: De Telegraaf maakt een draai van 180 graden en komt met een pro-Demmink verhaal waarin de theorie wordt gelanceerd dat het allemaal zou gaan om een 'bewuste beschadigingsactie' vanuit de onderwereld.

2 juli 2008: Via de website HetVrijeVolk wordt opgeroepen tot een 'cyber-bombardement' op De Telegraaf dat uitvoerig bericht over 'gewone' pedofielen maar Demmink de hand boven het hoofd blijft houden.

3 juli 2008: Nadat klokkenluideronline druk is gaan uitoefenen op Stan de Jong om de naam te onthullen van de 'tweede Joris' (zie 7 januari 2004) ontstaat er een discussie op zijn weblog.

10 juli 2008: Arrow Classic Rock laat Micha Kat aan het woord over de Demmink-zaak. Een waterval aan reacties komt op gang, maar de mainstream-media blijven zwijgen. Het interview wordt op Youtube en andere websites gezet en duizenden keren beluisterd (medio september bijna 25.000 keer).

15 juli 2008: Wicher 'de Rammende Rechter' Wedzinga schrijft dat oud-minister van Justitie Donner en de huidige minister Hirsch Ballin samen met Joris Demmink een SM-club hebben bezocht in Breda. (productie 6).

1 september 2008: Adam Curry wordt ontslagen bij Arrow Classic Rock.

10 september 2008: Stan de Jong interviewt oud-rechercheur Klaas Langendoen in een nieuw crime-magazine. Langendoen heeft onderzoek gedaan naar de gedragingen van Demmink in Turkije. Langedoen in Koud Bloed: 'Ik ben me ervan bewust dat dit een extreem gevoelige zaak is. Maar ik hoef het bewijs niet

sluitend te maken. Het gaat erom dat ik voldoende munitie aandraag waardoor het hof Den Haag besluit dat er nader onderzoek moet komen. Ik kan me niet anders voorstellen dan dat dat gebeurt. Als iemand voor de camera verklaart dat hij seksueel is misbruikt op jonge leeftijd door een hoge ambtenaar van justitie, dan kun je dat toch niet afdoen met dat er niks aan de hand is? We weten wie de jongen is, waar hij woont, hij kan gehoord worden.' (productie 13 Koudbloed)

27 oktober 2008: Bekend wordt dat ook het gerechtshof Den Haag het verzoekschrift (zie 2 juni 2008) ter vervolging van Demmink afwijst. Hierbij hebben de raadsheren geweigerd het feitenmateriaal te bekijken (productie16). Stan de Jong publiceert artikel: Waarom wordt Joris Demmink niet vervolgd en verwijst daarin naar de zelfstandige aangifte van Mustafa Y. (productie 56).

27 oktober 2008: Een nieuwe aangifte tegen Demmink door de Turkse jongen Mustafa Y. (productie 10 alsmede productie 11 onder punt 11 en productie 7 uitzending 11 maart 2009) Het is de derde aangifte, na die van Frank L. en H. Baybasin (producties 9 en 11).

31 oktober-3 november 2008: Op Hyves wordt een pagina gelanceerd ter mobilisatie van het Nederlandse volk tegen Joris Demmink. Binnen 12 uur zijn er bijna 1200 leden. Op zondagavond 2 november verdwijnt de site uit de lucht. Op maandag 3 november rond het middaguur is de site weer online.

13 november 2008: Op Youtube worden 4 filmpjes geplaatst over de zaak-Demmink.

18 november 2008: Klokkenluideronline publiceert het eerste deel van de serie 'Uit het dossier-Demmink 2' waarin gedetailleerde informatie staat over de zaak-Demmink (productie 29).

23 november 2008: De Volkskrant ontvangt als gevolg van een oproep aan de lezer ('waar moeten we over schrijven?') tientallen aansporingen de zaak-Demmink aan te pakken, maar dat weigert de krant.

24 november 2008: Interview met Micha Kat over de zaak-Demmink op FunX FM Radio. Ook deze zender krijgt direct van het management te horen geen verdere aandacht te besteden aan deze zaak.

25 november 2008: De Hyves-website over de zaak-Demmink breekt door de grens van 5000 leden.

15 december 2008: Via een bekende actualiteiten-rubriek (Zembla) komt een lijst boven tafel van belangrijke mensen die zich ooit 'bemoeid' hebben met de zaak-Demmink (productie 24).

30 december 2008: Gerard Hamer, de advocaat van Frank L., valt dood van zijn fiets op weg tussen zijn kantoor en zijn woning.

14 januari 2009: Het gewraakte fragment uit het NOS Journaal van 5 november 2003 waarin Demmink het misbruik van minderjarigen zelf toegeeft komt weer ter beschikking nadat de NOS heeft geweigerd het af te staan (productie 7).

6 februari 2009: HP/de Tijd komt met een reconstructie van de zaak-Demmink onder de kop Topambtenaar Onder Vuur.

27 februari 2009: JDTV breidt het arsenaal aan filmpjes uit met telefonische interviews met Jan de Wit van de SP, Lidy Nicolasen van De Volkskrant, Lex Runderkamp van het NOS Journaal en Wim de Bruin van het OM. Alle filmpjes zijn thans te zien op een steeds geupdate playlist op YouTube.

4 maart 2009: Op het weblog van Joep Zander wordt het artikel over Joris Demmink gepubliceerd dat eerder werd verwijderd op Wikipedia, inclusief het waardevolle overzicht aan referenties en links (productie 34).

19 maart 2009: Het VPRO-programma Andere Tijden komt met een uitzending over de staatsgreep van Bouterse in Suriname waarin Demmink een zeer opmerkelijke rol heeft gespeeld.

4 mei 2009: Minister Eberhard van der Laan spreekt tegenover JDTV over de affaire-Demmink nadat reeds eerder de ministers Hirsch Ballin, Van Middelkoop, Plasterk en Donner voor de camera kwamen.

18 mei 2009: Het team van JDTV confronteert Joris Demmink zelf bij zijn woonhuis met de beschuldigingen van kindermisbruik. Demmink vlucht zijn dienstauto in (productie 7).

19 juni 2009: ondernemer Wim Dankbaar looft 10.000 Euro uit aan degene die het vonnis boven tafel krijgt over de ambtenaar 'Joris' waarover Netwerk reeds in april 1998 sprak.

12 september 2009: NRC Handelsblad komt met een opvallend voorpagina-stuk over het extreme declaratie-gedrag van Joris Demmink (productie 46).

16 september 2009: De uitzending van Netwerk uit 1998 over het pedo-netwerk rond Lothar G. komt ter beschikking met daarin de prominente rol van de 'topambtenaar Joris' (productie 7).

16 september 2009: Bekend wordt dat een Turks TV-station al drie jaar probeert een interview te krijgen met Baybasin. Via de Nederlandse ambassade krijgen te Turken te horen dat er in elk geval niet mag worden gesproken over de zaak-Demmink en over…. het Koninklijk Huis!

17 september 2009: Een Turk die een belangrijke rol speelde bij het in elkaar knutselen van het 'bewijs' tegen Baybasin en ook de getuige Mustafa Y. intimideerde (zie 27 oktober 2008) wordt gearresteerd in Turkije

13 oktober 2009: Naar aanleiding van het artikel in Die Welt *"Kein Einzeltater" (…) Dutroux ist teil eines internatinalen Padophilen Netzwerks"* komen directe banden aan het licht tussen de zaak-Demmink en het Belgische Dutroux-netwerk (producties 40 en 41). Uit de Duitse krant Die Welt uit 2004: Tatsächlich erfuhren wir von Berliner Kriminalbeamten, dass sie von ihren niederländischen Kollegen einen Hinweise erhalten hatten, dass die Suche nach Schadwald zu nichts führen würde. "Ich musste unterschreiben, nichts mehr über den Fall zu sagen. Lasst die Finger von dieser Sache!", riet der Amsterdamer Beamte freundschaftlich. Und dann fügte er jenen Satz zu, der betroffen macht: "Der Fall Schadwald steht unter keinem guten Stern."

23 februari 2010: Demissionair minister van Justitie Ernst Hirsch Ballin krijgt tijdens een lezing op de NHTV te Breda over ondermeer sekstoerisme vragen over Joris Demmink. Hij verklaart deze vragen 'buiten de orde' (productie 7).

25 februari 2010: Het Institute for the Study of Globalization beschrijft in "A closer look at child abuse networks in the Netherlands and Belgium" 'toplevel involvement' o.a. van Joris Demmink in pedonetwerken in Nederland en Belgie (productie 41a).

16 maart 2010: De zogeheten 'Wabeke-papers' duiken op (productie 2). Het betreft een verslag van een gesprek met Jan Wolter Wabeke voorheen coördinerend hoofdofficier van justitie en tot voor kort ombudsman financiële dienstverlening. Hierin staan tal van details over Demmink en zijn gedrag. Zie hierover ook de e-mail van Hans Holtrop van 19 februari 2010 (productie 12).

18 april 2010: Peter R. de Vries komt met een onthullende uitzending over rechter Cornelis Stolk die rond 1980 actief was als vice-president van de Haagse rechtbank en jarenlang contacten onderhield met een voor drie-voudige kindermoord veroordeelde TBS-er. Uit de uitzending blijkt dat er anno 1980 diverse verantwoordelijken binnen de rechtelijke macht en justitie op de hoogte waren maar desondanks niet ingrepen en zelfs via intimidaties de zaak in de doofpot hebben gestopt.

2. De benoeming van Joris Demmink tot SG.

Op 1 november 2002 werd Joris Demmink benoemd tot Secretaris-Generaal (SG) van het Ministerie van Justitie. Qua 'informatiepositie' gaat het hier om een van de gevoeligste functies van ons land. Vast staat dat er op dat moment al een compleet dossier over Demmink bestond vol met (verdenkingen van) strafbare feiten. Tevens staat vast dat er op dat moment in kringen van insiders in politiek en media veelvuldig werd gesproken over (extreme) seksuele gedragingen van Demmink op diverse locaties in ons land. De vraag die huizenhoog boven alles wat met Joris Demmink te maken heeft uittorent is deze: **hoe is het mogelijk dat de man tegen deze achtergrond op deze positie werd benoemd?**

Een rapport van de MIVD dat naar aanleiding van de benoeming is gemaakt was 'vernietigend'. Het bestaan van het rapport wordt bevestigd in artikelen in De Telegraaf: *"Topambtenaren in pedonetwerk"* (productie 1) maar ook door H. Borghouts, de voorganger van Demmink als SG op Justitie. De status is Staatsgeheim. Opmerkelijk: minister Hirsch Ballin (productie 53) heeft het bestaan van dit rapport expliciet ontkend in antwoord op Kamervragen van Van Velzen, De Wit en Teeven.

Volgens de 'Wabeke-papers' (productie 2) heeft Borghouts alles op alles gezet de benoeming van Demmink te voorkomen. Hoe is het dan mogelijk dat deze benoeming toch plaatsvond? Tevens meldt De Telegraaf dat het MIVD-rapport 'heeft voorkomen dat hij benoemd zou worden op een andere hoge post'. Hoe

is het dan mogelijk dat de rode loper desondanks voor hem werd uitgerold op Justitie? De informatie op dit punt is dat een AIVD-onderzoek een 'verklaring van geen bezwaar' opleverde. Echter, de 'Runderkamp-papers' (productie 3) melden dat de AIVD destijds 'ongeveer 40 geruchten over de levenswandel van Demmink onderzocht'.

Bekend moet zijn geweest dat Demmink rond 1980 vanuit het Ministerie van Defensie een zeer kwalijke rol heeft gespeeld bij het achterhouden van een rapport ('het rapport-Koenders') over de Nederlandse betrokkenheid bij de staatsgreep van D. Boutserse. Demmink weet het rapport zelfs als 'Staatsgevaarlijk' gekwalificeerd te krijgen (productie 4). Volgens een CRI-bron (productie 5) onderhield Demmink een seksuele relatie met een 'jonge Surinaamse militair uit het Bouta-team'.

Bekend moet zijn geweest dat Demmink een prominente rol speelde in het 'Rolodex-onderzoek' dat in 1998 werd stopgezet (productie 27) naar een pedofielen-netwerk van 'hooggeplaatsten'. Volgens een anonieme justitiele bron was een van de verdachten in het Rolodex-onderzoek 'een hoge ambtenaar van Justitie die recepties bezocht tot op het hoogste nivo en rondreed in een zwarte dienstauto met vignet MVJ (Ministerie Van Justitie).' Deze zelfde ambtenaar lijkt voor te komen als de 'topambtenaar Joris' in de Netwerk-uitzendingen (productie 7; inventarislijst beeldmateriaal) van 1998 over het HIK (Handel In Kinderen)-onderzoek. In de Runderkamp-papers (productie 3) is sprake van 'een belangrijke rol' voor Demmink in het Rolodex-onderzoek 'waarbij rechercheurs het vermoeden hadden dat hij informatie over het opsporingsonderzoek had doorgespeeld aan een van de hoofdverdachten'.

In het kielzog van het laatste punt moet bekend zijn geweest dat Demmink naar alle waarschijnlijkheid is getapt in dit Rolodex-onderzoek en dat hij in 1998 bij Netwerk nota bene op televisie te horen is geweest hoe hij kinderen bestelt bij een crimineel netwerk van kinderhandelaren waarmee hij rechtstreeks in contact staat.

Ondanks al deze buitengewoon alarmerende en uitstekend gedocumenteerde en gearchiveerde gegevens over Demmink werd hij in 2002 door minister Donner gewoon benoemd tot SG, d.w.z. de hoogste ambtenaar op Justitie. Nog geen jaar na zijn benoeming kwamen in 2003 de delicten van Demmink in de openbaarheid dankzij de publicaties over zijn bezoeken aan het Anne-Frank Plantsoen (productie 8, Panorama en Gaykrant) in Eindhoven waar hij opnieuw seks had met jonge

jongens. Deze affaire leidde tot de eerste rechtstreekse aangifte tegen Demmink wegens kindermisbruik (productie 9) van Frank Leenders. Mag het reeds als verbijsterend gelden dat anno 2002 niemand de benoeming van Demmink wist te voorkomen, verbijsterender mag het worden genoemd dat anno 2010 nu er nog weer meer bewijs over het kindermisbruik door Demmink beschikbaar is nog altijd sprake is van een totale ontkenning van de situatie. Minister Hirsch Ballin van Justitie verklaarde voor de camera als reactie op het feit dat er thans drie aangiftes (producties 9, 10 en 11) tegen Demmink op tafel liggen 'dat is gewoon niet waar'. In 2010 verklaarde de minister op een lezing op de NHTV te Breda een vraag over Demmink 'buiten de orde' (videoverslag bij productie 7).
Vast staat dat de doorslaggevende kracht achter de benoeming van Demmink Piet-Hein Donner was, op dat moment net minister van Justitie geworden. Op de vraag wat Donner heeft gedreven de benoeming van Demmink in weerwil van al deze red flags door te zetten moeten we het antwoord schuldig blijven.

3. De macht van Joris Demmink

De macht die Joris Demmink uitoefent vanuit het Ministerie van Justitie kent geen grenzen, geen controle en bestrijkt alle facetten van de Nederlandse rechtstaat. Demmink begon in 1982 op het ministerie als plaatsvervangend directeur van de directie Politie. Hierop bekleedde hij de volgende functies: directeur directie Politie (tot 1988), directeur directie Rechtspleging (tot 1990), directeur-generaal Rechtspleging (tot 1993), directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken (tot 2002) en tot slot Secretaris-Generaal (tot heden). In dit carrièrepad staan drie pijlers centraal: politie, rechterlijke macht en internationale justitiële contacten. Voor een uitvoerige analyse van de macht en invloed van Joris Demmink wordt verwezen naar het integriteitsonderzoek 'Verslag op basis van een onderzoek en analyse in verband met de integriteit van de persoon van de SG van het Ministerie van Justitie' d.d. 15 februari 2010 (hierna: "het Integriteitsrapport"), dat door een oud-topambtenaar bij Justitie, is opgesteld en waarvan de conclusie op dit punt luidt:

Demmink opereert als hoogst verantwoordelijke ambtenaar en eerste adviseur van de minister en de staatssecretaris op het ministerie van Justitie. Zijn netwerk bestaat uit topfunctionarissen bij de rechterlijke macht (ZM en OM), politie en AIVD. Een groot aantal personen in dat netwerk zijn ooit op hun positie gekomen met bemoeienis van Demmink als directeur Politie, Rechtspleging en later SG. Vanaf 1993 verblijft hij als DG IAV zeer frequent in het buitenland en maakt de top 50 van de buitenlandse dienst deel uit van zijn netwerk.

Hieronder enkele belangrijke feiten uit de genoemde rapportage:

> Vanaf 1990 maakt Demmink als DG onderdeel uit van de hoogste bestuursorganen van het ministerie: de wekelijkse ministerstaf en de departementsraad. Hier kommen alle zaken die het landsbelang raken in meer of mindere mate aan de orde. Vanaf 2002 is hij als SG voorzitter van de departementsraad.
>
> Vanaf 2002 is Demmink als SG de belangrijkste adviseur van de bewindspersonen: de ministers Donner en Hirsch Ballin en de staatssecretaris N. Albayrak (vanaf 2007).
>
> Demmink kreeg een steeds grotere en zelfs als beslissend en dwingend omschreven invloed op alle belangrijke benoemingen bij politie en rechterlijke macht. Het rapport: Het Ministerie van Justitie kan worden gekenmerkt als een 'benoemingsdepartement'. Afgezien van Defensie, dat rechtstreeks de krijgsmacht aanstuurt en alle (top)benoemingen binnen de krijgsmacht bepaalt heeft geen enkel ander departement zoveel buitendiensten als Justitie en daarbij zoveel invloed op de invulling van topposities binnen die rijksorganen waarvan de belangrijkste zijn de politie en de rechterlijke macht, zowel ZM als OM.

3.1 Relaties met het Koninklijk Huis

In het artikel *Joris Demmink en het Koninklijk Huis* (productie 14) worden enkele linken beschreven tussen Joris Demmink en Oranje. Bronnen binnen Justitie geven expliciet aan dat Demmink wordt beschermd door het Koninklijk Huis. De Dienst Koninklijke en Diplomatieke Beveiliging (DKDB) valt onder het Korps Landelijke Politie Diensten en aldus ook (deels) onder Justitie en Demmink. Op grond hiervan heeft Demmink diepgaande kennis van de privé levens van ondermeer de leden van het KH. Banden tussen Demmink, Felix Rhodius (voormalig directeur van het Kabinet van de Koningin) en Frits Salomonson (voormalig advocaat van HM) zijn aangetoond en gaan wellicht terug tot in de Leidse studentensociëteit Minerva waarvan ook Beatrix lid was. Gezien de aangetoonde directe bemoeienis van het staatshoofd met belangrijke benoemingen in ons land (productie 15) lijkt het uitgesloten dat Demmink op Justitie zou functioneren anders dan met een expliciete goedkeuring van Beatrix. In de stukken wordt beslissende bemoeienis vastgesteld van Beatrix met de benoeming van Henk Koning tot president van de Algemene Rekenkamer in 1991. Koning wordt nadrukkelijk genoemd als lid van het pedofielennetwerk.

3.2 Demmink en de VVD

Demmink is lid van de VVD maar volgens Fred Teeven binnen de partij niet actief. Diverse bronnen hebben wel aangegeven dat de partij behoorlijk in de maag zit met de 'kwestie' en justitiewoordvoerder Teeven heeft zelfs gezegd dat 'het eerste dat hij gaat doen als hij minister wordt het wegsturen is van Demmink'. Vergelijkbare bronnen hebben gemeld dat er vanuit de VVD vergevorderde plannen hebben bestaan om Fred Teeven samen met Henk Kamp de 'Augias-stal Justitie' te laten opruimen. Het is er nooit van gekomen. Voorts is opvallend dat er binnen de VVD –net als binnen het departement en binnen de rechterlijke macht- een homo- en pedo-cultuur is ontstaan waarbij meerdere (ex)partijprominenten zijn genoemd als kindermisbruikers: Ed Nijpels, Frank van Dalen, Frits Huffnagel, de ondernemer uit Rijswijk Huub T. en de eerder genoemde Henk Koning.

3.3 Justitie onder Joris Demmink: een overzicht van belangrijke ontwikkelingen

Vast staat dat Demmink zijn machtspositie binnen Justitie, met name waar het gaat om belangrijke benoemingen, heeft gebruikt om 'geestverwante' homoseksuelen op belangrijke posities geplaatst te krijgen. De 'Wabeke-papers' (productie 2) zeggen hierover: *Demmink is heel druk bezig geweest om een hele nichtenmafia om zich heen te bouwen.* En het Integriteitsrapport : *Er werden binnen de justitietop veel grappen gemaakt over de homoseksuele Demmink en dat het opviel dat in de leidinggevende posities binnen het departement steeds meer collega's van de mannenliefde opdoken.*

Opvallend is dat het aantal gevallen van kindermisbruik binnen de rechterlijke macht parallel lijkt te lopen met de beschreven invloed van Demmink op belangrijke benoemingen. Gevallen als die van officier van justitie Joost Tonino (2004) en toprechter Fokke Fernhout (vanaf 2001) die zelfs strafrechtelijke implicaties hebben gehad hebben Nederland en onze rechtsorde diepgaand geschokt. Daarnaast bestaan sterke aanwijzingen dat twee voormalig hoofdofficieren van justitie zich hebben bezondigd aan kindermisbruik, zij het dat zij buiten rechtsvervolging gebleven zijn.

In april 2010 kwamen via het TV-programma van Peter R. de Vries feiten boven tafel die wijzen op het bestaan van een netwerk van pedofielen op de Haagse rechtbank rond 1980. Zowel in het geval van rechter Cornelis Stolk als in het geval van rechter Rueb was sprake van zware intimidaties tegen de mensen die hun

pedofiele levenswandel zouden kunnen onthullen cq. wereldkundig probeerden te maken. De belevenissen van de schrijfster Yvonne Keuls spreken wat dat betreft boekdelen, maar ook de intimidaties in de zaak Koos H. –zowel tegen Koos H. zelf als tegen de ouders van een van de slachtoffers- door nota bene een Advocaat-Generaal, mr. Feber, wijzen op een 'actie-doofpot' die moet zijn aangestuurd vanuit de hoogste kringen. Joris Demmink stapte in het jaar dat Koos H. werd veroordeeld, 1982, over van het Ministerie van Defensie naar het Ministerie van Justitie.

Naast de duidelijke klassenjustitie waar het gaat om hooggeplaatste kindermisbruikers, valt aan het regime-Demmink ook het spiegelbeeld op: ongemeen felle vervolgingen en strafopleggingen aan pedofielen uit lagere kringen en zelfs ook aan de zogeheten 'pedo-jagers' die de laatste jaren in ons land op steeds extremere wijze worden gecriminaliseerd.

Een ander opvallend fenomeen dat het klimaat binnen Justitie is gaan kenmerken in de periode Demmink is het ongestraft laten en zelfs belonen van blunders en fouten, met name binnen de rechterlijke macht. Zowel het programma Zembla als het weekblad Vrij Nederland kwamen op dit punt tot schokkende inventarisaties die er zelfs toe leidden dat het OM een eigen onderzoek moest toezeggen. Ook genoemd moet worden het nieuwe verschijnsel van de 'rechterswisseling' in belangrijke zaken waarin de Staat belanghebbende of partij is en die zich voor de Staat ongunstig ontwikkelen: onder Joris Demmink blijken de rechters dan te kunnen worden vervangen door rechters die de belangen van de Staat laten prevaleren.

Vanaf de zogeheten 'Puttense moordzaak' (vanaf 1994) is ons land meer en meer in de greep geraakt van het verschijnsel 'gerechtelijke dwaling'. Anno 2010 kan worden geconcludeerd dat het complete bouwwerk van strafvervolging in ons land op instorten staat na geruchtmakende en onbegrijpelijke 'blunders' van OM en ZM in zaken als de Schiedammer Parkmoord, de zaak-Vaatstra en de zaak-Lucia de B. Opvallend hierbij is dat er moedwillige manipulaties en bewust bedrog in het spel is bij Justitie. De complete afwezigheid van wets- en normbesef binnen Justitie blijkt voorts ook uit de structurele weigering een einde te maken aan het aftappen van gesprekken van zogeheten 'geheimhouders' dan wel deze onrechtmatig getapte gesprekken te verwijderen uit de betreffende strafdossiers waardoor enorme strafzaken –zoals die tegen de Hells Angels- zijn gestrand. Maar het beeld wordt nog veel alarmerender als we ons realiseren dat de feiten er thans op wijzen dat de meest in het oog springende 'gerechtelijke dwalingen' kunnen

worden verklaard vanuit de wil hooggeplaatste kindermisbruikers te beschermen. Twee voorbeelden: in de Deventer Moordzaak wijst thans alles op een pedofiel netwerk waarin de man van de vermoorde weduwe, de psychiater Wittenberg, alsmede de *prime suspect,* de 'klusjesman' Michael de J. een rol hebben gespeeld. In deze moordzaak heeft een onschuldige acht jaar vastgezeten. En de moord op Marianne Vaatstra (1999) wordt 'overgoten' door een lugubere cocktail van ritueel misbruik en het opnemen van snuff-movies in een caravan op een AZC als gevolg waarvan elk spoor dat naar dit AZC leidde van hogerhand niet mocht worden onderzocht. Dit leidde tot grote beroering en frustratie in Friesland die tot op de dag van vandaag voortduurt. Bedenk daarbij dat de AZC's indirect onder het gezag vallen van Joris Demmink en in zijn periode zijn verworden tot broedplaatsen van criminaliteit en prostitutie. Hoe ver Justitie onder Demmink kan gaan in het manipuleren van strafzaken wordt hieronder op nog weer schokkender wijze beschreven in de zaak-Baybasin.

Bovenstaande voorbeelden betreffen het ineenstorten van het functioneren van de rechtstaat. Maar ook binnen de huishouding op het ministerie wordt de periode-Demmink gekenmerkt door een verregaande *breakdown* van normen en waarden. Spoedig nadat Demmink de hoogste troon besteeg in 2002 werd gesmeten met geld, met name in de sfeer van gouden handdrukken aan vertrekkende en bevriende topambtenaren. Deze praktijk liep zo uit de hand, dat er in 2004 een onderzoek moest worden gedaan naar de praktijken door de Departementale Auditdienst. (productie 45) De conclusie was (blz. 4, samenvatting) dat *een aantal betalingen werd geconstateerd die wij als onrechtmatig hebben aangemerkt.* De Demmink-cultuur komt ook naar voren in een anonieme tip van een 'justitie-bron' die journalist Stan de Jong doorspeelde (productie 48) en waarin sprake is van 'dubieuze en torenhoge declaraties' van een bureau waarvan Demmink met een van de directeuren 'een weinig platonische relatie onderhield'. Dat de SG er ook persoonlijk een extreem decadente declaratie-moraal op nahoudt die zelfs de aandacht trok van de landelijke media (productie 46) werkt tegen deze achtergronden geen verbazing.

Samenvattend kan worden gesteld dat Justitie onder Demmink verregaand is geperverteerd via structurele benoemingen van homofielen, sanctionering van fouten en delicten gepleegd binnen justitie en van klassenjustitie, de introductie van het verschijnsel 'rechterswisseling' en de invoering -alsmede de over-loyale uitvoering- van het Europees Arrestatie Bevel. Daarnaast introduceerde Demmink een cultuur van bandeloze spilzucht op kosten van de gemeenschap.

4. Baybasin en Joris Demmink

Op 2 april 2007 deed de Koerdische zakenman H. Baybasin aangifte tegen Joris Demmink wegens pedofilie, uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving en deelneming aan een criminele organisatie. Dit was reeds direct aanleiding voor de eerste Kamervragen over de zaak-Demmink door lid De Roon (PVV) (Kamervragen producties: 31, 50, 51, 52 en 53). Bij de beantwoording van deze vragen zegde minister Hirsch Ballin een 'oriënterend onderzoek' toe door het OM, een figuur die niet voorkomt in het Wetboek van Strafvordering. De achtergronden en het feitenmateriaal dat aan de aangifte ten grondslag ligt worden uitgebreid besproken in het klaagschrift (art. 12 Sv.) (productie 11) dat volgde op het seponeren van de aangifte. Het beklag niet vervolgen werd op 17 oktober 2008 afgewezen door het Haagse gerechtshof (productie 16). Met de aangifte per 2007 werd duidelijk dat Nederland wordt gechanteerd met het kindermisbruik van Demmink. Hoe deze chantage precies is verlopen wordt in productie 11 uitgebreid beschreven.

De essentie is dat de Turkse regering-Ciller (1993-1996) zich op grote schaal schuldig maakte aan handel in verdovende middelen. De genoemde Baybasin stelde deze misstanden in het buitenland aan de kaak, ondermeer ook in ons land, en werd aldus als zeer gevaarlijk gezien door de machthebbers. Na de val van de regering-Ciller in 1996 bleven deze criminele krachten zeer machtig in Turkije waarbij de begrippen 'Grijze Wolven' en 'Energekon' centraal staan. Overigens woedt de strijd in Turkije tussen de (politieke) bovenwereld en deze duistere (deels militaire) onderstroom anno 2010 nog in alle hevigheid voort. De groep-Ciller wist vanaf 1996 van Nederland gedaan te krijgen dat er in ons land zou worden afgerekend met Baybasin via een schijnproces met vervalst bewijsmateriaal (de vervalsingen worden gedetailleerd aangetoond in productie 11 vanaf hoofdstuk 23). Hiertoe werden de Turkse 'Demmink-pedofielendossiers' die door geheime diensten waren opgesteld nadrukkelijk ingezet als *leverage.* In 1998 werd Baybasin gearresteerd en in 2002 werd hij veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf (zie de hoofdstukken 3, 4 en 9 en met name 12 van productie 11). Uit het officiële Turkse *Ek-rappor* dat het beschreven complot tot in detail onthult (geciteerd door Klaas Langendoen; productie 17;) blijkt dat Tansu Ciller het 'bevel' tot het uitschakelen van Baybasin eind 1996 –ze was toen minister van Buitenlandse Zaken in de regering-Erbakan- persoonlijk heeft gegeven aan minister W. Sorgdrager van Justitie (foto van Ciller met Hans van Mierlo d.d. 27 november 1996; productie 21). Vervolgens kreeg Demmink de schone taak zijn eigen rommel op te ruimen

door Baybasin ook daadwerkelijk uit te schakelen. Hiertoe zette hij met name officier van Justitie Hugo Hillenaar in. Beiden werkten in het complot nauw samen met corrupte Turkse politie-functionarissen en bezochten voor het uitvoeren van deze ‘missie’ veelvuldig Turkije in de periode 1996 – 2002 (lijst van inreisdata bij productie 20); opmerkelijk is dat Demmink’s advocaat H. Knijff expliciet heeft ontkend (productie 28) dat Demmink vanaf 1987 Turkije heeft bezocht. Geheel in de geest van het in 2.2 beschreven promoveren van foute dan wel corrupte magistraten is Hillenaar vanaf 2007 hoofdofficier te Breda.

Direct bewijs voor deze chantage-lezing vormt voorts een uitgelekt telefoon-memo (productie 18) van het ministerie van Justitie van 15 juli 1997 waarin staat dat ‘de zaak-Baybasin als drukmiddel wordt gebruikt teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen’ (het tegen de borst houden van de Demmink-dossiers). Ook een NN-verklaring van een hoge buitenlandse overheidsfunctionaris (productie 20a) bevestigt deze lezing. De identiteit van deze functionaris is bekend bij de verdediging van Baybasin en het Hof is aangeboden deze persoon te horen, maar ging daar niet op in. Tenslotte is er een verklaring van de gouverneur van Istanbul (productie 20) luidende dat Demmink in de periode 1995 – 2002 herhaaldelijk in Turkije was. Daarnaast zou Demmink in het district Bodrum hebben deelgenomen aan ‘seksparties’ (productie 20a). Voor nadere achtergronden over de relatie tussen Demmink en de zaak-Baybasin zie het interview van 11 maart 2009 met Adele van der Plas, de advocate van Baybasin (productie 7).

Dat Nederland niet als enige op een dergelijke wijze werd aangepakt door Turkije, wordt aangetoond door Sibel Edmonds in de VS. Zij ontdekte daar dat dezelfde krachten die onze regering chanteerden, ook –op veel grotere schaal- toeslaan in de VS waarbij chantage op grond van seksuele gedragingen vaste prik is. Zie voor een interview met Edmonds –wiens onthullingen onomstreden zijn- productie 55. Alarmerend is dat Edmonds specifiek stilstaat bij de rol binnen deze ‘duistere Turkse krachten’ van Abdullah Catli. Hij werkte nauw samen met Mushin Yazicioglu, een gekende crimineel en moordenaar en een familielid van staatssecretaris N. Albayrak. Vast staat dat Albayrak deze Yazicioglu in het geheim heeft ontvangen op het ministerie (productie 22 met foto van beiden. Edmonds noemt tevens expliciet de RAND Corporation als een organisatie waar de Turken bij uitstek toeslaan om *classified information* af te persen.

4.1 De media-blackout

Een direct gevolg van de aangifte van Baybasin was dat er een complete media-blackout werd opgelegd over de zaak-Demmink. De reden hiervoor was dat de zaak de delicten gepleegd door een enkele ambtenaar verre oversteeg en een vernietigend beeld naar boven kwam van politieke chantage tot in de kern van onze rechtstaat die was gesanctioneerd door de hoogste politieke verantwoordelijken. Op dat moment waren met name Zembla en EenVandaag op volle kracht met het dossier bezig waarbij Zembla zelfs onder de journalistieke 'leiding' van de Nederlandse Turk Sinan Can opnames maakte in Turkije, ondermeer van een interview met de journalist Burhan Kazmali (producties 33 en 34) die veel van het Turkse bewijs van kindermisbruik tegen Demmink heeft aangedragen. Echter, in de zomer van 2007 liet Zembla expliciet aan advocate Van der Plas weten te moeten stoppen met het onderzoek naar Demmink. Dat stak des te meer omdat Can (productie 32) tot dat moment zeer nauw met Van der Plas samenwerkte en vele belangrijke (bewijs)stukken tegen Demmink voor haar had vertaald. Zie hoofdstuk 4 productie 11 en productie 23, de e-mail van Sinan Can aan Adele van der Plas waaruit de nauwe samenwerking met Can blijkt. Hoe diepgaand het onderzoek van Zembla was blijkt uit een lijst van namen die het programma had opgesteld van belangrijke betrokkenen waarbij schematisch is weergegeven wat hun positie is ten opzichte van Demmink: voor – neutraal- tegen (productie 24). Bij EenVandaag waar Jan Born en Sander 't Sas aan de zaak werkten (productie 44; sms'jes Jan Born) gebeurde min of meer hetzelfde; Born stuurde op 9 juni 2007 zijn laatste 'positieve' sms aan een van zijn Demmink-bronnen. Op 13 juni 2007 zag de laatste journalistieke a charge–productie (die dus de zaak-Demmink aan de kaak stelde) op TV het licht in de vorm van een item van EenVandaag. In deze uitzending (video De Affaire Joris D.; productie 7) komen ondermeer de politici Krista van Velzen (SP) en Aleid Wolfsen (PvdA) aan het woord; zij verklaren dat Demmink onder de aanhoudende stroom berichten over kindermisbruik 'niet langer kan functioneren'. Wolfsen kondigt zelfs aan 'morgen' met de minister over de zaak te zullen gaan spreken. Op 15 juni 2007 (productie 53) zenden de leden Van Velzen en De Wit (SP) en Teeven (VVD) de laatste Kamervragen in. De dag daarop, op 16 juni 2007, komt De Telegraaf met het tweede onthullende artikel met de kop *Topambtenaren in pedonetwerk* (productie 1). Echter, vanaf dat moment slaat de journalistiek 180 graden om en wordt er uitsluitend nog in positieve en ontlastende zin –a decharge- over Demmink geschreven. Op 18 juni trok Zembla de handen van het Demmink-project af en gaat zelfs direct ageren tegen advocate Van der Plas (productie 32).

Diezelfde dag, 18 juni 2007, komt NRC Handelsblad met het eerste 'reparatie-artikel' dat wordt gevolgd door een tweede op 5 juli. Op 14 juli wast De Volkskrant Demmink schoon door de hele affaire te kenschetsen als een 'fluistercampagne' (productie 43). De eerste zin van het stuk: *Er is een boef, er zijn engelen en intriganten, en achter elke deur liggen complottheorieën. Ingrediënten voor dé thriller van de natte zomer 2007. Velen doen mee via internet, kranten, televisie, rechtbank of borreltafel.* Alarmerend is dat Demmink zelf in geen van deze artikelen aan het woord komt en dat er ook geen enkele journalist een poging lijkt te hebben gedaan bij hemzelf verhaal te halen. Zelfs naar een 'officiele' onkenning van de beschuldigingen door Justitie zelf bij monde van de minister of een hoofd Voorlichting wordt in deze witwas-artikelen tevergeefs gezocht. Het enige moment dat Demmink zelf met de beschuldigingen wordt geconfronteerd (confrontatie; productie 7) vlucht hij zonder iets te zeggen zijn dienstauto in. Ook wordt in de genoemde publikaties geen enkel feit genoemd dat de verdenkingen kan wegnemen dan wel verklaren. Dat laatste gebeurt pas een jaar later op 21 juni 2008 als De Telegraaf de theorie lanceert dat het in de zaak-Demmink zou gaan om een 'bewuste beschadigingsactie vanuit de onderwereld'. De krant citeert hiertoe een anonieme bron. Daarna is er niet meer over de zaak-Demmink bericht door de MSM, dit ondanks het feit dat De Volkskrant hiertoe eind 2008 via een lezersactie nadrukkelijk werd opgeroepen (productie 25). Het onderwerp is 100% taboe verklaard.

De wijze waarop de media medio 2007 zijn *kalltgestellt* is vrijwel identiek met de wijze waarop in 2003 werd omgegaan met de NOS –grote druk zetten en dwingen tot rectificatie- zoals gedetailleerd wordt beschreven in de Runderkamp-papers (productie 3) maar vooral ook naar voren komt in een vrij ontluisterende email die Stibbe-advocaat Kurt Stopetie stuude naar Panorama en GayKrant waarin hij de gemaakte afspraken 'nog eens op een rijtje zet' (productie 49). De rol van de advocaat van Demmink, Harro Knijff van De Brauw Blackstone Westbroek, is op dit punt cruciaal. In 2003 zien we hem bij NOVA (productie 7) op furieuze wijze reageren op de misbruik-beschuldigingen tegen Demmink in het Anne Frank-plantsoen en in de Pinokkio-bar in Praag. Zowel in 2003 als in 2007 zijn door het kamp-Demmink ook letterlijk intimidaties uitgevoerd, respectievelijk tegen Henk Krol van de GayKrant en tegen Sinan Can van Zembla die volgens Van der Plas en Baybasin met de dood is bedreigd. De hoofdredacteur van Can, Cees Driehuis, heeft nimmer op de zaak willen reageren. Ook thans blijven vragen aan Zembla over de zaak onbeantwoord.

5. Intimidaties

Op 12 april 2007, tien dagen nadat Baybasin aangifte deed tegen Demmink, kwam de SG bij de Koerd 'op bezoek' samen met mr. M. Kolkert (de AG bij het Hof Den Bosch die in 2002 de veroordeling tot levenslang binnenhaalde voor Demmink) en mr. G. Wouters, de hoofddirecteur van de Dienst Justitiele Inrichtingen op het ministerie, zeg maar de 'grote gevangenisbaas' van ons land (productie 26). Over dit bezoek werden op 7 mei 2007 kamervragen gesteld (productie 52). Opmerkelijk in de beantwoording is, dat de minister de aanwezigheid van Kolkert in de 'ambtelijke delegatie' met klem ontkent.

Doel van het bezoek van de 'ambtelijke delegatie' was Baybasin te intimideren zijn aangifte in te trekken. Door deze unieke actie leverde Demmink als het ware zelf extra bewijs voor zijn eminente betrokkenheid bij de gemanipuleerde rechtsgang. De intimidatie leidde tot een KG waarin werd gevorderd dat Demmink zich zal onthouden van iedere rechtstreekse bemoeienis met de rechtspositie van Baybasin (productie 33a). Hoewel de vordering afgewezen wordt, overweegt de voorzieningenrechter:

"---indien het voorshands voldoende aannemelijk zou zijn dat die vraag bevestigend beantwoord zou moeten worden, het werkbezoek van 12 april 2007 naar voorlopig oordeel zou kunnen worden gezien als een poging tot intimidatie van Baybasin, daargelaten hoe lang van tevoren dit werkbezoek was gepland en of Kolkert hierbij aanwezig was."

Los van deze rechtstreekse intimidatie kan worden gesteld dat Baybasin zich tijdens zijn detentie vele andere aanslagen op zijn welbevinden heeft moeten laten welgevallen (weigeren bezoek met name van media, overplaatsingen, een gang naar de EBI, isoleercellen, werkplicht ondanks blessure) die slechts lijken te kunnen worden verklaard vanuit de wens van Demmink hem een vexatoir regime te bieden.

5.1 Intimidaties van getuigen, advocaten, officieren van justitie en rechters

Kenmerkend voor de gehele Demmink-affaire vanaf 1998 is intimidatie van de 'tegenstanders' en manipulatie van de feiten. Dat blijkt reeds in 1998 in de Rolodex-fase als het onderzoek naar het pedofielen-netwerk waar Demmink bij betrokken is wordt *kalltgestellt* van hogerhand nadat er 'op enig moment contra-

acties zijn gekomen' (Fred Teeven; productie 27). Uit De Telegraaf blijkt dat het hier gaat om beschuldigingen van pedofilie tegen hoofdofficier Hans Vrakking onder wiens verantwoordelijkheid het Rolodex-onderzoek viel.

Ook advocaten die het opnamen tegen Demmink zijn geïntimideerd of 'overgelopen' naar de wederpartij. De genoemde Demmink-advocaat Knijff bedreigde Adele van der Plas, de advocate van Baybasin, met juridische stappen wegens 'inbreuk op de persoonlijke integriteit' van Demmink door het ondersteunen van de aangifte van Baybasin (productie 28). De advocaat die aangever Frank Leenders bijstond bij zijn aangifte tegen Demmink in 2003 (productie 9) Gerard Hamer viel eind 2008 dood van zijn fiets juist in de fase dat het 'Turkse misbruik-dossier' meer en meer begon op te spelen dankzij de aangifte van Mustafa Y (productie 10 en productie 7 uitzending 11 maart 2009). De twee advocaten van Stibbe die Panorma en GayKrant bijstonden in een kort geding dat de deken van Weert –ook hij werd beschuldigd van kindermisbruik in het Anne Frank-plantsoen- in 2003 tegen de bladen aanspanden –Elsbeth Polak en Kurt Stopetie- hielden op het *moment supreme* hun mond stijf gesloten, ook toen de voorzieningenrechter verklaringen van 19 getuigen (6 voorbeelden in productie 38) achteloos ter zijde schoof (productie 29).

De getuige annex aangever Frank Leenders is op extreme wijze geïntimideerd hetgeen ertoe leidde dat hij zijn aangifte (productie 9) weer introk, een beslissing die hij vervolgens weer herriep. Voor de gang van zaken rond de aangifte van Frank Leenders zie (productie 30). Meer over Frank Leenders in het video-interview van (productie 7) waarin hij ook details geeft over het misbruik door Demmink.

De getuige annex aangever Mustafa Y. Is na zijn aangifte (productie 10, zie ook punt 11 van productie 11) zelfs in Turkije bezocht en geïntimideerd (productie 7 uitzending 11 maart 2009) waarbij ook hij –net als eerder Baybasin en Leenders- onder enorme druk is gezet zijn aangifte in te trekken. Deze intimidaties hebben zelfs nog geleid tot Kamervragen van H. Brinkman (PVV) (productie 31).

Over rechtstreekse intimidatie van rechters is niets bekend, maar uit diverse feiten en omstandigheden valt het ergste te vrezen. Genoemd werd reeds de weigering van voorzieningenrechter Rullmann te Den Bosch bewijs tot zich te nemen (productie 29). Ook de raadsheren van het Hof te Den Haag die zich bogen over het verzoekschrift ex art. 12 Sv (beschikking in productie 16) weigerden bewijs tot zich te nemen en getuigen te horen. Alarmerend bij het Hof was het

optreden in het betreffend college van raadsheer U. Van der Pol die voorzitter is van het bestuur van de Stichting Persprijs Jacques van Veen die wordt gefinancierd door het Ministerie van Justitie. De prijs wordt steevast uitgereikt aan media die propaganda bedrijven voor de 'rechtstaat Nederland'. Tot slot moet raadsheer W. Van Schendel van de Hoge Raad worden genoemd. Hij schreef mede het arrest waarmee de veroordeling van Baybasin tot levenslang onherroepelijk werd en komt als Demmink-vriend voor op de genoemde 'Zembla-lijst' van Sinan Can (productie 24). Van Schendel treedt vaker op in rechtsgangen die mogelijk zijn gemanipuleerd zoals de zaak van Chipshol tegen Schiphol inzake het bouwverbod op het Groenenberg-terrein.

5.2 Intimidaties van bronnen en journalisten

Reeds uitgebreid aan de orde is gekomen hoe de NOS werd geïntimideerd in de fase rond het Anne Frank Plantsoen in 2003 (Runderkamp-papers; productie 3). Ook de intimidaties aan het adres van Zembla-journalist Sinan Can kwamen reeds ter sprake waarbij volgens Baybasin en zijn advocaat van der Plas zelfs sprake zou zijn van een doodsbedreiging. GayKrant-hoofdredacteur Henk Krol heeft een vaststellingsovereenkomst moeten tekenen volgens welke hij zijn leven lang over de zaak-Demmink moet zwijgen op straffe van een dwangsom van 100.000 Euro per overtreding (beeldfragment Henk Krol bij Paul de Leeuw in productie 7 na 8.31). Bekend is dat de volgende media zijn geïntimideerd via dreiging met rechtsmiddelen: De Telegraaf, HP/de Tijd, Zembla, GPD en wellicht ook EenVandaag. In het geval van Zembla staat vast dat Sinan Can vanaf najaar 2007 is gaan werken voor het kamp-Demmink en bronnen in Turkije heeft proberen om te kopen hun onderzoekingen naar de affaire te staken. Deze turn werd reeds zichtbaar medio 2007 toen de hoofdredactie van Zembla opeens bezwaar begon te maken tegen het optreden van Can als vertaler voor advocate Van der Plas van Baybasin (producties 32 en 23).

Extreem van aard waren de intimidaties aan het adres van radiostation Arrow Classic Rock dat in de zomer van 2008 een uitgebreide uitzending aan de zaak-Demmink wijdt. Presentator Adam Curry wordt enkele weken na de uitzending ontslagen en de zender dreigde zelfs compleet uit de lucht te verdwijnen. De betreffende uitzending sloeg in als een bom en leidde tot een storm aan reacties. Een reeds aangekondigd vervolg zou de ether nooit meer halen en zelfs de reeds uitgezonden opname mocht niet als podcast op de website verschijnen. Hetzelfde geldt voor radiostation FunX: ook hier weer de aankondiging op de zaak door te gaan hetgeen er niet van is gekomen.

Op geheel eigen wijze werd de Turkse journalist Burhan Kazmali die zo veel Turks bewijs tegen Demmink aanleverde –waaronder de getuigenissen van Mustafa Y.- geïntimideerd: toen hij in Istanbul op het vliegtuig wilde stappen om een verklaring af te leggen ter ondersteuning van de aangifte van Baybasin tegen Demmink werd hij vastgenomen waarbij zijn laptop en documenten in beslag werden genomen (productie 33). Opmerkelijk: minister Hirsch Ballin antwoordt op 16 juli 2007 vragen van de leden Teeven en Van Velzen (productie 51) dat deze arrestatie 'niet kon worden bevestigd'. Zie het persbericht van 25 juni 2007 waarin gemeld wordt dat Kazmali was aangehouden (productie 33).

Het taboe op feitelijke informatie over de zaak-Demmink komt ook naar voren uit de extreme mate van censuur die wordt toegepast op Wikipedia. In de producties 34 en 35 zijn twee artikelen te lezen: het lemma over Demmink zoals dat er korte tijd heeft op gestaan en het lemma dat thans de lezen is. Bij voortduring wordt het lemma 'opgeschoond' door de 'moderatoren' van de internet-encyclopedie.

Reeds ter sprake kwam de onverwachte dood van advocaat Hamer van aangever Leenders. Ook een vaste chauffeur van Demmink, Mostert, die zich beklaagde over de gedragingen van zijn baas op het ministerie, vond een onverwachte dood waarbij volgens bronnen zijn weduwe is afgekocht door Justitie (blz. 16 van Panorama productie 8). Naast Hamer en Mostert worden er meer mensen genoemd die vermoord zouden kunnen zijn vanwege hun bemoeienis met het Demmink-dossier: de kinderarts Joyce Labruyere (zie productie 1) en de jurist W. Brinkhuis.

De mogelijkheid van moord werd reeds nadrukkelijk aan de orde gesteld door oud-minister H. Nawijn die werd geïnterviewd (1 september 2003) in het kader van het Panorama-GayKrant Project (productie 36). *Nawijn wil niet over de telefoon praten en ook niet naar zijn huis komen. 'We spreken wel ergens in de kroeg af'. Hij herinnert zich een voorval in Praag enige tijd geleden waarbij een Nederlandse pedo is vermoord. 'Je moet uitkijken en zeker niet alleen gaan! Nooit alleen gaan!'* Over Demmink: *deze man gaat over lijken als zijn positie in gevaar komt. Hij doet er echt alles voor om zijn macht te houden. Hij is geslepen. Let maar goed op: jij zou de eerste niet zijn die plotseling sterft.* Bizar is dat Nawijn ook komt te spreken over een chauffeur van Hans Heinemann die zou zijn vermoord. Hans Heinemann (zie de Wabeke-papers van productie 2) is de Nederlanse topdiplomaat met wie Demmink kinderen misbruikte in de Pinokkio-bar te Praag.

Tijdens ons eigen onderzoek maakten we mee dat de banden van de auto van de voormalig topambtenaar van justitie die het Integriteitsrapport samenstelde zijn lek geprikt. De aangifte is te lezen in (productie 37).

Zo sluit de onderzoeker die bij Justitie werkte zijn rapportage af: *Nog een enkele opmerking is van cruciaal belang. De terughoudendheid van alle publieke media in de casus JD is opvallend. Oud-collega's met wie ik sprak reageren allen in dezelfde zin als Hilbrand Nawijn in de publikatie op internet. Het ademt steeds een verzuchting als: we weten toch dat er iets niet klopt, maar niemand kan het hard maken, dus ik ga mijn handen er niet aan branden. Angst, echte angst voor repercussies is wat voortdurend een rol speelt. De verwevenheid van (delen van) de pers met het topcircuit (inclusief het Koninklijk Huis) in Den Haag en daarbuiten is een feit.*

5.3 Zelf zwijgen, wel intimideren

Opvallend is dat Joris Demmink nimmer een interview heeft gegeven aan een medium. Dit ondanks de alarmerende berichten over de delicten die door hem zouden zijn gepleegd. Zelfs in de interne publicaties van het Ministerie wordt nauwelijks iets over hem aangetroffen. Genoemd werd reeds dat Demmink zelfs niet in de 'reparatie-artikelen' in NRC, Volkskrant en Telegraaf sprekend wordt opgevoerd. Demmink heeft de aantijgingen zelf nimmer ontkend. Daarentegen heeft hij wel toegegeven seks te hebben met minderjarigen en dat hij 'niet in alle gevallen naar de leeftijd vraagt van zijn sekspartners' (productie 7, NOS Journaal). De enige ontkenning komt uit 2003 en betreft slechts de locaties Anne Frank-plantsoen en Praag en zijn afkomstig van zijn advocaat Knijff (productie 7, Knijff bij NOVA). Bij deze gelegenheid heeft Knijff ontkend dat Demmink in het Anne Frank-plantsoen is geweest en ook in de Pinokkio-bar in Praag. Beide stellingen zijn onhoudbaar. Tegenover dit aanhoudende zwijgen door Demmink staat een ongekende agressie bij het intimideren van de media.

5.4 Een cultuur van angst en intimidatie op het ministerie

Navraag bij medewerkers van Justitie leert dat niemand over Demmink wil praten en dat Justitie-medewerkers zelfs met angst en paniek reageren op vragen over zijn kindermisbruik. Iedereen weet (globaal) wat er speelt maar het onderwerp lijkt wel compleet taboe verklaard. Reeds in 2003 ten tijde van de Anne Frank-plantsoen publikaties zouden alle Justitie-medewerkers per email (productie 47) een spreekverbod opgelegd hebben gekregen.

6. Hoe ver kan men gaan?

Reeds vanaf de Netwerk-uitzendingen van 1998 (productie 7) staat het pedonetwerk uitdrukkelijk in de geur van sadisme. In de Netwerk-uitzendingen is ondermeer sprake van het toedienen van stroomstoten op de geslachtsdelen van minderjarigen. Aan het slot van deze op zichzelf reeds schokkende presentatie voegen we nog drie stukken bij die meer informatie geven over het sadistische en zelfs mogelijk moorddadige karakter van het netwerk. In productie 39 vertelt Frank Leenders dat Demmink aanwezig is geweest te Praag bij de opname van een pornofilm waarbij een kind is komen te overlijden (zie ook de Leenders-tapes in productie 7). In productie 40 met referentie aan productie 41) wordt een directe link gelegd tussen het Nederlandse netwerk en het Belgische netwerk van Marc Dutroux waarbij ook nadrukkelijk de mogelijkheid wordt geopperd dat Demmink aanwezig zou zijn geweest bij het opnemen van zogeten snuff-movies waarbij kinderen worden doodgemarteld. Uit productie 42 blijkt dat het privé-adres van Demmink voorkwam als opvanglocatie in kinderopvangregister Den Haag. Opvallend is de explosieve informatie in de Duitse kwaliteitskrant Die Welt (productie 41) waarin wordt beschreven dat het onderzoek naar het verdwenen Duitse jongetje Manuel Schadwald die bij het vervaardigen van een snuff movie om het leven is gekomen in ons land van hogerhand is *kalltgestellt.* Ik citeer: *"Tatsächlich erfuhren wir von Berliner Kriminalbeamten, dass sie von ihren niederländischen Kollegen einen Hinweise erhalten hatten, dass die Suche nach Schadwald zu nichts führen würde. "Ich musste unterschreiben, nichts mehr über den Fall zu sagen. Lasst die Finger von dieser Sache!", riet der Amsterdamer Beamte freundschaftlich. Und dann fügte er jenen Satz zu, der betroffen macht: "Der Fall Schadwald steht unter keinem guten Stern."*

Er ligt een enorm probleem op tafel als de macht in een samenleving dermate gecorrumpeerd is geraakt dat er geen 'tegenkrachten' meer aanwezig zijn die recht en orde kunnen handhaven omdat de top van Justitie zelf gecorrumpeerd is.

Drs M. Kat

30 april 2010

Deel III

Expert opinion van de Stichting Expertgroep Klokkenluiders i.o.

"Misstanden Ministerie van Justitie" d.d. 5 mei 2010

EXPERTGROEP KLOKKENLUIDERS i.o.
Juridisch- bestuurswetenschappelijk onderzoek
Sturingsondersteuning, advies en begeleiding
Bemiddeling en mediation.

Expert-opinion

Aan:	Chipshol Holding BV t.a.v. dhr. drs. P.J. Poot Vision Plaza Central Boeingavenue 250 te 1119 PZ Schiphol-Rijk Amsterdam.	**Datum:**	5 mei 2010.

Van: G.E.L.M. de Wit en H.Laarman.

Betreft: Verslag Expert-Opinion.
(15 pagina's).

Project: Misstand Ministerie van Justitie.

Geachte heer Poot,

Bijgaand doen wij U in overeenstemming met de gemaakte afspraak en op onderdelen vertrouwelijk en geanonimiseerd, een beknopte expert-opinion toekomen.

Op Uw verzoek is onderzoek ingesteld naar de (juridische) duiding van berichten van gerezen vermoedens van een ernstige misstand binnen de (ambtelijke) top van het Ministerie van Justitie en mogelijk gepleegde strafbare feiten door de secretaris-generaal van het betreffende departement.

De onderzoekswerkzaamheden zijn onafhankelijk en onpartijdig uitgevoerd door afgevaardigden van de Expertgroep Klokkenluiders in oprichting. Met dien verstande dat deze rapportage is uitgebracht onder strikt persoonlijke verantwoordelijkheid van rapporteurs.
Het onderzoek ten behoeve van de expert-opinion heeft zich gericht op een tweetal aangeleverde rapportages, opgesteld door een voormalig topambtenaar van het Ministerie van Justitie en de heer drs. M.Kat, onderzoeksjournalist.
De expert-opinion heeft zich tevens gericht op de zich tot op heden bij U gemelde en beschik-baar gestelde bronnen, de vanwege die respectievelijke bronnen verkregen documenten en de informatie van de in dat kader benaderde personen.
Het verslag bevat een overzicht van de personen en informanten (bronnen), met wie een of meerdere inleidende- en/of vervolggesprekken zijn gevoerd. Daarnaast bevat het verslag van de expert-opinion conclusies en aanbevelingen, tot uiting gebracht in een advies.

G.E.L.M. de Wit. **H. Laarman.**

Expert-opinion.

SUMMARY

SUMMARY

(Verzoek / Conclusies & Aanbevelingen).*

VERZOEK CHIPSHOL

Het verzoek van Chipshol Holding BV, was onderzoek in te stellen naar de (juridische) duiding van berichten van gerezen vermoedens van een ernstige misstand binnen de (ambtelijke) top van het Ministerie van Justitie en mogelijk gepleegde strafbare feiten door de secretaris-generaal van het betreffende departement.

Het resultaat van dit onderzoek wordt gevormd door een kernachtige expert-opinion aangaande de criteria voor aangifte, de onderzoeksvragen en de vereiste expertise voor de opsporing van seksueel misbruik en ambtelijke corruptie, met een beknopt oordeel omtrent de validiteit en de bruikbaarheid van reeds beschikbaar feitenmateriaal.

CONCLUSIES

Beschikbaar gesteld onderzoeksmateriaal (onderzoeksrapport en feitenonderzoek) vormen nader te toetsen feiten en gegevens. In combinatie met vaststellingen vanwege expert-opinion, bestaan er voldoende aanwijzingen en aanknopingspunten voor een (verkennend) onderzoek ex. art. 126-gg van het Wetboek van Strafvordering om na te gaan of en op welke wijze ernstig gekwalificeerde misdrijven zijn gepleegd die een zwaarwegende inbreuk op de rechtsorde hebben opgeleverd. Vooronderzoek al dan niet in combinatie met opvolgend opsporingsonderzoek kunnen personen ook definitief van beschuldigingen ontlasten. Voormalig minister Donner heeft in 2003 m.b.t. zijn secretaris-generaal verklaard dat; “geen sprake is van rook laat staan van vuur”. De facto neemt minister Hirsch Ballin sindsdien hetzelfde standpunt in. Dat standpunt is onhoudbaar en aan herziening toe.

Op grond van de beoordeling van eerdergenoemde rapportages, en op grond van eigen vaststelling, stellen wij het volgende vast:

- Er zijn sedert 2002 meerdere aangiften tegen de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie gedaan terzake pedofilie, waarvan in ieder geval in een van die aangiften onduidelijk is gebleven wat de status van behandeling, danwel de afdoening betreft
- Er is sprake van aanhoudende geruchten en negatieve publiciteit over de secretaris-generaal. Sedert 1998 is gepubliceerd in zowel de schrijvende media als op de TV (o.a. NOS, NOVA en Netwerk) over pedofielennetwerken en de mogelijke rol daarin, of daarbij, van justitiële ambtenaren en de betreffende secretaris-generaal.
- Diverse bronnen bevestigen de benoeming van de secretaris-generaal in 2002 onder belastende omstandigheden. Opmerkelijk en zomogelijk verontrustend is dat minister Donner in 2002 de secretaris-generaal ondanks deze omstandigheden, publiciteit en beschuldigingen, heeft benoemd tot zijn hoogste ambtenaar bij Justitie.
- De beschuldigingen van de veroordeelde Koerdische zakenman H.Baybasin, bij monde van zijn gemachtigde, advocaat Mr. A.van der Plas, aan het adres van de (rechts)Staat, haar gezagsdragers en ambtelijke vertegenwoordigers, zijn extreem en uitzonderlijk te noemen. Daarbij wordt gesteld dat sprake is van chantage van de secretaris-generaal i.v.m. pedofilie, welke chantage van een doorslaggevende rol en betekenis zou zijn geweest bij de veroordeling van Baybasin tot een levenslange gevangenisstraf. Daarbij wordt niet uitgesloten dat de secretaris-generaal dankzij zijn machtspositie en netwerk binnen Openbaar Ministerie en Justitie, zelf invloed heeft uitgeoefend op de rechtsgang.
- In de zogenoemde “Wabekepapers” (gespreksverslag d.d. 28 augustus 2003) wordt de pedofilie van de secretaris-generaal bevestigd.

AANBEVELINGEN

Verkennend Onderzoek.
Gelet op beschreven aanknopingspunten en aanwijzingen, adviseren rapporteurs de bestuurders van de rechtspersoon Chipshol Holding BV, het Openbaar Ministerie te verzoeken een verkennend onderzoek (VO) ex. art 126-GG Wetboek van Strafvordering in te stellen.

Parlementair onderzoek.
Gelet op de aard en de betekenis van de in deze rapportage aan de orde gestelde vermoedens van misstanden, ernstige beschuldigingen, en het belang wat met een gedegen onafhankelijk en grondig onderzoek naar de feiten en omstandigheden is gediend, is tevens een breed gedragen parlementair onderzoek geïndiceerd.

Aangifte Chipshol.
In afwachting van ter beschikking komende feiten en vertrouwelijke documenten (bewijsmiddelen), uit afzonderlijke op het moment van afronding van de onderhavige expert-opinion, nog elders lopende onderzoeksaktiviteiten, geven wij U in overweging alsdan aangifte te doen.

* Voor volledige beschrijving van aanknopingspunten, aanwijzingen en afsluitende conclusies en aanbevelingen, wordt verwezen naar hoofdstuk 5 en 6 (pagina’s 13 en 14) van deze expert-opinion.

1. INLEIDING.

1.1. Expertgroep klokkenluiders.

Een kleine groep van min of meer bekende Nederlandse klokkenluiders, heeft vanaf eind jaren ’90 intensief gewerkt aan initiatieven om tot bundeling van kennis en ervaring te komen ten behoeve van de verbetering van de rechtsbescherming van klokkenluiders en de ondersteuning van melders van misstanden in de Nederlandse samenleving.
De initiatiefnemers P.A. Schaap en G.E.L.M. de Wit zijn verantwoordelijk geweest voor de vorming van een expertgroep van ervaringsdeskundige klokkenluiders die zich gezamenlijk ten doel stelden een bijdrage te leveren aan de daadwerkelijke verbetering van de positie en de rechtsbescherming van klokkenluiders.
Paul Schaap werd in 2002 bekend als klokkenluider toen hij de verbetering van de veiligheid van de Hoge Flux Kerncentrale in Petten N-H aan de orde stelde en Gerrit de Wit was als frauderechercheur en OR-lid in 1998 melder van ernstige managementmisstanden en fraude binnen het Ministerie VROM. De Wit was in 2004 ook een van de oprichters van de politieke partij die met klokkenluider Paul van Buitenen als lijsttrekker tee zetels in het Europees Parlement wist te bemachtigen.
Sindsdien zijn zij tezamen met anderen betrokken gebleven bij het thema van de rechtsbescherming voor klokkenluiders en hebben zich de afgelopen jaren actief ingezet voor het behartigen van belangen van burgers die misstanden melden. Die behartiging heeft hoofdzakelijk bestaan uit het juridisch en procesmatig ondersteunen van melders van misstanden in zowel de publieke, als in de marktsector. Daarnaast informeerden en adviseerden zij leden van de 2e kamer.

Het idee tot bundeling- en aanwending van ervaringsdeskundigheid van klokkenluiders ten behoeve van het publieke belang, kwam in juli 2008 formeel tot stand, waarna het voorstel aan Minister Ter Horst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken werd voorgelegd.
Aanleiding was de bestaande benarde positie van diverse melders van misstanden en het verschijnen van het rapport van de Universiteit Utrecht inzake de evaluatie van de bestaande klokkenluiders-regelingen in de publieke sector. Uit het daarbij ingestelde onderzoek bleek de feitelijke rechtsbescherming van klokkenluiders de afgelopen jaren volstrekt afwezig. Reden voor de Wit en Schaap om expertise en deskundigheid ter beschikking te stellen voor toekomstig beleid met betrekking tot de (rechts)bescherming van klokkenluiders.

Een feit is dat voor het initiatief brede steun bestaat in de 2e kamer. Met dien verstande, dat men een professionele betrokkenheid voorstaat bij de daadwerkelijke verbetering van de (rechts)bescherming van erkende klokkenluiders.
Naast Schaap en De Wit zijn leden van de Expertgroep; Harrie Timmerman (klokkenluider Schiedamse parkmoord), Paul van Buitenen (EU-klokkenluider), Henk Laarman (klokkenluider fraude VROM), met ondersteuning van Cees Schaap (ex-officier van justitie/ hoogleraar).

1.2. Verzoek Chipshol Holding.

Het verzoek van Chipshol Holding BV, was onderzoek in te stellen naar de (juridische) duiding van berichten van gerezen vermoedens van een ernstige misstand binnen de (ambtelijke) top van het Ministerie van Justitie en mogelijk gepleegde strafbare feiten door de secretaris-generaal van het betreffende departement.

Het resultaat van dit onderzoek wordt gevormd door een kernachtige expert-opinion aangaande de criteria voor aangifte, de onderzoeksvragen en de vereiste expertise voor de opsporing van seksueel misbruik en ambtelijke corruptie, met een beknopt oordeel omtrent de validiteit en de bruikbaarheid van reeds beschikbaar feitenmateriaal.

2. BESCHIKBAAR FEITENMATERIAAL.

Het door ons beoordeelde feitenmateriaal van derden betreft:

2.1. Het onderzoeksrapport van een voormalig topambtenaar van het Ministerie van Justitie;
Verslag op basis van een onderzoek en analyse in verband met de integriteit van de persoon van de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie d.d. 15 februari 2010.

2.2. Het onderzoeksrapport van de onderzoeksjournalist Drs. M.Kat, getiteld “Joris Demmink: een crimineel op Justitie” d.d. april 2010.

2.3. Het onderzoeksdossier van de veroordeelde H. Baybasin met een aangiftedossier en klachtprocedure ex. art. 12 Wetboek van Strafvordering (WvSv) > Als producties bij de onderzoeksrapportage van Dhr. Kat (ad 2.2).

3. ONDERZOEK (EIGEN) BRONNEN.

3.1. Overzicht (anonieme) eigen bronnen.

I. Bronnen anoniem:

NN.1. > Bron Justitie.
NN.2. > Bron Opsporing.
NN.3. > Bron Justitie.
NN.4. > Bron Justitie.

II. Bronnen pers:

NOS.
NRC.
Telegraaf.

III. Bronnen op naam:

Drs. Hans Holtrop	>	Voormalig zelfstandig consultant.
Dhr. Henk Krol	>	Hoofdredacteur Gaykrant te Best.
Mevr.Mr. Adele vder Plas	>	Advocaat (gemachtigde) van H. Baybasin.

Ad. I.

Er is gesproken met een aantal solide bronnen, wiens informatie gelet op hun (ambtelijke) functie(s) als relevant, deugdelijk en betrouwbaar mogen worden beschouwd. Wat hierbij opviel was dat de terughoudendheid om over de betreffende misstand in kwestie te spreken, werd ingegeven door een grote mate van angst en een stelselmatige vrees voor de eigen posities. Enkele bronnen gaven daarbij aan extreem bang te zijn en schrik te hebben voor repercussies.
Opm.rapporteurs: Zie voor de belangrijkste bronnen de items uit de met hen gevoerde gesprekken in hoofdstuk 3.2. hierna.

Ad. II.

Er is geput uit bronnen van uiteenlopende media. Sinds 2008 circuleerde in beperkte kringen binnen de Nederlandse pers een document bestaande uit zes pagina's, welk document ook wel bekend stond onder de naam "de Wabekepapers" en waarvan tot op heden onbekend is gebleven wie de auteur van het betreffende stuk is. Dit document is bij gelegenheid van ons eigen onderzoek ter beschikking gekomen op 12 maart 2010, en ten behoeve van nader onderzoek en waarheidsvinding als productie bij het verslag van deze expert-opinion gevoegd.

Het document betreft een bijzonder openhartig gespreksverslag gedateerd 28 augustus 2003 gevoerd met de heren Jan Wolther Wabeke en zijn partner Jan Swinkels. Wabeke is de huidige ombudsman financiële diensten en een voormalig hoofdofficier van justitie.

Het verslag omschrijft zowel de private als ambtelijke gedragingen van de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie.

In beknopte termen wordt gesteld en hier in dit rapport (letterlijk) aangehaald:

- Onze vriend Joris valt zeker op jonge jongens
- Onze vriend heeft daartoe een aantal mensen die hem in staat stellen om met die jonge jongens in contact te komen.
- Een van die mensen is een Tsjech.
- Speelde pimp voor de nog jongere jongetjes die Joris in Praag zocht.
- Joris kwam via hem in Praag aan hele jonge jongetjes (12 a 13 jaar).
- Joris was als verborgen homoseksueel chantabel.
- Aanvankelijk bij 2 ministeries afgewezen wegens reeds bij de AIVD bekende feiten aangaande vermeende homo-/pedofilie. Op andere ministeries heeft men het niet aangedurfd omdat Joris zowel een drank- als een jongetjesprobleem heeft.
- Borghouts, voormalig SG op Justitie was erg kwaad dat de negatieve adviezen werden genegeerd. Borghouts heeft er alles aan gedaan om te voorkomen dat Joris benoemd zou worden.
- Joris kon met zijn chauffeur redelijk goed overweg.
- Het verhaal gaat inderdaad dat zich op de achterbank van de dienstauto niet zelden onfrisse taferelen afspeelden.
- Demmink regelde onder het afdakje van de technische dienst in Eindhoven zijn jongetjes.

Opgemerkt dient te worden dat tot op heden door de Nederlandse pers en voor zover anderen met dit document bekend zijn, ten aanzien van bovenstaande personen (Wabeke en Swinkels), nog geen hoor en wederhoor is gepleegd.
Zie de journalistieke onderzoeksvereisten onder 4.2. hierna.

3.2. Informatie van (anonieme) bronnen.

Van de anonieme bronnen zijn de belangrijkste items uit de gesprekken kort samengevat;

NN.1. Bron Justitie.

- Bron was betrokken bij het onderzoek tegen Baybasin.
- Noemt de Baybasin zaak een onderzoek met een internationale politieke lading.
- Er is daarvoor veelvuldig overleg geweest tussen de Nederlandse en de Turkse autoriteiten.
- Vastgesteld is dat Baybasin informant was van een buitenlandse geheime dienst.
- Hij kreeg een Engels Schengenvisum.
- Het pedofilie-onderzoek genaamd “Rolodex” (een zaak van misbruik van jonge jongens te Amsterdam uit 1997-1998) is gefrustreerd.
- R. Ficq in zijn hoedanigheid van voorzitter van het college van PG’s van het openbaar ministerie was verantwoordelijk voor het frustreren van dit onderzoek.
- Taps genereerden informatie over twee hoofdofficieren van justitie.
- De lijnen waren vervolgens dood en leverden hierna geen informatie meer op.
- In Rotterdam werd een inzittende gezien die zich verplaatste in een zwarte (dienst)auto met blauw Min.v.Just.vignet.
- Hij bezocht veelvuldig een jongensbordeel.
- Deze man werd herkend van foto’s van een receptie met Doctors van Leeuwen en bekende politici.
- De identiteit van deze inzittende is niet vastgesteld kunnen worden.

NN.2. Bron opsporing.

- Bron was betrokken bij onderzoeken in Nederland en Turkije.
- Noemt de Baybasin-zaak een duidelijk politiek gestuurd proces.
- Baybasin handelde in drugs maar was ook informant.
- Er zijn vele contacten geweest tussen de Nederlandse en Turkse opsporingsdiensten waarbij informatie werd uitgewisseld.
- De naam Demmink werd al langer genoemd in relatie tot pedofilie.

NN.3. Bron Justitie.

- Bron is werkzaam bij het Ministerie van Justitie en had veel contacten met chauffeurs.
- Heeft gehoord dat er sprake was van het misbruik van jongens in de dienstauto van chauffeur Mosterd.
- Bevestigde dat een naaste medewerker van Demmink, genaamd Bakker daarin "iets" heeft geregeld voor Demmink.

NN.4. Bron Justitie.

- Bron was werkzaam voor Justitie en heeft het misbruik door Demmink van een jongen in de Dienstauto van Justitie met Mosterd als chauffeur van direct betrokkenen vernomen.
- Mosterd kwam als "getuige" in gewetensnood.
- De geloofsovertuiging van Mosterd speelde hierbij een belangrijke rol. Uiteindelijk heeft Mosterd zijn ervaringen op papier gezet.
- Een andere medewerker van Justitie heeft hetgeen Mosterd aan het papier had toevertrouwd, vermoedelijk ter kennis van Demmink gebracht.
- Door de voorganger van Demmink, Harry Borghouts, is een veiligheidsonderzoek geëntameerd.
- Door de AIVD is een veiligheidsonderzoek ingesteld.
- Demmink werd tegen de zin van Borghouts benoemd tot secretaris-generaal.

3.3. Samenvatting gesprekken niet anonieme bronnen.

Van de niet-anonieme bronnen zijn de gespreksverslagen kort samengevat;

Drs. Hans Holtrop.

Opm. rapporteurs: Hans Holtrop heeft met een e-mailbericht aan Chipshol informatie verstrekt. De navolgende tekst uit de e-mail werd door Holtrop nogmaals bevestigd.

"De informatie rondom de secretaris generaal is afkomstig van vrienden en oud studievrienden van de familie Holtrop. Sommigen hebben nu hoge posities binnen diverse departementen. In een groep van twintig DG's hebben enkele vrienden in de jaren tussen 1990 en 2005 samen met Mr. Joris, Demmink deelgenomen aan georganiseerde reizen naar ondermeer Londen, Parijs en Rome. In die groep van DG's was bekend dat Demmink een grote voorliefde had voor jonge jongens. Een aantal malen was Demmink niet aanwezig tijdens officiële bezoeken daar hij het te druk had

met zijn jongens. In Rome is hij destijds achtergebleven. De groep directeuren moest zonder Demmink van Rome terugreizen naar Nederland. Binnen de vriendenkring wordt verteld dat Demmink over een enorme macht beschikt. Niemand binnen het circuit durft hem aan te pakken. CDA minister Donner was in 2002 zeer goed geïnformeerd over de handel en wandel van Demmink".

Dhr. Henk Krol.
Opm. rapporteurs: Henk Krol is als hoofdredacteur van de Gaykrant in 2003 betrokken geweest bij eerdere publicaties over het Anne Frankplantsoen te Eindhoven en de secretaris-generaal van Justitie, waarna is gerectificeerd en een "overeenkomst" tussen partijen is gesloten. De productie was een coproductie met de journalist Fred de Brouwer van Panorama. De inhoud van de "Wabekepapers" is aan Henk Krol persoonlijk getoond. Hij verklaarde daarover:

"Ik heb de inhoud van dit stuk eerder gezien maar dan in een meer verkorte versie. Aan de schrijfstijl meen ik de hand van Panoramajournalist Fred de Brouwer te herkennen. Veel van wat ik hier lees lijkt te kloppen. Ik ben zelf niet bij het opstellen hiervan betrokken geweest. Dat blijkt niet alleen uit de schrijfstijl maar tevens uit enkele voor mij kennelijke schrijffouten die er in het stuk staan".

Mevr. Mr. A. van der Plas.
Opm. rapporteurs: Mevrouw van der Plas is als advocate de gemachtigde van de veroordeelde H. Baybasin.

De verslaglegging/aangifteverklaring(en) van slachtoffers (aangevers/getuigen) in het aangiftedossier van H. Baybasin vanwege Mr. A.van der Plas, zijn tezamen met het onderzoeksdossier en de procedure ex. artikel 12 strafvordering besproken. Van de vertrouwelijk gevoerde gesprekken wordt geen weergave in deze rapportage opgenomen.

Uit het onderzoeksdossier blijkt van voldoende feiten en omstandigheden die aangifte en een opvolgend opsporingsonderzoek rechtvaardigen. Voor het overige wordt verwezen naar de beschreven aanknopingspunten en aanwijzingen onder hoofdstuk 5.1 hierna.

4. EXPERT-OPINION.

4.1. Onderscheid tussen onderzoekdossiers.

In de onderhavige van belang zijnde onderzoeksdossiers wordt met nadruk gewezen op de te onderscheiden (juridische) grondslagen van de respectievelijke dossiers, en de daaraan te stellen onderzoeksvereisten:

1) Het onderzoeksrapport van de voormalig topambtenaar van Justitie;
   met als grondslag een feitenonderzoek op basis van eigen wetenschap, eigen contacten binnen Justitie en open bronnen.
2) Het onderzoeksrapport van Drs. M. Kat;
   met als grondslag de presentatie van een journalistiek (feiten)onderzoek op basis van hoor en wederhoor.
3) Het onderzoeksdossier van de veroordeelde H. Baybasin met een aangiftedossier en klachtprocedure ex. art. 12 WvSv;
   met als grondslag een strafrechtelijk (voor)onderzoek op basis van strafprocesrechtelijke uitgangspunten en vereisten ten behoeve van strafvordelijke processen- en doelen.

4.2. Journalistieke onderzoeksvereisten.

Als onderzoeksvereisten voor behoorlijk journalistiek onderzoek worden algemeen aanvaard:

1) Het checken van informatie.
   Het afdoende toetsen van gegevens en feiten.
2) De aanwezigheid van twee bronnen.
   Ter bevestiging van eenzijdig verkregen informatie.
3) Het beginsel van hoor en wederhoor.
   Voor zover gesproken wordt van hoor, ziet dit specifiek op interviews met "bronnen/informanten". Met "wederhoor" wordt bedoeld de fase van de finale afronding van een onderzoek en de rapportering daaromtrent, waarbij betrokkene(n) in de gelegenheid word(t)(en) gesteld kennis te nemen van de feitelijke bevindingen alsmede in de gelegenheid word(t)(en) gesteld om te reageren op de onderzoeksconclusies.

Onaannemelijk verklaren.

- De houding van (verdachte) betrokkenen kan van invloed zijn op het bewijs en de overtuiging.
- De omstandigheid dat een verdachte in een strafprocesrechtelijk onderzoek niet verplicht is tot antwoorden en tot het naar waarheid verklaren doet daar niets aan af.
- Als de (verdachte) betrokkene kennelijk leugenachtig verklaart, verdient het aanbeveling de leugenachtige verklaring op te nemen. Het bewijs dat de (verdachte) betrokkene leugenachtig heeft verklaard dient wel uit ander bewijsmateriaal te komen dan de verklaring van de betrokkene zelf.

4.3. Seksueel misbruik.

Eind jaren negentig ontstond behoefte aan de actualisering van richtlijnen voor de bejegening van slachtoffers van seksuele misdrijven; de wijze waarop slachtoffers werden behandeld door politie en Openbaar Ministerie. De achtergrond voor het invoeren van deze richtlijn was dat een seksueel (gewelds)misdrijf een zodanig ernstige inbreuk vormde op de persoonlijke levenssfeer van het slachtoffer, dat bijzondere aandacht dient te worden besteed aan de bejegening door justitie van slachtoffers van seksuele (gewelds)misdrijven. Eén van de redenen hiervoor was de wens om, naast een professionele bejegening van slachtoffers van zedendelicten, meer nadruk dan voorheen te leggen op het algemeen belang van waarheidsvinding.
Om deze doelstellingen te realiseren werd één nieuwe aanwijzing uitgevaardigd, met als titel “aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik”. In de richtlijn werd met seksueel misbruik in afhankelijkheidsrelaties die vorm van misbruik bedoeld waarbij handelingen plaatsvinden waarbij het slachtoffer in een afhankelijkheidsrelatie staat of stond tot de dader. Daaronder zijn in ieder geval begrepen de gevallen van ontucht met misbruik van gezag die in art. 249 Wetboek van Strafrecht (WvSr) worden genoemd.
De aanwijzing maakt een onderscheid tussen acute situaties en situaties waarin bezinning mogelijk is. Dat laatste zal in het algemeen het geval zijn in afhankelijkheidssituaties.

Opsporing.
De opsporing in seksuele delicten wordt onderscheiden in:

- Acute situaties die onverwijld optreden noodzakelijk maken (zoals heterdaad situaties).

- Situaties waarin ‘bezinning’ over de positie van de aangever nodig is/ mogelijk is.

Aangifte.
Het is van het grootste belang dat een aangifte op professionele grondslagen, adequaat en zorgvuldig wordt samengesteld. In gecompliceerde zedenzaken verdient het aanbeveling dat een tijdlijn van de gebeurtenissen wordt opgemaakt. Zo kan onder andere beter inzicht worden verkregen in de ontstaansgeschiedenis van de zaak en wordt het duidelijk welke informatie nog ontbreekt. Tevens is alertheid op het aspect van de verjaring geboden. Voor jonge slachtoffers gelden overigens verhoorprotocollen. De waarheidsvinding is, speciaal in dit soort zaken, gediend met inzicht in het letterlijke gesprek van de aangifte. Met bandopnamen kan worden voorkomen dat de verdachte zich ten onrechte beroept op onrechtmatigheden tijdens het verhoor.

Expertise.
De impliciete doelstelling van de aanwijzing opsporing seksueel misbruik is tevens om te voorkomen dat personen die worden beschuldigd van seksueel misbruik al te lichtvaardig worden aangehouden. Hiertoe is destijds de Landelijke Expertisegroep Bijzondere Zedenzaken in het leven geroepen. De expertisegroep bestaat uit deskundigen afkomstig uit drie verschillende disciplines: klinisch psychologen, psychiaters en pedagogen; psychologen die gespecialiseerd zijn in functieleer en ervaren zedenrechercheurs.

Werkwijze.
De deskundigen moeten zich buigen over de geloofwaardigheid van aangiften in bepaalde zedenzaken, vóórdat de officier van justitie eventueel de beslissing neemt de beschuldigde aan te houden. Zaken waarin consultatie van de expertisegroep verplicht is, zijn zaken met aangiften die aspecten vertonen van hervonden herinneringen; ritueel misbruik of herinneringen aan seksueel misbruik van voor de derde verjaardag.
Het rapport van de expertisegroep is een adviserend rapport in de stand van het onderzoek van het moment van de aanvraag (en onderscheidt zich dus van rapportages van getuigen-deskundigen over het voltooide onderzoek).
Per zaak wordt een adviesgroep samengesteld die bestaat uit drie personen, waarbij de drie disciplines vertegenwoordigd zijn. Het advies van de expertisegroep wordt uitgebracht op basis van het proces-verbaal en een volledige schriftelijke weergave van de aangifte die op een geluidsband is opgenomen.

De verplichte consultatie van de expertisegroep dient te gebeuren vóór de aanhouding van de verdachte. Wanneer de drie criteria voor het inschakelen van de expertisegroep niet van toepassing zijn, kan de expertisegroep toch geconsulteerd worden, bijvoorbeeld wanneer de officier van justitie toch behoefte heeft aan het oordeel van een deskundige. Dit wordt facultatieve consultatie genoemd. Voorbeeld van een geval waarin facultatieve consultatie plaats kan hebben:
• misbruik langer dan 8 jaar geleden.

4.4. Aanwijzing opsporing.

Naast de beleidsmatige inzet van de opsporing op criminaliteitsverschijnselen in termen van onder meer verkennende onderzoeken waaromtrent op het niveau van het College van Procureurs-Generaal danwel de "driehoek" van Burgemeester, Hoofdofficier van Justitie en Korpschef wordt beslist, staan aanwijzingen in het kader van de opsporing in de zin van art. 130-lid 4 van de wet RO. Daarbij gaat het om de reactie op afzonderlijke strafbare feiten die ter kennis van het openbaar ministerie worden gebracht.

Uitgangspunten:
Als algemene uitgangspunten worden een tweetal criteria gehanteerd van wat in redelijkheid verwacht mag worden;
• De ernst van het strafbare feit en
• Opsporingsaanwijzingen.

Als vuistregel geldt ook; hoe ernstiger het feit, hoe meer inspanningen er dienen te worden verricht om het delict op te helderen ter vervolging en berechting.

Normerende criteria:
Het kader voor de reactie op vermoedelijk gepleegde strafbare feiten kent in dit verband nog twee normerende criteria;
• Vervolging bij een bekende dader en
• Gerichte opsporing bij ingrijpende, schokkende feiten.

Indien een feit is gepleegd waarbij de verdachte direct bekend is, dienen immer opsporingshande-lingen te volgen zoals de aanhouding van de betrokkene en het opmaken van een proces-verbaal. Dit is het geval indien de verdachte door de inbreng van getuigenis onmiddellijk bekend wordt, danwel zodanige informatie

voorhanden is, dat de verdachte met weinig inspanningen kan worden gevonden. De zaak mag niet ongemotiveerd en lichtzinning terzijde worden gelegd indien sprake is van een schokkend feit. Bij het antwoord op de vraag wat schokkende feiten zijn is de omvang van de aantasting van de balangen of het welzijn van individuen of van de samenleving als geheel van belang. Opnieuw gelden daarvoor criteria waarvan we er een tweetal benoemen;

- Indien de lichamelijke integriteit in aanzienlijke mate is aangetast; er is verkracht.
- Het feit een algemeen risico vormt voor het integer functioneren van belangrijke maatschappelijke functies: de democratische orde, het openbaar bestuur of de rechterlijke macht. Zoals het door corruptie of misbruik ten principale ondergraven van het vertrouwen in de aangegeven sectoren of instituties.

Het gaat dus steeds om gedragingen en delicten waarbij daadwerkelijk en in betekenisvolle mate belangrijke individuele en collectieve waarden in gevaar worden gebracht. Feiten waardoor grote beroering teweeg wordt gebracht en waarmede de rechtsorde wordt geschokt. Dat is het geval bij kinderverkrachting en misbruik (pedofilie).
Bij dergelijke delicten mag aanzienlijk meer worden verwacht. Er dient in dat geval gericht en meer dan oppervlakkig te worden gekeken en gezocht naar aanknopingspunten voor een succesvolle opsporing en vervolging; onder meer door het horen van eventuele getuigen.
Pas als die inspanningen geen succes hebben, kan de opsporing worden afgesloten. Maar slechts op een zodanige wijze dat indien zich naderhand nieuwe feiten danwel informatie aandienen dit tot hernieuwde actie kan leiden.

4.5. Ambtelijke corruptie.

Corruptie is een fenomeen met vele verschijningsvormen. Corruptie vormt een ernstige aantasting van de integriteit van de overheid, met grote gevolgen. Bovendien leidt corruptie in het zakenleven tot valse concurrentie en grote economische schade. Voor een overheid die integer en transparant wil zijn is het zaak om zo krachtig mogelijk tegen corruptie op te treden. In de Nota corruptiepreventie van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken worden lijnen geschetst langs welke het kabinet de bestrijding van ambtelijke corruptie vorm wil geven. Het openbaar ministerie draagt vanuit een strafrechtelijke invalshoek bij aan de bestrijding van corruptie. In het wetboek van strafrecht is in de artikelen 177, 177a

en 178 het omkopen van ambtenaren en rechters strafbaar gesteld. De artikelen 362, 363 en 364 WvSr. stellen de ambtenaar of de rechter die zich heeft laten omkopen strafbaar.

Het strafrechtelijk instrumentarium heeft een ruim werkingsgebied. Een ieder die een ambtenaar een gift aanbiedt en elke ambtenaar die een gift aanvaardt, kan onder de werking van de strafwet vallen. De wet geeft namelijk geen onderscheidend criterium voor strafwaardige en niet-strafwaardige giften. De minister van justitie heeft het stellen van grenzen overgelaten aan het openbaar ministerie, dat zelf door toepassing van het opportuniteitsbeginsel en/of "door het afkondigen van richtlijnen, welke eenvoudiger dan de wet zijn aan te passen aan de maatschappelijke, steeds veranderende, werkelijkheid" sturend kan optreden. De aanwijzing geeft aanknopingspunten aan de hand waarvan beoordeeld kan worden of strafrechtelijk optreden al dan niet is geïndiceerd.
De opsporing en vervolging van in het buitenland gepleegde corruptie, waarvoor een wetswijziging in 2001 de Nederlandse rechtsmacht aanzienlijk heeft vergroot, wordt behandeld in de "Aanwijzing opsporing en vervolging ambtelijke corruptie in het buitenland".

4.6. Bewijsminima strafvordering.

Op zichzelf zijn voldoende om tot een bewezenverklaring te komen;
• De verklaring(en) van één getuige. 342-3 WvSv.
• De verklaring van de verdachte. 341-1 WvSv.
• De verklaring(en) van anoniem gebleven personen 344-a WvSv.
• Andere geschriften 344-1-ten 5e WvSv.

4.7. Wettige bewijsmiddelen.

Als wettige bewijsmiddelen in het strafproces worden alleen erkend:
• De verklaring van de verdachte.
• De verklaring(en) van een getuige.
• De verklaring van (getuige)deskundige.
• Schriftelijke bescheiden.
• De eigen waarneming van de rechter.

De opsomming van de bewijsmiddelen is allesomvattend en limitatief. Andere dan deze bewijsmiddelen zijn niet toegelaten.

4.8. De onderzoeks voor- en hoofdvragen in geval van strafprocesrechtelijk onderzoek.

Relevant in het onderhavige dossier is het antwoord op de vraag of verondersteld gedrag (feiten en/of omstandigheden) een (redelijk) vermoeden van een gepleegd strafbaar feit volgens de wet oplevert en de vraag of de in het dossier daarvoor in aanmerking gebrachte betrokkene(n) terzake als verdachte betrokkenen in de zin van artikel 27 van het wetboek van strafvordering kunnen worden aangemerkt.
Deze vaststellingen gaan vooraf aan het antwoord op de cruciale vraag of kan worden bewezen dat het strafbare feit door de als verdachte aangewezende betrokkene is begaan.
Voor een dergelijk (juridisch) alles omvattend oordeel is nader en diepgaand strafprocesrechtelijk (voor)onderzoek vereist.
Immers, eenieder wordt voor onschuldig gehouden zolang zijn schuld niet is komen vast te staan;

De voor- en hoofdvragen zoals bedoeld in het onderzoek ter terechtzitting worden in deze rapportage buiten beschouwing gelaten.

4.9. Aangifte en belang.

Een ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit is bevoegd tot het doen van aangifte. Het openbaar ministerie heeft ingevolge artikel 167 wetboek van strafvordering echter de vrijheid om al dan niet tot vervolging over te gaan.
Ingevolge artikel 12 strafvordering kan de rechtstreeks belanghebbende over niet-vervolging of de niet voortzetting van de vervolging schriftelijk beklag doen bij het gerechtshof. Een belanghebbende is in dat geval iemand die door het achterwege blijven van een bepaalde strafvervolging rechtstreeks is getroffen in een belang dat juist hem aangaat.

Zoals eerder is gesteld, (wijzend op casuïstiek aangifte meineed hierna onder 5.2; noot rapporteurs) gaat het bij zeer ernstige vormen van integriteitschending om een alles overstijgend evident belang. Aantasting daarvan maakt vervolging onvermijdelijk. Een eigenstandig belang van de aangever is dan niet nodig.

Geen zichzelf respecterende rechtstaat kan zich alsdan permitteren strafbaar gedrag als waarvan sprake is en waarvan aangifte is gedaan, niet te vervolgen.

Is de beslissing tot niet-vervolging genomen door de officier van justitie bij het landelijk parket, dan is het gerechtshof Den Haag bevoegd.

5. CONCLUSIES.

5.1. Aanknopingspunten/ aanwijzingen.

Het onderzoeksrapport van Drs. M.Kat en het verslag van het feitenonderzoek door een voormalig topambtenaar van Justitie bevatten onmiskenbaar nader te toetsen feiten en gegevens. In combinatie met de resultaten neergelegd in de onderhavige expert-opinion, bestaan er voldoende aanwijzingen en aanknopingspunten voor een (verkennend) onderzoek ex. art. 126-gg van het Wetboek van Strafvordering, om na te gaan of en op welke wijze door (verzamelingen van) personen ernstig gekwalificeerde misdrijven zijn gepleegd die een zwaarwegende inbreuk op de rechtsorde hebben opgeleverd.

Daarnaast vormen de resultaten al dan niet in combinatie met een eventueel opvolgend opsporingsonderzoek een van de middelen om personen definitief van eventuele beschuldigingen te kunnen ontlasten.

Voormalig minister Donner heeft in 2003 m.b.t. zijn secretaris-generaal verklaard dat; “geen sprake is van rook laat staan van vuur”. De facto neemt minister Hirsch Ballin sindsdien hetzelfde standpunt in. Dat standpunt is onhoudbaar en aan herziening toe.
Op grond van de beoordeling van eerdergenoemde rapportages, en op grond van eigen vaststelling, waarbij met betrouwbare, relevante bronnen, onder meer bij Justitie is gesproken, stellen wij het volgende vast:

- Er zijn sedert 2002 meerdere aangiften tegen de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie gedaan terzake pedofilie, waarvan in ieder geval in een van die aangiften onduidelijk is gebleven wat de status van behandeling, danwel de afdoening betreft.
- Er is sprake van aanhoudende geruchten en negatieve publiciteit over de secretaris-generaal. Sedert 1998 is gepubliceerd in zowel de schrijvende media

als op de TV (o.a. NOS, NOVA en Netwerk) over pedofielennetwerken en de mogelijke rol daarin, of daarbij, van justitiële ambtenaren en de betreffende secretaris-generaal.

- Diverse bronnen bevestigen de benoeming van de secretaris-generaal in 2002 onder belastende omstandigheden. Opmerkelijk en zomogelijk verontrustend is dat minister Donner in 2002 de secretaris-generaal ondanks deze omstandigheden, publiciteit en beschuldigingen, heeft benoemd tot zijn hoogste ambtenaar bij Justitie.
- De beschuldigingen van de veroordeelde Koerdische zakenman H.Baybasin, bij monde van zijn gemachtigde, advocaat Mr. A.van der Plas, aan het adres van de (rechts)Staat, haar gezagsdragers en ambtelijke vertegenwoordigers, zijn extreem en uitzonderlijk te noemen. Daarbij wordt gesteld dat sprake is van chantage van de secretaris-generaal i.v.m. pedofilie, welke chantage van een doorslaggevende rol en betekenis zou zijn geweest bij de veroordeling van Baybasin tot een levenslange gevangenisstraf. Daarbij wordt niet uitgesloten dat de secretaris-generaal dankzij zijn machtspositie en netwerk binnen Openbaar Ministerie en Justitie, zelf invloed heeft uitgeoefend op de rechtsgang.
- In de zogenoemde "Wabekepapers" (gespreksverslag d.d. 28 augustus 2003 met voormalig hoofdofficier van justitie Wabeke) wordt de pedofilie van de secretaris-generaal bevestigd.

5.2. Belanghebbenden aangifte.

Misdrijven tegen de zeden.

Hoewel rapporteurs de rechtspersoon Chipshol Holding BV en haar bestuurders geen (rechtstreeks) belanghebbende achten met betrekking tot gerapporteerde gedragingen van vermoedelijk gepleegde seksuele (gewelds)delicten, in het wetboek van strafrecht gecodificeerd onder de titel misdrijven tegen de zeden, staat het hen desondanks vrij daarvan aangifte te doen.

Ambtelijke corruptie.

Ambtelijke corruptie is zoals vorenomschreven een ernstige aantasting van de integriteit van de overheid, met grote gevolgen. Het is zaak om tegen corruptie zo krachtig mogelijk op te treden. Daar waar sprake is van mogelijke ambtelijke corruptie met misbruik van verantwoordelijkheden en bevoegdheden, ten nadele van (rechts)personen, verschaft dit onmiskenbaar een legitimatie om daarvan aangifte te doen en als rechtstreeks belanghebbende te worden aangemerkt.

De in onderzoek zijnde aangifte van meineed in de kwestie van Chipshol versus een voormalig rechter, waarnaar de Rijksrecherche inmiddels een onderzoek instelt, en welk onderzoek door de behandelend officier van justitie werd uitgebreid met strafbare belangenverstrengeling, dienen indien de feiten zoals aangegeven worden bevestigd en bewezen, als een ernstige aantasting van (beginselen van) de rechtstaat te worden gekwalificeerd.

5.3. Aangifte dossier Mr. A. van der Plas.

In de verslaglegging/aangifteverklaring(en) van het slachtoffer (aangever/getuige) in het jongste aangiftedossier vanwege Mr. A.van der Plas, zijn voldoende feiten en omstandigheden bekend geworden die een aangifte en een opvolgend opsporingsonderzoek rechtvaardigen.

6. AANBEVELINGEN.

6.1. Verkennend Onderzoek.

Gelet op de hiervoor onder hoofdstuk 5 beschreven aanknopingspunten en aanwijzingen voor mogelijk gepleegd strafbaar gedrag, adviseren rapporteurs de bestuurders van de rechtspersoon Chipshol Holding BV, het Openbaar Ministerie te verzoeken een verkennend onderzoek (VO) in te stellen.

V.O ex. Art 126-GG Wetboek van Strafvordering.
"Indien uit feiten of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd of gepleegd zoals omschreven in artikel 67, eerste lid, die gezien hun aard of de samenhang met andere misdrijven die binnen die verzameling van personen worden beraamd of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, kan de officier van justitie bevelen dat opsporingsambtenaren daarnaar een onderzoek instellen met als doel de voorbereiding van de opsporing.

6.2. Parlementair onderzoek.

Gelet op de aard en de betekenis van de in deze rapportage aan de orde gestelde vermoedens van misstanden, ernstige beschuldigingen, en het belang wat met een gedegen onafhankelijk en grondig onderzoek naar de feiten en omstandigheden is gediend, is tevens een breed gedragen parlementair onderzoek geïndiceerd.

6.3. Aangifte Chipshol.

In afwachting van mogelijk nog ter beschikking komende feiten en vertrouwelijke documenten (bewijsmiddelen), uit afzonderlijke , op het moment van afronding van de onderhavige expert-opinion (05-05-2010), nog elders lopende onderzoeksaktiviteiten, geven wij U in overweging alsdan aangifte te doen.

6.4. Slotopmerking rapporteurs.

Gelet op het feit dat onderzoeken worden aanbevolen die onder meer het (ambtelijk) functioneren van de hoogste ambtenaar op het departement van Justitie aangaan en het functioneren van de rechtsstaat aankleven, dient te worden gewaarborgd, dat juist deze onderzoeken op vertrouwenwekkende wijze, met de daarvoor vereiste onafhankelijkheid en door terzake gekwalificeerde onderzoekers plaats vindt.

7. AANSPRAKELIJKHEID.

7.1. Uitsluiting aansprakelijkheid.

De Expertgroep Klokkenluiders i.o. en haar individuele leden sluiten iedere aansprakelijkheid jegens Chipshol Holding BV, haar bestuurders en tevens jegens eventuele derden uit voor tekortkomingen voortvloeiende uit het gestelde in de onderhavige expert-opinion en voor tekortkomingen van ingeschakelde derden.
Individuele leden van de expertgroep klokkenluiders i.o. zijn niet persoonlijk gebonden of aansprakelijk.

BIJLAGEN.

Het aan rapporteurs ter beoordeling en ter beschikking gestelde feitenmateriaal van derden, genoemd onder hoofdstuk 2 van dit rapport, wordt niet als bijlage bij de onderhavige expert-opinion bijgevoegd.
De inhoud en publicatie daarvan blijft de individuele verantwoordelijkheid van de stellers van die rapportages.

PRODUCTIES.

Bij dit rapport wordt als productie bijgevoegd:

1. Gespreksverslag gedateerd 28 augustus 2003 bekend onder de naam “Wabekepapers”.

Mr. Gorbachev, Tear down this wall! *Reagan*

Nawoord

Regeren moet je doen

Quis non fleret? Wie zou niet wenen over de aantasting van de Rechtsstaat in Nederland na lezing van de 3 voorgaande rapporten? Het was nota bene Hirsch Ballin himself die de onheilspelende woorden uitsprak *"Onze rechtsstaat is in gevaar"*. Dit stelde onze minister van Justitie ter gelegenheid van de nachtelijke beschieting met een raket van de rechtszaal waarin Holleeder de volgende ochtend berecht zou worden. Heel merkwaardig werd de zitting niet in een ander gebouw gehouden maar zelfs maanden uitgesteld. Want Holleeder moest van de schrik een hartoperatie ondergaan en met spoed in het beste ziekenhuis van Nederland het Leidsche Universitair Medisch Centrum (LUMC) opgenomen worden. Daartoe werd zelfs een hele etage ter wille van de veiligheid ontruimd, ten koste van zware hartpatiënten die moesten wachten en mogelijk daardoor overleden zijn. Desondanks een vorstelijke behandeling voor een zware crimineel.

> NB. Wie heeft de operatiekosten van Holleeder en de kostbare ontruiming en reservering van een gehele ziekenhuis etage betaald? De belastingbetaler?

Vergelijk daarmee de onmenselijke behandeling van de fatsoenlijke rechercheurs Laarman en De Wit, klokkenluiders, die door schuld van de overheid getroffen werden door een hartinfarct net zoals vrijwel alle andere ambtelijke klokkenluiders in Nederland! Zo zijn tegenwoordig onze manieren in Nederland. Overigens is het teveel eer voor een zware crimineel de rechtsstaat in gevaar te kunnen brengen. Deze eer valt de minister van Justitie te beurt. Immers, wie heeft onze Rechtsstaat in gevaar gebracht en doet dit nog steeds door handhaving van Demmink als s-g? En wie laat dit toe en maakt van deze s-g misbruik ter wille van het staatsbedrijf Schiphol? Onze minister-president, de propagandist van *"Fatsoen moet je doen"*!

Quis non fleret? Wie zou niet wenen? Deze woorden zijn uitgesproken ter gelegenheid van het overlijden van de R.K.-staatsman Herman Schaepman. Deze priester heeft het achtergestelde R.K.-volksdeel tot een krachtige politieke partij omgesmeed. De marxist en mijn hoogleraar geschiedenis prof. Jan Romein heeft aan hem in **Erflaters van onze beschaving** het artikel **'s Pausen Zwitser** gewijd. De lezing daarvan kan ik Hirsch Ballin van harte aanbevelen. Als ik mij niet vergis, heeft Abraham Kuyper het "Quis non fleret" bij het overlijden van zijn wapenbroeder Schaepman uitgesproken. Aan hem heeft Jan Romein het artikel **De klokkenist der Kleine Luyden** gewijd. Kuyper is waarschijnlijk de eerste, in elk geval de belangrijkste en succesvolste klokkenluider. Dat kon toen nog ongestraft. Deze staatsman en predikant heeft eveneens de achtergestelde Calvinisten, kleine luyden, bijeengebracht in de krachtige toonaangevende Anti Revolutionaire Partij. Overigens heeft Kuyper oneindig veel meer tot stand gebracht. Gelijktijdig creëerde hij een krant De Standaard, werd daarvan hoofdredacteur en schreef daarin de hoofdartikelen. Daarnaast nog veel zeer levenswaardige boeken, zelfs standaard werken zowel over politiek, de AR partij, als over theologie o.a. **De gemene gratie.** Bovendien stichtte deze predikant de Vrije Universiteit, werd hoogleraar en niet het minst belangrijk de Gereformeerde Kerken in Nederland. Tenslotte werd dit genie minister-president van zijn eerste en laatste regering, ten val gebracht door de spoorwegstaking. Wat dat betreft hoeft Jan Peter van Abraham niets te leren. Ongetwijfeld behoort Kuyper met Thorbecke tot de grote staatslieden in het Koninkrijk der Nederlanden en zelfs meer dan dat. Niet voor niets werd hij **Abraham de Geweldige** genoemd, bovendien als zodanig door zijn tegenstanders beschimpt o.a. in karikaturen.

NB. Interessant met name voor Eurlings die een gezin wil gaan stichten en daarvoor de politiek tijdelijk (voor hoeveel maanden, jaren?) vaarwel zegt, is dat Kuyper een groot gezin gesticht heeft met 6 kinderen, als ik goed geteld heb. Bos en Balkenende luister niet naar toneelspeler Eurlings maar meer naar Abraham de Geweldige.

Balkenende heeft meer dan eens zijn bewondering voor zijn voorganger uitgesproken. Sorry, ik ben nog vergeten het talent van de meeslepende redenaar Kuyper te vermelden. Maar is Balkenende nu wel de man die onze rechtsstaat uit het moeras kan trekken met zijn beroep op normen en waarden? Is onze minister-president inderdaad de leider die in navolging van Reagan de ijzeren muur rondom Justitie kan afbreken? Anders gezegd het ijzeren gordijn rondom s-g Demmink kan opentrekken? Ten nadele van zijn staatsbedrijf Schiphol? Is dat teveel gevraagd?

Hoe dan ook tot nu toe heeft Balkenende de manipulaties van Schiphol en rechtsverkrachting door Justitie niet alleen toegestaan, maar zelfs bevorderd en is dus met Hirsch Ballin verantwoordelijk voor de aantasting van onze Rechtsstaat. Zijn eminente voorganger en voorbeeld Abraham Kuiper is terecht de man van normen en daden. Jan Peter Balkenende is het toonbeeld van woorden zonder daden, van negeren niet van regeren. In het geval van Schiphol steunt hij zelfs uitgesproken slechte daden. Als er iemand de mogelijkheid en macht bezat verkeerd beleid ten goede te keren, dan was het onze minister-president. Hem heb ik immers vanaf het allereerste begin, vanaf Balkenende I t/m IV met talloze brieven, advertenties, tenslotte boeken gewaarschuwd en gewezen op het grote belang van Schiphol als motor voor de werkgelegenheid, vervolgens op het wanbeleid en de manipulaties van de luchthaven en niet te vergeten de rechtsverkrachting door rechters zoals Westenberg en Ruitinga en de top van de rechtbanken van Haarlem en Den Haag plus de landsadvocaat!

Met Hirsch Ballin en toneelspeler Eurlings is het CDA ernstig tekort geschoten, zowel wat normen als daden betreft. Tot mijn diepe teleurstelling vind ik de C een aanfluiting, zet ik achter de D een vraagteken en vind ik de A een lachertje. Balkenende IV is begonnen met een appèl op de bevolking. De ministers zijn 100 dagen het land ingestuurd zogenaamd om te weten te komen wat onder de burgers leeft. Men zou dan verwachten dat deze het initiatief hadden mogen en moeten nemen om hun hart te luchten. In werkelijkheid zijn de burgers en belangengroepen door Jack de Vries streng geselecteerd, dus uitverkoren. Na deze 100 dagen heeft Balkenende IV haar bevindingen bij Andries Knevel gepresenteerd: een toneelstukje op de TV. Ongehoord, in plaats van zoals het hoort verantwoording af te leggen in het parlement.

Van de huidige CDA bewindslieden is dus niets te verwachten met name wat het herstel van de Rechtsstaat betreft. Van wie dan wel? Van de volksvertegenwoordiging? Het parlement heeft helaas niets tegen rechtsverkrachting door de 4 kabinetten Balkenende ondernomen. Na de veroordeling door het Hof Amsterdam d.d. 23 juni 2009 van het liegen onder ede van rechter Westenberg zou men mogen verwachten dat de Staat tot strafvervolging overgegaan zou zijn. Omdat men dit naliet heb ik in arrenmoede toen als enige, als hoogbejaarde (bijna 86) moeten besluiten tot indiening van een strafklacht d.d. 19 oktober 2009 wegens meineed en valsheid in geschrifte. Pas vier maanden later kreeg ik op 22 maart jl. 2 overigens heel geschikte rechercheurs van de Rijksrecherche op bezoek.

> NB. Inmiddels bleek het Rijksrecherche-onderzoek door de Officier van Justitie, dus niet door mij, uitgebreid met strafbare belangenverstrengeling. Naar ik vernomen heb, recent zelfs opgevoerd met corruptie.

Hun eerste vraag was welk belang ik bij deze aangifte had. Ik was stom verbaasd. Immers aangezien de Staat in gebreke geweest was Westenberg te vervolgen, restte mij niets anders dan zelf aangifte te doen. Weliswaar zijn slechts ambtenaren wettelijk verplicht aangifte van misstanden en misdrijven te doen maar een burger is daartoe moreel verplicht, overigens niet zonder risico zoals bij de klokkenluiders een en andermaal gebleken is.

Ook de pers is bevreesd. Van een vertegenwoordiger vernam ik dat zijn blad afgezien had van een artikel over Demmink, omdat er gedreigd was met procedures door een leger van advocaten. Het blad moest daarvan wel afzien omdat het noch de tijd noch het geld had voor dure, tijdrovende procedures. Deze bedreiging betekent dus een aanslag op het recht van meningsuiting.

Het is niet de eerste de beste die deze dreigementen toepast, zoals anderen reeds ervaren hebben blijkens de bijlagen. Berucht is daarvoor de advocaat van de s-g, mr. Harro Knijff, vooraanstaand vennoot van het machtigste advocatenkantoor De Brauw, waarvan HM de Koningin eind vorig jaar afscheid genomen heeft. Veelzeggend is dat deze advocaat een eigen BV bezit met de pikante naam Pinokkio. Is deze naam ontleend aan de beruchte pedofielenbar in Praag? Opvallend is daarbij dat de s-g ontkent deze bar in de jaren 90 bezocht te hebben tezamen met de Nederlandse ambassadeur in Tsjechie. Deze Pinokkio-advocaat bedreigt eveneens diegenen die zouden durven beweren dat de s-g in de jaren 90 Turkije bezocht heeft. Enfin, men moet van goede huize komen als men Knijff c.q. zijn invloedrijkste cliënt Demmink gaat aanklagen. Advocaat Knijff heeft het zelfs voor elkaar gebracht een aangifte tegen Demmink om te laten draaien tot een valse strafwaardige aangifte. Maar zo moeilijk is dit nu ook weer niet met de oppermachtige s-g van Justitie als voornaamste cliënt.

Tenslotte de vraag waarom dit boek over Demmink, de s-g die nog steeds de scepter zwaait ondanks alle kritiek. Ik ben hiertoe eerst gekomen na het schrijven van mijn 3e boek **Doodzonde tegen de Rechtsstaat**, eind 2009. Na het doodvonnis Westenberg in 1996 heeft Chipshol zich moeten concentreren op procedures tegen voormalig financieel directeur Van Andel en grondspeculant Wyler. Eerst 4 jaar later is deze club na 2 arresten definitief verslagen. Daarna kreeg Chipshol rechtstreeks

met Schiphol te maken na oplegging van haar bouwverbod op het Groenenberg-terrein. Toen in 2005 ook de luchthaven verslagen was, werden in 2006-2007 de 3 rechters Monster c.s. plotseling en zonder waarschuwing aan Chipshol vervangen. Eerst toen kwamen de manipulaties van de rechtbanken Haarlem en Den Haag aan het licht. Nog nooit vertoond in Nederland. Wie zat daarachter? Wie was de machtige man als Urheber van de rechtsverkrachting? Eerst bij het schrijven van **Doodzonde tegen de Rechtsstaat** ruim een half jaar geleden ben ik daarachter gekomen. Dat was Demmink de oppermachtige s-g van Justitie. Lezersreacties hebben mijn zekerheid verstevigd maar zelfs mijn recente 4e boek **Schipholgate** bleek niet voldoende om Balkenende c.s. in beweging te krijgen, noch het parlement zelfs niet de pers.

> NB. Zojuist las ik in Vrij Nederland van 1 mei 2010 **Rechterlijk machtsmisbruik** over pedofiele Haagse rechters, o.a. Stolk en Rueb. Schrijfster Yvonne Keuls schreef daarover al in 1985 een boek. Ik citeer haar: *"Dat boek werd me niet in dank afgenomen; ik werd zelfs op straat in mijn gezicht gespuugd. Uit de research was mij gebleken dat de pedofiele praktijken van Rueb algemeen bekend waren bij de Haagse rechtbank, maar ze lieten hem veertien jaar lang gewoon zijn gang gaan. Het was één groot complot."* VN eindigt: *"Toen de schrijfster in 1995 werd uitgenodigd voor een gesprek met toenmalig minister van Justitie Winnie Sorgdrager, kwam vanaf het hoogste niveau eindelijk de bevestiging dat de aangeklaagde kinderrechters ten onrechte de bescherming van hun superieuren hadden genoten. Sorgdrager zei dat het haar speet dat in deze zaken niet veel alerter was opgetreden."*

Minister van Justitie Hirsch Ballin neem de Paus als voorbeeld, die intussen wel krachtige maatregelen tegen pedofielen getroffen heeft, ontsla uw s-g Demmink per omgaande, uiteraard oneervol en liquideer zijn netwerk.
Minister-President Balkenende ga nu eindelijk fatsoenlijk regeren, al is het maar kort, nu uw voornaamste raadgever en boze genius Jack de Vries uit Balkenende IV verwijderd is.

Koningin Beatrix benoem straks een regering, die waarborgt dat onze Rechtsstaat hersteld wordt, Schiphol niet meer manipuleert (en stopt) als onroerendgoedbedrijf, maar als luchthaven economische motor wordt: regeringsopdracht vanaf eind 1980! Ter wille van onze broodnodige werkgelegenheid.

De enigen die tot op heden de door mij beschreven misstanden veroordeeld hebben, bent u lezers. Daarom roep ik als lid van de voormalige ARP u op tot een vreedzame glorious revolution, ter wille van de Rechtsstaat en werkgelegenheid op Schiphol. Doe daartoe een oproep aan de partij waarop u stemt. Zodat de in dit boek beschreven misstanden voor eens en altijd onderzocht en beëindigd worden. Het nog langer weigeren van een dergelijk onderzoek is onacceptabel en zal tot een onherstelbare beschadiging van onze Rechtsstaat leiden.

Crans, Bevrijdingsdag, 5 mei 2010

Drs. J. Poot (13 augustus 1924)

Oprichter van de Chipshol-groep (1986) en
Eurowoningen (1960) tevens Eurohome France (1974)

Bijlagen

bij rapport Micha Kat (Deel II)

1

16-06-07 | Topambtenaren in pedonetwerk, Seksdossiers in doofpot beland
Bron: Telegraaf, Sub categorie: Achtergrond

LENGTH: 296 words

HIGHLIGHT: door Joost de Haas en Bart Mos DEN HAAG, woensdag Opsporings- en inlichtingendiensten zijn al jaren op de hoogte van aanwijzingen dat hoge vertegenwoordigers uit het overheidsapparaat zich schuldig zouden hebben gemaakt aan misbruik van minderjarige jongens.

De aanwijzingen spitsen zich toe op de mogelijke betrokkenheid van een Haagse topambtenaar en een voormalig **hoofdofficier** van justitie.

De Telegraaf beschikt over verklaringen van diverse bronnen dicht bij onderzoeken die dit bevestigen.

Met de belastende informatie is door de autoriteiten weinig tot niets gedaan.

In één geval leidde een geheim onderzoek van de rijksrecherche, naar nu blijkt, tot het vertrek van een **hoofdofficier** van justitie. De man bekleedt nu een functie bij een internationale organisatie.

De officier verliet het openbaar ministerie in alle stilte, nadat zijn telefoonnummer was opgedoken in een onderzoek naar pedoseksuele activiteiten.

De **hoofdofficier** kwam eind jaren negentig in beeld tijdens het zogeheten Rolodexonderzoek van de rijksrecherche. Het betrof een gerechtelijk vooronderzoek waarin telefoongesprekken van enkele justitieambtenaren werden afgeluisterd.

Daarnaast zijn in het kader van dat onderzoek de creditcarduitgaven van diverse officieren van justitie nagetrokken door de geheime dienst AIVD, toen nog BVD geheten.

De BVD tekende volgens betrokkenen ook verklaringen op van een informant binnen het OM die de Haagse topambtenaar ervan beschuldigde dat hij seks had met minderjarige jongens. Tegen de topman is onlangs aangifte gedaan, onder meer van feiten die in dezelfde sfeer liggen. De aangever is een veroordeelde crimineel.

Diverse bronnen melden echter dat de naam van de topambtenaar al eerder, in 1994, naar voren kwam in een politieonderzoek naar misbruik van minderjarigen.

Ook de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst rapporteerde volgens ingewijden over de omstreden seksuele activiteiten van de hoge ambtenaar. Op grond van dat rapport werd naar verluidt voorkomen dat de man benoemd zou worden op een andere hoge post.

LOAD-DATE: June 12, 2007

LANGUAGE: DUTCH; NEDERLANDS

PUBLICATION-TYPE: Krant

De Telegraaf

June 16, 2007 Saturday
Stadseditie Edition

'Topambtenaren in pedonetwerk'; Geheim, verzwegen onderzoek opsporings- en inlichtingendiensten nog steeds zonder gevolgen Rotterdamse officier betrokken bij seksmoord op kinderarts Joyce Labruyere?

SECTION: Pg. 5

LENGTH: 1629 words

HIGHLIGHT: EEN **HOOFDOFFICIER** VAN justitie verdween in stilte bij het openbaar ministerie na een geheim onderzoek naar misbruik van minderjarigen. En een Haagse topambtenaar ligt onder vuur omdat zijn naam telkens blijft opduiken in verband met mogelijk pedofiele activiteiten. 'Seksdossiers in **doofpot** beland', meldde De Telegraaf deze week. Vandaag meer over de achtergronden van het jarenlang verzwegen Rolodexonderzoek en het inmiddels aanzwellende rumoer rond de topambtenaar. AMSTERDAM, zaterdag Herfst 1998: op het parket van justitie in Amsterdam wordt de laatste hand gelegd aan een draaiboek voor een reeks omstreden huiszoekingen. Doel is de ontmanteling van een pedofilienetwerk, dat tentakels zou hebben tot in de hoogste kringen. Er wordt rekening gehouden met het ergste. Een arrestatieteam staat klaar om het huis te bestormen van de hoofdverdachte, omdat er mogelijk wapens liggen. In hetzelfde pand zouden pornofilms met minderjarigen zijn opgenomen. In die atmosfeer van verboden seks en geweld figureerden naar verluidt twee hoofdofficieren van justitie.

Nu, achtenhalf jaar later, wordt pas langzaam duidelijk wat zich toen achter de schermen afspeelde. Het openbaar ministerie gaf deze week toe dat destijds twee topofficieren op de korrel waren genomen in een geheim onderzoek van de rijksrecherche. Die bevestiging kwam na een publicatie in De Telegraaf over de affaire.

Zoals deze krant afgelopen woensdag meldde, zijn opsporings- en inlichtingendiensten al jaren op de hoogte van aanwijzingen dat hoge vertegenwoordigers uit het overheidsapparaat zich schuldig zouden hebben gemaakt aan misbruik van minderjarige jongens.

De Telegraaf berichtte in dat verband over de mogelijke betrokkenheid van een Haagse topambtenaar en een voormalig **hoofdofficier** van justitie.

Die laatste persoon kwam samen met een collega van het OM in beeld bij het zogeheten Rolodexonderzoek. Volgens de justitieverklaring van deze week waren daarbij echter geen strafbare feiten met betrekking tot de hoofdofficieren aan het licht gekomen. Dat één van de twee direct daarna een andere baan zocht, zou geheel los staan van het onderzoek. De man blijkt sinds de Rolodexzaak te werken bij een internationale organisatie in Den Haag.

Aanwijzingen voor de mogelijke rol van de twee hoofdofficieren in het pedonetwerk verkreeg de politie destijds van een informant. Deze bron gaf het signalement van een 'lange man' en het telefoonnummer van een ander. Het nummer was eenvoudig te traceren en bleek in gebruik te zijn bij een **hoofdofficier,** die op landelijk niveau opereerde. De persoonsbeschrijving kwam volgens de politie overeen met het uiterlijk van weer een andere, meer bekende **hoofdofficier.**

Afluisteren

Omdat hier ambtenaren in het spel waren, werd de rijksrecherche ingeschakeld. De recherche luisterde in het Rolodexonderzoek tal van telefoongesprekken af, onder andere van de twee officieren. In de coulissen van het onderzoek was ondertussen ook de inlichtingendienst AIVD, toen nog BVD geheten, actief geworden. In het diepste geheim trok de dienst volgens ingewijden de creditcarduitgaven na van de beide hoofdofficieren.

Observatieteams van de politie legden in het kader van het onderzoek vast dat op het Centraal Station in de hoofdstad zeer jonge jongens arriveerden, begeleid door leden van het pedonetwerk. De reis ging daarna naar een flat in Amsterdam-Noord, het decor van sinistere seksfeesten. Een ingewijde: "De flat was van een professor, die bekendstond als pedofiel."

Spin in het web was de Amsterdamse 'pedokoning' K. M. Samen met een Duitser hield hij zich volgens politie-informatie bezig met het transport van kinderen voor seksdoeleinden. M. maakte volgens die informatie ook pornografische films met minderjarigen. De invallen, waarover gezien de gevoeligheden koortsachtig overleg was gevoerd op het parket, vonden plaats op diverse adressen van 'kinderpooier' M. en enkele medeverdachten. Als we hem deze week benaderen, wil M. niets meer zeggen over de zaak.

Uiteindelijk werd geen vervolging ingesteld tegen de vertegenwoordigers van het OM. Mogelijk ontbrak voldoende bewijs omdat de verdachten getipt waren, luidt een vermoeden van bronnen dicht bij de Rolodexaffaire. Wel leidde het onderzoek tot de veroordeling van onder andere M. Maar nog voordat het onderzoek goed en wel kon worden afgerond, werd een bom onder de zaak gelegd.

Er meldde zich plotseling een nieuwe informant met soortgelijke beschuldigingen aan het adres van een andere **hoofdofficier** van justitie. De tipgever behoorde zelf tot de kring van verdachten in het pedofilieonderzoek. Zijn verklaring werd dan ook gezien als een zogeheten 'contra-actie'.

"Ik weet niet welke groepering mij zwart maakte", zei het doelwit van de contra-actie onlangs in een verklaring. "Er is iemand die zich heeft gemeld. Het ging trouwens niet alleen om mij, maar ook om anderen. Ik heb er nooit meer van gehoord. Het ging erover dat ik mij schuldig zou maken aan strafbare feiten."

Het OM in Amsterdam besloot het college van procureurs-generaal te informeren over de beschadigingactie. Waarnemend pg René Ficq verzocht daarop de BVD onderzoek in te stellen naar 'destabilisering van het rechtsbedrijf'.

"De BVD heeft het uitgezocht en toen was het weg", aldus de **hoofdofficier** wiens reputatie werd aangevallen.

Volgens betrokkenen legde deze toenmalige topman de schuld van de contra-actie bij de organisatie van topcrimineel Mink K. "De verhalen werden naar zijn mening gelanceerd door wat hij noemde 'de club': Mink K. en twee voormalige rechercheurs met wie K. onder één hoedje zou hebben gespeeld in de IRT-affaire", zegt een ingewijde.

De arts Labruyere verdween in februari 1991, toen zij in haar rode autootje uit Hummelo was vertrokken voor een bezoek aan haar ouders in Hoofddorp. Haar ontklede lichaam, verzwaard met een blok basalt, werd een maand later teruggevonden in de Maas bij Appeltern.

Volgens een theorie, ontvouwd tegenover de BVD, was in het verband tussen de moord en de seksfeesten sprake van de mogelijke betrokkenheid van een officier van justitie in Rotterdam. Een ingewijde bevestigt deze week het verhaal en zegt: "Die info is destijds doorgegeven aan het parket in Rotterdam. Daarna heeft nooit meer iemand er wat van gehoord."

'Homomaffia'

In dezelfde periode dat de BVD zich op de achtergrond van het Rolodexonderzoek manifesteerde, kwamen de dienst ook aantijgingen ter ore over de vermeende seksuele uitspattingen van een Haagse topambtenaar. "De man liet zich rondrijden door chauffeurs naar jongensbordelen", aldus een inlichtingenbron. Ook tekende de BVD verklaringen op van een informant die volgens insiders de 'homomaffia' binnen het OM hekelde en ronduit zei dat de topambtenaar "het met jongetjes doet".

Jaren eerder, in 1994, was de naam van dezelfde hoge ambtenaar volgens diverse bronnen al opgedoken in een politieonderzoek naar misbruik van minderjarigen. Terwijl de betrokkene in Den Haag steeds hoger klom in de ambtelijke hiërarchie, gonsde het alsmaar luider van de geruchten over zijn vermeende seksuele escapades.

Niet alleen de BVD leek destijds geïnteresseerd, ook de zusterdienst bij Defensie verzamelde volgens betrouwbare bronnen informatie over de Haagse topambtenaar.

Volgens deze bronnen rapporteerde de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) over het omstreden privéleven van de man. Op grond van die rapportage werd naar verluidt voorkomen dat hij benoemd zou worden op een andere hoge post.

Na de berichtgeving in De Telegraaf van deze week, reageerde het ministerie van Justitie met een kort persbericht. Daarin werd slechts gemeld dat de AIVD een veiligheidsonderzoek had ingesteld, 'voorafgaand aan de benoeming van de betreffende topambtenaar van Justitie'.

Volgens Justitie had de AIVD een 'verklaring van geen bezwaar' afgegeven, waarna de benoeming heeft plaatsgevonden. Meer wilde het ministerie niet kwijt.

Ondertussen bestoken PvdA, VVD, SP en PVV minister Hirsch Ballin (Justitie) met Kamervragen. Zo willen VVD en SP weten of de Haagse topambtenaar na rapportage door de MIVD wellicht werd afgewezen als aanstaand secretaris-generaal op Defensie.

Een meerderheid van de Tweede Kamer vraagt zich bovendien af waarom Hirsch Ballin de topman niet op non-actief zet vanwege een aanhoudende geruchtenstroom. Onlangs nog werd tegen hem aangifte gedaan, onder andere van 'pedofilie, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen'.

De Amsterdamse advocaten Adèle van der Plas en Pieter Bakker Schut deden de aangifte namens hun cliënt Hüseyin Baybasin. Deze in Nederland tot levenslang veroordeelde Koerdische crimineel ziet mede de hand van de topambtenaar in een internationaal complot. De rijksrecherche is inmiddels bezig met een oriënterend onderzoek naar aanleiding van de aangifte.

"Baybasin moest hangen en de topambtenaar werkte mee om te voorkomen dat hij zelf in Turkije zou worden vervolgd voor pedofilie", luidt kortweg de lezing van de advocaten. Zij beroepen zich onder andere op een rapport van de Turkse overheid waarin zou staan dat de topman uit Den Haag betrokken was bij 'seksparty's' in Turkije. Volgens minister Hirsch Ballin vertonen deze beschuldigingen "overeenkomsten met Turkse krantenberichten uit 2006 waarvan niet is vastgesteld dat zij enige feitelijke grondslag hadden".

Geheime dienst

De topambtenaar zelf, die alle seksaantijgingen altijd heeft ontkend, liet onlangs via zijn advocaat weten sinds eind jaren tachtig niet meer in Turkije te zijn geweest. De advocaten van Baybasin beweren echter de hand te hebben gelegd op documenten uit Turkije, waarin een gedetailleerde opsomming wordt gegeven van "door de Turkse geheime dienst geregistreerde inreisdata van dertien bezoeken van 1995 tot en met 2002" van de topambtenaar.

Zij zullen de documenten in geanonimiseerde vorm overleggen tijdens een kort geding dat komende dinsdag dient. Daarin eisen de advocaten dat de topambtenaar zich onthoudt van iedere bemoeienis met hun cliënt, in ieder geval totdat een onderzoek naar zijn aangifte is afgerond.

Een werkbezoek dat de topman onlangs bracht aan de gevangenis waar Baybasin vastzit, vormt de directe aanleiding voor het kort geding. De Koerd werd op bevel van hogerhand in isolatie gezet tijdens het bezoek dat plaatsvond tien dagen na de aangifte. Zijn advocaten spreken van machtsmisbruik en intimidatie. Een ingewijde over het gevangenisbezoek: "Het is gewoon hoogmoed. Niemand kan me wat maken, denkt deze Haagse topambtenaar. Zijn machtspositie is ongekend, hij waant zich al jaren onaantastbaar."

PEDO

LOAD-DATE: June 15, 2007

LANGUAGE: DUTCH; NEDERLANDS

PUBLICATION-TYPE: Krant

De Telegraaf

June 13, 2007 Wednesday
Stadseditie Edition

Seksdossiers in **doofpot** beland; Belastende informatie tegen topambtenaren Officier in stilte naar andere functie

SECTION: Pg. 1

Gesprek met Jan Swinkels en Jan Wolther Wabeke dd donderdag 28 augustus 03

Beide heren waren extreem openhartig. Ik had niet de indruk dat ze ook maar iets achterhielden. Hoefde niet eens aan te dringen. Wilden wel dat het gesprek nooit heeft plaatsgevonden.

Onze vriend Joris valt zeker op jonge jongens. Onze vriend Joris heeft daartoe een aantal mensen die hem in staat stellen om met die jonge jongens in contact te komen. Een van die mensen is een zekere Libor Ctvrtlik, een Tsjech, Krohora nr 50 te Praag. Daar ging Joris vaak naar toe om jonge jongens te ronselen in de tijd dat ie nog zo verstandig was om dat niet opvallend in Nederland te doen. Jaar of 4, 5 geleden. Libor staat op de cover van een porno-videoband als pornoster. Speelde pimp voor de nog jongere jongetjes die Joris in Praag zocht. Praag staat bekend als het Walhalla voor kinderporno. Libor is ook een paar keer in Nederland geweest, onder andere met Joris op visite bij Swinkels en Wabeke. Overnacht ook. Dat is ook de jongen die een keer ongevraagd in Best kwam, waarop Swinkels en Wabeke hebben gezegd dat ze dat onaangenaam vonden. Eigenlijk wilden ze niets met 'm te maken hebben, maar als vriend van Joris werd hij blijkbaar gedoogd. Die jongen was toen meerderjarig. Joris kwam via hem in Praag aan jonge jongetjes, héle jonge jongetjes, 12 à 13 jaar! Libor zelf begon ooit als hele jonge jongen in het vak en speelt in diverse homo/pedo-pornofilms een hoofdrol, o.a. Das fickende Klassenzimmer, maar er is een hele serie onder dezelfde regisseur, Roman Hysek.

Iemand die ook in dezelfde scene in Praag zat, was ene meneer Hans Heineman, onze ambassadeur in Tsjechië. Een hele chique Haagse nicht, nu onze permanente vertegenwoordiger in Genève. Reed met de auto's van de ambassade samen met Joris en Libor van het ene naar het andere Praagse bordeel. Beide heren, Joris Demmink en Hans Heineman, waren uiteraard ook betrokken bij het officiële staatsbezoek van Beatrix aan Praag. Ze hebben met de koningin door Praag gereden en wie was de tolk? Juist, meneer de pornoster. Daartoe uitgenodigd door onze vrienden. Kun je je voorstellen, onze koningin samen met een pornoboy en twee heren die niet deugen in één auto door Praag!

Joris is heel goed bevriend geweest met Consalvez ????? in Den Bosch, de man die in het verleden gekke opdrachten heeft gegeven in Indonesië. Hij kwam er heel vaak. Consalves is een absolute heterosexueel. Joris was erg op Consalvez gesteld, zoals hij op iedereen gesteld was die hoog op de maatschappelijke (lees: ambtenarenladder) stond. Telkens wanneer Joris bij Consalvez in Den Bosch moest zijn, bracht hij ook een bezoek aan Jan en Jan Wolther in hun boerderij in Best. Was verschrikkelijk jaloers op de open leefwijze van Jan en Jan Wolther. Joris is nooit getrouwd geweest, wel zo voorgedaan. Jan en Jan Wolther kunnen

zich dat niet vorstellen. Jarenlang in het bestuur gezeten van de Nederlandse Opera, waar hij ooit is voorgesteld aan een klein vrouwtje, dat werd zijn tafeldame. Daarna is dat contact gebleven en heeft hij haar gebruikt als excuustruus. Deftig vrouwtje, met wie hij nog steeds – ook na zijn bestuurslid-tijd – (uit het bestuur gewipt door directeur Truus Lodder na samenspraak met Winnie Sorgdrager) alle operapremières bezoekt. Joris zegt Krol te kennen van operapremières, maar heeft Krol altijd ontweken. Wilde niet met Krol gezien worden. Is ook bekend als de cryptonicht op het ministerie. Iedereen op het ministerie weet dat ie nicht is, maar hij heeft het nooit toegegeven. Was niet bespreekbaar. Dat staat ook zo in onderzoeksrapporten, Joris was als verborgen homosexueel chantabel! Een ander negatief advies was dat ie het met te jonge jongens deed. Het onderzoek waarover Nawijn sprak, klopt dus en was ook op meerdere fronten negatief.

Docters van Leeuwen nodigt Joris op een gegeven dag uit voor een etentje bij hem thuis. Zegt: Joris, kerel, jij komt van de week bij mij thuis eten en je brengt die Tsjechische vrind van je mee. Ik weet dat je tegen niemand wil toegeven dat hij je vrind is, maar doe het toch maar. En nog leuker voor je: de volgende dag ga ik op iedereen op het ministerie zeggen dat je samen met je vrind bij mij gegeten hebt, ben je in één klap van het gesodemieter af. Joris durfde dat niet. Docters van Leeuwen wil dit verhaal ongetwijfeld bevestigen, want hij heeft het op meerdere feestjes tegen diverse mensen van justitie verteld. Algemeen in justitiekringen bekend. Joris heeft ook een geweldig leuke bijnaam: ????????

De zorg van sommige goedbedoelende hetero's is aandoenlijk. Docters van Leeuwen bedoelde het hartstikke goed: als Demmink had toegegeven homo te zijn, was hij niet meer chantabel.

Joris was erg gesteld om hogerop te komen. Komt uit de defensiewereld. Is uiteindelijk echt aan de slag gekomen op het ministerie van justitie, doorgeklommen tot DG, wilde graag SG worden. Aanvankelijk gesolliciteerd bij 2 andere ministeries: Binnenlandse Zaken en Defensie (afgewezen wegens de reeds bij de AIVD bekende feiten aangaande vermeende homo/pedofilie). Dat is ook de link met Hendrik Schönau??????????, voorlichter van defensie, die ooit heeft gezegd: die Joris moeten we niet als SG op defensie hebben. Schönau is gekend pedofiel, maar schijnt het onder controle te hebben, zoals een alcoholist die niet meer te veel drinkt. Doet er niks mee, volgens eigen zeggen. Bij defensie is Schönau geen probleem omdat ie zijn gevoelens onder controle heeft. Op andere ministeries hebben ze het blijkbaar niet aangedurfd, omdat Joris zowel een drank- als een jongetjesprobleem heeft.

We moeten een foto maken van zijn achtertuin, die bezaaid ligt met lege drankflessen. Er kunnen nog net twee tuinstoeltjes staan, de rest van de tuin is

één verzameling lege drankflessen. Mag allemaal, maar wel een leuke foto. De man is ook meerdere keren stomdronken afgevoerd bij officiële gelegenheden/ Klopt met de info van chauffeursdochter Mostert, die vertelde dat Demmink niet kon klok kijken; als de chauffeur met hem om 01.00 uur ergens afsprak, kwam ie om 03.30 uur opdagen. Veelal stomdronken. Aan tafel dronk hij mooie wijnen en na afloop van een diner moest er altijd een fles whisky op tafel komen. En die ging leeg. Maar ook dat mag, niet verboden, zeker niet als je een chauffeur hebt.

Woont tegen de ingang van Huis ten Bosch in de Rioustraat.

Bij hem thuis kan een blind paard geen kwaad doen, er staat niets van waarde. Joris pot al zijn geld op voor zijn reisjes naar Praag en Bali en Jakarta. Libor is op latere leeftijd en mede gefinancierd door Demmink, rechten gaan studeren. Is inmiddels afgestudeerd jurist. Joris kan die jongen sindsdien niet meer inzetten voor zijn activiteiten. Wilde daar niet meer mee bezig zijn.

Waar boekte hij sinds Heineman geen ambassadeur in Tsjechië meer is en Libor door zijn jurist-schap is gestopt als pooiertje? Bij onze twee makkers uit Weert, Corsten en Wiel Rietjens in het Eindhovense Anne Frankplantsoen, die daar handelden en reisjes organiseerden. Wiel was de grote vriend van deken van der Valk. Er bestaat dus wel degelijk een connectie tussen het Anne Frankplantsoen en Praag!

Demmink was redelijk goed met vrijwel alle ministers met wie hij heeft gewerkt, behalve met Nawijn, dat vond hij een minkukel. Dat heeft hij overal verteld. Hij vond Nawijn niet passen op dat ministerie. Met Sorgdrager was het contact tamelijk goed.

Een ander die Joris' bloed wel kan drinken is Harry Borghouts, de huidige Commisaris van de Koningin in Noord Holland en de voormalig SG op justitie. Joris heeft 'm opgevolgd (dit had Nawijn ook al verteld). Op het moment dat Borghouts werd opgevolgd en hoorde dat Joris zijn opvolgen werd, zei hij: dit wordt helemaal niks, dit moeten we niet hebben. Volgens Borghouts was Demmink niet geschikt en Borghouts was erg kwaad dat de negatieve adviezen werden genegeerd. Borghouts was er ook van op de hoogte. Borghouts heeft er alles aan gedaan om te voorkomen dat Joris benoemd zou worden. Borghouts is volledig op de hoogte van Joris' geaardheid.

Info bij: Knoops, Spooren, Docters van Leeuwen, Kosto, Nawijn, Borghouts, Sorgdrager, Croll.

Job Friso heeft Krol ooit eens gebeld voor info: wat is er met die Demmink aan de hand. Tien jaar geleden. Dat had kennelijk te maken met een sollicitatie bij

het ministerie van (vermoedelijk) BZ. Peter Hintzen is een ex van 'm. Blonde jongeman, chique nicht, met wie Demmink vroeger vaak kwam bij Jan en Jan Wolther.

De reden dat hij gebrouilleerd is met Swinkels/Wabeke: Toen Jan Wolther (wel VVD, geen lid) hoofdofficier van Justitie werd in Breda heeft ie gezegd dat hooguit 7 jaar te willen doen. Hooguit Amsterdam of minister van BZ (is hem aangeboden door Mat Herben) en dat wilde hij niet – want dat moest ie worden voor de LPF en dat vond ie een kulpartij.

Jarenlang goed bevriend geweest en beiden een glanzende carrière doorgemaakt. Omhoog geschoten. Toen Jan Wolther kenbaar maakte niet als hoofdofficier in Amsterdam te willen eindigen, noch als minister, was de vriendschap over. Dat heeft ie bekend gemaakt op het ministerie. Vanaf dat moment heeft Joris hem geen blik meer waardig gekeurd. Joris had andere plannen met Jan Wolther. Zakelijke plannen, welke zijn niet bekend.

Demmink is heel druk bezig geweest om een hele nichtenmaffia om zich heen te bouwen. Toen JW daar niet verder in mee ging, was ie niet meer belangrijk. Dat is zo ver gegaan dat hij stikjaloers was op JW's hele hoge Franse onderscheiding voor zijn bemoeienis met de Nederl.-Franse drugsproblematiek. Iedereen, alle hotemetoten, die ook maar een beetje op justitieel gebied iets in de melk te brokken hadden, waren aanwezig op het feestje in Best op de boerderij. Iedereen was er en wie absoluut niet kon komen, stuurde kaarten, grote boeketten en vriendelijke woorden. Alleen Joris ontbrak zonder iets van zich te laten horen.

Toen JW afscheid nam in de Grote Kerk van Breda, was ook iedereen aanwezig. Topambtenaren, collega officieren, ministers, noem maar op. Joris niet. Mag allemaal, maar dat is de reden waarom JW het totaal et 'm heeft gehad. Joris heeft zelfs in z'n blete kont in JW's woonkamer in Best nummertjes gemaakt met zijn vriendje Libor. Toont wel aan wat voor cryptonicht het is, want op het ministerie mag niemand weten dat ie homosexueel is en op de boerderij in Best neukt in z'n vriendje waar anderen bij staan te applaudisseren. MAAR DAT MOGEN WE NIET GEBRUIKEN, WANT BEST MOET ER BUITEN BLIJVEN.

Eerst groene Mercedes en later bruine BMW. Als ie bij Consalvez moest zijn, kwam ie altijd voor een kopje koffie bij J en JW en stond de chauffeur keurig voor de boerderij te wachten. Als ie met de jongetjes kwam, reed ie z'n eigen auto, maar wat wel heel vaak dat ie Libor afzette op het terras van Quatre Bras en vervolgens kwam de dienstauto om naar Den Haag te rijden.

Libor zorgde voor jonge verse aanvoer uit Praag. Hij kon met de chauffeur redelijk goed overweg. Het verhaal gaat inderdaad, zoals in de brief van de twee politieagenten staat beschreven, dat er zich op de achterbank van de dienstauto niet zelden onfrisse taferelen afspeelden.

Demmink haalde z'n jongetjes uit Bali, Jakarta en Praag.

We snappen nu ook hoe die jongetjes in Eindhoven aan de verhalen komen over hoge omes. Demmink regelde onder hetzelfde afdakje van de Technische Dienst z'n jongetjes, in principe zoals ook Fons Spooren dat deed – zij het met een oudere categorie.

Ze hebben duidelijk ook een appeltje met 'm te schillen. Voor iedereen op het hoogste ambtelijke niveau komt ooit de tijd voor een afrekening. Pay-off time. Rancune, afgunst, wraak.

Je moet je voorstellen, ik ken J en JW al járen en deze jongens zijn het toppunt van discretie. Er wordt wel eens wat aan nichtenklep gedaan, wel een iets geroddeld, maar zo expliciet en tot in de finesses heb ik nog niet eerder meegemaakt. Alles klopt ook heel fraai met wat advocaat Kuypers vertelt, dat zijn cliënt contacten had met hoog geplaatsten. Dat blijkt nu wel.

Ik schrik van deze verhalen, want het zijn wel de mensen die ons besturen. Die ons land vertellen wat wel en niet mag. Ik ben verschrikkelijk kwaad dat dit soort dingen kan.

De hoofdofficier van Justitie in Roermond en oud-collega van JW belde uitgerekend vanochtend met JW om info in te winnen over onze vriend v/d Valk. Sterke aanwijzingen dat er iets ook met hem niet deugt, maar nog onvoldoende om hem op te pakken.

Alle mensen die bij politie en justitie een hoge functie bekleden, hebben afgeschermde kentekennummers.

In het arrondissement Roermond kunnen volgens JW twee mensen in aanmerking komen voor kindersex.

De studie van Lidor is zelfs voor een gedeelte door Demmink betaald.

Het enige mooie in Demminks huis is z'n logeerkamer. De rest is totaal verwaarloosd. In de tuin is nog 2 m2 vrij om er een tuinstoeltje neer te zetten, de rest ligt bezaaid met lege drankflessen.

Fototenstoonstelling PSV, die weken voor de arrestatie van Fons Spooren, in een van de zalen van het PSV stadion. Op een gegeven moment kwamen FS en Harrie van Raaij kijken of alles in orde was. En één van de foto's was een plaatje van een klein jongetje met een bal. En wat had die jongen op z'n t-shirt staan (overigens door de kunstenaar oprecht goed bedoeld): 'Sponsered by Marc Dutroux'. Om aan te geven dat handel in jonge voetballerjes, ook mensenhandel is. Die twee ontploften, beiden om een andere reden. Jan Swinkels begreep de woede niet. Die foto krijg ik morgen toegestuurd. Het is maar en zijspoortje, maar wel leuk.

Antoine Bodar, heeft jarenlang de hoer gespeeld in Amsterdam, is het vriendje geweest van Johan Polak, de oprichter van het Atheneum Nieuwscentrum, de bekendste boekwinkel van Amsterdam. Palak leerde ooit een jong jongetje kennen die zeer geïnteresseerd was in sex en in Onze Lieve Heer en dat was Antoine Bodar. Meest populaire homojongen in Amsterdam, had alle belangrijke nichten achter zich aanlopen. Krijgt op latere leeftijd opeens de geest, roeping, treedt in het klooster, gaat naar Rome en is nu onderbisschop van Den Bosch. En samen met deken van der Valk de grote mensen die bisschop Bär onderuit hebben gehaald.

Foto Bodar. Nu dik in de vijftig. In deze tijd haatte hij de kerk, maar was er tegelijkertijd door geobsedeerd. Zette zich verschrikkelijk af tegen de kerk en wilde uit protest een naaktfoto, kruisje devoot om de hals en lezend in de bijbel. Hij wilde geportretteerd worden met de dingen die hem interesseerden: de bijbel en het kruis en dat geldt nog steeds. Is nu de plebaan van de bisschoppelijke kathedraal in Den Bosch.

Truus Lodder: Voorzitter NL Opera, geen makkelijke tante, met een zeer uitgesproken mening. Joris korte tijd in bestuur gezeten. Wel eens wat woorden gehad, met name over de opera 'Rosa, a horse drama ????'. Die opera vond hij weggegooid geld en vertelde dat ook in het openbaar. Nu komt hij overigens nog steeds naar alle operapremières. Truus, ik hoor aan je stem dat je me meer wilt vertellen. Dat kan ik niet. Kan wel, maar niet officieel. Ik heb er zelf voor gezorgd dat ie wegging. Ik heb samen met een ander bestuurslid Sorgdrager gebeld en haar gezegd dat ik met die man niet door een deur kan. Hij weg of ik weg. Sorgdrager heeft 'm op het matje geroepen en is vertrokken. Tekent de man.



Raad voor de Journalistiek
t.a.v. Mw Mr D.C. Koene
Secretaris
p/a Joh. Vermeerstraat 22
1071 DR Amsterdam

20-01-2004

035-6778064 035-6778064 Demmink / Runderkamp, Laroes en NOS Journaal

Geacht college,

Op 14 januari heeft mr Joris Demmink een klacht ingediend tegen Lex Runderkamp, redacteur in dienst van het NOS-Journaal, ondergetekende in zijn hoedanigheid van hoofdredacteur van het NOS-Journaal en „het medium NOS-Journaal (de rechtspersoonlijkheid bezittende Stichting Nederlandse Omroepstichting)"

Wij zullen in deze brief inhoudelijk op de klacht van mr Demmink, verwoord door mr H.J.A. Knijff, ingaan. Maar eerst dit:

Voor alles wat het NOS-Journaal doet of nalaat bezit ik, als hoofdredacteur, de eindverantwoordelijkheid. Mijns inziens gaat het om het journalistieke equivalent van de ministeriële verantwoordelijkheid. In die zin ben ik ook direct verantwoordelijk voor alles wat Lex Runderkamp in deze kwestie heeft gedaan of nagelaten. Naar mijn idee is het logisch de klacht tot mij te beperken, aangezien er geen licht kan zitten tussen wat Runderkamp eventueel te verwijten valt en mijn volle verantwoordelijkheid daarvoor.

Via U zou ik de klagende partij willen verzoeken de klacht tegen de Stichting Nederlandse Omroepstichting in te trekken, en zoniet U te vragen hem niet-ontvankelijk te verklaren en wel op basis van het volgende: de Stichting waarvan hier sprake is –daar ga ik althans van uit- is de in de wet beschreven bestuurlijke entiteit die de zgn uitzendconcessie bezit, de organisatie die nu bekend staat als 'Publieke Omroep', geleid door een Raad van Bestuur. Deze Stichting beheert en bestuurt het totale complex dat publieke omroep heet en bezit geen (eind)verantwoordelijkheid voor de inhoud van programma's.

De Stichting is te vergelijken met een holding, c.q. een uitgeversmaatschappij die kranten en/of tijdschriften uitgeeft. Via zogenoemde programma- dan wel redactiestatuten is de volle inhoudelijke onafhankelijkheid ten opzichte van stichting c.q. bestuur (c.q. directie) geregeld als het gaat om de positie van de hoofdredacteur. De Stichting kan, mag (en naar ik tot nu toe vaststel) wil zich niet bemoeien met het journalistiek opereren van in mijn geval het NOSJournaal.

Deze scheiding van verantwoordelijkheid (beschreven in het via onze website beschikbare programmastatuut) is van fundamenteel belang in de journalistiek. Vaststellen van inhoudelijke verantwoordelijkheid van de Stichting voor bestreden publicaties is in mijn ogen fundamenteel ongewenst.
Indien het toch tot een beoordeling van de klacht tegen de Stichting komt zou ik de Raad willen verzoeken mijn standpunt te bekrachtigen door de klacht, gericht tegen de Stichting, niet in behandeling te nemen.
Gemakkelijker echter zou het zijn, vandaar mijn beroep via U op de klagende partij, om de klacht tegen de Stichting in te trekken. Formeel is dat –voor mij althans- van groot belang terwijl het voor de materiële behandeling van de klacht geen betekenis heeft, aangezien ik volledig beschikbaar ben als hoofdredacteur tegen wie het klaagschrift zich richt; daarnaast betreft het hier een tuchtrechtelijke klacht en geen civielrechtelijke procedure.

Relevanter en interessanter is natuurlijk de inhoud van de klacht, die kort en goed neerkomt op
de vraag hoe het NOS-Journaal in het onderhavige geval met (anonieme) bronnen is omgegaan, die in het door mr Knijff genoemde overleg andere mededelingen doen dan zij in de vertrouwelijkheid van het gesprek met ons hebben gedaan.
Dat maakt deze klacht –en dat realiseer ik mij- een moeilijke. Tegenover de ontkenning van mr Demmink staat een andere lezing onzerzijds, waarbij ik meen dat wij niet lichtvaardig met de gegaarde informatie om zijn gegaan.

De bijgevoegde artikelen van Panorama en de Gay-krant, plus de tekst van het hoofdredactioneel commentaar dat wordt geciteerd, laat ik buiten beschouwing aangezien er, mijns inziens, geen directe relevante is voor de klacht tegen ondergetekende.

Voor een goed begrip van de werkwijze van het Journaal in deze volgt hieronder een gedetailleerd verslag van researchredacteur en verslaggever Lex Runderkamp, die zich intensief met de onderhavige zaak heeft bezig gehouden. Het gaat hier om een vrij uitgebreide verklaring, om een compleet beeld te schetsen van de wijze van opereren van het Journaal.

Naar mijn inzicht wordt op deze wijze mijn stelling ondersteund dat onze informatie niet op lichtzinnige of gemakkelijke wijze in een uitzending terecht is maar is gebaseerd op de verklaringen van een relevante nieuwsbron uit de leiding van de betrokken media.

"Topambtenaar van justitie Joris Demmink trok al in 2000 de aandacht van de researchredactie van het Journaal. In maart dat jaar deden we een onderzoek naar de vraag of de Belgische affaire Marc Dutroux vertakkingen had in Nederland. Het was de tijd dat de Zandvoortse kinderpornozaak weer was opgelaaid en de media voor de deur lagen bij de Belgische werkgroep Morkhoven. De naam Joris Demmink was me genoemd in gesprekken met opsporingsambtenaren. Die vertelden over een onderzoek dat in 1998 had gedraaid vanuit een zeer geheime locatie in Utrecht: een onderzoek naar een netwerk van topambtenaren, twee hoofdofficieren, een oud-bewindsman, een oud-advocaat van de Koningin en een enkele hoogleraar die seks met minderjarige jongens zouden hebben. Het onderzoek was gestart op aanwijzing van het College van Procureurs-Generaal – daartoe aangezet door de hoofdofficier van Amsterdam Vrakking.
Demmink speelde in dat onderzoek een belangrijke rol. Rechercheurs hadden het vermoeden dat deze topambtenaar informatie over het opsporingsonderzoek had doorgespeeld aan een van de hoofdverdachten, de Amsterdamse hoogleraar Van R., met wie hij bevriend was. De hoogleraar had daardoor vervolging weten te ontlopen, zo meenden de rechercheurs. Het hele

zogeheten embargo-onderzoek was – in de visie van de betrokken justitie- en politiemedewerkers - op de klippen gelopen doordat opsporingsinformatie bij de verdachte was beland via de ambtelijke top.
Zo raakten wij geinformeerd over het feit dat de positie van Demmink in de top van justitie al jaren onderwerp van intern debat is. Bij zijn benoeming tot Secretaris-Generaal inventariseerde en onderzocht de AIVD ongeveer veertig geruchten over de levenswandel van Demmink. Harde bewijzen ontbraken. Dus de AIVD gaf een verklaring van "geen bezwaar" tegen de benoeming. Maar de verdenking van notabene justitie-medewerkers tegen Joris Demmink is altijd blijven bestaan, weten we bij het Journaal uit eigen onderzoek.

8 oktober 2003 publiceren Panorama en de Gay Krant hun verhaal over de topambtenaar. Het Journaal krijgt voorinzage in de tekst maar besluit er niet over te publiceren. Want de bladen kunnen geen overtuigende bronnen aanhalen om de beweringen te onderbouwen. Nova zet de kwestie nationaal op de media-agenda met het Krol-interview. Maar wij houden vast aan de lijn dat er eerst echt nieuws moet ontstaan.

Wel volgt de researchredactie de kwestie op de voet. Want wij weten dat er al zoveel 'rook' is over deze topambtenaar dat de zaak politiek zou kunnen exploderen. Zo ontdekken we in de volgende dagen dat de hoofdredacteuren Hitzert en Krol op zondag 19 oktober thuis bij Demmink zitten te praten. Zonder juristen. Opmerkelijk zo'n prive-ontmoeting bij de man thuis op zondag terwijl de officiele lijn van justitie is dat de bladen hard aangepakt gaan worden. We horen de volgende dag dat Demmink het interview niet afgedrukt wil zien in de Gay Krant en in Panorama. Het Journaal bericht niets over deze mislukte verzoeningsoperatie.

De media spreken steeds over "een topambtenaar" van justitie. Minister Donner dreigt alle media voor de rechter te slepen die de ambtenaar nader identificeren. Het ANP meldt: "Minister Donner van Justitie ziet vooralsnog geen reden om een onderzoek in te stellen. 'Er is nog geen spoor van rook, laat staan vuur', aldus Donner in een reactie. De ziedende minister hekelde in het Radio 1 Journaal 'deze vorm van journalistiek die op geruchten is gebaseerd'. Hij kwalificeerde het stuk als 'moddergooien'."
Ook de woordvoerder van minister Donner, Annemarie Stordiau, kondigt een stevige reactie van Justitie aan. Juristen bekijken hoe de twee tijdschriften kunnen worden aangepakt. Deze woordvoeringslijn wordt strak voortgezet hoewel wij weten dat het slechts een deel van de waarheid is. Want we weten bijvoorbeeld dat Henk Krol heimelijk benaderd is door een ambtenaar van justitie.

Het journalistieke moment voor het Journaal breekt aan op 14 oktober 2003. De jongensprostituee Frank L. doet formeel aangifte bij justitie tegen Demmink. Woordvoerders van zowel parket Den Bosch als het College van Procureurs-Generaal in Den Haag bevestigen formeel tegenover het Journaal dat de rijksrecherche is ingeschakeld om de aanklacht te onderzoeken. Aangifte tegen de hoogste ambtenaar van Justitie is nieuws, menen we bij het Journaal. Daarom spreken we ook niet verhullend over "een topambtenaar", zoals de meeste media wel doen. Dat de aangifte is gericht tegen de secretaris-generaal is relevant. Dus dat bericht het Journaal dan ook, zonder overigens de naam Joris Demmink te gebruiken. Want die naam is niet relevant. Het is een kort bericht van 80 seconden, zonder verslaggever in beeld, niet al te nadrukkelijk gebracht.

De media gaan er vervolgens van uit dat Justitie nu het Journaal gaat aanpakken omdat wij de "topambtenaar" veranderd hebben in de "secretaris-generaal". De minister had nog zo gezegd dat hij "dreigt met juridische stappen als de naam van de betrokken ambtenaar openbaar zou

worden gemaakt"(ANP).

Maar mr. Knijff, de advocaat van Demmink, neemt het op de radio op voor het Journaal. "Het Journaal doet verslag van de gebeurtenis van vandaag (de aangifte/Lru). Dat is niet meer dan normaal."

Twee dagen later meldt Justitie dat de aangifte weer is ingetrokken. De jongensprostitué zou hebben toegegeven dat hij een valse verklaring had afgelegd. Het Journaal meldt die ontwikkeling meteen al in de middagjournaals. En ook 's avonds meldt het Journaal dat de aangifte volgens justitie vals is. De researchredactie heeft wel een extra check uitgevoerd. Diezelfde middag was via een tussenpersoon de melding gekomen dat de aangever Frank L. ontkent dat hij een valse aangifte heeft gedaan. Hij zou onder druk zijn gezet om zijn verklaring in te trekken. Ik ontmoet de jongen in Cromvoirt, een half uur voor het acht uur journaal. Logistiek staat alles klaar - camera, straalverbinding etc. Als deze getuige zelf aannemelijk kan maken dat Justitie niet de volledige waarheid vertelt, dan gaan we zijn bewering uitzenden, zo is met de hoofdredactie afgesproken. Op voorhand besluiten we om het acht uur journaal over te slaan, want de belangrijke inschatting over de betrouwbaarheid van de bron moet niet overhaast gemaakt worden. Na een lang gesprek oordeel ik zelf dat Frank L. deze avond geen overtuigend verhaal kan vertellen. Hij is gestresst, in de war, achterdochtig, wil vooral zichzelf rechtvaardigen. Dus de avondjournaals beperken zich tot de melding dat de aangifte tegen de topambtenaar is ingetrokken, precies op dezelfde wijze als alle ander media dat doen. Frank L. heeft zijn zaak inmiddels in handen gelegd van advocaat Hamer uit Amsterdam.

Justitie draait die namiddag wel op volle toeren richting de media. Nog geen half uur nadat Frank L. zijn verklaring heeft ingetrokken gaat er een persbericht uit. Dat persbericht is al eerder die dag voorbereid terwijl Frank L. nog wordt verhoord, verklaren woordvoerders van het College van PG's later tegenover ons. Annemarie Stordiau belt mij ongevraagd met een reactie van minister Donner (die in het buitenland verblijft). Het geeft aan dat Justitie alles in het werk stelt om het imago van de topambtenaar te repareren.

Drie dagen later, op zondag 19 oktober, zit Demmink thuis te praten met Henk Krol en Frank Hitzert. Het gesprek is tot stand gekomen dank zij bemiddeling van iemand die zich "Fred Bakker" noemt, een ambtenaar van justitie (hoofd wagenpark) die in het weekend namens de Secretaris-Generaal contact heeft gezocht met Henk Krol! Het Journaal heeft de hand gelegd op een emailcorrespondentie tussen Demmink en hoofdredacteur Hitzert van Panorama, waaruit blijkt dat het contact "achter gesloten deuren", zoals het Journaal het in de betwiste uitzending noemde, daadwerkelijk op 19 oktober plaatsvond.

Van: Frank Hitzert
Verzonden: maandag [illegible] oktober 2003 [illegible]
Aan: 'j.demmink@minjus.nl'
CC: [illegible]
Onderwerp: artikel Gay Krant Panorama

Geachte heer Demmink,

In vervolg op onze gesprekken van gisteren cq. afgelopen nacht stuur ik u bij deze, mede namens Henk Krol, de tekst toe op grond van uw persoonlijke reactie op het onlangs in de Gay Krant en Panorama gepubliceerde artikel.

Demmink wil dat de bladen rectificeren; de bladen willen dat niet. Ze willen slechts weerwoord halen op het eerdere artikel. Er wordt die zondagavond een interview uitgetypt.

Enkele citaten uit de originele tekst die aan Demmink wordt gemaild.

QUOTE

Vooral de beschuldigingen dat hij een vaste bezoeker zou zijn van de Pinocchiobar in Praag en het Anne Frankplantsoen in Eindhoven raken hem zeer. "En dat terwijl ik me juist opwond over de wijze waarop mijn collega s in Den Bosch omgingen met de privacy van Fons Spooren. Die man had in mijn ogen écht wel uit de publiciteit kunnen worden gehouden. Zeker toen de burgemeester van Eindhoven er ook nog eens het verhaal over de HIV-besmetting op losliet, had ik het gevoel dat het allemaal een stuk zorgvuldiger had gekund. Wat had hij misdaan? Hij vroeg niet naar leeftijden. Dat kan ik me voorstellen. Wie doet dat wel als je denkt niets strafbaars te doen?

UNQUOTE

QUOTE

Iets soortgelijks geldt voor mijn bezoekjes aan Praag. Ik ben er de afgelopen twaalf jaar erg vaak geweest. Soms wel drie keer per jaar. Toch is het zeker zo dat ik er het laatste half jaar niet meer ben geweest. De beweringen dat ik onlangs nog gezien zou zijn, zijn dus klinkklare nonsens. De periode daarvoor was ik vooral in Tsjechie, omdat ik er in diverse besturen zit, overleg voerde met de deken en de orde van advocaten en de minister van Justitie. De Pinocchiobar heb ik nog nimmer bezocht. Samen met een goede vriend ging ik er wel eens naar gay-bars, maar dat waren dan wel zaken waar absoluut geen onoorbare dingen gebeuren."

UNQUOTE

Die "goede vriend" was de Nederlandse ambassadeur in Praag in die jaren, geeft Demmink toe in het gesprek.

De bladen houden Demmink voor dat de eigenaar van de Pinocchiobar en een chauffeur van de club Demmink herkend hebben op een foto. Demmink zegt:

QUOTE

> "Blijkbaar lijk ik op iemand die er komt. Maar ik kom daar dus niet. Nooit geweest ook."

UNQUOTE

> Wel correct noemt de topambtenaar zijn relatie met een jongere Praagse vriend die meespeelde in pornofilms. Deze Libor Ctvrtlik die in de Gay Krant en Panorama Pavel Cuk werd genoemd, was 23 toen hij Pieter-Jan leerde kennen.

Dat is één van de "jonge mannen" waarover het Journaal spreekt.

Demmink laat aan Hitzert weten dat hij het niet eens is met het interview.

```
Van: Demmink J. - AL [mailto:j.demmink@minjus.nl]
Verzonden: maandag 20 oktober 2003 11:36
Aan: Frank Hitzert
CC: 'hjaknijff@dbbw.nl'
Onderwerp: RE: artikel Gay Krant/Panorama
```

Demmink bestrijdt de weergegeven feiten niet. Hij had een rectificatie verwacht.

```
        Ik stem derhalve NIET in met publicatie in enigerlei vorm en
herinner U bovendien aan de afspraak dat onze gesprekken van gisteren -
anders dan met mijn uitdrukkelijke instemming - als niet gevoerd dienen
te worden beschouwd. U bent derhalve niet gemachtigd naar die gesprekken
in woord of geschrift te verwijzen of daaromtrent anderzins enige
mededeling te doen. Het spijt mij dat onze overigens plezierige
gesprekken van gisteren niet tot een ander resultaat hebben kunnen
leiden.
Hoogachtend,
J. Demmink
```

Wij verwachten dat Demmink nu wel naar de rechter zal stappen. Maar omdat geen van de partijen een duidelijke stap zet berichten we er niet over in het Journaal.

Op 5 november verschijnt, na het laatste gesprek ten kantore van mr. Knijff in aanwezigheid van alle juristen, het wat tweeslachtige hoofdredactionele commentaar van de twee bladen, met als inleiding dat het "tijd is om u eens bij te praten." Het is geen echte rectificatie, maar er staat wel: *"Wij concluderen dat onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij (de topambtenaar) zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken."*

Kort voor 5 november al krijg ik een telefoontje van een bron, die mij al langer veel details verstrekt over de kwestie. Die meldt: er is rumoer op de redacties, want redacteuren begrijpen niet dat hun bladen moeten rectificeren terwijl Demmink in zijn gesprekken heeft toegegeven dat hij op jonge mannen valt. (De hoofdredacteuren zwijgen kennelijk niet op hun eigen redacties).
Ik vind dat een opvallend element in het verhaal. Want het zou verklaren waarom Demmink zo

opereert in deze kwestie. Waarom hij de bladen niet juridisch aanpakt. De woordvoerder van minister Donner had al tegen me gezegd: "Ik heb hem geadviseerd om met juridische middelen keihard terug te slaan, maar hij wil dat niet."

Om dit gegeven te checken bel ik met 'de Journaalbron'. Betrokkenen hebben moeten beloven dat ze nooit iets naar buiten zullen brengen over de "deal" met Demmink, gemaakt op 30 oktober 2003 op het kantoor van mr. Knijff. Wie de afspraak schendt vreest juridische gevolgen. Dus ik kan niet zeggen met wie ik heb gesproken. Het Journaal wil zijn bronnen niet nader omschrijven. Maar om de journalistieke methode van het Journaal te kunnen beoordelen is wel van belang te weten dat we informatie uit de eerste hand hebben gekregen van een van de hoofdredacteuren (of van beiden).

Ik bel de Journaalbron die eerst om geheimhouding vraagt en vervolgens begint te vertellen. Hij
zegt meteen: "Ik ben tegen mijn zin onderdeel van een doofpotaffaire geworden." Ik noteer dat in mijn kladblok en laat dat tijdens het telefoongesprek al aan mijn collega Robert Bas zien. De zwarte delen beschermen de bron.



Hierboven in mijn notitieblok staat:

Ik nu onderdeel doofpotaffaire
Geen dienstauto in Anne Frankp
Ik heb eieren voor m'n geld
gekozen
Ik ben niet "met de dienstauto"
In het AFP geweest.

Hamer, brief Justitie
thuis Krol

Ook de chef Binnenland van het Journaal, Edith Janmaat, kan bevestigen dat er een gesprek met de Journaalbron plaatsvindt, want ik meld haar via de computer gedurende het gesprek: "Heb XXX nu aan de lijn". Edith kijkt naar mij om en lacht. Zij had mij namenlijk gezegd dat de hoofdredacteuren al dagen niets wilden zeggen.

Al snel onderbreek ik de bron, want over alles wat hij mij verteld moet ik zwijgen, zo hebben we afgesproken. Ik wil hém dus vertellen (en dus checken) dat ik heb gehoord dat Demmink heeft toegegeven in een gesprek met de hoofdredacteuren dat hij op jonge mannen valt. De Journaalbron beaamt het direkt. Demmink heeft drie jonge mannen genoemd met naam en toenaam, onder wie de Tsjechische vriend die zo'n twintig jaar jonger is dan hij. De Tsjech heeft hij leren kennen tijdens een zijn vele bezoeken aan Praag. De jongen was een pornoster in homoseksuele films. De kwetsbaarheid van de topambtenaar, zo was gebleken in het privégesprek
achter gesloten deuren, zit hem er in dat hij met zijn clubbezoeken in Praag niet kan uitsluiten dat hij ooit met een minderjarige geslapen heeft. Hij is er nooit bewust op uit geweest, maar kan het niet uitsluiten. Hij zou ook hebben gezegd, probeer ik te checken bij de Journaalbron, dat hij niet altijd om de leeftijd heeft gevraagd. Ook dat beaamt de bron. Dat heeft Demmink gezegd toen het gesprek ging over Fons Spooren. Demmink kon zich het argument van Spooren dat hij nooit om de leeftijd van de jongensprostitué's had gevraagd heel goed voorstelen. Demmink kan niet uitsluiten dat hem hetzelfde is overkomen.

Ik realiseer me dat ik op een belangrijk punt ben aangekomen. De bevestiging van de Journaalbron verklaart waarom de topambtenaar niet naar de rechter is gestapt. Het verklaart ook waarom de topambtenaar alles via onderonsjes probeert te regelen. Dus ik leg de bron voor dat ik daar in het Journaal melding van wil maken. Tenzij de betrokken bladen publiekelijk gaan ontkennen dat dit achter gesloten deuren is gezegd.
De Journaalbron belooft berichtgeving in het Journaal op dit punt niet te zullen ontkennen. Maar kan het publiekelijk niet gaan bevestigen.

Ik bel op 5 november de advocaat van Demmink, mr. Knijff. We voeren een vrij lang gesprek. Ik leg hem uit dat ik het een probleem vind om me te beperken tot het simpele bericht dat de bladen gerectificeerd hebben. De zaak is gecompliceerder, zeg ik. Ik vertel ongeveer alles wat ik weet over Demmink aan de advocaat, inclusief het geheime Utrechtse onderzoek. Dit om mijn punt te onderstrepen dat er wel degelijk sprake is van 'rook' rondom de SG (wat de minister ontkent). Het geheime onderzoek, ja, dat kent mr. Knijff. "Maar dat heeft toch tot niets geleid?" Natuurlijk verwacht ik dat de advocaat gaat ontkennen dat er achter gesloten deuren iets is toegegeven. Maar ik weet ook van de Journaalbron dat de advocaat zelf niet bij die gesprekken aanwezig is geweest. Dat vraag ik hem ook, ter bevestiging. Mr. Knijff erkent dat zijn cliënt zonder juridische adviseurs met de hoofdredacteuren heeft gesproken. " Dus ik weet niet wat daar allemaal besproken is," erkent hij.

In algemene zin ontkent hij dat Demmink zoiets als seks met minderjarigen zou hebben gehad. Ik zeg dat ik dat best wil aannemen, maar het gaat erom dat de topambtenaar een levenswandel heeft waarbij hij niet kan uitsluiten dat het wel eens verkeerd is gegaan. Dat hij niet altijd de leeftijd zou hebben gevraagd "ach wat moet het Journaal daar mee?", vraagt Knijff. Als wij, heteroseksuelen, een jonge vrouw ontmoeten, dan vragen we toch ook niet hoe oud ze is? Het is een vreemd gesprek. Maar een kernachtige ontkenning, gebaseerd op feiten, is het niet. De

boodschap van de advocaat is: ik was er niet bij en mijn cliënt ontkent alles.

Ik heb er bewust voor gekozen om de privé-advocaat van Demmink om commentaar te vragen, niet het ministerie. Het gaat hier immers om het privé-leven van de ambtenaar. Toch word ik binnen een half uur gebeld door de woordvoerster van de minister, Annemarie Stordiau. Ze zegt te weten dat ik zojuist met Knijff heb gesproken. Hij vond het een prettig gesprek, zegt zij, maar hij is er niet zeker van dat alles goed zal komen. Dat bevestig ik. Ik leg haar uit dat de lijn van het Journaal zal zijn: de bladen zijn vandaag door de knieën gegaan, maar het uitblijven van de aangekondigde juridische stappen heeft te maken met het verleden van de topambtenaar. Hij is gewoon niet van onbesproken gedrag. Dat belemmert hem om de positie van SG ook juridisch keihard zuiver te houden.
De kwetsbaarheid van de SG mag ook blijken uit een citaat dat Panorama en de Gay Krant optekenen tijdens het verboden interview:

> Nog persoonlijker wordt zijn relaas als hij bekent dat hij – vanwege alle roddels die er over hem worden rondgestrooid – nooit op vakantie naar Thailand durfde. "En dat terwijl de cultuur van het land me bijzonder trekt. In 1981 heb ik ooit een overstap gemaakt op Bangkok, maar verder dan de luchthaven ging ik niet. Hetzelfde geldt voor een bestemming als Sri Lanka. Juist in mijn positie moet ik elke schijn vermijden. Ik ben niet achterlijk."

Ook dit illustreert de kwetsbaarheid van de hoogste ambtenaar van Justitie.

Het Journaal bericht die avond over de bladen die door de knieën zijn gegaan. In de slotalinea leg ik uit waarom de zaak in der minne is geschikt. Dat is de betwiste alinea, die aan het eind van het verhaal opduikt omdat het duiding is. Als we het gedrag van Demmink op zich zelf nieuwswaardig hadden gevonden zou het aan het begin van het Journaalbericht hebben gestaan.

Mr. Knijff belt meteen na acht uur en protesteert dat het Journaal suggereert dat zijn cliënt seks heeft met minderjarigen. Ik verwijs naar de letterlijke tekst, waarin dat absoluut niet staat. Zijn cliënt kan het niet uitsluiten, dat is wat het Journaal beweert. En dat maakt dat de zaak in der minne is geschikt. Maar mr. Knijff houdt vol dat het Journaal suggereert dat de SG seks heeft met minderjarigen. Om hem ter wille te zijn zeg ik toe om in de latere uitzending expliciet in de laatste alinea erbij te vermelden dat van "onoorbaar gedrag" nooit is gebleken.
Het debat die avond raakt de kern van onze twist. Volgens Demmink heeft het Journaal beweerd dat hij seks met minderjarigen zou hebben gehad. Dat is de misvatting. Het Journaal heeft alleen willen beweren dat de kwestie met de bladen in der minne is geschikt omdat a) de bladen hun feiten niet konden hard maken en b) Demmink zich kwetsbaar voelt over zijn privé-leven.

Na publicatie in het Journaal krijgen wij, net als de bladen, te maken met het dubbele gezicht van Joris Demmink. Naar buiten toe wordt het bericht in het Journaal bestreden, maar intern stuurt Demmink aan op een onderonsje. Eerst verzoekt hij ons te rectificeren omdat de hoofdredacteuren zouden ontkennen met ons gesproken te hebben. Dat weigert het Journaal. Vervolgens hoeft het Journaal niet te rectificeren maar slechts de gelegenheid te geven aan mr. Knijff om in het Journaal – enkele dagen later - te kunnen zeggen dat zijn cliënt het niet met de

berichtgeving eens is. Ook dat weigeren we. Vervolgens komt het voorstel om in een verslag over de kwestie Anne Frankplantsoen (de rechtbank doet later die week uitspraak) terloops mee te nemen dat de topambtenaar het niet eens is met de eerdere melding in het Journaal dat hij op jonge mannen valt en niet altijd naar de leeftijd heeft gevraagd. We hoeven mr. Knijff dan niet eens te interviewen. Ook dat weigert het Journaal. Dan kondigt mr. Knijff "fermere juridische stappen"s aan. Wij zeggen dat we dat met vertrouwen tegemoet zien."

Tot zover het verslag van Lex Runderkamp, waaraan ik nog het volgende zou willen toevoegen.

De relevantie van de publicatie wordt door de klager niet ter discussie gesteld. Uiteraard hebben wij afgewogen of zaken die een kennelijk privé-karakter hebben, toch een plek in de openbaarheid zouden moeten vinden. Wij hebben, gegeven de belangwekkende positie van de secretaris-generaal van het ministerie van justitie, de hoogste ambtenaar dus van het departement waar wetten worden voorbereid en gemaakt en morele kaders in wetgeving worden vastgelegd, gemeend wel tot publicatie te moeten overgaan: zijn functioneren zou ongetwijfeld precair worden indien zijn persoonlijke handel en wandel ter discussie zou komen te staan en daardoor mogelijk het opereren van het departement beïnvloeden.
Ik vind dat, en dat meen ik, overigens een moeilijke afweging, die ook speelde in de zaak-Oudkerk, omdat ik me realiseer wat de gevolgen kunnen zijn van aanhoudende publiciteit voor de persoonlijke en werkomstandigheden van mensen die door onze belangstelling worden getroffen. Dit terzijde.

Mr Demmink vraagt U ons te verzoeken Uw uitspraak ook in uitzendingen van het NOS-Journaal
te openbaren, ik neem aan in samengevatte vorm.
Zoals U wellicht weet heeft het NOS-Journaal het zogenoemde convenant met de Raad niet ondertekend; wij hebben bezwaren tegen het in onze ogen te grote automatisme dat uitspraken in het eigen medium gepubliceerd dienen te worden (tenzij er zwaarwegende belangen zijn die zich daartegen verzetten). Het convenant schakelt op dit punt in essentie –meen ik althans- de eindverantwoordelijkheid van de hoofdredacteur voor de publicaties in zijn of haar medium te zeer uit en is daarbij niet toegesneden op het medium televisie.

Ik hecht er echter aan om in deze zaak nu al te verklaren dat, indien de Raad de klacht van mr Demmink volgt, het NOS-Journaal die uitspraak (in samengevatte vorm) zal publiceren in de eigen uitzending. Dat lijkt mij een kwestie van 'fair play'. Ik neem aan dat mr Demmink het met mij eens zal zijn dat publicatie in het Journaal achterwege kan blijven indien de klacht wordt afgewezen.
Tot slot: de volledige tekst van de uitspraken van Uw Raad publiceren wij, voor zover ze het NOS-Journaal betreffen vanzelfsprekend, altijd op onze website, die sinds 15 mei 2003 actief is.

Op basis van bovenstaande wil ik volhouden dat het NOS-Journaal terecht en op juiste wijze heeft geopereerd, en verzoek ik de Raad de klacht van mr Demmink af te wijzen.

Met vriendelijke groet,

Hans Laroes

Hoofdredacteur NOS Journaal

Gerelateerde links: NOS publicatie Raad voor de Journalistiek	
Gerelateerde videos:	

= Bookmark (Een bookmark kan met de rechtermuisknop aangeklikt worden en met "snelkoppeling kopieren" kan de **link** gekopieerd worden om in discussies elders te plakken zodat exact naar het punt van de bookmark hier wordt verwezen)

De rol van Valk

2

Het Surinaamse leger wordt sinds de onafhankelijkheid bijgestaan in haar opbouw door een Nederlandse Militaire Missie. Het hoofd van die missie is de Nederlandse kolonel Hans Valk en over zijn rol in de coup bestaat al 29 jaar onduidelijkheid. Valk en zijn medewerkers zijn al sinds 1975 in Suriname gestationeerd en ze zijn zo vergroeid met het land dat de situatie in Suriname hen aan het hart gaat. Haakmat is heel duidelijk, volgens hem zit Valk achter de coup. Hij heeft Bouterse geronseld voor de staatsgreep omdat hij van mening was dat Bouterse de enige was die daartoe in staat was. Die zat er volgens Haakmat helemaal niet op te wachten bij een coup betrokken te worden. "Hij is benaderd door (Surinaamse) officieren, dat heeft hij afgewezen; door onderofficieren, heeft hij ook afgewezen. Daarna heeft Valk Bouterse overgehaald mee te doen door te zeggen dat alleen hij het kon."

En er is meer dat in de richting van Valk wijst. Een jaar na de staatsgreep doet Majoor Koen Koenders voor de Landmacht Inlichtingendienst in het diepste geheim onderzoek naar het opheffen van de Nederlandse Militaire Missie. Als 'bijvangst' van zijn onderzoek stuit hij op het handelen van Valk rond de staatsgreep en daarom is ook hij ervan overtuigd dat de coupplegers er zonder hulp van de Militaire Missie nooit in waren geslaagd de macht te grijpen. "Ik denk dat het dan nooit gebeurd was", zegt Koenders, "Omdat ze zonder die hulp de capaciteiten niet hebben." Het rapport van Koenders verdwijnt als staatsgevaarlijk in een lade. De minister van Defensie krijgt het nooit te zien, door toedoen van de Suriname-coördinator op het ministerie. Die ambtenaar is Joris Demmink, nu Secretaris Generaal bij Justitie. Hij beslist dat er niets met de inlichtingen van Koenders moet worden gedaan, omdat hij het rapport taxeert als "een opsomming van roddels en verhalen die hij in 1980 en 1981 al heeft gehoord."

Koenders denkt dat zijn rapport te schadelijk was om naar buiten te brengen omdat er eigenlijk in stond dat Nederland betrokken was bij de staatsgreep. "Dat kan een land toch niet bekennen. Een land kan (toch) niet toegeven dat het betrokken is bij de omverwerping van een regering in het buitenland?", zegt hij. Het zijn vrijwel dezelfde woorden die toenmalig ambassadeur Max. Vegelin van Claerbergen gebruikt. "Het zou ondragelijk zijn voor de Nederlandse gedachtegang dat een uiterst democratisch soft land in een ander land even een democratie omver gaat werpen. Dat kon natuurlijk niet!", verzucht de oud-ambassadeur in zijn huis in Frankrijk.

Toch is de kous daarmee niet af. Want als de Tweede Kamer twee jaar later – in 1983- lucht krijgt van het wegmoffelen van het rapport van Koenders, stelt zij een commissie aan om juist de rol van Valk en zijn Missie te onderzoeken en tevens te achterhalen wat er met de informatie van Koenders is gebeurd. Met het rapport van die commissie in de hand is een groot deel van wat er rond de coup is gebeurd, te reconstrueren. Zo beschrijft het rapport veel van de contacten tussen de Missieleden en de ontevreden onderofficieren, zoals die keer dat Valk bij de kazerne is geweest, twee weken voor de coup. De ambassadeur herinnert het zich nog. "Hij zei het daar op een uiterst grove manier, GVD dit, GVD dat. Nu moet het maar eens uit zijn. Jullie worden als slaven behandeld. Er moet iets gebeuren", aldus Vegelin van Claerbergen.

De ambassadeur verbiedt het Valk -die ook militair attaché is op de ambassade en daarom de ondergeschikte van Vegelin- daarna nog met de onderofficieren te praten. Hij hoort vervolgens dat die bij Valk thuis over de vloer komen. Hij vindt dat Valk had moeten zeggen: "Luister eens heren, ik heb hier niets mee te maken, ga maar weg", maar weet ook wel dat dit niet in het karakter van de kolonel ligt. "Mon Dieu, je kon de man niet aan de ketting leggen hè?" glimlacht Vegelin.

Joris Demmink, Bouterse, sex en de staatsgreep

Door Serge op 15 april, 2007 in Politiek. 2 Comments

'JUSTITIE-SG DEMMINK HIELP BOUTERSE MEDE IN HET ZADEL'

onderstaand bericht is afkomstig van Kleintje Muurkrant, 10 april 2007
Nou, we hoefden niet diep te graven. Volgens de Rijks Voorlichtingsdienst was Joris na zijn studie in Leije eerst ruim tien jaar verbonden aan de juridische afdeling van het ministerie van Defensie. In 1982 stapte hij pas over naar Justitie. En als je de verhalen geloven mag ging bij die gelegenheid bij Defensie de vlag uit. Een ouwe topper van de CRI zag het zelfs nog een nuance anders: "Joris werd door Defensie gedumpt, in een kleed gewikkeld, onder de tafel doorgerold, een tijdje uit het zicht gehouden en toen weer uit het kleed gepeuterd om brandschoon zijn carrière te kunnen vervolgen bij Justitie". Bloemrijk. En we beginnen een beetje te bevroeden waarom op de site van Parlement en Politiek een nummertje geschiedvervalsing is weggegeven. Voor het vinden van het antwoord op de vraag waarom ze bij Defensie Joris in een kleed propten is het niet nodig om opnieuw de schop uit het schuurtje te halen. De oorzaak ligt namelijk in Suriname.

Vanaf 1978 schreef onze militaire attaché kolonel Hans Valk een heel stel "Beste Joris"- brieven aan zijn klankbord bij Defensie: Demmink. De toen plaatsvervangend directeur Juridische Zaken. Die brieven gingen vooral over zijn pogingen om "Bouterse in de goeie richting te duwen". Ho, ho, handrem. Laten we nou niet meteen tot conclusions jumpen overgaan. Maar wat bedoelde Bouta eigenlijk met: "Laat mij nu in dit gezelschap iets onthullen wat alleen u en ik weten, kolonel: zonder u zou de staatsgreep niet hebben plaatsgevonden! Wij zullen u hiervoor altijd dankbaar zijn". Het gezelschap in casu was in mei 1980 in Paramaribo bijeen ten huize van ambassadeur Vegelin van Claerbergen om afscheid te nemen van Valks. Twee maanden na de sergeantencoup onder leiding van de in Nederland opgeleide Desi. Een boude en tegelijkertijd niet helemaal juiste uitspraak. Want ook "Beste Joris" moet van de faits et gestes van Valks voorafgaand aan de coup volledig op de hoogte zijn geweest. We zullen wel moeten wachten tot 3007 voor we die correspondentie mogen inzien. Maar er is meer. Volgens onze CRI-bron zou de aanleiding tot het naar het naar buiten dragen van Joris bij Defensie van sexuele aard zijn geweest. Joris zou namelijk een bloeiende relatie hebben onderhouden met een jonge Surinaamse militair uit het Bouta-team, dat in 1982 verantwoordelijk was voor de September-moorden. Polletiek en sex, de twee componenten van de Demmink-story, die we vorige week ook terugvonden in de aanklacht van Huseyin Baybasin. Om chantage maar even niet te noemen. Stay tuned.

Dit berichtte Kleintje Muurkrant drie dagen later op 13 april
Zo. Toch gelukt. Er komt een onderzoek van de Rijksrecherche naar de Demmink-component in de zaak Baybasin. Ofwel: een speurtocht naar antwoorden op vragen als:
Wat is er waar van de pedo-verhalen rond de secretaris generaal van Justitie? Is ie gechanteerd met de scabreuze gegevens en beelden van een hopsfeessie in Turkije, waarbij genoten werd van fris Turks fruit? En zo ja, is deze affaire inderdaad van beslissende invloed geweest op het verloop van de rechtzaak tegen Baybasin?
Nou is er in 2002 ook een maandenlang onderzoek geweest naar het hopsen van Joris, toen hij was voorgedragen als opvolger van Harry Borghouts als secretaris generaal. En dat leverde vreemd genoeg geen donder op. Maar het is ook geen sinecure om op plekken waar sprake is van een hoge concentratie clanvorming handzame bewijzen over dit soort ellende bij elkaar te graaien. Het is overigens te hopen dat de aandacht van de speurneuzen zich niet alleen richt op Turkije, maar bijvoorbeeld ook op Tsjechië, Engeland, Suriname en… Portugal. Over de drie eerste landen hebben wij al het nodige naar buiten getild, over het laatste nog niet. Maar als de tekenen niet bedriegen gaat die film binnenkort ook in première. Stay tuned.

6

15-07-07 | E-mail Wicher Wedzinga
Bron: Wedzinga, Sub categorie: Achtergrond

From: Wicher Wedzinga <info@wedzinga-cs.com>Subject: Klokkenluideronline Contact FormulierTo: xxxxxxxxxxxDate: Tuesday, July 15, 2008, 2:37 PM

Wicher Wedzinga wrote:

Beste Micha,

Toen ik nog als raadsheer bij het Hof Leeuwarden werkte viel jouw naam bij tijd en wijlen. Je was "natuurlijk" in de ogen van velen een onruststoker en iemand ie je vooral niet serieus moest nemen. Ook ik dacht er toen zo over.
Los van mijn veranderde situatie, zijn ook mijn meningen en gedachten over de strafrechtspleging veranderd. Ik heb buitengewoon veel bewondering voor de wijze waarop je je vastbijt in de zaak Demmink.
Een zaak, die ook naar mijn gevoel, zijn weerga niet kent.
Misschien kan ik je verder helpen.
In Breda zat (zit) een SM-huis dat zich siert met de naam "club paradise".
Het wordt gerund door een soort Japanse Sumoworstelares (vroeger: worstelaar) met de naam
Leonne Zeegers. Zij ontving daar allemaal hotemetoten, w.o. Demmink, Donner, Hirsch
Ballin, Nijpels (in purperen jurkje) en schijnt in het bezit te zijn van
compromitterende foto's van deze schuinsmarcheerders. Ik ben daar een keer
met iemand geweest om haar (vroeger dus "hem") te helpen in een juridische procedure.
Mevrouw Zeegers is moeilijk of niet los te weken van de foto's,
maar mogelijk biedt het toch een aanknopingspunt. Ook rechters en

officieren schijnen
deze locatie menigmaal gefrequenteerd te hebben, maar het bezoek van
Donner en
Hirsch Ballin is natuurlijk wel erg pikant. Ik heb het destijds tegen
Stan de
Jong wel laten vallen, maar er is moeilijk een vinger achter te
krijgen. Ik
weet wel dat ze het toen al had over Demmink en zijn voorliefde voor
jonge
Surinaamse militairen. Sterkte in je strijd en indien wenselijk en
nodig
schroom ik niet om met jou openlijk in het strijdperk te treden. Bang
ben
ik niet (heb toch al alles verloren) en dit schandaal van ongekende
omvang moet
aan het licht komen!

Dag Micha,

Petje af voor wat je doet!!! Ik red me wel, maar maak een beetje een moeilijke tijd door.

Maar nu belangrijker dingen. Zeegers heeft foto's, zeer compromitterende foto's. Want de ultieme kick voor deze mensen is kennelijk zich in de meest genante pose op de foto te laten nemen door de meester(es). Dan geef je je pas echt over aan hem/haar. Alles heeft met macht te maken, macht waarmee ze zelf kennelijk niet overweg kunnen.

Ik heb van Zeegers begrepen dat met name Nijpels bang is. Zijn advocaat heeft haar, zo zei zij, onder druk gezet. Tja, valt ook niet mee voor Edje. Zelfs destijds verantwoordelijk als burgemeester voor de openbare orde en goede zeden en dan 's nachts in purperen jurkje zich laten afranselen in club paradise. Ook Donner, Hirsch Ballin en, last but not least, Demmink

kwamen er af en toe buurten, zo verzekerde mevrouw (vroeger meneer) Zeegers mij..

Ze is bang en heeft de foto's in een kluis bij een notaris gedeponeerd, beweert ze. Ondertussen heeft ze om de haverklap bonje met de politie en moet ze de club sluiten. Misschien dat geld nu wel een factor van belang is. Dat zich onder de clientèle ook veel juristen (rechters, officieren etc.) bevonden (welke zei ze niet) zal je niet verbazen.

Ik kreeg ooit een mailtje van haar waarin ze expliciet inging op Demmink en zijn liaison met Surinaamse militairen, maar ik kan die mail niet meer traceren. SHIT!

Van de situatie op Aruba weet ik in zoverre wat af, dat er veel hotemetoten zijn die zich laten verwennen door de veelal Colombiaanse hoeren. En iedereen kent iedereen, dus .... Het zou mij bijna verbazen als de vader van Joran niet zoveel compromitterende informatie over sleutelfiguren bij politie en justitie had, dat hij ze daarmee kan chanteren.

Laten we eerst een keer wat afspreken. Waar mogelijk wil ik je graag helpen.

Groet,

Wicher

7 29-04-10 | Overzicht relevante TV uitzendingen en videomateriaal over Demmink 1998 - 2010

Bron: NOS, Sub categorie: Directe publiciteit

Datum	Uitzending	Website
20-apr-98	Netwerk (Deel I)	http://www.youtube.com/watch?v=QYa4dn0dcM8
20-apr-98	Netwerk (Deel II)	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/17/5Rn9A46dQpE
20-apr-98	Netwerk (Deel III)	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/16/dmg9WbmcU5k
07-okt-03	NOVA (deel I) Henk Krol	http://www.youtube.com/watch?v=uuA_YFI3HNs
07-okt-03	NOVA (deelII) Henk Krol	http://www.youtube.com/watch?v=xtSliM_w3mQ&feature=related
15-okt-03	NOVA Harro Knijff over Demmink:	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/11/mpQLkRzgihU
05-nov-03	NOS journaal	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/147/2d1Mn4zY6DY
17-mrt-04	TweeVandaag	http://video.google.nl/videoplay?docid=4271180870734329861&ei=IJI8Su_DKJOiwgO_94y0Cg&q=%22Joris+Demmink%22&hl=nl#
13-apr-07	EenVandaag	http://video.google.nl/videoplay?docid=4271180870734329861&ei=IJI8Su_DKJOiwgO_94y0Cg&q=%22Joris+Demmink%22&hl=nl#docid=3746260232521663216
13-jun-07	EenVandaag	http://www.youtube.com/watch?v=pXkB7veRoyk
11-mrt-09	Interview Adele vd Plas inzake aangifte Mustafa Y.	http://www.youtube.com/watch?v=fUXgtr0_78w
19-mei-09	Confrontatie Demmink	http://www.youtube.com/watch?v=Z_Ye7l4yYHY
11-jul-09	Algemeen overzicht van de affaire-Demmink:	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/101/Djo-knLqM8U
	Henk Krol (GayKrant) bij Paul de Leeuw (zie 8.31)	http://onderzoekjorisd.hyves.nl/widget/59483769/Joris_D_en_H_seyin_Baybasin/1xAH/
24-jan-09	KlokkenluiderOnline Frank Leenders	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/153/17tX6gq4zpo
23-feb-10	Hirsch Ballin op NHTV (Deel I)	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/66/2UURh1mPhv8
23-feb-10	Hirsch Ballin op NHTV (Deel II)	http://www.youtube.com/user/JDTVbyKat#p/u/67/L5Mdwtvw_f4

8 **11-10-03 | “Het ware verhaal achter de affaire Fons Spooren. Het dubieuze dubbelleven van een topambtenaar op justitie”**
Bron: Panorama, Sub categorie: Directe publiciteit

PANORAMA

Het ware verhaal achter de affaire Fons Spooren

ONTHULLEND DOSSIER

HET DUBIEUZE DUBBELLEVEN VAN EEN TOPAMBTENAAR OP JUSTITIE

- Met dienstauto jonge jongens ronselen
- Vaste klant van Praags homo-bordeel
- Al langere tijd in hoogst chantabele positie

04203
8 710841 021097

MINISTER DONNER, HOE LANG STAAT U DIT NOG TOE?

11-10-03 | Gay Krant (Cover artikel gelijk aan Panorama)
Bron: GayKrant, Sub categorie: Directe publiciteit

24 PAGINA'S DOSSIER
NIEUWE, SCHOKKENDE FEITEN

Eindhoven, Weert, Den Haag: onderzoek naar de zaak-Spooren komt uit bij top van Justitie!

HET SEX-SCHANDAAL & DE DOOFPOT

Onmiddellijk na de arrestatie van PSV-directeur Fons Spooren gonst het rond het Eindhovense 'homoplantsoen' van de geruchten. Waarom is hij wél opgepakt en andere 'hoge omes' niet? Verslaggevers Fred de Brouwer en Henk Krol deden diepgravend onderzoek naar ándere namen in het schandaal, naar de duistere rol van politie en justitie, en de connecties tussen Eindhoven, Weert, Den Haag en Praag. Een onthutsend dossier over mensenhandel, manipulatie en machtsmisbruik.

HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

Dertien mei 2003. Fons Spooren (39), commercieel directeur van de Eindhovense voetbalclub PSV, wordt om kwart voor zeven 's ochtends door zes agenten in drie politieauto's gearresteerd in zijn woning in het Brabantse Netersel. Zijn twee zoontjes Alex (5) en Rick (8) liggen nog te slapen. Door al het machtsvertoon zal dat niet lang meer duren. De politie laat onverbloemd weten waarvan Spooren wordt verdacht: ontucht met minderjarige jongens in het Anne Frankplantsoen, op penaltyafstand van het Philipsstadion. Fons Spooren verzet zich niet en gaat gedwee mee. Zijn vrouw Anita (38) en de kinderen blijven vertwijfeld achter. Tot op dit moment hebben ze geen notie van Spoorens dubbelleven gehad. Dat hij soms drie keer per week contact zocht met jongemannen in het Anne Frankplantsoen, is bij het hechte gezin onbekend. Ze kennen hem alleen als liefhebbende echtgenoot, uitstekende vader en keiharde werker.

Spooren groeide uit van succesvol horecaondernemer tot voetbalbobo met ongekend gouden handjes. Met een combinatie van charme en zakelijk vernuft sleept hij voor de landskampioen 52 miljoen euro per jaar aan sponsorgelden binnen. Vóór zijn tijd was dat slechts 18 miljoen. Geld dat door voorzitter Harry van Raaij wordt besteed aan de *upgrade* van het stadion aan de Mathildelaan en de aankoop van topspelers.

Als doordringt wat er die ochtend precies aan de hand is, stort voor de achterblijvende familie de wereld in. Nog niet zolang geleden moest Anita Spooren de hiv-besmetting van haar man verwerken, waarvan zij meende dat hij die had opgelopen in een meisjesbordeel. Nu houdt ze er ernstig rekening mee dat haar Fons is besmet door een man in het plantsoen.

De eerste dagen weet de familie de arrestatie nog angstvallig verborgen te houden. Fons is – in hun ogen – geen crimineel. Hij heeft weliswaar contact gehad met mannelijke prostitués, maar dat is juridisch niet strafbaar. Iedereen houdt er dus rekening mee dat hij snel weer thuis zal zijn. Naar buiten toe wordt door de familie en PSV gemeld dat Fons Spooren ziek is.

Telkens weer duikt de naam van een Haagse topambtenaar op, hij rijdt in een dienstauto met chauffeur...

Na enkele dagen zit hij echter nog steeds vast. Uitgerekend op hetzelfde moment dat PSV bekendmaakt dat haar financieel directeur, woonachtig in Netersel, op non-actief is gesteld, geeft justitie een persbericht uit over de arrestatie van een m[illegible] uit datzelfde dorp. Op een teletekstpagina van Omroep Brabant verschijnen die twee berichten vlak onder elkaar. Een link is snel gelegd; het begin van een heuse mediahype.

Als de vaste bezoekers van het Anne Frankplantsoen de volgende dag uit de pers vernemen dat de vooraanstaande Brabander is gearresteerd, volgt een golf van verontwaardiging. De meeste mannen leiden immers net zo'n dubbelleven als Fons Spooren. Velen zijn getrouwd, hebben kinderen, een goede baan of een belangrijke maatschappelijke positie. Bij de *Gay Krant* in Best komt het ene telefoontje na het andere binnen. De redactie wordt overstelpt met e-mailtjes. De reacties zijn eensluidend: waarom wordt uitgerekend Fons Spooren opgepakt? In het bewuste plantsoen gebeuren kwalijke dingen, maar daarvoor kan zeker een man als Fons Spooren niet verantwoordelijk worden gehouden. Wordt Spooren misschien gebruikt om de a[illegible] dacht af te leiden van ernstiger zaken, of probeert justitie de echte grote jongens – gewezen wordt naar een militair, een kerkelijk leider, een medicus en een hoge ambtenaar – uit de wind te houden?

Fons Spooren is volgens de mannen die reageren geen pedoseksueel. "Hij kwam er niet voor té jonge knapen."

"Als het hier niet om jongens zou zijn gegaan, maar om meisjes van dezelfde leeftijd, was er niemand gearresteerd," beweren de meesten met stelligheid. "De jongens die in het park hun diensten aanbieden, weten waarmee ze bezig zijn."

"Niemand dwingt hen om hun lichaam te verkopen."

"Het zijn vooral de Marokkaantjes die zich uitgeven voor 18, terwijl ze pas 16 zijn. Die lijken ouder als ze hun snor laten staan."

Uit de reacties blijkt bovendien dat vrijwel geen klant zich realiseert dat de Nederlandse wetgeving drie jaar geleden is veranderd. Tot die tijd waren

SPOORENS BESMETTINGSGEVAAR WAS MINIMAAL

Het hiv-virus dat aids kan veroorzaken, waait niet zomaar over van de een naar de ander. Er is een direct bloedcontact nodig (bijvoorbeeld met besmette naalden) of onbeschermde (anale of vaginale) sex, waarbij vooral de passieve partner gevaar loopt. Iemand die besmet is, krijgt tegenwoordig een medicijnencocktail die er in de meeste gevallen voor zorgt dat het virus zo ver wordt teruggedrongen dat het niet meer aantoonbaar is in het bloed. Op dat moment is ook het besmettingsgevaar uiterst gering, zeker wanneer de betrokkene alleen passieve sex heeft. In het geval van Fons Spooren was dat het geval. Als Spooren al onbeschermde sex zou hebben gehad, is de kans dat hij anderen in levensgevaar heeft gebracht, zo menen deskundigen, minimaal.

2 NR.42

alle seksuele contacten met jongens en meisjes boven de 16 toegestaan. Onder druk van het Europees Parlement werd die leeftijdsgrens voor *betaalde* sex verhoogd naar 18 jaar. "En dat terwijl kinderen steeds jonger volwassen worden," meent een lotgenoot van Spooren. Zelf zegt hij later: "Ik zocht volwassen jongens van 18 en ouder, maar ik heb ze nooit om een paspoort gevraagd."

Een rechercheur van het Hades-team, belast met het onderzoek naar criminele activiteiten in het plantsoen, verklaart later: 'Fons Spooren wandelde op een verkeerd moment op een verkeerde plek, en daarmee door ons onderzoek'

Bezoekers van het park zeggen dat Spooren geen echte 'zware jongen' is...

E[illegible]n aantal parkbezoekers wijst meteen in de richting van het midden-Limburgse Weert. Daar zou van alles aan de hand zijn. Enkele mannen uit de 26 kilometer zuidelijker gelegen gemeente zouden bemiddelen tussen Tsjechische jongens en Nederlandse liefhebbers. Er zouden zelfs feesten worden georganiseerd waarbij een vooraanstaand politicus en een kerkelijk leider uit Weert zijn betrokken. Ze zijn er bovendien zeker van dat hoge functionarissen van justitie – er wordt vooral in de richting van Den Haag gewezen – iets met de zaak van doen zouden hebben. "Dat zijn de écht zware jongens, niet meneer Spooren. Die kwam min of meer toevallig in beeld omdat hij in Eindhoven een bekend gezicht heeft."

Fons Spooren op weg naar zijn vrijheid.



Een rechercheur van het Hades-team, belast met het onderzoek naar criminele activiteiten in het Anne Frankplantsoen, zal later profetisch verklaren: "Fons Spooren wandelde op een verkeerd moment, op een verkeerde plek, en daarmee door ons onderzoek." Korte tijd later wordt hij van zijn taak ontheven.

De Eindhovense politie moet al in 1990 bekend zijn geweest met misstanden in het Anne Frankplantsoen. Er zijn dan bij voortduring klachten over zaken die niet door de beugel kunnen. In 1995 wordt de actiegroep Mike & Dennis actief. Deze werkgroep signaleert misbruik van jonge jongens, keert zich tegen de toegenomen prostitutie en wil het park weer omvormen tot een 'normale' ontmoetingsplaats voor volwassen homo's. Elke grotere gemeente heeft wel een 'baan', een plek waar voornamelijk getrouwde mannen zonder commerciële bedoelingen sex hebben in de vrije natuur.

De politie echter beweert pas begin dit jaar op de hoogte te zijn van wantoestanden in het Eindhovense park. Over de precieze aanvang van het zogenaamde Hades-onderzoek circuleren verschillende data. De politie heeft een andere agenda dan justitie in Den Bosch, terwijl minister Donner bij de beantwoording van Kamervragen over dit onderwerp zich nóg weer een ander startmoment herinnert. Van de actiegroep Mike & Dennis zegt de politie in eerste instantie nog nooit te hebben gehoord. Een ontkenning die niet lang vol te houden is. De voormalige voorzitter heeft nog aantekeningen van zijn gesprekken met rechercheurs uit 1995 en 1996. Uiteindelijk moet de politie toegeven dat ze in maart van dit jaar opnieuw contact heeft gezocht met deze voorman, ruim vóór de arrestatie van Fons Spooren. Dat gebeurde niet toevallig. Daarvoor moesten de Brabantse dienders naar ▶

NR.42 3

HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

een compleet andere regio, omdat deze man inmiddels op meer dan een uur rijden van Eindhoven woont.
Door de aanvankelijke ontkenning van de contacten met de inmiddels opgeheven werkgroep raakt de politie zelf in het verdachtenbankje. Want waarom is men in eerste instantie niet eerlijk? Bovendien verklaart Mike & Dennis nu dat de werkgroep destijds uit elkaar spatte na intimidatie door de politie. De reden daarvoor blijft duister.
Twee dagen voor de eerste publicatie in de Gay Krant geeft de redactie twee rechercheurs van het Hades-team inzage in de tekst. Ook dat feit wordt door de politie eerst ontkend en later toch toegegeven. Opmerkelijk daarbij is dat de politie, nadat ze de tekst op het privé-adres van de hoofdredacteur overhandigd krijgt, onmiddellijk doorrijdt naar de Roermondse gevangenis om er Fons Spooren mee te confronteren. De rechercheurs melden zelfs waar ze de informatie hebben gekregen. Een duidelijke overtreding van de opsporingsregels.
Steeds meer bezoekers van het park menen te weten waarom de politie zo krampachtig reageert:

Het lijkt erop dat justitie burgemeester Welschen als buikspreekpop gebruikt

telkens weer duikt de naam van een Haagse topambtenaar op. Hij rijdt in een dienstauto met chauffeur. Eén man weet zelfs zijn voornaam...

De Weertenaren Cor K. en Wiel R. worden verdacht van sex met jonge jongens en mensenhandel

Opschudding ontstaat er wanneer de toenmalige burgemeester Rein Welschen meent een krantenbericht uit het *Eindhovens Dagblad* te moeten bevestigen. Fons Spooren zou hiv-positief zijn en dus een gevaar vormen voor de volksgezondheid. Waarom Welschen daar juist nú mee komt is een volstrekt raadsel. De politie is – na 4000 telefoontaps – immers al maanden op de hoogte van dat feit. Spooren had namelijk contact met zijn consulente in het Tilburgse ziekenhuis waar hij wordt behandeld. Maar al die tijd kon hij gewoon zijn gang gaan, met alle gevaren van dien. Waarom is dit feit dan nu ineens zo belangrijk? De oplossing van dat raadsel ligt in de toevoeging van de burgemeester, die zijn uitspraak doet ná overleg met

Het is de laatste maanden opvallend rustig in het Anne Frankplantsoen...



4 NR.42

Zeker is dat justitie meer feiten moet hebben om het voorarrest te kunnen verlengen. Wanneer de hoerenjongens zich melden, wordt ze dringend verzocht alsnog een aanklacht in te dienen of een eerdere aangifte aan te scherpen

hoofdofficier van justitie Charles van der Voort en politiecommissaris L. Th. C. Kuijs. Welschen roept de jongens die contact hebben gehad met Fons Spooren nadrukkelijk op zich te melden voor een aids-test. Echter niet de aids-test, maar het zich melden is de échte reden. Er zijn op dat moment namelijk nauwelijks beschuldigende aanklachten tegen Spooren. Het lijkt er veel op dat Welschen door justitie wordt gebruikt als buikspreekpop. Zeker is dat justitie meer feiten moet hebben om het voorarrest te kunnen verlengen. Door de roep worden enkele hoerenjongens ongerust. Wanneer zij zich melden wordt ze dringend ver- ht alsnog een aanklacht in te dienen of een eer- oere aangifte aan te scherpen.

Ondertussen worden de verwijzingen naar Weert steeds sterker. Al snel blijkt dat deze vooral van doen hebben met andere, betrokken verdachten. Burgemeester Carel Majoor van de vlaaistad roept de fractievoorzitters – door hem aangeduid als het presidium – bijeen voor overleg. Kennelijk voelt hij zich door het begrip 'hoge omes' aangesproken. Door alle publiciteit reageert Majoor als door een wesp gestoken. Op een in der haast bijeengeroepen persconferentie deelt hij mee dat er in zijn gemeente niets aan de hand kán zijn.

Toch worden er korte tijd later drie mannen uit Weert en omgeving gearresteerd. Allereerst is dat Cor K., de directeur van een bedrijf met 150 man personeel, die daarnaast voor een paar tientjes bij de politie mannen verlinkt die zich schuldig maken aan verboden contacten. En dat terwijl Cor ze zichzelf wél toestaat. Uitgerekend hij staat bekend als iemand met interesse voor wel heel erg jong. Zowel binnen zijn bedrijf als in het park ▶

WIE IS WIE?

Philippe Bär: oud-bisschop van Rotterdam; moet aftreden na geruchten over zijn homoseksuele geaardheid, die blijken te zijn aangewakkerd door de katholieke deken Wim van der Valk, zelf intussen gekend homoseksueel.
'enk van Brummen: voormalig directeur-generaal van Justitie.
Pavel Cuk (gefingeerde naam): Tsjechische pornoster in en later regisseur van veel homofilms, tot voor kort praktiserend jurist en de (voormalige) partner van Pieter-Jan.
'Pieter-Jan' (gefingeerde naam): de bewuste topambtenaar van Justitie.
Arthur Docters van Leeuwen: toenmalig BVD-chef en destijds super procureur-generaal van justitie.
Piet-Hein Donner: minister van Justitie.
Stefán Fičer: chauffeur van de jongenssexclub Pinocchio in Praag.
Henk Greven: voormalig directeur-generaal van Justitie.
Wiktor Grodecki: filmregisseur en maker van documentaires over de schemerzone van de Praagse kinderporno-industrie.
Hades-team: belast met het onderzoek naar criminele activiteiten in het Anne Frankplantsoen; detail: Hades is de god van de onderwereld en het dodenrijk.
Alouis Heijmans: ex-wethouder voor de PvdA in Weert.
Leon Heuvelmans: fractievoorzitter van de PvdA in Weert.
Roman Hysek: regisseur van homofilms en opgepakt wegens sex met en handel in minderjarigen.
Cor K.: ondernemer, en verdacht van sex met minderjarigen en mensenhandel; nog steeds in hechtenis.
Geert-Jan Knoops: advocaat van Fons Spooren.
Carel Majoor: burgemeester van Weert.
Mike & Dennis: lokale actiegroep die het Anne Frankplantsoen wil omvormen tot een 'gewone baan' voor seksueel verkeer tussen volwassen homo's en die zich keert tegen de toegenomen prostitutie aldaar.
Wiel R.: ondernemer, en verdacht van sex met minderjarigen en mensenhandel; nog steeds in hechtenis.
Harry van Raaij: voorzitter van PSV.
Fons Spooren: directeur van PSV (op non-actief gesteld) en verdachte in wat de Anne Frankplantsoen-affaire is gaan heten.
Anita Spooren: de vrouw van Fons Spooren.
Felix Spooren: broer van Fons Spooren en pastoor in Geldrop.
Jan Suyver: voormalig secretaris-generaal van Justitie.
Wim van der Valk: de katholieke deken van de Sint Martinusparochie in Weert.
Charles van der Voort: hoofdofficier van justitie.
Arno van der Welde: horeca-exploitant en eigenaar van diverse uitspanningen in de omgeving van Weert die, ten onrechte, zijn aangemerkt als het epicentrum van ontucht en sexfeestjes.
Yvonne van der Welde: zus van Arno, zelf eigenaresse van een horecazaak; inmiddels overleden.
Rein Welschen: burgemeester van Eindhoven ten tijde van de aanhouding van Fons Spooren.
Frans Wiertz: bisschop van Roermond.

NR.42 5

HET COMPLETE DOSSIER
ANNE FRANKPLANTSOEN

In plaats van deze prachtige tuin, die voor 500.000 euro werd aangelegd, ziet de gemeente Weert liever een knollenveld... De eigenaar van dit landgoed, valselijk beschuldigd van het organiseren van sexfeesten, betaalt nu de rekening van lokale roddel en achterklap.



weet hij de weg naar jonge Tsjechische jongens.
De ander is een goede vriend van hem, Wiel R., mededirecteur van een timmerfabriek, een oudere man bij wie Cor vaak kinderpornobanden komt lenen. Ze staan opgeslagen in zijn wijnkeldertje, maar werden door de politie ondanks een huiszoeking nooit gevonden. Ook hij wordt verdacht van sex met jonge knapen, mensenhandel en het bezit van kinderporno. De dag na de arrestatie laat zijn zwager, de andere directeur, op het kantoor van Wiel de harde schijf van diens pc wissen.
Zowel Cor K. als Wiel R. zitten op dit moment nog steeds vast. Ook wordt er nog een 37-jarige inwoner uit het naburige Ittervoort door de politie aangehouden.
De genoemde feesten zouden aanvankelijk zijn gehouden in een blokhut in de achtertuin van Wiel R. en later bij een horecabedrijf in het buitengebied. Daar zouden jonge jongens, vooral asielzoekertjes, beschikbaar worden gesteld aan betalende liefhebbers. Er valt ook een naam: Arno van der Weide (42), eigenaar van vier zaken (waaronder het homovriendelijke Anker en de uitspanning De Toerist op de weg van Weert naar Stramproy); zijn bedrijf zou in de ogen van veel Weertenaren het epicentrum zijn van ontucht.
Arno van der Weide is radeloos. Vanaf juni van dit jaar ziet de selfmade horecaondernemer de omzet van wegrestaurant De Toerist in Tungelroy met de dag teruglopen. De aanhoudende achterklap in het Weertse pleegt niet alleen een aanslag op zijn bedrijf en inkomsten, maar evenzeer op zijn gemoedsrust. Het ruime parkeerterrein blijft angstig leeg. Klanten zeggen geboekte feestjes af. Bruiloften worden plotseling geannuleerd. Doopfeesten gaan ineens niet door. De reden wordt nimmer bekendgemaakt, maar is Van der Weide maar al te duidelijk: geen mens wil meer gezien worden op een besmette locatie.
Leon Heuvelmans van de lokale afdeling van de PvdA en lid van het presidium, is op het gemeentehuis aanwezig als Carel Majoor zijn fractieleiders in paniek bijeen roept. De column waarin Youp van 't Hek kort na de aanhouding van Fons Spooren gekscherend een relatie legt tussen het Weertse stadsbestuur en 'Marokkaanse zuigkleuters' ligt op de vergadertafel. "De insinuaties dat wij betrokken zouden zijn bij pedofeestjes, vind ik bezopen," roept de socialist een beetje makkelijk. "Speculaties zijn dodelijk. Ik wil er niets mee te maken hebben. Dit is een zaak van justitie."

Direct na de publicatie over de Weert-connectie meldt deken Van der Valk zich ziek: burn-out

Ook neemt Heuvelmans het onvoorwaardelijk op voor zijn partijgenoot Alouis Heijmans, wiens naam in het roddelcircuit steeds vaker wordt genoemd. Heijmans in juni van dit jaar: "Ik weet dat ik in verband word gebracht met sexfeesten die in De Toerist zouden zijn georganiseerd. Ontkennen heeft weinig zin, roddels zijn nou eenmaal hardnekkig. Het enige wat ik erop kan zeggen is dat ik al 27 jaar gelukkig getrouwd ben. Ik heb vier dochters. Wat heb ik nou te zoeken bij homopartijtjes?"
Niettemin laat de geëmotioneerde Heijmans zich een serie clichés ontvallen die voeding geven a[an] de onsmakelijke geruchtenstroom in de richting van Van der Weide: "In elke roddel zit wel een kern van waarheid," zegt de voormalige wethouder. "Praatjes ontstaan niet zomaar. Waar rook is, is meestal ook vuur!"

Fons Spooren: 'Ik voelde dat de deken en ik dezelfde geaardheid hebben'

Brand is er inderdaad, echter niet in Tungelroy. Hoewel horecaman Arno van der Weide openlijk homoseksueel is en ook een relatie onderhoudt met een jongere asielzoeker uit het nabijgelegen Baexem, blijkt na uitgebreid politieonderzoek niét dat hem een strafbaar feit is aan te wrijven. Wél wordt meer en meer duidelijk dat Heijmans nog een politiek appeltje te schillen heeft met de horeca-exploitant. Uit onvrede met de gemeentepoliti[ek] steunt Van der Weide als lijstduwer de Weertse Actie Partij, die na een turbulente verkiezingscampagne zelfs een wethouderszetel claimt. En wel de zetel die Alouis Heijmans al negentien jaar koestert. Heijmans vindt zijn wraak in het regionale bestemmingsplan, dat voorschrijft dat de hectare land achter De Toerist knollenveld hoort te zijn en niet de fantastische tuin die voor een vermogen is aangelegd. Van der Weide wordt dan ook gesommeerd om een bulldozer te laten komen. De dwangsom die hem vervolgens wordt opgelegd is inmiddels opgelopen tot meer dan 100.000 euro en betekent een zeker faillissement. Heijmans verklaart desgevraagd cynisch: "Tja, heel triest allemaal, maar regels zijn nou eenmaal regels..."

Een andere inwoner van Weert die het in de roddels moet ontgelden, is de plaatselijke deken. De 59-jarige 'kapelaan van de paus' Wim van der Valk van de Sint Martinusparochie is al jaren onder-

Tijdens de requiemmis voor Yvonne vraagt deken Van der Valk vanaf de preekstoel aan de aanwezigen om vooral niet ter communie te gaan wanneer ze seksueel anders leven dan door de Bijbel wordt voorgeschreven

werp van gesprek. Hij haalde vaak de landelijke pers met zijn opvallende uitspraken, met het feit dat hij van alle Limburgse pastoors de meeste misdienaars heeft en met zijn levende kerststal, die elk jaar duizenden bezoekers trekt. Hij was te gast bij onder anderen Andries Knevel en Sonja Barend.

Van der Valk beleefde een late roeping. Voordat hij zich tot priester laat wijden, is hij handelaar in serviezen, kristal, porselein en luxe snuisterijen. Vanaf de kansel is hij erg anti-homoseksueel. Maar in Weert doen heel andere verhalen de ronde over zijn privé-leven. Wanneer in 1998 de zus van Arno van der Weide, Yvonne, eigenaresse van Het Anker, zelfmoord pleegt – ze is dan 36 – komt hij frontaal in botsing met de vele lesbische vriendinnen en homoseksuele vrienden van Yvonne. Tijdens de requiemmis vraagt hij de aanwezigen vanaf de preekstoel om vooral niet ter communie te gaan wanneer ze seksueel anders leven dan door de Bijbel wordt voorgeschreven. Er gaat een golf van verontwaardiging door de dekenale kerk.

Nog opvallender is zijn actie, tien jaar geleden, tegen oud-bisschop Philippe Bär van Rotterdam. Deze uiterst populaire kerkleider moet uiteindelijk aftreden door aanhoudende geruchten over zijn geaardheid. Later blijkt uit het boek *De Katholieke Ziekte* dat die roddels werden aangewakkerd door ene Wim van der Valk, toen nog dolend in Antwerpen. In *Profetische Stemmen* omschrijft Bär zelf de chantage van Van der Valk cryptisch met: "De pijlen werden vanuit een hinderlaag op mij afgevuurd. Die aanvallen kon ik niet pareren, omdat het struikgewas geen zicht bood."

DE HYPOCRISIE VAN ENKELE HOOFDROLSPELERS

Alle hoofdrolspelers in dit verhaal hebben één ding gemeen: hun grenzeloze hypocrisie.
Monseigneur Wim van der Valk toont enorme belangstelling voor alles wat met homoseksualiteit te maken heeft, maar weigert homoseksuele gelovigen de sacramenten.
De in dit dossier genoemde hoge functionaris van de ambassade is overduidelijk homoseksueel en bezoekt gay bars in Praag. Toch schrijft journalist Willem Oltmans in zijn dagboeken dat dezelfde man, als die in 1972 op de ambassade in Moskou werkt, op verzoek van toenmalig minister Joseph Luns alles in het werk stelt om hem tegen te werken omdat hij – Oltmans – openlijk nicht is.
De ambtenaar (zie verderop) is op het ministerie van Justitie fervent tegenstander van de openstelling van het burgerlijk huwelijk voor lesbische stellen en homoparen, ook als al zijn collega's al lang voorstander zijn. Bovendien geeft hij mede leiding aan een ministerie waar bestrijding van betaalde sex met minderjarigen blijkbaar hoog op het prioriteitenlijstje staat, terwijl hij tenminste de schijn wekt zich met vergelijkbare praktijken in te laten.

Van der Valk is een uiterst zakelijke man. Met veel ambitie weet hij voor zijn kerkelijke activiteiten zelfs grote sponsors te vinden. Opmerkelijk is dat hij dezelfde bedrijven over de streep trekt als Fons Spooren dat doet voor PSV. Geregeld komen de twee elkaar tegen, onder meer in het aan Philips gelieerde sterrenrestaurant de Karpendonkse Hoeve. Fons Spooren daarover: "Ik keek hem aan en voelde dat hij en ik dezelfde geaardheid hebben. Zoiets hoef je niet uit te spreken, je wéét het gewoon."

Daarnaast kennen Wim van der Valk en Felix Spooren elkaar. Felix is de broer van Fons, pastoor in het nabijgelegen Geldrop en, volgens velen, belijdend homoseksueel.

Is de naam van de geestelijke uit het politiedossier geschrapt?

In dezelfde week dat Weert in de pers wordt genoemd in verband met het Anne Frankplantsoen, meldt Van der Valk zich bij bisschop Frans Wiertz in Roermond. Daar laat hij weten dat hij 'wegens een burn-out' met onmiddellijke ingang zijn taak wil neerleggen. Wiertz is daar niet gelukkig mee. Hij wijst Van der Valk op de Weertse roddels en waarschuwt hem dat zo'n plotseling vertrek de verdenking alleen maar zou kunnen versterken. Maar Van der Valk is niet tegen te houden. Al de volgende zondag meldt hij zijn verbaasde gelovigen per direct te stoppen als deken. De volgende dag is hij vertrokken, zijn kudde in ontreddering achterlatend. Waarom zo plots? willen veel kerkgangers weten. En vooral: waarom zo definitief?

Volgens het kerkbestuur gaat Van der Valk enkele weken naar zijn broer in Antwerpen omdat de deken doodziek is en vooral rust nodig heeft. In werkelijkheid wordt hij echter, begin augustus, ▶





Monseigneur Willem Anthony van der Valk, kanunnik van het bisdom Roermond, daags voor zijn afscheidsmis in de Woerter Sint Martinusparochie: "Ik ben de kerk nooit ontrouw geweest."

HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

door parochianen gesignaleerd in Malgrat de Mar, een toeristenstadje aan de Spaanse Costa Brava. Drie jaar eerder kreeg de deken het aan de stok met een Weerter familie vanwege het heilig vormsel van hun dochter. De commercieel ingestelde priester verplichtte elk kind bij die gelegenheid om voor 50 gulden een bijbeltje te kopen. Maar in het bewuste gezin waren al twee van deze bijbeltjes aanwezig. Precies een jaar eerder had de oudere zus ook al het vormsel gedaan en was er nét zo'n bijbeltje aangeschaft. Van der Valk zette de familie voor het blok: geen bijbel, dan ook geen vormsel! De familie koos voor het laatste, maar zocht wel publiciteit bij het tv-programma *Kopspijkers* van Jack Spijkerman. Van der Valk werd genomineerd voor De Vergulde Nachtspiegel, de prijs voor een belachelijke actie. Vanaf dat moment was de rebelse familie niet meer welkom in Gods huis, : dat werd beheerd door de deken.

Dezelfde deken Van der Valk blijkt met jonge jongens van de Costa Brava te genieten

Soms lopen dingen heel toevallig. Uitgerekend familie, op vakantie in Lloret, hoort van kenni dat de pastoor – die zich in Weert ziek heeft ge – elke dag met jonge knapen op de terrasser zee zit. De nog steeds verbolgen vader besluit op drie dagen lang met zijn gloednieuwe di camera op de bewuste boulevard te gaan poste jawel: op 11 augustus heeft hij beet. Hij fot feert Wim van der Valk ontspannen genietend ter een pilsje, in gezelschap van jonge knape hij later aanduidt als 'zijn acolieten'.
"De waarheid verdedigt zichzelf," schrijt deken twee weken later over de sexroddels w hij zelf een rol speelt. Op de voorpagina vi

De 'doodzieke' deken Wim van der Valk vindt verpozing aan de warme Costa Brava in gezelschap van zijn jeugdige acolieten.



12 NR.42

huis-aan-huiskrant *Land van Weert* deelt hij mee: "God zij dank kennen we in Nederland een openbare en onafhankelijke rechtsgang. Als er betrokkenheid is van Weerter mensen bij zaken waar de geruchten over gaan, dan komen die mensen vanzelf voor de rechter. Bij die rechtsgang kan dan iedereen zien dat ik daar niet bij ben. Misschien zou het leuk zijn voor bepaalde media, maar ik ben daar dus niet bij. Ik ben de kerk nooit ontrouw geweest." In deze krant laat de deken zijn stadsgenoten bovendien snerend weten dat de doorsnee Weertenaar wat al 'te gemakkelijk doorslaat als het om roddels gaat'.

Later zegt een van de hoofdverdachten in de kwestie rond het Anne Frankplantsoen zeker te weten dat de naam van deken Van der Valk vrijwel meteen na de arrestatie van Fons Spooren uit het politiedossier is geschrapt. Hoogleraar mr. Geert-Jan Knoops, de raadsman van Fons Spooren, meldt dat zo'n ingreep wel degelijk mogelijk is, zeker wanneer daar iets tegenover staat of wanneer er een zwaarder belang mee is gediend. ▶

Een van de hoofdverdachten zegt zeker te weten dat de naam van deken Van der Valk vrijwel meteen na de arrestatie van Spooren uit het politiedossier is geschrapt. Raadsman Knoops acht zo'n ingreep wel degelijk mogelijk



Het dubieuze dubbelleven van topambtenaar Pieter-Jan

MET DE DIENSTAUTO OP JACHT NAAR JONGE JONGENS

"Ik moet eerlijk zeggen dat toen de kwestie van het Eindhovense Anne Frankplantsoen in verband werd gebracht met Marokkaanse en Tsjechische jongens en hooggeplaatste functionarissen bij Justitie, ik meteen aan hem dacht." Aldus een voormalige bewindsman. 'Hem' is een hoge ambtenaar op het ministerie van Justitie.



HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

Niet alleen in Weert duiken onmiddellijk na de arrestatie van Fons Spooren op 13 mei van dit jaar namen van 'hoge omes' op. Ook worden met regelmaat en grote stelligheid verbindingslijnen met Den Haag genoemd en, nog specifieker, met de ambtelijke top.
Zo wordt er in die periode naar aanleiding van een interview met Gay Krant-hoofdredacteur Henk Krol in het tv-programma *Nova* een brief op de redactie van de Gay Krant in Best bezorgd, afkomstig van Henk Laarman. Daarin stelt Laarman (52) – aanvankelijk rechercheur bij de politie en daarna bij het ministerie van VROM, waar hij is aangesteld om interne fraude op te sporen – connecties te zien tussen een zaak die hij ooit onder ogen kreeg in Den Haag en 'het misbruik van kinderen in Eindhoven'. Laarman blijkt ontslagen na een doofpotaffaire bij VROM. In zijn strijd tegen het ontslag komt hij in contact met andere rechercheurs die eveneens te maken hebben met doofpotaffaires. Ze ontdekken een andere kwestie die volgens hen te maken heeft met de 'hoge omes' naar wie bezoekers van het Anne Frankplantsoen verwijzen.

'Hij pleegde seksuele handelingen op de achterbank van zijn dienstauto, de chauffeur mocht meegenieten'

Bezoekers van het Anne Frankplantsoen herkennen Pieter-Jan van onze foto

Laarman schrijft aan de Gay Krant over een chauffeur van het ministerie van Justitie: "*Die chauffeur overleed aan een hartaanval op 50-jarige leeftijd. Dat is mogelijk veroorzaakt door spanningen op zijn werk. Wat was het geval? Zijn baas, een topambtenaar van Justitie, had de gewoonte schandknapen op te laten pikken met zijn dienstauto. Hij pleegde seksuele handelingen met de jongens op de achterbank van zijn dienstauto terwijl die chauffeur daarvan mocht meegenieten.*"
In zijn brief beschrijft de ex-rechercheur tevens een voorval in de hofstad: "*Toen deze topambtenaar er de gewoonte van maakte zijn chauffeur om twee uur 's nachts uit zijn bed te bellen om hem op te (laten) halen bij een bekende homoclub in Den Haag en hij de dienstauto onderkotste omdat hij straalbezopen was, knapte er iets bij die chauffeur. Hij stapte naar zijn chef en maakte melding van dit gedrag. Die chef sprak zijn DG* (directeur-generaal, red.) *erop aan. Die wilde geen ruchtbaarheid en daarmee ontstond een doofpotzaak die de chef op een overplaatsing kwam te staan. Die chauffeur overleed korte tijd later. De weduwe kent al deze verhalen.*"

Tijdens het onderzoek door de Gay Krant en Panorama naar aanleiding van, onder meer, deze brief wijst de beschuldigende vinger al snel in de richting van één bepaalde hoge ambtenaar op het ministerie van Justitie. Door sommige bezoekers en 'klanten' van het Anne Frankplantsoen wordt zijn foto herkend als een van de mannen die daar komen, anderen zeggen dat zijn gezicht hun 'verrekte bekend voorkomt'.
De bewuste ambtenaar – die wij in het vervolg van dit verhaal Pieter-Jan zullen noemen – werkt bij het ministerie van Justitie en klimt gaandeweg tot een zeer hoge post.
De geluiden uit het Anne Frankplantsoen lijken erop te duiden dat dit de man is die wordt bedoeld in de voornoemde brief van de ex-rechercheur.
Op het ministerie is het een publiek geheim dat de regenteske Pieter-Jan homoseksueel is. Zelf komt hij er niet voor uit. Gelukkig kunnen ook topambtenaren, net als zeer vooraanstaande politici, tegenwoordig gewoon homoseksueel zijn. Dat was nog maar enkele jaren geleden heel anders. Voorwaarde is wel dat ze open over hun geaardheid zijn en – net als hun heteroseksuele collega's – een onberispelijk leven leiden. Bovendien moeten ze zich houden aan hun gedragscode, die erop neerkomt dat ze zich volledig dienen te distantiëren van alles wat zelfs maar riekt naar ongeoorloofde praktijken; al is het alleen maar om te voorkomen in een chantabele positie te geraken. 'Verborgen' homoseksuelen, zeker als ze zich begeven op plekken waar strafbare feiten worden gepleegd, zijn niet geschikt voor een dergelijke functie. Zij lopen het risico dat ze zich kunnen laten chanteren en worden daarmee kwetsbaar.
Van de bewuste ambtenaar is bekend dat hij een warme belangstelling heeft voor jonge mannen, met name uit Tsjechië. Er zijn niet veel mensen die toegang krijgen tot het privé-leven van Pieter-Jan. Zijn meeste kennissen houdt hij op afstand. Slechts een enkeling kent zijn geaardheid. Deze vertrouwelingen gaan ervan uit dat iemand op zo'n hoge post zélf wel zal weten waar de scheidslijn ligt tussen wat wél en niet oorbaar is. Kennissen van Pieter-Jan menen dat door die geheimhouderij een alcoholprobleem is ontstaan.
Alleen intimi weten dat hij een veel jongere vriend heeft in Praag, Pavel Cuk. Pieter-Jan doet er alles aan om deze knappe jongeman zo vaak als maar kan te ontmoeten. Hij neemt vele gelegenheden te baat om naar de Tsjechische hoofdstad af te reizen.

16 NR. 42

De meeste Nederlandse kennissen van de topambtenaar weten waarschijnlijk niets van de bijzondere achtergronden van zijn vriend Pavel. In de wereld van liefhebbers van homoporno met jonge jongens is hij een vooraanstaand model

Na enkele jaren is Pavel zelfs welkom in zijn statige woning. De Tsjech is dan – aangemoedigd door zijn beschermheer Pieter-Jan – inmiddels student rechten aan de Universiteit van Olomouc.

In Praag gaat Pavel voor zijn vriend Pieter-Jan op zoek naar jongere knapen...

Arthur Docters van Leeuwen, de toenmalige BVD-chef en latere super procureur-generaal, zou bij in diverse gelegenheden aan collega-juristen het verhaal hebben verteld dat hij het gevaar dat Pieter-Jan chantabel kon worden, doorzag. Hij vindt het vreemd dat de ambtenaar zijn vriend op geen enkele officiële gelegenheid durft te tonen. Ook anderen melden dat Pieter-Jan zich zelfs naar zijn geliefde theatervoorstellingen in Amsterdam (hij was korte tijd bestuurslid van een culturele instelling) altijd laat vergezellen door een zogenaamde 'vriendin'. Dit om maar vooral niet in de homohoek geduwd te worden.

Over Arthur Docters van Leeuwen gaat bij ingewijden het verhaal dat hij Pieter-Jan een keer heeft uitgenodigd voor een etentje bij hem thuis en daarbij nadrukkelijk ook zijn Tsjechische vriend Pavel inviteerde. De ambtenaar zou daar heel verschrikt, bijna beledigd, op hebben gereageerd. Maar Docters van Leeuwen zou nog verder zijn gegaan door te stellen dat hij daags na het etentje iedereen op het ministerie zou vertellen dat Pieter-Jan en zijn homoseksuele vriend waren langs geweest om daarmee 'in één klap van al dat geheimzinnige gesodemieter af te zijn'.

Hoe goed ook bedoeld, Pieter-Jan durft de uitdaging voor een *'coming out'* niet aan. Dat heeft wellicht te maken met het feit dat de meeste Nederlandse kennissen van de ambtenaar niets weten over de bijzondere achtergronden van die knappe Pavel. In de wereld van liefhebbers van homoporno met jonge jongens is Pavel een vooraanstaand model. Hij speelt een hoofdrol in onder meer *Das fickende Klassenzimmer* uit de serie *Action Boys* onder regie van Roman Hysek. Later groeit Pavel uit tot regisseur van een groot aantal van dergelijke producties met spannende namen als *Crazy Cute Young Boys*!

Regisseur Roman Hysek werd begin dit jaar in ▶

Professor Tielman

'ONBEWUST WILLEN DEZE MANNEN WORDEN GESTRAFT'

Bij topambtenaren, zowel van ministeries als van ambassades, wordt onkreukbaarheid verondersteld. Toch bezoeken zij dubieuze homoclubs, worden hun prostitués vervoerd per dienstauto en zijn hun chauffeurs getuige van onsmakelijke praktijken op de achterbank.

Fons Spooren weet dat hij door zijn hoge maatschappelijke positie kwetsbaarder is dan meer anonieme Nederlanders. Niettemin kennen alle prostitués in het Anne Frankplantsoen hem als de kroonprins van PSV.

De genoemde directeur van een bedrijf met 150 man personeel informeert tegen betaling de politie, waarna hij zich door de jongens die hij zojuist heeft verraden voor dezelfde prijs laat bevredigen.

De vraag luidt: waarom spelen deze mannen met vuur?

Professor dr. Rob Tielman, socioloog, homowetenschapper en auteur van het boek *Homoseksualiteit in Nederland*: "De meest voor de hand liggende verklaring is dat dergelijke mensen hun eigen homoseksualiteit niet hebben aanvaard en onbewust hopen te worden betrapt en gestraft voor hetzelfde gedrag dat zij vaak publiekelijk hebben veroordeeld. Het is een bekend verschijnsel dat degenen die homoseksualiteit het scherpst afwijzen, vaak hun eigen gevoelens onderdrukken, bijvoorbeeld door andere homo's te discrimineren. Potenrammen is daarvan een agressieve uitwas. Stiekem gedrag hoort zeker bij dit patroon.

Dubieus vind ik de rol van de politie, die gebruikmaakt van betaalde informanten. Er zijn genoeg homo's bereid om zonder financiële vergoeding en als verantwoordelijk burger de politie op de hoogte te houden van strafbare feiten. Als kenner heb ik zelf in veel gemeenten politie en gemeentebestuur geadviseerd hoe zij het beste met problemen op homobanen om kunnen gaan. Daarbij is nooit gebruikgemaakt van betaalde informanten, wel van plaatselijke COC-afdelingen. Het verbaast mij dat de gemeente Eindhoven en justitie naar aanleiding van mogelijke problemen in het Anne Frankplantsoen nooit een beroep hebben gedaan op mijn deskundigheid op dit gebied."

HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

Praag door de politie opgepakt wegens handel in jonge jongens en zit daarvoor nog steeds gevangen. Wie in Praag voor dit vergrijp wordt aangehouden, wordt verdacht zich te hebben ingelaten met heel jonge kinderen. De huidige wettelijke leeftijdsgrens is er immers drie jaar lager dan bij ons.
Een voormalige goede vriend van Pieter-Jan heeft de twee indertijd vaker samen gezien. Van Pavel hoort hij dat deze voor Pieter-Jan in Praag ook afspraken regelt met erg jonge jongens. Daarbij is op de achtergrond ook een toenmalige hoge functionaris van de Nederlands ambassade in Tsjechië betrokken. (Ook zijn naam en exacte functie zijn bij ons bekend.) Samen met Pavel en Pieter-Jan maakt deze vaak tochten langs homokroegen. In 1994 zijn zowel Pieter-Jan als de ambassademedewerker betrokken bij het staatsbezoek van koningin Beatrix en prins Claus aan Tsjechië. Bij

Verrichtte ex-pornoster Pavel ook hand- en spandiensten bij het bezoek van Beatrix aan Praag?

dit bezoek zou Pavel zelfs hand- en spandiensten hebben verricht.
Als Pavel ouder wordt, verandert de liefdesrelatie tussen hem en de ambtenaar van Justitie in een goede vriendschap. Pavel zet een punt achter zijn commerciële erotische activiteiten en legt zich toe op zijn studie, maar blijft nog wel belangstelling tonen in het geven van reiki-massages.
Wanneer Cuk de titel *magistre* mag voeren, meester in de rechten, legt hij zich toe op heel andere vakgebieden, zoals psychologie, filosofie en theologie. In zijn boek *Ongewone dialoog met* [logo] *universum*, pleit hij onder andere voor meer tolerantie ten aanzien van homoseksuelen. Hij is de laatste jaren – om onduidelijke redenen – niet meer werkzaam als jurist. Er zijn aanwijzingen dat dit te maken heeft met de arrestatie van Hysek. Een woordvoerder van de Praagse politie wil hier

Onder het afdak van de gemeentelijke Technische Dienst treffen de liefhebbers van 'jong vlees' elkaar.



Een oud-bewindsman: 'Ik weet niet of de toenmalige secretaris-generaal van dit alles op de hoogte is gebracht. In elk geval niet door mij. (...) Ik ging ervan uit dat hij alleen seksueel omging met jongens boven de leeftijdsgrens'

geen details over kwijt, maar geeft wel toe dat de naam Pavel Cuk bij hen bekend is.

Topambtenaar Pieter-Jan verstaat de kunst van het overleven. In 1996 wordt door minister Winnie Sorgdrager vrijwel de complete top van het ministerie van Justitie vervangen. Secretaris-generaal Jan Suyver en de directeuren-generaal Henk van Brummen en Henk Greven worden rücksichtlos afgeserveerd. Volgens ingewijden zijn zij daarover nog altijd zwaar gefrustreerd. Slechts weinigen ontko-m aan de koude sanering; Pieter-Jan wél.
ın 1994 verlaat de bewuste ambassademedewerker zijn oost in Tsjechië. Pieter-Jan verliest daardoor zi, aastje' in Praag. Dat is het moment waarop hij volgens sommige betrouwbare bronnen voor het eerst wordt gesignaleerd rond het Eindhovense Anne Frankplantsoen. De één spreekt daarbij over een dienstauto met chauffeur, de ander meent hem te hebben gezien met een fraaie oude gerestaureerde auto.
Hij zou belangstelling hebben getoond voor de mannen die elke avond aanwezig zijn onder het afdak van de gemeentelijke Technische Dienst. In het park bestaat dan een duidelijke indeling naar seksuele deelvoorkeuren. Volwassen homoseksuele mannen die op zoek zijn naar andere jongens en mannen; heren die uit zijn op betaalde sex met Nederlandse knullen of (te) jonge Marokkaanse knaapjes en mannen met een voor-fde voor Aziatisch of Oost-Europees.

'Op het ministerie durft niemand iets tegen hem te ondernemen'

Die laatste groep is vooral te vinden bij het gebouw ran de Technische Dienst, waar Wiel R. en Cor K. zie het artikel over Weert) in mei van dit jaar door le politie worden opgepakt. De gewenste jongens ijn zelf nooit aanwezig, maar er kunnen wel afspraen gemaakt worden voor een ontmoeting later. 'aak worden de liefhebbers, nadat ze hebben afgekend, doorverwezen naar een oppikplek onder en brug in het Duitse Essen. Ook voor georganiseerde reizen naar Praag waarbij de bezoekadressen vanuit Nederland worden geregeld, is dit het goe- loket. Voor Pieter-Jan was juist die Praagse conectie van belang, zo menen enkele getuigen.
en oud-bewindspersoon, gevraagd naar een actie op deze bevindingen, reageert niet eens geschrokken. "Ik betreurde het dat 'Pieter-Jan' nooit openlijk voor zijn homoseksualiteit durfde uit te komen. Daar heb ik het weleens met hem over gehad. Zijn verweer was dat zijn oude moeder – hij is enig kind en zij leefde toen nog – dat niet zou kunnen verwerken. Ik heb dat gerespecteerd, maar was er niet gelukkig mee."
Deze voormalige baas van het ministerie vertelt bovendien dat de betreffende ambtenaar vaak in het buitenland was. "Hij werd door medewerkers van het ministerie gezien als een lastig mens. Ik heb vaak samen met hem gereisd. Zo herinner ik me meerdere bezoeken aan Praag. Die stad had zijn voorkeur. Hij was er vaak. In de tijd dat ik met hem samenwerkte, heb ik hem weleens gezien met zijn Praagse vriend. Ik hoopte dat het een bestendige relatie zou worden, ik vond 'Pieter-Jan' een eenzame man die zich moeilijk kon binden. Ik wenste hem iemand die zijn eenzaamheid kon wegnemen. Ik vermoedde ook dat hij door die eenzaamheid een drankprobleem had. Dat camoufleerde hij goed, maar er waren wel aanwijzingen. Vooral als hij tijdens diners lang natafelde met een fles whisky onder handbereik.
Volgens mij kwam die Praagse vriend ook vaak bij hem logeren. Ik weet niet of de toenmalig secretaris-generaal van dit alles op de hoogte is gebracht. In elk geval niet door mij. Ik wist dat hij op jongemannen viel. Maar dat is een privé-kwestie. Ik ging ervan uit dat hij alleen seksueel omging met jongens boven de leeftijdsgrens. Dat mag je toch van een intelligent man in zijn positie verwachten. Ik had geen reden te vermoeden dat dit anders kon zijn. Dus heb ik daarover nooit met zijn baas, de secretaris-generaal, gesproken."
"Tegelijkertijd moet ik eerlijk zeggen dat toen de kwestie van het Eindhovense Anne Frankplantsoen in verband werd gebracht met Marokkaanse en Tsjechische jongens en hooggeplaatste func- ▶

NR.42 19

tionarissen bij justitie, ik meteen aan 'Pieter-Jan' moest denken."
Ook een andere bewindsman, die nadrukkelijk anoniem wil blijven, zegt al jarenlang te hebben geweten van Pieter-Jans geaardheid met een voorkeur voor jong. Net als zijn collega blijkt ook hij allerminst geschokt. "Veel medewerkers op het ministerie hebben sterke vermoedens in die richting," zegt hij. "Maar niemand durft iets tegen hem te ondernemen. Vooral dát onderwerp is taboe. De angst regeert op het departement."

Op grond van ons onderzoek ontstaat rond de bewuste ambtenaar het beeld van een machtige, maar tegelijk ook hoogst eenzame man, die vrijwel nergens bekendstaat als aimabel. Hij wordt door medewerkers van het ministerie veelal gekenschetst als iemand die omhoog likt en naar beneden trapt. Het type dat altijd aanschurkt tegen de macht en lager geplaatsten behandelt als oud vuil. Menig nieuwe minister moet na een publicitaire of politieke beginnersfout een beroep doen op de kennis en sluwheid van Pieter-Jan. Die hulp geeft hij al te graag, wetend dat daardoor zijn macht alleen maar zal worden vergroot. Een standaardzin waarmee hij in zulke gevallen zijn hulp aanbiedt, luidt: "Mag ik uw fiets uit de wind zetten?" Hij wil daarmee aangeven dat hij bereid is zelfs de moeilijkste klusjes te klaren. Toch verliest hij na verloop van tijd bijna altijd de eerst zo zorgvuldig opgebouwde vriendschappelijke band.

Pavel, de Tsjechische vriend van Pieter-Jan, speelde de hoofdrol in pornofilms met jonge jongens

Ook binnen de eerder geduide culturele instelling was hij niet erg populair en Pieter-Jan moest vroegtijdig zijn bestuursfunctie neerleggen, omdat hij publiekelijk zijn medebestuursleden afviel. Naar buiten toe werd meegedeeld dat dit gebeurde omdat hij al zijn tijd wilde besteden aan zijn werkzaamheden op het ministerie.
Tijdens zijn loopbaan heeft de ambtenaar een paar keer gesolliciteerd naar hogere functies op de ministeries van Binnenlandse Zaken en Defensie. Of er toen al negatieve adviezen waren die verband hielden met zijn verborgen interesses en chantabele positie, is niet duidelijk. Vaststaat dat hij uiteindelijk voor die posten werd afgewezen. Hoge ambtenaren menen echter zeker te weten dat die negatieve adviezen er in elk geval wél zijn als hij een gooi doet naar een topfunctie op het ministerie van Justitie. Minister Donner zou een negatief rapport van de AIVD en de Rijksrecherche terzijde hebben geschoven. Een oud-minister: "'Pieter-Jan' moest van Donner de bewuste functie krijgen. En die kreeg hij ook."

ONTUCHT EN DE WET

In veel westerse landen, waaronder ook Nederland, gold tot voor kort de minimumleeftijd van 16 jaar waarop mensen met elkaar sex mochten hebben. Onder druk van het Europees Parlement is die wetgeving recentelijk aangepast. De ondergrens van 16 jaar geldt nu alleen voor onbetaalde sex, voor commerciële activiteiten is de leeftijd opgeschroefd naar 18 jaar. Ondanks de goede bedoelingen om jongeren in bescherming te nemen, is dit onderscheid in de praktijk vrijwel onwerkbaar. Hoerenlopers vragen immers zelden naar een geboorteakte. Met name in de laatste decennia werden kinderen steeds vroeger geslachtsrijp. Toen het Europees Parlement enkele jaren geleden vaststelde dat kinderen tot 12 jaar op de achterbank van een auto moesten worden vastgesnoerd in een speciaal zitje, protesteerde met name Nederland luidkeels. Toenmalig verkeersminister Tineke Netelenbos wees erop dat 11-jarigen soms net zo fors zijn als hun ouders. In ons land lijken veel vrouwelijke prostituees minstens 20 jaar, terwijl ze in werkelijkheid nog 18 moeten worden en niet zelden zelfs 16. In de homowereld is het niet anders.
In Tsjechië, kandidaat-lid van de Europese Unie, ligt de leeftijdsgrens voor betaalde én onbetaalde sex op 15 jaar, zowel voor homo- als heteroseksuelen. Vandaar dat veel liefhebbers dit voormalige Oostblokland zien als een lolitaparadijs. Op 1 januari 2004 zal echter ook daar de wet, onder druk van Brussel, worden aangepast. Met ingang van die datum mag betaalde sex ook in Tsjechië pas vanaf 18 jaar. Overtredingen kunnen met maximaal vijf jaar cel worden bestraft.
Zowel de Nederlandse als de Tsjechische zedenwetgeving kent een ruime differentiatie van de strafmaat in geval van ontucht. Sex met kinderen jonger dan de minimumleeftijd kan in beide landen worden bestraft met maximaal 12 jaar hechtenis, afhankelijk van eventuele dwang en het toedienen van lichamelijk letsel. In Nederland staat op commerciële sex met 16- tot 18-jarigen – mits zonder dwang en lichamelijk letsel – ten hoogste vier jaar.
In sommige Aziatische landen heeft men overigens een heel creatieve oplossing gevonden om te bepalen wanneer sex wordt toegestaan. Kinderen worden geslachtsrijp geacht vanaf het moment dat ze beharing hebben in de schaamstreek.

Minister Donner zou een negatief rapport van de AIVD en de Rijksrecherche terzijde hebben geschoven. Een oud-minister: 'Pieter-Jan móest van Donner de bewuste functie krijgen. En die kreeg hij ook'

Ook in Tsjechië, en dan met name in Praag, vinden we aanwijzingen voor de opmerkelijke handel en wandel van Pieter-Jan. Praag is de stad van de beroemde burcht, het Gouden Straatje, de astronomische klok en de gotische Karelsbrug. Het is de plek waar communistische architectuur krampachtig probeert de frivole bouwstijl van de bourgeoisie te overschaduwen en waar de halfjoodse schrijver Franz Kafka zijn protagonisten liet verdwalen in een absurd bureaucratisch labyrint.
Maar Praag heeft ook een ander imago, minder idyllisch en cultureel verpletterend: dat van hoofdstad van de Europese sexindustrie. In geen enkele voormalige Oostblokstad – zelfs niet in het zwoele Boedapest – manifesteert de schaduwzijde van het ooit verfoeide kapitalisme zich zo meedogenloos als in de Tsjechische metropool. Het product porno is voor Praag een niet onbelangrijke bron van inkomsten en heeft een zuigende werking op hoeren uit omliggende en armere landen zoals Polen, Rusland en Roemenië. Prostitutie, decennia lang door de Tsjechische autoriteiten botweg ontkend, tiert er even welig als de pornofilmindustrie.
Voor connaisseurs typeert de wervende kreet *Czeck Boys* op videobanden niet alleen een populair genre, maar geldt ook als kwaliteitslabel. Met name de Praagse homoscene is grotendeels in handen van de snoeiharde Oekraïense maffia, die zich geenszins lijkt te storen aan de minimumleeftijd van 15 jaar die de wet hier voorschrijft. Ook in Tsjechië geldt [illegible] de jongste modellen het meeste geld opleveren. Volgens filmregisseur Wiktor Grodecki, die met [illegible] documentaires de schemerzone van de Praagse kinderporno-industrie blootlegt, past de handel in sex met jongeren in de totale decadentie van het Westen. "Er komt in Oost-Europa een nieuw soort kolonisatie op gang," voorspelt de geboren Pool al acht jaar geleden, "ditmaal door gegoede burgers, academici en zakenlui, die zich niets aantrekken van het psychische en lichamelijke welzijn van hun slachtoffers. Dat zegt alles over de moraal van het Westen. De psyche daar is blijkbaar zo verwoest dat men dit onze kinderen aandoet. Er is in de laatste fase van het kapitalisme een nieuwe wrede mens ontstaan, intelligent, cynisch en gevoelloos. Die mens doet niet zijn eigen samenleving onrecht aan, maar gaat ervoor naar het buitenland. Daardoor is Praag verworden tot het harteloze hart van Europa."

In Praag gaat het duo geregeld met de dienstauto langs jongensbordelen

In dat Praag zijn ook Pieter-Jan en zijn jonge minnaar Pavel Cuk bij voortduring actief. Soms laat Pieter-Jan zich vergezellen door de voornoemde hoge functionaris van de ambassade. Volgens intieme vrienden uit die tijd trekt het duo er met een dienstauto geregeld op uit om jongensbordelen te bezoeken. In welke leeftijdscategorie de ambtenaar zijn vertier zoekt, laat zich raden: vertrouwelingen van Pieter-Jan weten dat hij een absolute liefhebber is van 'jong vlees'. Vlees dat hij dan – en naar ▶

Scènes uit de homo-pornofilm *Das fickende Klassenzimmer*, met in de hoofdrol Pavel Cuk, de (voormalige) partner van topambtenaar Pieter-Jan.



verluidt nog steeds – bij voorkeur zoekt aan de zelfkant van het Praagse homocircuit. Alle reden dus om daar een 'fotoconfrontatie' aan te gaan...

Afgelopen maand. Club Pinocchio, op de hoek van Seifertova en Příběnická en drie minuten lopen van het Centraal Station van Praag, opent om 18.00 uur haar deuren. Niet veel later lonkt een twintigtal mannen vanaf een lange bank aan de linkerzijde van de zaak naar jonge jongens. De klandizie in Pinocchio is internationaal, de voertaal Engels. De prostitués lijken allemaal volgens duidelijke instructies te opereren. Na enig *social eye contact* schuift een jongen aarzelend naast een potentiële klant en opent het gesprek met een standaardzin. "*I am 18 years old and suck very well.*" Het manneke beweert Jirí te heten en liegt dat het gedrukt staat. Met zijn blond-donzen perzikhuid, fijne gelaatstrekken en onvolwassen stemgeluid,

'Dit is een heel goede klant van Pinocchio,' zegt de chauffeur van het jongensbordeel over Pieter-Jan

kunnen wij hem onmogelijk ouder inschatten dan 14. Jirí's glimlach is aandoenlijk. Verwachtingsvol kijkt hij zijn mogelijke klant aan. Zijn zwijgen is veelbetekenend: na het openbaren van zijn naam, leeftijd en professionele vaardigheden, is zijn vocabulaire uitgeput. Tot zijn teleurstelling houdt de relatie dan ook niet lang stand. "*Maybe later*," fluistert hij.
De vaste chauffeur van Pinocchio is een getectyleerde vijftiger die luistert naar de naam Stefán Fičer. Hij onderhoudt met een onopvallende taxi een exclusieve pendeldienst tussen Pinocchio Escape to Paradise, een andere homoclub die blijkbaar hetzelfde management kent. Zoals een goede chauffeur betaamt, is ook Stefán wel in voor een praatje. Hij is graag bereid om onze foto van de bewuste ambtenaar nader te bestuderen. Zelfs het licht van een lantaarnpaal is voldoende om binnen enkele seconden zijn conclusie te trekken: "Dit is

Jongensbordeel Pinocchio te Praag, geen plek voor topambtenaren.



Agenten van het Hades-team, recent teruggekeerd uit Praag: 'De informatie die we daar aantroffen, ligt zo gevoelig dat het Openbaar Ministerie ons op het hart heeft gedrukt er geen mededelingen over te doen'

een heel goede klant van Pinocchio," meldt hij met overtuiging. "Keurige meneer, strak in het pak, draagt altijd een stropdas. Hij is recentelijk zeker drie keer hier geweest. Hij komt namelijk altijd met een eigen auto. Een grote, donkere wagen, mét chauffeur. Lang blijft hij nooit binnen. Hij kiest een jongen en vertrekt. Aardige, rustige man. Hij is rijk. Komt uit Holland... tòch?" Niet alleen chauffeur Fičer herkent Pieter-Jan, ook de eigenaar van Club Pinocchio, gewend om over zijn klanten te zwijgen, spreekt bevestigende woorden.

Een zo hoge ambtenaar hoort niet thuis in een dergelijke hoerentent

Bij de Praagse politie is bekend dat in Club Pinocchio jongens werken van wie velen slechts 15 jaar oud zijn. Dat is in Tsjechië tot eind dit jaar wettelijk toegestaan, maar ze zijn er ook van op de hoogte dat er nóg jongere prostitués werkzaam zijn. Daarom zijn er het afgelopen jaar een aantal ingevallen gedaan, recentelijk nog drie weken geleden. Een woordvoerder van de politie bevestigt dat Club Pinocchio om die reden sluiting boven het hoofd hangt, zeker na de wetswijziging in 2004.

Is de Nederlandse ambassade in Praag wel altijd zo waardig geweest als zij eruitziet?



Terug in Nederland stelt een ervaren topjurist, zelf bekend met de gedragscode voor hoge ambtenaren, na bestudering van onze bevindingen: "Allereerst is duidelijk dat zowel in Praag als in Nederland dienstauto's zijn gebruikt voor doeleinden die niets met het werk te maken hebben. Dat gedrag is laakbaar. Over de ontmoetingen met jongens kan ten aanzien van 'Pieter-Jan' worden vastgesteld dat – zelfs als hij alleen jongens meenam die ouder zijn dan de wettelijke leeftijdsgrens, wat in dit geval niet waarschijnlijk is – het duidelijk is dat hij die oppikte in gelegenheden waar iedereen objectief kan vaststellen dat er ook té jonge jongens hun diensten aanbieden. Als hij dan besluit daar meermaals te komen, en dus niet per ongeluk of eenmalig, dan is dat een bewuste keuze die in strijd is met de gedragscode die geldt voor dergelijke ambtenaren. Ik zou laakbaar zijn wanneer ik gelegenheden zou frequenteren waar bijvoorbeeld drugs verhandeld worden. Een zo hoge ambtenaar kan het zich in zijn positie niet veroorloven gezien te worden in een dergelijke Praagse hoerentent of een Eindhovens ontmoetingspark. Zelfs als de jongens in Praag nog binnen de daar geldende leeftijdsgrens zouden opereren, dan is het nog overduidelijk dat zij jonger zijn dan wij in Nederland wettelijk aanvaardbaar achten. Dat laatste moet voor iemand die zo hoog werkzaam is op het ministerie van Justitie zwaar meetellen. Het is uiterst hypocriet als hij zou vinden dat iets wat Fons Spooren zwaar wordt aangerekend, niet voor hem zou gelden."

Agenten van het Hades-team, belast met het onderzoek naar criminele activiteiten in het Anne Frankplantsoen, zijn inmiddels tweemaal afgereisd naar Praag, waarvan de laatste keer zelfs zeer recent. Eén van hen meldt: "De informatie die we daar aantroffen, ligt zo gevoelig dat het Openbaar Ministerie ons op het hart heeft gedrukt er geen mededelingen over te doen." ▶

HET COMPLETE DOSSIER ANNE FRANKPLANTSOEN

VERANTWOORDING

Dit dossier is het resultaat van een uitgebreid journalistiek onderzoek dat door de Gay Krant en Panorama in gezamenlijkheid is uitgevoerd. Deze unieke samenwerking werd kort na de arrestatie van Fons Spooren tot stand gebracht. In die periode kwam de Gay Krant, mede op grond van informatie die de redactie in Best bereikte, tot de conclusie dat de zaak-Spooren weleens een afleidingsmanoeuvre kon zijn voor een veel grotere affaire, waarbij onder anderen hoge ambtenaren en een kerkelijk leider betrokken zouden zijn. In de veronderstelling dat de journalistieke onderzoekscapaciteiten dienden te worden uitgebreid, zocht de Gay Krant contact met Panorama. Na een gesprek tussen beide hoofdredacties werd besloten het verdere onderzoek gezamenlijk voort te zetten; bovendien werd afgesproken dat – indien zou worden besloten de resultaten van het onderzoek openbaar te maken – beide bladen gelijktijdig hetzelfde artikel zouden publiceren.
Verslaggevers van de Gay Krant en Panorama hebben voor hun onderzoek talloze bronnen geraadpleegd en, naast PSV-directeur Fons Spooren, tientallen direct en indirect bij de Anne Frankplantsoen-affaire betrokken personen geïnterviewd, alsmede enkele van hun raadslieden. Daarnaast is indringend en herhaaldelijk gesproken met oud-ministers en -staatssecretarissen, rechters, leden van de Staten-Generaal en van de Raad van State, officieren van justitie, (hoge) geestelijkheid in binnen- en buitenland, ambtenaren van politie en justitie, alsmede medewerkers van verschillende departementen en hun familie. Gezien de veelal hoge maatschappelijke posities die onze bronnen hebben bekleed, of nog steeds bekleden, hebben wij hun anonimiteit zoveel mogelijk gewaarborgd.
Op grond van onze bronnen en hun verhalen in dit dossier kunnen wij het volgende concluderen: de bewuste topambtenaar 'Pieter-Jan' – van wie de echte naam bij ons bekend is – leidt op zijn minst een leven dat moreel buitengewoon gevoelig ligt, hij doet daar bovendien zeer geheimzinnig over. Gezien zijn hoge positie maakt hem dat niet alleen chantabel, het is ook in tegenspraak met zijn ambtseed en de Gedragscode Integriteit voor Bestuurders en Ambtenaren. Juist die integriteit van het openbaar bestuur is door minister Johan Remkes van Binnenlandse Zaken in april van dit jaar tot speerpunt van het beleid gemaakt.
Daarnaast constateren wij dat deze topambtenaar van justitie zich inlaat met praktijken die op zijn zachtst gezegd niet onderdoen voor die waarvoor een man als Fons Spooren dit jaar is gearresteerd.
In Nederland hebben we daar een woord voor: klassenjustitie.

Henk Krol,
hoofdredacteur Gay Krant

Frank Hitzert,
hoofdredacteur Panorama

Gay Krant

PANORAMA

Voor dit dossier is achtergrondinformatie gebruikt uit eigen archief, *de Volkskrant, De Telegraaf, Trouw, Algemeen Dagblad, Het Parool, NRC Handelsblad, Katholiek Nieuwsblad, Limburgs Dagblad, Brabants Dagblad, Eindhovens Dagblad, Twentsche Courant Tubantia, De Groene Amsterdammer, Land van Weert* en de *Staatscourant*. Ook zijn *Nova, NOS Journaal, Radio 1 Journaal, Omroep Brabant, Elsevier, Profetische Stemmen, De Katholieke Ziekte - een diagnose* (Uitg. Kritak, 1994), *Klem in de draaideur* (Uitg. Balans, 2000) en deel 13 van de *Memoires van Willem Oltmans* (Uitg. Papieren Tijger, 1971-1972) en tientallen websites in binnen- en buitenland geraadpleegd.

Deze productie kwam tot stand door een unieke samenwerking tussen Panorama en de Gay Krant en is gerealiseerd door Fred de Brouwer, Adri van Esch, Henk Krol, Rolf Stallinga, Goffe Struiksma, Paul Tolenaar, Hans van Velde en Rits de Wit.

24 NR.42

9 17-10-03 | Aangifte F. Leenders

Bron: PV, Sub categorie: aangifte

PROCES-VERBAAL VAN AANGIFTE

Bestemd voor:______
In beh. bij :______
Dossierpagina:_____

Politie Brabant Zuid-Oost/Afd. RR/Eindhoven
Mutatienr: PL2219/03-000073

Door ondergetekende verbalisant(en) werden achtereenvolgens van de hieronder vermelde personen de personalia en eventuele verklaring vastgelegd.

Pleegplaats/-adres	EINDHOVEN, MATHILDELAAN 4
Nadere omschrijving	Gebouw
Incident	Ontucht Minderjarige
Pleegdatum/-tijd	tussen donderdag 1 januari 1970 00:00 uur en zondag 24 maart 1985 00:00 uur

Aangever/benadeelde	LEENDERS, FRANCISCUS HENDRIK HENRIETTE
Geb.datum/-plaats	24 maart 1975 te VENLO gesl: M
Adres/-plaats	[redacted]
Postkode/telefoon	

Mijn naam is Frank Leenders. Ik ben nu 28 jaar oud. Ik wil aangifte doen omdat ik gedurende lange tijd en op zeer jeugdige leeftijd ben misbruikt en verkracht. U heeft mij het verschil uitgelegd tussen een aangifte en een klacht en dat dit te maken heeft met de wetgeving en met de datum waarop verschillende feiten zijn gepleegd. Ik wens aangifte te doen tegen een man die zich steeds Piet heeft genoemd. Sinds ongeveer een half jaar weet ik dat Piet een vooraanstaand functionaris betreft . Nadat me vorige week door Henk Krol van de Gay Krant en Ilse Colson van SBS-6 foto's zijn getoond van die man is het me bekend geworden dat die man daadwerkelijk J. Demmink heet en kennelijk een vooraanstaande functie heeft bij justitie.

Indien uit uw onderzoek blijkt dat een klacht van mij noodzakelijk is om Piet te kunnen vervolgen verklaar ik nu dat ik tegen Piet klacht wil doen terzake seksueel misbruik ten tijde van mijn minderjarigheid en dat ik verzoek dat er door de justitie tegen deze Piet een strafvervolging wordt ingesteld.
Deze man, die ik tijdens het afleggen van mijn verklaring Piet zal noemen, is een van de mannen die mij seksueel heeft misbruikt en verkracht. Ik wil dat deze man wordt gestraft voor dat geen hij mij heeft aangedaan.

Rond 1979 verhuisden mijn vader en moeder naar Tsjechie. In Tsjechie kwam ik op zeer jeugdige leeftijd in contact met pedoseksuele mannen. Ik kwam toen ook in contact met Nederlandse mannen. Ook deze mannen waren pedoseksueel. Eén van hen was Piet.

Rond 1985 verhuisde mijn familie weer naar Nederland. Wij gingen in Limburg wonen. Mijn familie wist van mijn seksuele contacten met mannen. Zij verfoeiden mij daarom. Ik ben daarom gaan zwerven. Ik kwam hierdoor in de prostitutie terecht. Ik vertoefde veel in jongensbordelen, escortclubs en straatprostitutie.

Rond 1988 of 1989, ik was toen 13 of 14 jaar, kwam ik in dat circuit een man tegen die ik eerder in Tsjechie al had ontmoet en daar al seks mee had gehad. Deze man was Piet, waarover ik al eerder verklaard heb. Ik herkende Piet aanvankelijk niet als zodanig. Later drong het tot mij door

PL2219/03-000073 1

Leenders

PROCES-VERBAAL VAN AANGIFTE
Politie Brabant Zuid-Oost/Afd. RR/Eindhoven
Mutatienr: PL2219/03-000073 Dossierpagina:______

---

dat Piet dezelfde man was waarmee ik tijdens mijn zeer jonge kinderjaren al seks mee had gehad. Ik wil daar eigenlijk niet meer over verklaren. Dit blijft zeer traumatisch voor mij.

Ik vond Piet in die tijd, ik bedoel dan rond 1989, wel sympathiek. Hij betaalde mij altijd goed. Afhankelijk van de handelingen op seksueel gebied die ik met Piet deed ontving ik tussen de fl. 200,- en de fl. 400,- van hem. Hij maakte mijn leven hierdoor een stuk draaglijker. Rond 1989 wist ik dus niet dat Piet ook diegene was die mij vroeger in Tsjechie ook seksueel misbruikt had. Ik kwam hier dus later pas achter. Het was mij bekend dat deze man, Piet dus, bordelen in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag bezocht.

Zo'n vier tot zes jaar geleden kwam ik Piet weer tegen in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven. Ik werk daar nog steeds en biedt daar mijn diensten aan voor geld. Zoals verklaard had Piet niet veel belangstelling meer voor mij. Hij heeft liever jongere jongens. Ik heb hem toen mijn telefoonnummer gegeven. Van Tsjechische vrienden hoorde ik dat Piet nog steeds regelmatig in Tsjechie komt en daar in Praag de Pinokkiobar bezoekt. Dat is een club waar erg jonge jongens hun diensten aanbieden. Deze club is in handen van de onderwereld. Ik ben daar bang voor.

Tussen mijn vijfde en mijn vijftiende jaar heb ik seks gehad met Piet. Dat was zowel in Nederland als in Tsjechie. Mijn natuurlijke vader bemiddelde daarin. Ik bedoel daarmee dat mijn vader zorgde dat pedoseksuele mannnen seks konden hebben hebben met zeer jonge kinderen, waaronder ik. Vanaf mijn derde jaar had mijn vader een seksclub in Amsterdam. Mijn natuurlijke vader heeft zowel in Tsjechie, als in Nederland als mijn pooier gefungeerd.

Vanaf mijn achtste jaar heb ik anale seks gehad met Piet. Ik bedoel hiermee dat Piet mij anaal penetreerde. Piet was gek op neuken. Deze seks heeft plaatsgevonden in diverse hotels in Nederland en in Tsjechie. Bij deze contacten werd altijd een condoom gebruikt. Er zal voor deze seksuele contacten wel betaald zijn maar dat geld heb ik nooit ontvangen of gezien. Ik denk dat mijn vader mogelijk dat geld toen in ontvangst heeft genomen.

Piet was een bekende van mijn natuurlijke vader. Mijn natuurlijke vader is dood. Hij is vermoord. Hij zat in de onderwereld. Mijn natuurlijke vader regelde dat Piet seks kon hebben met mij en met andere jonge kinderen. Ik weet dat mijn vader ook nog andere jongere kinderen regelde voor Piet. Het regelen van seks met Piet ging steeds per telefoon.

Op de vraag of mijn natuurlijke vader in die tijd ook andere kinderen regelde voor seks met andere pedoseksule mannen wil ik niet antwoorden. Ik wil mijn familie niet bij deze zaak betrekken.

PL2219/03-000073-2

PROCES-VERBAAL VAN AANGIFTE
Politie Brabant Zuid-Oost/Afd. RR/Eindhoven
Mutatienr: PL2219/03-000073 Dossierpagina:______

De seks met Piet heeft plaatsgevonden in hotels, in seksclubs en op parkeerplaatsen in zowel Nederland als Tsjechie. Ook in het Anne Frankplantsoen te Eindhoven heb ik seks gehad met Piet.

Wanneer ik met Piet seks had in het Anne Frankplantsoen, kwam hij altijd met de auto. Hij was dan soms met een Mercedes. Ik kan me nog herinneren dat hij een zwarte en een grijze Mercedes heeft gehad. Hij werd altijd gereden. Ik bedoel hiermee dat hij steeds een chauffeur bij zich niet steeds dezelfde. Ik kan me nog herinneren dat het twee verschillende chauffeurs waren en dat er soms ook een vrouw als chauffeur in de auto zat. Als we dan seks in de auto hadden, was de vrouwelijke chauffeur uit de auto gestapt. De seks met Piet vond dan plaats in de auto, nadat hij mij bij het gebouw van de Technische Dienst had opgepikt. De seks vond dan plaats in de omgeving van Eindhoven, op een homo-ontmoetingsplaats of parkeerterrein. had met Piet was de chauffeur daar getuige van. Van de chauffeurs kan ik me alleen herinneren dat ze destijds al op leeftijd waren. Ik was toen 14 jaar oud. De laatste keer dat ik seks heb gehad met Piet is vier of vijf jaar geleden. Hij heeft nu geen interesse meer in mij. Hij valt meer op jongere kinderen. Piet heeft me altijd betaald voor de seks die ik met hem had.

Rond mijn veertienjarige leeftijd heb ik veelvuldig seks gehad met Piet. Dat vond dan doorgaans plaats in zijn auto. Deze seks was altijd tegen betaling. Dit vond plaats in Nederland.

Na een voorpublicatie dat er in de Gay-krant en de Panorama een artikel zou komen over een topfunctionaris welke ontucht gepleegd zou hebben met minderjarigen, meende ik de man, die zich Piet noemde en waarvan ik dacht dat hij een hoge functie bekleedde, te herkennen van de beelden. Ik dacht meteen aan hem, omdat ik beelden zag van die man met zijn auto en een chauffeur.
Ik zocht contact met de Gay-krant en met SBS6. De hoofdredacteur van de Gay-krant, te weten Henk Krol, toonde mij een kleurenfoto op zijn PC van de man die zich Piet noemde. Het betrof een foto van de man die genomen was terwijl hij op straat liep. Ik herkende daarop de man die zich Piet noemde voor 100% terug.

Daarna liet Henk Krol mij een foto zien op de website van het ministerie van justitie. Ook daarop stond een foto van de man die zich Piet noemde en ook op deze foto herkende ik die man voor 100 %. Later heeft ook Ilse Colson mij foto's in druk van de man die zich Piet noemde laten zien. Ook die foto's herkende ik voor 100%. Ik las echter op de website van het ministerie van justitie dat de man geen Piet heet maar Joris Demmink.

Ik ken ook andere jongens die op jonge leeftijd sekscontacten hebben gehad met de man die zich Piet noemde. Deze jongens durven tot op heden geen aangifte doen. Ik doe wel aangifte en klachte omdat ik vind dat deze man.

PL2219/03-000073- 3

PROCES-VERBAAL VAN AANGIFTE

Politie Brabant Zuid-Oost/Afd. RR/Eindhoven
Mutatienr: PL2219/03-000073 Dossierpagina: ______

Piet, seksueel misbruik van mij heeft gemaakt op zeer jonge leeftijd. Volgens mijn college's doet hij dat nog steeds met andere minderjarigen.

Ik gaf aan niemand het recht of toestemming tot het plegen van dit feit.

Ik stel mij in verband met bovenstaande civiele partij (ja/nee/n.v.t.): *

Ik heb geen bezwaar tegen verstrekking van mijn gegevens en de feitgegevens door de politie en/of justitie aan het Buro Slachtofferhulp.

Na voorlezing en volharding met verbalisanten getekend.

(aangever/benadeelde) (verbalisant)

Vermiste goederen	indien van toepassing: zie verklaring betrokkene
Letsel	niet van toepassing
Schade	niet van toepassing
Schadebedrag	0.00 EUR
Dt/td opn.aangifte	dinsdag 14 oktober 2003 14:17 uur
Verbalisant(en)	WATERSCHOOT, HENDRIKUS CORNELIS, hoofdagent van regiopolitie Brabant Zuid-Oost DIENDER, ALBERTUS MARTINUS MARIA, brigadier van regiopolitie Brabant Zuid-Oost
Artikel(en)	248A Wetboek van strafrecht 245 LID 1 Wetboek van strafrecht
Signalement(en)	indien van toepassing: zie verklaring betrokkene
Sluiting Verbalisant(en)	Opgemaakt te EINDHOVEN op 14 oktober 2003 door WATERSCHOOT, HENDRIKUS CORNELIS, op ambtseed DIENDER, ALBERTUS MARTINUS MARIA, op ambtseed

(verbalisanten)

PL2219/03-000073- 4 *

Hamer en Janos



(onderstaand bericht is een herplaatsing van 17 oktober en was aanvankelijk verloren i.v.m. de sitecrash van vorige week; dankzij een enthousiaste weblezer kan het opnieuw worden geplaatst)

Mr. Gerard Hamer, strafrechtdeskundige en filosoof in Amsterdam, vindt dat minister Jan-Hein Donner 'iets uit te leggen heeft'. Volgens het Openbaar Ministerie zou de aangifte van de 28-jarige 'Janos' vals zijn. Deze Janos verklaarde dat een topambtenaar van Justitie hem seksueel zou hebben misbruikt toen hij nog minderjarig was. Het OM liet na een verhoor van drie dagen (dinsdag van 12.00 tot 17.00 uur, woensdag van 15.00 tot 0.30 uur en donderdag van 10.00 tot 17.00 uur) weten dat Janos zijn 'valse' aangifte zou hebben gedaan nadat hij hiertoe was aangezet door iemand uit de journalistiek, die hem ook betaling zou hebben beloofd. Een half uur na deze persmededeling voegde het OM eraan toe dat dit in elk geval niet iemand was van de Gay Krant. Janos verklaarde donderdagavond bij SBS-6 dat hij vasthoudt aan zijn aanvankelijke verhaal omdat hij zijn aangifte onder sterke druk zou hebben moeten intrekken.. Dat zou een kwalijke praktijk zijn, die het gerucht aanwakkert dat deze kwestie door de top van Justitie zou worden beïnvloed. Volgens mr. Hamer z[illegible] in elk geval ernstige fouten gemaakt door het OM. Als het OM aanleiding heeft gehad om Janos o[illegible]n zeker moment niet meer aan te merken als getuige, maar als verdachte, dan had men hem moeten wijzen op zijn rechten en plichten. Volgens Janos is dat niet gebeurd. Ook verklaarde hij bij SBS-6 dat hij, tegen de regels in, geen kopie heeft gekregen van de door hem ondertekende verklaringen. Janos kreeg al evenmin het aanbod om zich te laten bijstaan door een advocaat of door een traumapsycholoog, iets wat bij slachtoffers van seksueel misbruik op zeer jonge leeftijd wél gebruikelijk is.
Persofficier van Justitie Van der Voort van het arrondissement Den Bosch geeft toe dat aan deze voorwaarden niet is voldaan. Volgens Hamer had er in dit geval ook zeker een (video)band opname van het verhoor gemaakt moeten worden, zodat achteraf bekeken had kunnen worden of alles volgens de regels was verlopen. Van der Voort moest vrijdag bij SBS-6 toegeven dat ook dit door de politie over het hoofd is gezien. Daarmee raakt het OM in een lastig parket. Hamer vindt nu dat minister Donner 'in deze bizarre kwestie' écht iets zal moeten uitleggen.

Letterlijke tekst uit Stem van Nederland, SBS-6, vrijdag 17 oktober 2003

Ilse Colson: "Is de afgelegde verklaring in kopie aan jou meegegeven?"
Janos: "Nee"
Ilse Colson: Is er een bandopname van de verhoren gemaakt?
Janos: "Nee"
Ilse Colson: "Is er juridische ondersteuning geweest bijvoorbeeld van een advocaat?"
Janos: "Nee"
Ilse Colson: "Is de zaak behandeld als een zedenzaak?"
Janos: "Nee"
Ilse Colson: "Is er bijvoorbeeld een in zeden en trauma's gespecialiseerde psycholoog bij betrokken geweest?"
Janos: "Nee"

Presentatie:
"Volgens het Openbaar Ministerie is het verhoor conform de regels verlopen en zou Janos in het geheel niet onder druk zijn gezet. Vlak voor deze uitzending hadden we kort telefonisch contact met het Openbaar Ministerie."

Persofficier van het Openbaar Ministerie in Den Bosch is Charles van der Voort: "Er was geen psycholoog bij, er waren wel twee gecertificeerde zedenrechercheurs. Rechercheurs die een speciale opleiding genoten hebben om dit soort hele ingewikkelde verhoren die vaak te maken hebben met slachtoffers van langdurig incest bijvoorbeeld om dat soort verhoren adequaat te kunnen doen. Maar als u bedoelt of er een aparte externe psycholoog bij betrokken was, in deze fase nog niet. Ik werp iedere suggestie ver van me dat u te maken zou hebben met een opzetje van politie en justitie. Ik zei zonet al, het zijn rechercheurs in dienst van regio politie Brabant Zuid-Oost gecertificeerd, gespecialiseerd in zedenzaken maar bovenal politiemensen die gewoon op ambtszege, op ambtsbelofte opschrijven wat zo doen. En als die opschrijven dat het zo gelopen heb ik daar in het algemeen geen enkele reden om aan te twijfelen en in dit geval al helemaal niet."

Presentatie:
"En toch blijft Janos volhouden dat hij niet gelogen heeft. Hij zou z'n aangifte hebben ingetrokken omdat hij door de rechercheurs onder zware druk gezet zou zijn. De Amsterdamse advocaat Gerard Hamer heeft zo z'n vraagtekens bij het verhoor van Janos."

Gerard Hamer, jurist:
"De hele zaak is bizar. Ik denk dat justitie met de groots mogelijke omzichtigheid had moeten handelen. Deze man heeft aangifte gedaan tegen wat justitie zegt een van onze ambtenaren. Nou dan moet je zo'n aangifte echt met de grootst mogelijke zorgvuldigheid behandelen, immers de baas van de politie, de minister van justitie heeft al gezegd dat het niet waar is. Misschien is het het handigst als we gewoon de video-opnamen kunnen bekijken van deze aangifte want je mag aannemen dat er video-opnamen gemaakt zijn."

V[illegible] aan de persofficier van het Openbaar Ministerie in Den Bosch is Charles van der Voort: "Zijn er b[illegible]opnamen gemaakt van het verhoor?"

Charles van der Voort: "Nee, die zijn er niet gemaakt."

Gerard Hamer: "In een zaak als deze moet je video-opnamen maken."

Vraag: " En als dat niet gebeurt is?"

Gerard Hamer: "Dan heeft de minister wat uit te leggen. Dan heeft de minister veel uit te leggen. Zeker als de minister van te voren zegt dat het niet waar kan zijn en die man zegt het is wel waar. Die man wordt verhoord en vervolgens zegt de minister het kan niet deze situatie. Het is bewezen. Dan wil ik weten hoe zijn die verhoren geweest. Hoe nauwkeurig en hoe zorgvuldig? Welk verbaal geweld is er gebruikt jegens die man? Hoe is er gesproken met die man? Dat moet apengoed controleerbaar zijn."

Presentatie:
"Tot zover onze berichtgeving over het mogelijke seksueel misbruik door een topambtenaar van justitie."

10 11-09-08 | **Aangifte Mustafa Y.** (zie ook punt 11 van productie 11)

Sub categorie: aangifte

EKINCI HUKUK BUROSU
Iskele Cd. Selin Sk/No:8
Caddebostan-Kadikoy-Istanbul
00-90-216-3693800-02
00-90-216-3690854 FAX
av.berzan@ttmail.com

The undersigned,

Berzan Ekinçi , choosing as his address for service his law office, Ekinçi Hukuk Burosu, Iskele Cd. Selin Sk, Emek AP. B BLK. no. 8 Kat 2 D.6 Cadebostan, Istanbul, Turkey and expressly authorized by his client Mustafa Y., born June 6th, 1982 (06-06-1982) to validly sign this complaint,

wants to report herewith on behalf of his client Mustafa Y. to the Dutch police and/or Dutch Public Prosecutor the crimes rape and/or sexually (indecently) assault and penetration of a person under 16 years of age, committed by the Dutch citizen Joris Demmink in Istanbul in hotel Akgün in Topkapi in the year 1995 (or 1996).

My client Mustafa Y. herewith lodges an official complaint against Joris Demmink for having raped him as well as having sexually penetrated and sexually assaulted him when he was still a boy of under 16 years of age, in the manner he explained to the journalist Burhan Kazmali. He herewith requests the Dutch prosecutor to investigate and prosecute these criminal acts committed towards him by Joris Demmink.

Amsterdam, 11.09.2008

Mustafa Y.

Mehmet Berzan Ekinci

BAKKER SCHUT & VAN DER PLAS

ADVOCATEN

Per Falk Courier
Aan de Hoofdofficier van Justitie
Mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen
Hoofd Landelijk Parket
Postbus 395
3000 AJ ROTTERDAM

Prinsengracht 708
1017 LA Amsterdam
tel +31(0)20 - 622 30 77
fax +31(0)20 - 420 60 31

Amsterdam, 15 september 2008

Inzake : Aangifte Mustafa Y. tegen Joris Demmink
40430 PL/hj

Geachte heer Nieuwenhuizen,

Hierbij doe ik u een klacht en aangifte toekomen van Mustafa Y. middels zijn Turkse advocaat Berzan Ekinçi tegen de Nederlander Joris Demmink terzake strafbare feiten gepleegd jegens Mustafa Y. in Turkije in 1995 (eventueel 1996).

De volledige naam van Y is in mijn bezit. Indien u terzake van deze klacht en aangifte nader onderzoek wilt verrichten en daartoe Mustafa Y. wilt ondervragen, kan ik zijn volledige naam vertrouwelijk aan u ter beschikking stellen. Via Y.'s Turkse advocaat kan te allen tijde contact met Mustafa Y. worden gezocht en gelegd. Ook is in mijn bezit een video-opname van 10 januari 2008 waarop een gesprek is te zien tussen de onderzoeksjournalist Burhan Kazmali en Mustafa Y. over de feiten waarop de klacht is gebaseerd. Ook deze video kan door u danwel door u aangewezen onderzoekers "vertrouwelijk" worden bekeken.

Y. lijdt nog steeds onder de delicten die eertijds jegens hem zijn begaan en heeft grote angst dat publiciteit rondom zijn aangifte en klacht zijn thans met moeite opgebouwde leven als vader en echtgenoot, weer ernstig zal schaden. Hij is wel bereid alle vragen van een officiële delegatie uit Nederland over zijn klacht te beantwoorden. Als bijlage treft u aan de e-mail van de onderzoeksjournalist Burhan Kazmali van 12 december 2007, welke aan mij is gericht, met daarin zijn verklaring over de inhoud van het van Y. afgenomen interview.

Hoogachtend,

A.G. van der Plas

St. Derdengelden Bakker Schut & Van der Plas: 63.50.32.945
BTW-nr: NL803856131B01

BAKKER SCHUT & VAN DER PLAS
ADVOCATEN

KOPIE

Beklag niet vervolgen van strafbare feiten
(artikel 12 Sv.)

Aan het Gerechtshof te 's Gravenhage

Geeft te kennen:

Hüseyin Baybasin, thans gedetineerd in de penitentiaire inrichting P.I. Haaglanden, Locatie Zoetermeer, voor deze aangelegenheid woonplaats kiezende te Amsterdam, op het kantoor van mr. A.G. van der Plas, Prinsengracht 708, 1017 LA Amsterdam, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd dit klaagschrift te ondertekenen en in te dienen;

Namens klager is op 10 april 2007 bij het Landelijk Parket schriftelijk aangifte gedaan

I. tegen **mr. J. Demmink**, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie

ter zake van:
1. pedofilie, als strafbaar gesteld in de artt. 244 en 245 jo. art. 5 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen;
2. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. J. Demmink) in direct verband staan met voornoemde misdrijven, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;
3. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

II. tegen **mr. H.M.P. Hillenaar**, officier van justitie,

ter zake van:
1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland,

alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. H.M.P. Hillenaar) in direct verband staan met voornoemd misdrijf, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;

2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

III. tegen **NN**,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving,
   alsmede van alle overige jegens Baybasin sinds 1995 in en buiten Nederland gepleegde misdrijven in het kader van bovenvermeld complot, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven.
2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

Kopie van de schriftelijke aangifte van 2 april 2007, zoals aangepast en aangevuld per 10 april 2007 gaat hierbij als **bijlage 1**.

Bij schrijven van 13 juli 2007 heeft de Hoofdofficier van Justitie, Hoofd Landelijk Parket, aan de advocaten van klager meegedeeld geen aanleiding te zien om op basis van de gedane aangifte een opsporingsonderzoek te gelasten of tot vervolging over te gaan (**bijlage 2:** brief d.d. 13 juli 2007 van mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen aan mr. A.G. van der Plas en mr. P.H. Bakker Schut).

Klager heeft een rechtstreeks belang bij de vervolging van voormelde strafbare feiten en personen om redenen als hieronder vermeld:

I. Inleiding

1. Klager is een vooraanstaande Koerdische zakenman en telg uit een voorname Koerdische families in het zuidoosten van Turkije. In zijn jeugd is klager in dienst van de Turkse staat opgeleid. Gedurende zijn latere werkzaamheden voor de Turkse staat als politiek-economische functionaris van een geheime eenheid, heeft hij kunnen kennis nemen van de illegale activiteiten waaronder de deelname aan de handel in drugs, waaraan sommige Turkse overheidsfunctionarissen zich in die tijd

schuldig maakten. Deze gedetailleerde kennis over de betrokkenheid van de Turkse staat bij de drugshandel, heeft klager - nog vóór het Susurluk incident en de nasleep daarvan - na zijn vlucht uit Turkije begin jaren negentig uitvoerig in diverse buitenlandse media geëtaleerd. Nadat klager in 1984 in Engeland was gearresteerd en na enkele jaren door bemiddeling van de Turkse overheid weer was vrijgelaten, heeft hij na terugkeer in Turkije geweigerd om verdere activiteiten voor de Turkse staat te verrichten. Hij is zich toen in toenemende mate gaan inzetten voor de zaak van de Koerdische beweging. Vanaf dat moment is hij in Turkije aan willekeurige strafvervolgingen bloot gesteld geweest, in het kader waarvan hij aan diverse soorten martelingen is onderworpen. Ook zijn er moordaanslagen op hem gepleegd, waarna klager eerst in Turkije is ondergedoken en vervolgens uit Turkije is gevlucht. Klager heeft in de jaren na zijn vlucht uit Turkije en tot zijn arrestatie in Nederland in maart 1998 substantiële ondersteuning gegeven aan de Koerdische beweging en is bijvoorbeeld ook opgetreden als één van de oprichters van het in Brussel gevestigde Koerdische parlement in ballingschap.

2. In 1995 verzocht Turkije de Nederlandse autoriteiten om de uitlevering van klager, die op dat moment in Nederland verbleef. Bij vonnis d.d. 28 oktober 1997 verbood de kort gedingrechter te Den Haag de Minister van Justitie gevolg te geven aan dit inmiddels toegestane verzoek van Turkije op grond van eerder plaatsgevonden martelingen van klager in Turkije en het reële gevaar van herhaling hiervan gezien klagers betrokkenheid bij oppositionele Koerdische groeperingen (**bijlage 3:** vonnis in kort geding d.d. 28 oktober 1997 van de President van de rechtbank te 's-Gravenhage).

3. Vanaf 1996 werd er door de criminele inlichtingendienst van het politieteam IRT Noord Oost Nederland beweerdelijk anonieme informatie ontvangen over mogelijke betrokkenheid van klager bij grootscheepse heroïnehandel. Op basis hiervan is in september 1997 een gerechtelijk vooronderzoek tegen klager in Nederland geopend en zijn beweerdelijk door klager gevoerde telefoongesprekken afgeluisterd. Op 15 juli 1997 werd in een interne notitie van het Nederlandse Ministerie van Justitie vermeld *dat de zaak Baybasin werd gebruikt als drukmiddel teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen* (**bijlage 4:** telefoonmemo d.d. 15 juli 1997 van het ministerie van justitie, IND). Op 28 maart 1998 werd klager in Nederland gearresteerd op verdenking van de feiten waarvoor hij bij door het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch bij arrest d.d. 30 juli 2002 is veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Deze veroordeling betrof samengevat de volgende feiten:

> " 1. het in de periode van 28 oktober 1997 tot en met 9 november 1997 in Nederland en te Istanbul tezamen en in vereniging met anderen, opzettelijk en met voorbedachten rade van het leven beroven van Sadik Suleyman Öge (zaaksdossier 1, feit 1, Öge zaak);
> 2. het in de periode van 25 oktober 1997 tot en met 27 januari 1998 in Nederland A.A. Ahmadi en anderen pogen te bewegen Kamyar Cyrus Mahboub en anderen van het leven te beroven (zaaksdossier 3, feit 2, Kentuckyzaak);

&

3. het in de periode van 22 november 1997 tot en met 30 november 1997 in Nederland en te Istanbul tezamen en in vereniging met anderen, opzettelijk een persoon genaamd Mehmet Celik wederrechtelijk van de vrijheid beroven, met het oogmerk anderen te dwingen iets te doen (zaaksdossier 4, feit 3, "Gijzeling Mehmet Celik");

4. het ter voorbereiding en bevordering van een feit als bedoeld in het vierde lid van artikel 10 van de Opiumwet, te weten het opzettelijk binnen het grondgebied van Nederland brengen van ongeveer 20 kilogram heroïne, in Nederland in de periode van 9 november 1997 tot en met 9 januari 1998 anderen trachten te bewegen om dat feit te plegen, door opzettelijk met betrekking tot die heroïne instructies te verstrekken aan zich in Turkije bevindende personen (zaaksdossier 6, feit 4, "heroïnezaak");

5. de poging een ander, te weten Ilhami Metin, te bewegen tezamen en in vereniging met anderen Mehmet Malkoc en Mehinet Marsil van het leven te beroven (zaaksdossier 8, feit 5, "Marsilzaak");

6. het deelnemen aan en besturen van een organisatie met het oogmerk het plegen van moord, wederrechtelijke vrijheidsberoving, gijzeling en het binnen het grondgebied van Nederland brengen van heroïne (feit 6, Criminele organisatie). (vgl. **bijlage 5:** arrest d.d. 30 juli 2002 van het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, gewezen onder parketnummer: 20.000493.01)

4. Sedert het arrest van het hof zijn uit diverse Turkse bronnen nieuwe feiten naar voren gekomen over de achtergronden van deze indertijd tegen klager geïnitieerde strafvervolging. Tezamen en in onderlinge samenhang bezien leiden zij tot de onontkoombare conclusie dat aan klagers arrestatie en veroordeling een samenspanning ten grondslag ligt vanaf hoog politiek niveau.

In januari 2007 is door de Turkse onderzoeksjournalist en overheidsfunctionaris Hüseyin Celebi bij diverse Turkse instanties, het Hoofd van de Generale Staf, het Hoofd van Politie, de Procureur-generaal bij de Hoge Raad en het Ministerie van Justitie, een rapport ingediend, met de titel "Aanvullend Rapport". Dit rapport vormde een uittreksel van en aanvulling op een (nog steeds geheim) zeer uitgebreid (naar verluidt ± 1000 pagina's tellend) rapport van dezelfde Celebi van 10 december 2006. Het uitgebreide rapport beschrijft en analyseert de rol van de Turkse staat, respectievelijk van Turkse overheidsfunctionarissen, in de internationale drugssmokkel tot eind jaren '90. Het "Aanvullende Rapport" is met name toegespitst op de wijze waarop de strafzaak tegen klager waarin het hof een eindoordeel heeft gegeven, in elkaar is gezet via een complot tussen Turkse "belanghebbende kringen" en Nederlandse, Duitse en Engelse justitiële en politionele functionarissen. (**bijlage 6:** EK RAPOR, Ankara, januari 2007, Hüseyin Celebi en brief d.d. 10 mei 2007 van mr. P.H. Bakker Schut aan mr. A.J.A.M. van Nieuwenhuizen. *De bijgesloten Nederlandse vertaling van het rapport is provisorisch verricht door een niet beëdigde vertaler, te weten de journalist Sinan Can van het Nederlandse actualiteitenprogramma Zembla.*)

Het Rapport vermeldt dat de onderzoekers alle details over de zaak Baybasin hebben onderzocht, dat zij in Turkije, maar ook in Nederland, Duitsland en Engeland onder meer vele politiemensen, functionarissen van de geheime dienst en justitiële ambtenaren en magistraten hebben gesproken, dat zij de dossiers Baybasin hebben onderzocht alsmede daarop betrekking hebbende notities van Turkse, Engelse,

Duitse en Nederlandse functionarissen en dat zij op grond daarvan *"stuitende feiten hebben ontdekt. Wij zijn erachter gekomen dat de zaak Baybasin geen juridische kwestie is, maar dat het hier gaat om een complot"* (p. 6 en 7 van het EK Rapport, voor vertaling gebruikte citaten zie brief d.d. 10 mei 2007 bij brief van mr. P.H. Bakker Schut, bijlage 6). Het rapport geeft aan dat klager in feite is gestraft vanwege zijn bemiddelingsrol indertijd tussen de Turkse militaire autoriteiten en de PKK en omdat hij publiekelijk de betrokkenheid van hoge Turkse regeringsfunctionarissen en politici bij de internationale heroïnehandel aan de kaak probeerde te stellen. Het rapport beschrijft hoe de medewerking van Nederland in deze "set up" tegen klager kon worden verkregen door het chanteren van een hoge Nederlandse justitieambtenaar over wie in Turkije een dossier was opgemaakt terzake zijn betrokkenheid aldaar bij seksueel misbruik van minderjarigen. De betreffende ambtenaar heeft zich midden jaren negentig persoonlijk bezig gehouden met het voorbereiden van de 'strafzaak' tegen klager en in die periode diverse malen Turkije bezocht, aldus het rapport. Ook zou hij persoonlijk een Nederlandse officier van justitie opdracht hebben gegeven over de zaak overleg te voeren met de Turkse politiefunctionaris Ferruh Tankuz, de politiefunctionaris die indertijd in Turkije het strafrechtelijk onderzoek tegen klager leidde. *(ibidem EK rapport, pp. 22 en 23)*

5. De Turkse onderzoeksjournalist Burhan Kazmali heeft eind vorig jaar de inhoud van dit Aanvullend Rapport gepubliceerd op zijn site van de Turkse krant Yalova als onderdeel van een reeks publicaties over de kwestie Hij schrijft erover:

> *"-Wij hebben beslag weten te leggen op het rapport van 64 pagina's dat de Turkse overheid heeft laten opmaken met betrekking tot Hüseyin Baybasin, waarop de mondiale publieke opinie met veel belangstelling heeft gewacht. (---)*
> *Dit Aanvullende rapport" is in december 2006 opgemaakt als aanvulling op het eerder, in het openbare belang ter informatie van de betrokken Openbare Instanties aangeboden Rapport"* (**bijlage 7:** internetpublicatie van Yalova Gizgi d.d. 8 november 2007 plus gedeeltelijke vertaling ervan).

Daarnaast zag Kazmali kans in een uitgebreid onderzoek diverse Turkse (oud)politiefunctionarissen te interviewen met kennis over de zaak en de activiteiten welke indertijd in Turkije plaatsvonden ten behoeve van de zaak. Zo sprak Kazmali met het ex-hoofd van politie van Istanbul, Necdet Menzir, oud Turks Minister van Staat en Transport over diens wetenschap over deze 'set up' jegens cliënt. Ook interviewde hij de politiefunctionaris, Mehmet K. die indertijd de bedoelde Nederlandse hoge ambtenaar van het Ministerie van Justitie moest beveiligen bij zijn bezoeken aan Turkije. Het lukte hem ook in contact te komen met M.Y., toen 12 à 13 oud, één van de jongens die indertijd door K. van straat werd gehaald om de betreffende Nederlandse ambtenaar bij een van zijn bezoeken aan Istanbul en Bodrum gezelschap te houden. De jongen bevestigde het verhaal van K. en beschreef Kazmali hoe hij werd gechanteerd gehoor te geven aan de oneerbare verzoeken van de buitenlandse kennelijk *'hoge'* gast (vgl. **bijlage 8,** email van

Burhan Kazmali van 11/12 december 2007 aan A.G. van der Plas, met daarin zijn verklaring over de door hem afgenomen interviews en de inhoud daarvan en **bijlage 9,** verklaring van Burhan Kazmali op 11 januari 2008 te Istanbul, vastgelegd op video).

6. Het Aanvullend Rapport beschrijft het scenario dat is gevolgd en dat inhield dat de door klager zogenaamd gepleegde delicten in Turkije zouden plaatsvinden en de berechting ervan in Nederland. Het Rapport meldt: *"Uit Turkije werden, via gesprekken met Tankuş, aan Nederland archieven met telefoongesprekken verstrekt (---) afkomstig (---) uit onderzoek op Baybaşin van de Turkse veiligheidsdiensten, daterend van 1989 tot 1997. Die gesprekken onder de loep nemende, blijkt dat er een scenario is opgezet waarbij de gesprekken die voor 1997 zijn gevoerd zijn "gemixt" alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn "gemonteerd" dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd."*

Het in het Rapport beschreven scenario vindt tot in detail bevestiging in een verklaring uit 2007 van een rechtstreeks bij het onderzoek tegen klager betrokken Turkse politieman over de gevolgde werkwijze. Deze politiefunctionaris, hieronder verder aan te duiden als X1, wenst om veiligheidsredenen zijn identiteit niet openbaar te maken. (**bijlage 10,** Brief d.d. 8 januari 2007 van Mehmet N Aytekin, gericht aan Mr. A.G. van der Plas met videoverklaring van de heer Aytekin op 10 januari 2008). Daarnaast leidt een onderzoek van de Duits-Turkse onderzoeksjournalist Mehmet Salih Çeviker in Turkije tot dezelfde conclusie als die van het Aanvullend Rapport, te weten dat de strafzaak tegen klager in Nederland een politieke 'set up' is geweest, waarin gebruik is gemaakt van onoirbare opsporingsmethoden (**bijlage 11:** verklaring d.d. 20 december 2006 van Mehmet Salih Çeviker).

7. Drie verklaringen van respectievelijk de voormalige in Duitsland gestationeerde Iraanse diplomaat Ali Homan Ghazi, het voormalig lid van het Koerdisch Parlement in Ballingschap en coördinator van MED TV, Ibrahim Pekgöz, en een anonieme buitenlandse veiligheidsfunctionaris vormden al eerder een aanwijzing voor de vanaf hoog politiek niveau georkestreerde '*set up*' in de strafzaak tegen klager. Zowel uit eigen ervaringen als uit gesprekken met diverse overheidsfunctionarissen is Ghazi en Pekgöz duidelijk geworden, dat de intensieve politieke activiteiten van klager ten behoeve van de Koerdische zaak in de jaren negentig een doorn in het oog waren van de toenmalige Turkse autoriteiten. Pekgöz beschrijft indertijd zowel door de Belgische als de Duitse Geheime Dienst openlijk te zijn gewaarschuwd afstand van klager te houden. De reden hiervoor was niet dat klager zich met criminele activiteiten zou bezig houden – daarvan was geen sprake, aldus functionarissen van deze diensten – maar omdat Turkije samen met een Europees land een complot tegen klager aan het smeden was. Aan Pekgöz werd zelfs al vóór klagers arrestatie uitgelegd hoe de beschuldigingen van strafbare feiten tegen klager in elkaar zouden worden gezet. (**bijlage 12:** verklaring d.d. 18 november 2005 van Ali Homan Ghazi en **bijlage 13:** verklaring d.d. november 2005 van Ibrahim Pekgöz).

Een hoge buitenlandse veiligheidsfunctionaris uit een ander land, die zijn naam slechts achter gesloten deuren aan de rechter bekend wenst te maken, schrijft in een verklaring van 12 april 2006: *"Turkey pursued heavy pressure on the Netherlands representatives for the purpose to banish Hüseyin Baybasin from the Netherlands to Turkey. (---) I think that the decision issued presently in respect of Hüseyin Baybasin and the charges brought against him were all framed up by the Turkish special service. The Netherlands' public prosecutor's office received the printings of Hüseyin's so-called telephone calls from abroad. The Netherlands' police know it well. This is a political case."*
(**bijlage 14**: anonieme verklaring d.d. 12 april 2006).

8. Op verzoek van klagers advocaten hebben diverse deskundigenonderzoeken plaats gevonden naar de opnamen van de tapgesprekken welke door het hof voor het bewijs zijn gebruikt. Ook werd vanuit de overheid onderzoek verricht naar de tapkamer apparatuur waarmee deze opnamen zouden zijn vergaard. De uitkomsten van deze onderzoeken spreken over ernstige veiligheidshiaten in de Nederlandse tapkamers waarmee de voor het bewijs gebruikte tapgesprekken zijn vergaard en geregistreerd en over zodanige 'onregelmatigheden' op de audio opnamen met de voor het bewijs gebruikte tapgesprekken dat deze ernstige twijfels doen rijzen over de authenticiteit van dit tapmateriaal.

II. De achtergronden van de Turks-Nederlandse '*set up*'

9. De oud minister van Staat en Transport, Necdet Menzir heeft tegenover Burhan Kazmali aangegeven, dat hij midden jaren negentig als Directeur van Politie te Istanbul kennis heeft kunnen nemen van de wijze waarop de strafzaak tegen klager in elkaar is gezet. Ter gelegenheid van een etentje werd Menzir indertijd door de echtgenoot van de toenmalige minister president van Turkije, Özer Ciller, gezegd dat deze laatste zich stoorde aan gedragingen en uitlatingen van klager en wenste dat klager en familie onder observatie werden gesteld. In een schriftelijke verklaring van 11 december 2007, bevestigd in een op video vastgelegd interview op 11 januari 2008, schrijft Kazmali dat Menzir hem het volgende heeft verteld:

> *"Wij hadden de zaak Baybaşin als één geheel aangepakt. (---) Op de telefoons van Hüseyin Baybaşin, zijn familieleden en de kring om hen heen waren inmiddels taps aangesloten. Deze werkzaamheden waren in die periode niet rechtmatig. Er bestond namelijk geen rechterlijke beslissing of iets dergelijks voor. Blijft over dat Ferruh Tankuş en Emin Aslan ieder afzonderlijk samenwerkten met de Nederlandse Internationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team, de Nederlandse politie en het ministerie van Justitie (---) --- Turkije verstrekte alles wat men had tegen Hüseyin Baybaşin, zelfs de kleinste informatie, aan Nederland. Er hebben met betrekking tot Hüseyin Baybaşin wel zo veel verzoeken om technisch onderzoek plaatsgevonden dat zelfs de doodgewone dagelijkse gesprekken naar Nederland en naar de politie*

&

of gerechtelijke autoriteiten van andere landen die daarom vroegen, werden toegestuurd.

Ik ben er nog steeds niet achter wat Emin Aslan en Ferruh Tankuş met de zaak Baybaşin te maken hadden. Zij hebben beiden bijzondere inzet getoond. Er is veel geld als beloning gegeven. Volgens mij zijn er, zonder dat er echt serieus bewijs en bewijsstukken waren, slechts telefoongesprekken, enkele beelden en documenten met betrekking tot het onderzoek aan de zeer regelmatig langskomende Nederlandse politie gegeven. En wij hebben op de beide boten geen enkel naar Baybaşin leidend spoor aangetroffen. Het is mij nog steeds niet duidelijk hoe het hen is gelukt om deze man op grond van telefoongespekken levenslang gevangen te laten nemen. Wat mij betreft is de Nederlandse Internationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team absoluut fout voorgelicht.

ÖZER ÇİLLER pleegde te zeggen dat Baybaşin niet naar Turkije zou moeten komen. Dat was ook zijn eis voordat Baybaşin in Nederland werd opgepakt. Trouwens, enige tijd na deze besprekingen is de operatie in Nederland aangevangen. Ferruh Tankuş was, na zijn opleiding in het buitenland, bewust op de narcoticadienst geplaatst, op instigatie van de Directeur Generaal en uiteraard het Ministerie. Hij zei dat alles wat hiervoor nodig was, moest worden gedaan. Çiller had veel meer intensieve gesprekken met Mehmet Ağar, Tankuş en Aslan. De gekruiste armen werden in werking gesteld.

Een ander argument om het apparaat op te stoken was het idee dat Baybaşin de PKK zou helpen, dat hij MED TV ondersteunde, omdat bij het apparaat bekend was dat Baybaşin met zijn organisatie reclame maakte voor dat TV-kanaal. Emin Aslan en Ferruh Tankuş, maar in het bijzonder Aslan, gingen Baybaşin op een overdreven intensieve wijze volgen.. Wat mij betreft. Iik wil niemand vals beschuldigen, ik wil ook niet te ver gaan, maar in die jaren hebben politici en een aantal belanghebbende kringen met groothandelaren in drugs samengewerkt om Baybaşin de pas af te snijden. Dit was de meest effectieve weg om deze persoon de pas af te snijden en dat is hen ook gelukt. Stelt u zich eens voor, de officier van justitie van een land, speciaal opgeleide politiemensen, komen naar Turkije, zij laten de paarden rennen zoals zij dat willen, ons apparaat werd gebruikt voor een aantal van hun wensen en wij stonden erbij en keken er naar. (---)
FERRUH TANKUŞ, had in de operatie Baybaşin een speciale taak. Hij was met veel bevoegdheden toegerust. Hij werkte met een voortreffelijk team. Ferruh Tankuş, die onderzoek deed, waarde hechtte aan de telefoontaps en camera-observaties liet verrichten in de zaak tegen Hüseyin Baybaşin, heeft zo'n 21 maanden gefungeerd als Directeur van de Narcotiadienst in Istanbul.
Tankuş en E. Aslan zijn experts in hun taken in hun beroep. Zij zijn zeer goed opgeleid. De Staat heeft veel geld uitgegeven voor hun opleiding in het buitenland. Tankuş is nadat hij de buitenland-opleidingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken had afgemaakt op deze functie gezet. Misschien is hij voor een korte periode ook nog wel belast geweest met andere werkzaamheden, maar bij mijn weten heeft dat niet lang geduurd. Daarna werden voorberei-

dingswerkzaamheden verricht voor de grote operaties.De ruwe informatie was merkwaardig en er werd begonnen met het omzetten van die merkwaardige informatie in ruwe informatie. In de zaak Baybaşin werden de telefoontaps, zonder de resultaten uit de inhoud daarvan af te wachten, doorgegeven aan de toenmalige Algemeen Directeur, en vervolgens zie je die informatie terug in de handen van de politieke arena. Ik was stomverbaasd, ik voelde dat er een wespennest achter zou kunnen zitten en ik heb mij op afstand gehouden.

DAN KOMEN WE aan de zaak J. Demmink... De naam van die man heb ik erg vaak gehoord. Ik kan me de exacte datum niet meer herinneren maar in die jaren verzorgde onze veiligheidsdienst zijn beveiliging... In het verleden, ook al voor de jaren 1995, hoorde ik af en toe dat hij weer in Turkije was geweest. Ik vermoed dat hij een nauwe band met Turkije had, maar wij konden niet weten wat zijn bedoelingen waren, ik wilde het ook niet weten.
Voor zover ik weet is het wel zo dat hij onderzoek deed in de zaak Baybaşin en dat hij zich bezighield met onderzoek naar diens bezit en vermogen in Turkije en de plaats waar zijn roerende en onroerende bezittingen zich bevonden. Op dit moment wil ik geen namen noemen maar hij schijnt gesprekken te hebben gevoerd met de politici van destijds, leiders op het hoogste ministeriële niveau en met een aantal mensen van de MIT. Zelfs als tussen onze collega's, die inmiddels uit de organisatie zijn omdat zij zijn gepensioneerd of die zijn overgeplaatst naar andere plaatsen, deze onderwerpen af en toe ter sprake kwamen, stelden wij elkaar de vraag wat die J. Demmink toch van plan was en waarom hij zich toch zo van nabij met Turkije bezig hield. Ik wil mij hier ook niet al te veel in verdiepen want de waarnemingen waren vaak niet erg chic, het ging om zaken die niet zouden moeten gebeuren. Maar helaas hebben sommige collega's binnen onze organisatie voor deze persoon een aantal diensten verricht, u mag ze zelf benoemen. Zelfs in die jaren spraken wij al van een "'PEDOFIEL', mijn opvoeding staat mij niet toe om dit uit te spreken. Ik heb hem trouwens maar een of twee keer gezien en kort met hem gesproken (---)
Bekend was dat Demmink, wiens naam in Turkije in verband werd gebracht met seksschandalen, in de jaren 1995 tot 2000 met gebruikmaking van verschillende namen in Turkije is geweest. (het verhullen van iemands werkelijke identiteit is iets dat om veiligheidsredenen wel vaker gebeurde) De politie in Istanbul verleende hem vanzelfsprekend beveiliging, zowel bij zijn officiële als ook bij zijn niet officiële bezoeken. Met die zaken hield de afdeling beveiliging zich bezig. Wij deden het nodige voor zijn officiële- en zijn privé-bezoeken. Demmink was ook nauw betrokken bij de zaak Baybaşin. Ik had gehoord dat Tansu Çiller diverse malen met het Nederlandse Ministerie van Justitie heeft gesproken. Het heeft uiteraard een behoorlijke schok veroorzaakt dat Baybaşin de naam van Tansu Çiller in verband bracht met de drugshandel. Maar ik ben zelfs niet in staat om te beoordelen of deze uitspraak op waarheid berust of niet. Maar kijk, ik zal iets zeggen, ik weet niet of dit juridisch mogelijk is of niet. De besprekingen tussen Ferruh Tankuş en Demmink, Tankuş en Hillenaar en alle besprekingen met de buitenlandse politiemensen die vanuit Nederland naar Turkije zijn gekomen, zijn opgenomen op geluidsbanden met de bedoeling dat ze later zouden kunnen worden ontcijferd. (---) Dit is wat ik te zeggen heb." (de pp. 3-6 van de schriftelijke verklaring van B. Kazmali, bijlage 8)

&

10. De oud-politiefunctionaris Mehmet K. (zijn volledige naam wordt op verzoek van K. om veiligheidsredenen vertrouwelijk, separaat aan uw Hof verstrekt) vertelde aan Kazmali dat hij tussen 1995 en 1997 werkzaam is geweest bij de afdeling Beveiliging van de Directie van Politie te Istanbul. Hij kreeg in die periode de opdracht buitenlandse functionarissen gedurende hun verblijf in Turkije te beveiligen. In die hoedanigheid ontmoette hij ook de Nederlandse ambtenaar Demmink, zo liet hij Kazmali weten. Kazmali geeft in zijn verklaring van 12 december 2007 aan van K. het volgende hierover te hebben vernomen:

> *"Het was een paar maanden voordat Hüseyin Baybaşin werd opgepakt, het kan 5 of 8 maanden daarvoor zijn geweest. Het feit dat er buitenlandse functionarissen naar Turkije en in het bijzonder naar Istanbul kwamen, die uiteindelijk met de politie zouden gaan samenwerken bracht met zich mee dat die teams moesten worden beveiligd en bijgestaan, dat was de taak van de afdeling beveiliging. Een deel van de teams die voorafgaand aan de operatie met betrekking tot Baybaşin voor de werkzaamheden naar Istanbul kwamen werd in het politiehotel en een ander deel werd in private hotels ondergebracht. De mijnheer die voorafgaand aan de operatie Baybaşin uit Nederland kwam, was de persoon die ik ken als degene waarover ik later heb vernomen dat hij Demmink heet. Er waren nog twee personen bij hem die van de Nederlandse politie waren, een van hen was iemand van de inlichtingendienst. Maar in die tijd was het niet alleen de Nederlandse politie die naar Istanbul kwam. Er kwamen ook officiële functionarissen uit Italië, Engeland, België en zelfs uit Duitsland. Zij spraken altijd een vreemde taal, mijn collega die met mij samenwerkte kende een beetje Engels en daardoor wisten wij waarover zij spraken. Samen met drie collega's hielden wij ons bezig met de beveiliging van de heer Demmink en van degenen die in zijn gezelschap waren. Waar zij ook heen gingen en met wie zij ook contact zouden opnemen, wij zorgden voor een veilige omgeving. Af en toe maakten wij bij de politie ook gebruik van burgervoertuigen met valse kentekenplaten. Demmink en de Nederlandse politiemensen legden doorlopend contacten met politiemensen, leden van de rechterlijke macht en met een paar gepensioneerde rechters... Ik had de genoemde persoon echter maar drie keer tijdens zijn bezoeken aan Istanbul begeleid. Een keer op zijn echte naam, dat was Demmink, maar bij zijn tweede en derde bezoek maakten wij om veiligheidsredenen gebruik van valse namen, wij deden ons werk... de tweede komst van deze persoon was in 95, het zou ook begin 96 kunnen zijn geweest. Na een aantal besprekingen te hebben gevoerd in Gayrettepe was er in hotel Akgün in Topkapi voor deze persoon een kamer gereserveerd onder een andere naam. Ze hebben toen in de lobby van dat hotel op de eerste dag van zijn verblijf een bespreking gehad met een aantal functionarissen van het Nederlandse Consulaat. Ze hadden daar besprekingen met hoge politiechefs waarvan ik op dit moment de namen niet wil noemen. De inhoud van een belangrijk deel van die besprekingen had betrekking op Hüseyin Baybaşin, maar het was ook sowieso niet onze taak om daar naar te luisteren. Op vrijdag na afloop van dit soort werkzaamheden en bijeenkomsten verbleef deze persoon als*

&

ik mij niet vergis in een mooie kamer op de bovenste etage, met uitzicht op Fındıkzad.
(---)
Ik heb met de heer Demmink geen enkel woord gewisseld. Ik ken trouwens niet eens een vreemde taal. Hij heeft mijn collega naar zijn kamer ontboden en had tegen hem gezegd dat hij klaar was met zijn werkzaamheden en dat hij een paar dagen door Turkije wilde reizen en plezier wilde maken, dat hij overdag oudheden en toeristische plaatsen wilde bezoeken en dat hij 's avonds uit wilde gaan (---)
Ik heb tegen mijn collega gezegd: 'kom en laten wij hier van af zien en laten we dat aan onze Directeur laten weten' en dat hebben we ook gedaan.
Maar het antwoord dat wij van hem kregen was dat we alles moeten doen wat die man van ons vroeg. Ze hadden gezegd dat hij een belangrijk persoon was. (---) *de man (---) zei dat hij de liefde wilde bedrijven met iemand van het mannelijke geslacht.* (---) *De werkelijke bedoeling van deze persoon, zijn leeftijd, was om geslachtsgemeenschap te hebben met een jongetje.*(---) *hem is op een gepaste wijze gevraagd wat voor man hij dan wilde hebben. (---)*
Ik dacht aan de stadsmuren van Topkapi. Ik ben daar in mijn eentje naar toe gegaan, de auto was een burgerauto met een vals kenteken. Op de muren van de citadel heb ik een van de als drugsverslaafde, ver van de maatschappij staande, als 'straatkinderen', kinderen van onder brug bekend staande kinderen gevonden met een strafblad vol diefstallen, die ik nog kende van toen ik nog op andere plaatsen in functie was. Ik denk dat hij toen zo'n 14 of 15 jaar oud was. Hij had op die leeftijd wel het een en ander op zijn kerfstok, maar hij had nog niet in de gevangenis gezeten. Ik heb hem bij mij geroepen en ik hem gezegd dat er een klusje voor hem was. Ik heb hem gezegd dat hij binnen een paar dagen zelfs geld zou kunnen krijgen. Deze persoon had in het verleden ook al eens homoseksuele penetraties met anderen gehad. Ik heb hem over het geval verteld, hij ging akkoord. Het is in ieder geval beter dan op de muren van de citadel te slapen, zei hij. (---) *Die persoon kent u trouwens ook. Voordat ik hem naar het hotel bracht is hij in het hotel gewassen, geschoren etc. we hebben hem kleding aan gegeven die de obers gebruiken en op de zaterdagavond heeft hij hem in zijn kamer ontboden en hebben ze in de kamer samen gegeten... Ik denk dat het rond 02.03 was dat de jongen uit de kamer kwam en de kamer ernaast is binnengegaan. Wij hebben aan hem gevraagd wat er was gebeurd, aanvankelijk wilde hij het niet vertellen, maar op ons aandringen heeft hij gezegd dat zij samen waren geweest en seks hadden bedreven. Hij had dollars of Marken in zijn zak, ik weet het niet zeker maar zondagochtend zei de jongen tegen ons dat hij wat kleding zou gaan kopen en dan terug zou komen en hij zei: "hij wil mij maandag mee naar Izmir nemen en ik wil meegaan." Wij waren bang om net als de jongen in de problemen te komen en mijn collega is hem gevolgd en een paar uur later kwam hij terug met nieuwe kleren. Zondag zijn ze ook weer bij elkaar geweest en na een paar uur samen te zijn geweest ging hij naar zijn eigen kamer.* (---) *Op maandag is de persoon met een voertuig waarvan wij wisten dat het toebehoorde aan het Nederlandse Consulaat samen met de jongen, die hij meenam, naar Izmir, Kuşadası, Bodrum en omgeving gegaan.*" (de pp. 16-18 van de schriftelijke verklaring d.d. 12 december 2007 van B. Kazmali, bijlage 8)

In een op videoband vastgelegd interview bevestigt K. dat hij de publicaties van Kazmali over zijn ontboezemingen had gelezen en dat Kazmali hierover de waarheid had geschreven. Samengevat specificeert K. in dit interview dat het betreffende straatkind indertijd 11 tot 12 jaar oud was en erg bang. Bovendien ging het niet alleen om deze jongen, maar had hij ook nog een andere jongen geregeld. Deze videoband, gedateerd op 10 januari 2008, kan in besloten zitting aan uw hof worden getoond (**bijlage 15:** videoband, gedateerd op 10 januari 2008 te 15.46 uur, te tonen in besloten zitting).

11. De jongen waarover K. spreekt, heet Mustafa Y. (zijn volledige naam en geboortegegevens worden u vertrouwelijk, per speciale bijlage separaat verstrekt). Hij sprak meerdere malen met Burhan Kazmali het afgelopen jaar. Zijn relaas bevestigt het verhaal van de politieman K. Hij geeft aan dat hij in de periode dat het beschreven feit zich afspeelde, 12-13 jaar oud was. Hij werd inderdaad indertijd door veiligheidsambtenaren benaderd en beschrijft dat hij geen kans had om hun verzoek te weigeren. Letterlijk gaf hij hierover aan volgens Kazmali's verklaring:

> "*Ze zeiden toen: 'wij staan achter jou, wij zullen voor je opkomen. We zullen bemiddelen zodat jij beter werk zult kunnen krijgen. Maar we gaan jou naar een plek brengen, we zullen je met iemand laten kennismaken, die gaat zich met jou bezighouden. (uit schaamte wil ik niet verder ingaan op hetgeen mij toen is verteld) Ik had ook geen kans om te weigeren. Ik was namelijk tot hen veroordeeld. Ik weet heel goed wat mij had kunnen overkomen als ik nee zou hebben gezegd. Ze zouden mij iedere dag ophalen en mij misschien wel delicten die ik niet heb gepleegd, in mijn schoenen schuiven, dat was mij namelijk al heel vaak overkomen.* (---) *Ik werd geconfronteerd met iemand die even oud was als mijn vader. Iemand met een flink en grof postuur, ik verstond niet wat zij bespraken, maar er stonden drankjes en vruchten op de tafel. Hij vroeg enkele dingen en ik maakte gebaren met mijn handen om duidelijk te maken dat ik hem niet had verstaan. Hij lachte hard. Hij keek alsmaar naar mij, hij keek niet naar de televisie en hij hield zijn ogen niet van mij af. Terwijl hij naar mij keek streelde hij ook zijn lichaam. Het was een goed geklede persoon, hij probeerde met zijn lichaamshouding en zijn gedrag iets aan mij duidelijk te maken. (---)Op dat moment had ik zijn bedoeling al wel begrepen. Nadat die functionaris was vertrokken zijn er een aantal dingen gebeurd. We zijn namelijk samen in het bed gegaan en hij kuste en streelde mij onophoudelijk. Ik walgde van de man maar ik had geen keus... Nadat deze gemeenschap enige tijd had geduurd, heeft hij mij verleid. Ik heb die nacht twee keer een dergelijke gemeenschap gehad met deze persoon. Na verloop van een hele tijd ben ik naar mijn kamer gegaan en hij had mij ook behoorlijk veel geld gegeven, hij had Marken gegeven. De volgende dag ben ik zo rond de middag uit het hotel weggegaan, maar mij werd gevraagd om niet te ver weg te gaan. (---) de volgende dag is er niets gebeurd, later is mij gezegd dat wij met een andere automobiel naar de buurt van Izmir zouden gaan en dat ik mee zou moeten en ik ben met hen meegegaan. Onderweg heeft hij niet veel gesproken, hij zei alleen maar sommige dingen tegen degenen die hem beveiligden, af en toe keek hij mij aan en knipoogde naar me.*

&

We waren naar Bodrum gegaan. Het was de eerste keer in mijn leven dat ik buiten Istanbul kwam. Ik werd er vaak op gewezen dat ik over de naam en de identiteit van deze persoon met niemand mocht praten. Ik dacht bij mezelf, waarom zou ik daarover praten, zou ik aan Allah om mijn verdoemenis verzoeken. We waren naar een plaats dichtbij het centrum van Bodrum geweest. Tegen mij was gezegd dat ik een paar dagen in dat hotel zou blijven en dat mijn relatie met die persoon zou voortduren. Voordat we naar het hotel zijn gegaan hebben we gegeten in een plaats die leek op een zomerhuis, we waren daar met vier mensen. Drie waren buitenlanders en een was Turk. Ze hadden mijn identiteitskaart afgenomen, ze dachten zeker dat ik er anders misschien vandoor zou gaan, maar ik had sowieso geen mogelijkheid om ergens naar toe te gaan. (---) Vervolgens hebben ze mij naar het hotel gebracht waar wij zouden verblijven, je moest daar met een trap naar toe. Bij de ingang van het hotel ontstond een discussie tussen, ik geloof dat het medewerkers van het hotel waren, en de personen die bij mij waren. Ik wist niet wat er aan de hand was, maar de medewerkers van het hotel kon ik verstaan omdat zij Turks spraken. Ik vernam dat de persoon van wie ik inmiddels te weten was gekomen dat hij J.D. heette en in Nederland een belangrijk persoon was, bij de binnenkomst van de functionarissen die bij hem waren, aan het hotel een valse identiteit had opgegeven en dat hij met een identiteitsbewijs op naam van iemand anders in dat hotel willen verblijven. In verband met die persoon is de Gendarmerie ingelicht, maar ze hadden mijn situatie door of iemand heeft dat verteld en het hotelpersoneel zei 'maak dat je wegkomt, jij bent een fl... 'Ga jij hier samen met die mannen zijn? Ga weg of we roepen de gendarmerie'. Ik was bang, maar er was niets dat ik kon doen." (de pp. 19-20 van de schriftelijke verklaring van B. Kazmali, bijlage 8)

Een op 10 januari 2008 door Kazmali van Mustafa Y. afgenomen interview is op videoband vastgelegd. Ook deze videoband kan in besloten zitting aan uw hof worden getoond. Samengevat specificeert Y. in dit gesprek met Kazmali dat de politie hem indertijd had bedreigd voor het geval hij niet zou doen wat ze hem vroegen. Meewerken zou beloond worden. Hij herkent de foto van J. Demmink die hem door Kazmali wordt voorgehouden en bevestigt met deze man op 12 jarige leeftijd een seksuele relatie te hebben gehad. Hij voegt daaraan toe toen bang te zijn geweest, zich door het gebeuren niet meer echt mens te voelen, maar bekeken te voelen als iets laags (**bijlage 16:** de betreffende videoband van 10 januari 2008 te vertonen in besloten zitting).

12. Het vorig jaar aan diverse Turkse overheidsinstanties aangeboden Aanvullend Rapport beschrijft zoals hiervoor aangegeven, hoe klager is gestraft vanwege zijn bemiddelingsrol indertijd tussen de Turkse militaire autoriteiten en de PKK enerzijds en zijn publiekelijke uitspraken over de betrokkenheid van hoge Turkse regeringsfunctionarissen en politici bij de internationale heroïnehandel anderzijds. Het rapport stelt dat hiervoor gebruik is gemaakt van chantage van genoemde hoge Nederlandse ambtenaar. Het Rapport memoreert letterlijk:

"De onderhandelingen tussen Nederland en de gemachtigden in Turkije, die connecties hadden met de bende, worden gedocumenteerd door één van de documenten uit de dossiers in de zaken tegen Hüseyin Baybasin, met het briefhoofd van het Nederlandse ministerie van justitie. Volgens het document d.d. 15 juli 1997 met het briefhoofd van het ministerie van justitie is er een telefoongesprek geweest in dit ministerie binnen het team dat de operatie uitvoerde: "De zaak Baybasin wordt gebruikt als drukmiddel 'teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen'. Op dit moment wordt hierover overleg gevoerd door BuiZa. Aangezien dhr. Demmink donderdag op vakantie gaat, zal gepoogd worden om uiterlijk donderdagochtend de besluitvorming af te ronden." (bijlage 6, EK rapport, p. 10)

Voorts verwijst het rapport *naar "onderhandelingsdocumenten van Interpol Turkije-Nederland waaruit blijkt dat Nederland betrekkingen heeft met een bende in Turkije"*. Vervolgens wordt naar aanleiding van voormelde notitie van het Nederlandse ministerie van justitie opgemerkt:

"En het geval waarvoor dit drukmiddel tegenover de Turkse bevoegde autoriteiten werd gebruikt heeft te maken met de in het document genoemde Joris Demmink. Demmink komt in de Nederlandse hiërarchie als Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie op de tweede plaats na de minister. De naam Demmink is in Nederland in opspraak geraakt doordat bekend werd dat hij, buiten de uitvoering van zijn functie, betrokken was in schandalen inzake seks die hij had met jonge kinderen en jongens. (---) Demmink had ook in Turkije soortgelijke "party's" gerealiseerd.
Omdat in 1995 in Bodrum tijdens zo'n "party" een wapen afging, is de politie ter plaatse gekomen. Gemeld wordt dat over de door de bende, die de internationale drugshandel regelt, met behulp van hun ondersteuners uit ambtenarenkringen, in Turkije georganiseerde "party" gedetailleerde informatie is verstrekt aan en dat het is geregistreerd door de Turkse veiligheids- en inlichtingendiensten.
De poot van de bende in Turkije die zich stoorde aan de tegelijkertijd plaatsvindende openbaringen van Baybaşin met betrekking tot de internationale drugshandel heeft gebruik gemaakt van dit voorval. Duidelijk is dat het complot dat stap voor stap via deze keten van belanghebbenden is opgezet, is overgegaan in een operatie van belanghebbende kringen die de internationale drugshandel onder controle hebben.

Hoewel dit complot teruggaat totdat Hüseyin Baybaşin in 1995 naar Nederland kwam, is duidelijk dat de eerste concrete stappen in 1996 zijn gezet. Het is duidelijk dat de openbaringen van Baybaşin in die periode in de Turkse gesproken en geschreven pers over drugshandel die

plaatsvindt van het Midden Oosten naar Europa en Amerika, grote onrust teweeg hebben gebracht bij de grote bendes in de drugswereld. Uit al bekende publicaties en uit informatie en documenten uit de Berechtingsdossiers blijkt dat dit complot door drugsbaronnen is opgezet en uitgevoerd, en is "opgebouwd langs een traject Nederland-Turkije". Volgens de gegevens die uit de details en de bevindingen in de dossiers naar voren komen, blijkt duidelijk dat de opzetters van het complot een weg hebben bewandeld van "het signaleren en vervolgen van zogenaamde schuldigen, het voorbereiden van beschuldigingen in Turkije, en de vervolging ervan in Nederland laten plaatsvinden.". (ibidem, p.13).

En verderop:

"Aan de zijde van Nederland is door minister van justitie Winnie Sorgdrager en haar assistent Joris Demmink de zaak aan het rollen gebracht toen de door Hüseyin Baybasin van drugshandel beschuldigde directeur-generaal van politiezaken Mehmet Agar en premier Tansu Ciller begin 1997 met de Nederlandse minister van justitie Sorgdrager hebben gesproken en Tansu Ciller heeft verklaard dat Baybasin, die haar had beschuldigd, "tot zwijgen gebracht moest worden". Blijkens hetgeen dat daar is besproken en de informatie uit verklaringen heeft Tansu Ciller toen het dossier Demmink op tafel gelegd. Bekend is dat er in die periode berichten in omloop werden gebracht over Demmink dat hij "in Roemenië en in Tsjechië seks had met kinderen". (---) Joris Demmink, die zich speciaal heeft beziggehouden met de zaak van Hüseyin Baybasin in Nederland, is in november 1995 als toerist hier geweest en in juni 1996 in Antalya voor een internationale bijeenkomst. Daarnaast is hij Turkije in- en uitgereisd in de jaren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 en meestal wiste hij zijn sporen. Deze gegevens zijn verzameld bij officiële en speciale inlichtingendiensten. Er is ook geconstateerd dat hij onder verschillende namen Turkije is binnengereisd.

Eveneens met betrekking tot hetzelfde onderwerp geeft Demmink, gevolg gevende aan het genomen besluit, aan de Officier van Justitie Hillenaar "opdracht om met Ferruh Tankuş te spreken". Gebleken is dat dit gesprek heeft plaatsgevonden ongeveer zes-zeven maanden voordat Hüseyin Baybaşin in maart 1998 werd aangehouden en na het gesprek tussen Minister Sorgdrager en Tansu Çiller. Terwijl in het gesprek Hillenaar-Tankuş werd gepland "welk delict voor Baybaşin zou worden gerealiseerd om de operatie uit te voeren".

Voor zover duidelijk zou met het voor Hüseyin Baybaşin opgezette scenario en het plan van het scenario, Turkije het land zijn waar het delict zogenaamd is gepleegd, en Nederland het land waar de vervolging

zou worden ingesteld. Duidelijk is dat terwijl de veiligheidsdiensten van beide landen gewoon hun werk deden, het plan stap voor stap is opgebouwd om Hüseyin Baybaşin, die openbaringen deed over de organisaties die zich schuldig maakten aan internationale drugshandel, het zwijgen op te leggen, zodat de smokkel gemakkelijk en op een nog meer gecontroleerde wijze via het traject Turkije door zou kunnen gaan. Uit Turkije worden, via gesprekken met Tankuş" aan Nederland archieven met telefoongesprekken verstrekt, waarvan wordt gesteld dat zij afkomstig zijn uit telefoontaps uit onderzoek op Baybaşin van de Turkse veiligheidsdiensten daterend van 1989 tot 1997.
Die gesprekken onder de loep nemende, blijkt dat er een scenario is opgezet waarbij de gesprekken die voor 1997 zijn gevoerd zijn "gemixt" alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn "gemonteerd" dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd. Onze constateringen en waarnemingen zijn gedetailleerd en duidelijk. (---) Voordat de telefoongesprekken aan de rechter die de aanhouding van Hüseyin Baybasin heeft bevolen zijn voorgelegd, is aan deze rechter informatie gegeven over Hüseyin Baybasin, die zou worden "gezocht" als verdachte in de zaak van het schip de Lucky S. waarin 20 ton drugs werd gevonden, waardoor de rechter is beïnvloed. Destijds had evenwel zelfs met een eenvoudig onderzoek door de rechtbank vastgesteld kunnen worden of Hüseyin Baybaşin in die tijd inderdaad werd gezocht in verband met de zaak van het schip Lucky S." (ibidem, pp. 22 en 23).

Met betrekking tot de manipulatie van telefoontaps geeft het Aanvullend Rapport onder meer het volgende voorbeeld:

"Toen Hüseyin Baybasin in 1992 nog in Turkije verbleef heeft hij een telefoongesprek gehad met de advocaat Necmettin Yildiz. Dit gesprek is door de Nederlandse officier van justitie zo gemanipuleerd dat het net lijkt of dit gesprek eind 1997 in Nederland heeft plaatsgevonden en niet in 1992. Dit gemanipuleerde gesprek is als bewijsmiddel tegen Baybasin gebruikt. We hebben vastgesteld dat dit gesprek met advocaat Necmettin Yildiz met een aantal taps van andere telefoongesprekken door Turkse functionarissen uit hun archieven ter informatie aan Nederlandse instanties is gegeven. Aan Nederland is informatie gegeven ten behoeve van inlichtingendiensten, en daarvan is vastgesteld dat een aantal telefoontaps als bewijs zijn gebruikt, waarvan het lijkt of de gesprekken tussen 1997 en 1998 hebben plaatsgevonden." (ibidem, p.42 en 43)

13. Deze passages uit het Aanvullend Rapport vinden hun illustratie in een in januari 2007 tegenover de Turkse advocaat Mehmet N. Aytekin afgelegde anonieme, maar gedetailleerde verklaring van een Turkse politieman X1 over de voorbereiding in Turkije van de Nederlandse strafzaak tegen klager. Deze politieman was volgens

de door Aytekin op 10 januari 2008 in Istanbul afgelegde verklaring rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek onder leiding van Ferruh Tankuz. In zijn tegenover Aytekin afgelegde verklaring wendt X1 zich tot de Nederlandse Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken, ook wel de Commissie Posthumus genoemd, met het verzoek om de strafzaak Baybasin opnieuw te onderzoeken op basis van de feiten die hij aandraagt. Hij stelt kennis te hebben van ondermeer het volgende:

> *"Nadat Hüseyin Baybaşin naar Nederland is geweest, zijn er afspraken gemaakt met de Nederlandse autoriteiten; vooral met ingang van het jaar 1995 is sprake van samenwerking. Binnen deze samenwerking is ook een gezamenlijke computerlijn ontwikkeld en via deze lijn zijn allerlei met betrekking tot deze persoon geschapen berichten doorgegeven. Op soortgelijke wijze heeft ook uitwisseling plaatsgehad van bandopnamen met telefoongesprekken van deze persoon, foto's en beeldregistraties.*
> *Een daarvan lijkt mij zeer belangrijk. Zelfs de bandopnamen en de banden van telefoontaps van de jaren voordat Hüseyin Baybaşin Turkije heeft verlaten, zijn aan de Nederlandse autoriteiten verstrekt. Een van die verstrekte bandopnamen betrof een telefoongesprek tussen de advocaat mr. Necmettin Yıldız, die ik beroepsmatig goed ken, en Hüseyin Baybaşin.*
>
> *Er is nog iets waarover ik wetenschap heb, namelijk het volgende; er is een schrijven van de Narcoticadienst, waarin de naam van Hüseyin Baybaşin werd genoemd, dat al voordat het naar de met deze zaak belaste instantie, het Tribunaal voor Staatsveiligheid (Devlet Güvenlik Mahkemesi = afgekort DGM) werd verzonden, naar de Nederlandse instanties is gezonden. Er werd toen een groep gevolgd waarin zich ook buitenlanders bevonden in verband met een zaak waarin ook de persoon genaamd Nuri Korkut voorkwam. De werkzaamheden met betrekking tot deze zaak zijn van het begin af aan samen met de Nederlandse autoriteiten uitgevoerd. In het kader van deze werkzaamheden ben ik er getuige van geweest dat de Nederlandse autoriteiten, waarvan bekend was dat zich onder hen een officier van justitie, politiemensen en functionarissen van de inlichtingendienst bevonden, naar Turkije kwamen en dat zij de stand van zaken evalueerden en zelf werkzaamheden uitvoerden. Mij is bekend dat de politiemesen die kwamen verbonden waren aan de Eenhoud Noord en Oost Nederland.*
>
> *(---) Later hebben wij vernomen dat mijn hoofdcommissaris Ferruh Tankuş en mijn directe chef Hüdai Sayın grote geldbedragen hebben ontvangen in de zaak tegen Hüseyin Baybaşin. Aan ons heeft niemand ooit een cent gegeven. Ze hebben gezegd dat de terroristen van Hüseyin Baybaşin de PKK ondersteunden. Ze hebben ons wijs gemaakt dat zij*

&

Turkije probeerden omver te werpen met Christelijke maatregelen. Later bleek het dat het allemaal om eigen gewin is gegaan.

(---) *Alle telefoongesprekken vanaf het jaar 1989 tot aan de dag van de arrestatie van Hüseyin Baybaşin zijn beluisterd door mij en mijn teamgenoten. Er was geen enkel gesprek bij dat betrekking had met drugszaken. Alle gesprekken van Hüseyin Baybaşin gingen over handel of hadden te maken met diverse mensen die hij behulpzaam was met hun problemen. Er waren gesprekken bij met de PKK-leiders, en ook met Öcalan. We luisterden ook gesprekken af met de Volksvertegenwoordigers in Turkije, ministers, de MIT (=Turkse Veiligheidsdienst), bevoegde personen op het hoogste niveau bij de politie en in het leger. Wij kennen degenen die vanuit Turkije helemaal naar Nederland gingen om Hüseyin te smeken. Wij kennen degenen die hem vroegen om hen met de PKK in contact te brengen omdat zij wilden dat Hüseyin Baybaşin contact zou opnemen met de PKK. Hüseyin Baybaşin heeft de leiders van de PKK rechtstreeks contact laten opnemen met onze superieuren. Wij hebben hun telefoongesprekken beluisterd.*

(---)*Kijk, omdat ik U vertrouw geef ik U mijn personalia en details over mijn functie. Deze zaak en Hüseyın Baybaşin zijn mijn dagen en nachten gaan beheersen. Ik heb zaken die ik weet verteld aan mensen met een functie bij de inlichtingendienst en de juridische afdeling op wie ik vertrouwde. Ik consteerde dat zij al op de hoogte waren van hetgeen ik wist, ik heb het deels aan de delegatie die uit Nederland was gekomen, verteld. Nog diezelfde avond hebben ze mij bedreigd.*

(---) *Ik weet dat alle straf- en ontnemingszaken die in ons land tegen Hüseyın Baybaşin en zijn familieleden worden gevoerd, hebben plaatsgevonden conform de bevelen die de Nederlandse en Duitse politie aan onze hoofdcommissaris Ferruh Tankuş en onze directe chef Hüdai Sayın hebben opgedragen.* (zie hiervoor bijlage 10, brief d.d. 8 januari 2007 van Mehmet N Aytekin, gericht aan Mr. A.G. van der Plas)

14. Ferruh Tankuz is in 1998 gearresteerd wegens gebleken corruptie. Burhan Kazmali beschrijft in zijn email van 12 december 2007 het corruptieonderzoek dat vanaf 22 april 1998 tegen de voormalige directeur van de narcoticadienst Istanbul heeft gelopen (bijlage 8, pp. 5 t/m 11). Hetgeen de zaaksofficier van justitie over Tankuz opmerkte ter zitting van het Gerechtshof op 23 oktober 2001 moet dan ook als een rechtstreekse leugen worden betiteld. Hij lichtte het hof toen onder ede als volgt voor:

"In de periode van augustus 1997 tot juni/juli 1998 was ik zaaksofficier. De zaak is naar mijn mening niet vanuit de Turkse autoriteiten geïniti-

eerd middels aansturing van informanten. Het onderzoek tegen Baybasin is tevoren niet besproken met Turkije, integendeel, we hebben het juist lang voor ons gehouden tegenover Turkije dat er een onderzoek tegen de verdachte liep. (---)Pas op 1 februari 1998, toen we er niet meer omheen konden, hebben we melding gemaakt van het onderzoek. (---) Ik kan me herinneren met de officier van justitie Tankuz te hebben gesproken . Ik kan me niet herinneren dat ik met hem heb gesproken over de verdachte. (---) Ik weet dat Tankuz hoofd was van de narcoticabrigade. Voor zover ik weet is Tankuz niet gearresteerd wegens betrokkenheid bij drugshandel en ontheven van zijn functie, doch is hij thans lid van de Hoge raad in Turkije." **(bijlage 16A:** proces-verbaal d.d. 22 en 23 oktober 2001 van het gerechtshof te 's Hertogenbosch, pp. 25 en 31) !

Ferruh Tankuz is nooit lid geweest van de Hoge Raad in Turkije. Integendeel, in 1998 is hij gearresteerd en is er een strafrechtelijk onderzoek tegen hem ingesteld. Hillenaar heeft hierin het hof onjuist voorgelicht. Hetzelfde geldt voor zijn opmerking onder ede dat over de zaak Baybasin eerst op 1 februari 1998 contact is geweest met de Turkse autoriteiten. De oud chef van politie te Istanbul, Necdet Menzir, spreekt dit rechtstreeks tegen en met hem vele andere getuigen. Het EK rapport beschrijft een centrale rol van Hillenaar in de contacten met Turkije vanaf begin 1997. In 2000 werd over de rol van Hillenaar al gesproken door Hamdi Topcu, lid van de Turkse geheime politiedienst. Hij beschreef toen al dat zijn opdracht was het uit de weg ruimen van Huseyin Baybasin. Toen dat niet lukte o.a. door het vertrek van Baybasin uit Turkije is hem in september/oktober 1997 door de Procureur-generaal van de Staatsveiligheidsrechtbank te Istanbul gezegd:

"Zeer binnenkort is Baybasin weg; die Agar is een zeer dapper man, niemand kan iets tegen hem doen. Kijk eens hij heeft zelfs met de Procureur-generaal van Nederland ook een akkoord gemaakt. Hoe heet hij Hilering of zo? Die man geeft ons dag en nacht informatie, hij is nog ongeduldiger dan wij" **(bijlage 16B:** Verklaring d.d. 29 november 2000 van Hamdi Topcu in aanwezigheid van de advocaat Tahsin Ekinci)

15. De Duits Turkse journalist Mehmet Salih Çeviker verricht al meer dan tien jaar onderzoek naar de zaak Baybasin. In zijn verklaring van 20 december 2006 schrijft hij:

"Dankzij een interview dat ik in 1996 hield in de gevangenis van Breda, kreeg ik als journalist de kans om direct in contact te komen met Hüseyin Baybaşin. Vanaf die dag volg ik de zaak Hüseyin Baybaşin op de voet, schrijf ik stukken over hem en verzamel ik documentatie. (---) Mijn archief bevat ruim twintig ordners met informatie over mijn onderzoeken en studies naar de zaak Baybaşin. Mijn doel is dan ook in de toekomst een boek over dit onderwerp te schrijven. De ordners zitten vol met do-

cumentatie die ik heb verzameld. Het is niet meer bij te houden hoeveel Turkse beambten en medewerkers van officiële veiligheidsdiensten met het onderwerp te maken hebben en in functie betrokken waren bij de operatie Baybaşin.(---)
Ik heb het zaakdossier van Hüseyin Baybaşin gelezen en ik heb diverse uitgebreide gesprekken met beambten van officiële instanties gehad. Tussen de autoriteiten met wie ik een gesprek heb gehad, zaten ook medewerkers van [nationale] veiligheidorganisaties, die in functie betrokken waren bij de operatie Baybaşin en die nog altijd bevoegd zijn in dezen.
Ik heb grote hoeveelheden belangrijke documenten gelezen waarop het stempel "vertrouwelijk" stond. Hüseyin Baybaşin is absoluut een politieke persoonlijkheid. De zaak waarvoor hij werd veroordeeld is dan ook een rechtszaak, die is geopend op grond van een politiek gekleurde wens. Dit is mijn overtuiging, die vorm heeft gekregen door de door mij verrichte onderzoeken en de kennis die ik daardoor heb vergaard.
Alle bevoegde autoriteiten, met wie ik sprak, zeiden dat zij dezelfde mening waren toegedaan.
Tijdens mijn onderzoeken constateerde ik met grote verbazing dat Hüseyin Baybaşin de strafbare feiten die hem tijdens de rechtszaak werden toegedicht, niet had gepleegd.(bijlage 11, verklaring Mehmet Ceviker d.d. 20 december 2006, p.1)

16. Het onderzoek van Ceviker leverde de volgende details op:

"*Uiteraard kan ik op grond van mijn beroepsethiek de persoonsgegevens van de personen met wie ik sprak niet blootgeven:*
Een belangrijke rol speelt de informatie uit de opgenomen telefoongesprekken. Deze vormden de hoeksteen van de rechtszaak en hebben ertoe geleid dat er door de Nederlandse rechtbanken een veroordeling werd uitgesproken, op grond waarvan Hüseyin Baybasin jarenlang in de gevangenis wordt vastgehouden. Volgens hetgeen mij mondeling werd medegedeeld in de gesprekken die ik voerde, werden de telefoongesprekken van Baybasin in Turkije vanaf 1989 afgeluisterd. De opnamen van deze telefoontap werden conform internationale verdragen door de Turkse veiligheidseenheden doorgespeeld aan de Nederlandse politie. De opnamen van de afgeluisterde telefoongesprekken werden regelmatig door de Turkse autoriteiten afgeleverd bij de Nederlanders. Voorts hebben zij aangegeven dat het Hoofd van de Narcoticabrigade, Ferruh Tankuş, en de chef van dezelfde brigade, Hüdayi Sayın, in de zaak van Baybaşin voor de politie van Duitsland en Nederland buiten hun functie om speciale diensten hebben verricht.(---)
In gesprekken, die daarna werden gehouden met X1, een van de politieagenten van de Narcoticabrigade van Istanbul, die in functie betrokken was bij de operatie Baybaşin, verklaarde deze, dat hij in gewetenscon-

flict verkeerde en dat hij persoonlijk had gezien, dat een team buitenlandse politiebeambten samen met de chefs die de operatie leidden, in een bepaalde richting de verklaringen afnamen van degenen, die bij het gebeuren in hechtenis waren genomen. Hij vertelde dat chef Hüdai Sayın zelfs de verdachte de van tevoren opgestelde verklaring waarin Nizamettin werd beschuldigd, onder dwang liet ondertekenen. Hij zei dat hij er getuige van was geweest dat Sayın dit deed op last van zijn eigen chef Ferruh Tankuş" (p. 2 bijlage 11, ibidem).

17. Niet onvermeld mag blijven dat mr. J. Demmink bij brief van zijn advocaat mr. H.J.A. Knijff heeft ontkend sedert 1986 in Turkije te zijn geweest (**bijlage 17**: brief d.d. 5 april 2007 van mr. J.A. Knijff). Deze ontkenning is in tegenspraak met hetgeen het Aanvullend Rapport hierover meldt, bijlage 6), als ook met de hiervoor gememoreerde verklaringen van de oud chef van politie te Istanbul, Necdet Menzir (bijlage 8, pp. 5 en 6, de oud politieman M.K. (bijlage 8, pp 16-18) en de verklaringen van M. Y. (bijlage 8, pp 19-20). Evenzo is de ontkenning van mr. Demmink in strijd met twee documenten van de Gouverneur van Istanbul, Directeur van Politie in de Provincie (**bijlage 18,** twee documenten gedateerd 7 juni 2006 respectievelijk 25 december 2002).

III. Manipulatie van tapgesprekken

18. De veroordeling van klager door het hof tot levenslange gevangenisstraf is hoofdzakelijk gebaseerd op Nederlandse merendeels samengevatte vertalingen van beweerdelijk door klager in de periode september 1997 tot 28 maart 1998 in Nederland met behulp van zijn mobiele telefoon gevoerde telefoongesprekken. Het arrest van het hof noemt sub rov 10.3.1 de afgeluisterde telefoongesprekken de belangrijkste bewijsmiddelen. Het door het hof aan zijn veroordeling ten grondslag gelegde bewijs bestaat aldus het arrest sub rov 10.3.5 voor 90 % uit tapgesprekken. De voor het bewijs gebruikte tapverbalen geven alle aan vertalingen ofwel vertaalde samenvattingen te betreffen van telefoongesprekken welke in bedoelde periode door Nederlandse tapkamers zijn geregistreerd via het afluisteren van de door klager gebruikte mobiele telefoons.

19. Het Aanvullend Rapport van Celebi vermeldt zoals hiervoor gememoreerd, dat uit Turkse archieven blijkt dat Turkije indertijd telefoontaps aan Nederland heeft verstrekt afkomstig uit onderzoeken van Turkse veiligheidsdiensten uit de periode 1989 tot 1997. Deze taps zijn voor de voorgenomen 'set up' tegen klager zo verwerkt en gemonteerd dat het leek alsof deze telefoongesprekken gesprekken betroffen vanaf 1997 over misdrijven. Deze onthutsende mededeling staat niet op zichzelf. De journalist Mehmet Ceviker verklaart op 20 december 2006 hetzelfde mondeling te hebben vernomen van de Turkse overheidsfunctionarissen met wie hij over de zaak sprak. En ook de ex chef van politie Necdet Menzir spreekt over de

I. **mr. J. Demmink**, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie,

ter zake van:
1. pedofilie, als strafbaar gesteld in de artt. 244 en 245 jo. art. 5 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen;
2. verkrachting en/ of feitelijke aanranding van de eerbaarheid en/of het tezamen met anderen plegen van ontucht met misbruik van gezag als strafbaar gesteld in de artikelen 242 en 246 en 249 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, gepleegd in Turkije in de periode 1995-1998;
3. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Klager, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland,
alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens klager zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. J. Demmink) in direct verband staan met voornoemde misdrijven, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed (art. 207, lid 2), valsheid in geschrifte (artt. 225 jo. 226) en 227), niet melden wederrechtelijke vrijheidsberoving (art. 368, lid 1 sub 2) schending van geheimen en andere ambtsmisdrijven, misdrijven tegen het leven gericht en mishandeling;
4. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

II. **mr. H.M.P. Hillenaar**, officier van justitie,

ter zake van:
1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Klager, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland,
alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens klager zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. H.M.P. Hillenaar) in direct verband staan met voornoemd misdrijf, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend)
2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

III. **NN**,

ter zake van:
1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving,

&

alsmede van alle overige jegens klager sinds 1995 in en buiten Nederland gepleegde misdrijven in het kader van bovenvermeld complot, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed (art. 207, lid 2), valsheid in geschrifte (artt. 225 jo. 226) en 227), niet melden wederrechtelijke vrijheidsberoving (art. 368, lid 1 sub 2) schending van geheimen en andere ambtsmisdrijven, misdrijven tegen het leven gericht en mishandeling;

2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

Amsterdam, 30 mei 2008

Hüseyin Baybasin (mr. A.G. van der Plas)

Bijlagen bij

Beklag niet vervolgen van strafbare feiten
(artikel 12 Sv.)

bijlage 1: Kopie van de schriftelijke aangifte van 2 april 2007, zoals aangepast en aangevuld per 10 april 2007 (met producties)

bijlage 2: brief d.d. 13 juli 2007 van mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen aan mr. A.G. van der Plas en mr. P.H. Bakker Schut

bijlage 3: vonnis in kort geding d.d. 28 oktober 1997 van de President van de rechtbank te 's-Gravenhage

bijlage 4: telefoonmemo d.d. 15 juli 1997 van het ministerie van justitie, IND

bijlage 5: arrest d.d. 30 juli 2002 van het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, gewezen onder parketnummer: 20.000493.01)

bijlage 6: EK RAPOR, Ankara, januari 2007, Hüseyin Celebi en brief d.d. 10 mei 2007 van mr. P.H. Bakker Schut aan mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen

bijlage 7: Burhan Kazmali site van de Turkse krant Yalova Gizgi als onderdeel van een reeks publicaties over de kwestie

bijlage 8: email van Burhan Kazmali van 12 december 2007 aan A.G. van der Plas, met daarin zijn verklaring over de door hem afgenomen interviews en de inhoud daarvan

bijlage 9: verklaring van Burhan Kazmali op 11 januari 2008 te Istanbul, vastgelegd op video.

bijlage 10 : Brief d.d. 8 januari 2007 van Mehmet N Aytekin, gericht aan Mr. A.G. van der Plas, met videoverklaring d.d. 10 januari 2008 van M.N. Aytekin

bijlage 11: verklaring d.d. 20 december 2006 van Duits-Turkse onderzoeksjournalist Mehmet Salih Çeviker

bijlage 12: verklaring d.d. 18 november 2005 van Ali Homan Ghazi

bijlage 13: verklaring d.d. november 2005 van Ibrahim Pekgöz

bijlage 14: anonieme verklaring van hoge buitenlandse overheidsfunctionaris d.d. 12 april 2006

bijlage 15: videoband met interview met mehmet K. door Kazmali, gedateerd op 10 januari 2008 te 15.46 uur, niet bijgesloten, te tonen in besloten zitting

bijlage 16A: proces-verbaal d.d. 22 en 23 oktober 2001 van het gerechtshof te 's Hertogenbosch, pp. 25 en 31

bijlage 16B: verklaring d.d. 29 november 2000 van Hamdi Topcu in aanwezigheid van de advocaat Tahsin Ekinci

bijlage 16: videoband met interview met Mustafa Y. door Kazmali, niet bijgesloten, te tonen tijdens besloten zitting

bijlage 17: brief d.d. 5 april 2007 van mr. J.A. Knijff

bijlage 18: twee documenten van de Gouverneur van Istanbul, Directeur van Politie in de Provincie, gedateerd 7 juni 2006 respectievelijk 25 december 2002.

bijlage 19: e-mail d.d. 15 april 2008 (10.31 uur) van Burhan Kazmali aan mr. A.G. van der Plas

bijlage 20: Verzoek d.d. 1 mei 2008 van X2 met videoband van interview op 29 april 2008 en geluidsband van interview op 1 mei 2008, beide niet bijgesloten, maar af te luisteren ter besloten zitting

bijlage 21: deskundigenrapport d.d. 11 april 2003 van Barry G. Dickey

bijlage 22: onderzoeksrapport d.d. 27 juni 2004 van ing. J.W.M. van de Ven

bijlage 23: onderzoeksverslag d.d. 6 december 2004 van John Beerends, TNO Telecom te Delft

bijlage 24 : deskundigenrapport d.d. 15 oktober 2006 van Schlomo Peller

bijlage 25: proces-verbaal d.d. 1 december 1998 van Alexander IJzerman

bijlage 26: rapport d.d. 25 augustus 2003 van Price Waterhouse Coopers, A & K-analyse op een vijftal interceptie organisaties en –systemen, gehecht aan de brief van 5 december 2003 van de minister van binnenlandse zaken, J.W. Remkes, gericht aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

bijlage 27: onderzoeksrapport d.d. 22 december 2000 van drs A.P.A. Broeders

bijlage 28: proces-verbaal van bevindingen d.d. 17 februari 1999 van Ferdinand Johannes Reuvers, IRT Noord-en Oost Nederland over rechtshulpverzoek Parket Hoofdofficier te Bakirköy, genummerd 1997/52508

bijlage 29: verklaring d.d. 4 mei 2005 van de Rechtbank nr. 1 voor zware strafzaken te Bakirköy

bijlage 30: vonnis nr. 2004/348 d.d. 13 oktober 2004, Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakirköy, parketnr. 2000/10264, dossiernr. 2001/429

bijlage 31: proces-verbaal van de terechtzitting d.d. 13 oktober 2004, Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakirköy, dossiernr. 2001/429

bijlage 32 : verklaring d.d. 10 en 11 januari 2008 van Yavuz Yavuztürk tegenover Klaas Langendoen

bijlage 33: proces-verbaal van de terechtzitting d.d. 1 juli 2002 van de Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakirköy

bijlage 34: de pp. 824 en 825 uit het dossier, zoals opgenomen in de Aanvulling Bewijsmiddelen, met daaraan gehecht het originele Turkse proces-verbaal van het slachtoffer zoals opgenomen in het dossier de pp. 826 en 827

bijlage 35: brief d.d. 15 april 2002 van Necmettin Yildiz

bijlage 36: verklaring d.d. 30 mei 2005 van de Roemeen Ilie Priescu

bijlage 37: verklaring d.d. 18 augustus 2006 van E. Meir D.

bijlage 38: proces-verbaal van de zitting d.d. 8 oktober 2007 van de Afdeling Bestuursrecht van de Raad van State

bijlage 39: verklaring d.d. 3 juli 2006 van Malcolm Miatt

bijlage 40: email van Burhan Kazmali van 1 mei 2008

bijlage 41: brieven van mrs. P.H. Bakker Schut en A.G. van der Plas van 20 en 26 juni 2007 en 3 en 11 juli 2007 met enkele bijlagen

bijlage 42: rapport d.d. 29 mei 2008 van K.P. Langendoen

12 19-02-10 | e-mail Hans Holtrop

Bron: Holtrop, Sub categorie: Achtergrond

Van: "Hans Holtrop" <holtr093@planet.nl>
Datum: 19 februari 2010 7:31:54 GMT+01:00
Aan: "drs. J. Poot" <jp@visionplaza.nl>
Onderwerp: Demmink

Geachte heer Poot,

Mijn vader heeft als rijksambtenaar gewerkt in Den Haag
van 1946 - 1977.
Ik ben geboren (1941) en opgegroeid in Den Haag.
Ná HBS-B in 1960, gaan werken op accountantskantoren.
Van 1965 - 1971 dagstudie Staatkundige economie
in Rotterdam, Erasmus Universiteit.
Daarna gaan werken bij PTT-Postbank, ressorterend
onder Ministerie V&W. Vanaf 1984 als zelfstandig
consultant werkzaam. Tot op heden.
Mijn vrouw heeft van 1975 - 1995 gewerkt bij Ministerie
van Algemene Zaken onder Den Uijl, Van Agt, Lubbers,
Kok. Een aantal raadadviseurs van de Minister-President
waren zowel mijn studievrienden geweest, als in 1975 - 1995
collega's van mijn vrouw.
Daarnaast zijn studievrienden van mij bij de Overheid
terecht gekomen en geëindigd als directeuren-generaal.

Met vele studievrienden hebben wij nog steeds
intens kontakt.

Uit deze kontakten horen wij uiteraard heel veel
over het reilen en zeilen in de Overheidsorganisaties.

O.m. over georganiseerde reizen door enkele studievrienden
in de jaren 1990 - 2005, bestemd voor een groep
van ongeveer twintig directeuren-generaal.
In die jaarlijkse reizen was één van de deelnemers
de heer Mr. Joris Demmink.
Die reizen gingen naar Londen, Parijs, Rome.
In die groep van directeuren-generaal was bekend
dat de heer Mr. Joris Demmink een grote voorliefde
had voor jonge jongens. Een aantal malen was
de heer Mr. Joris Demmink tijdens die reizen
niet aanwezig tijdens officiële bezoeken,
daar hij het te druk had met zijn jonge jongens.
In Rome is hij destijds achtergebleven,
daar hij kennelijk hele leuke jongetjes had gevonden.
De groep directeuren-generaal moest zonder
de heer Mr. Joris Demmink van Rome terugreizen
naar Nederland.

Mijn studievrienden vertellen mij, dat de heer Mr. Joris Demmink
beschikt over enorme macht. Niemand binnen het circuit
durft de heer Mr. Joris Demmink aan te pakken.
Momenteel is de heer Mr. Joris Demmink
Secretaris-Generaal op het Ministerie van Justitie.
Daarmee de hoogste baas van het gehele Justitiële apparaat.
CDA-Minister Donner was in 2002 zeer goed geinformeerd
over de handel en wandel van de heer Mr. Joris Demmink.
CDA-Minister Donner heeft de heer Mr. Joris Demmink
in 2002 benoemd tot Secretaris-Generaal Ministerie van Justitie.
Waarschijnlijk met de belofte van Mr. Joris Demmink,
dat nooit enige informatie bekend zou worden gemaakt
over het criminele kind van Minister Donner, dat èn
zwaar verslaafd is aan hard drugs èn dealt.

Uit dezelfde kringen heb ik vernomen, dat ook
Prins Claus bezig was met dezelfde bezigheden
als de heer Mr. Joris Demmink.

De top van het Ministerie van Justitie zit vol met pedofielen.
Een gegeven, dat door mijn studievrienden wordt bevestigd.

Uiteraard heeft u mijn volledige toestemming gebruik te maken
van deze informatie.

Met vriendelijke groet,

Hans Holtrop

13 10-09-08 | Stan de Jong | Klaas Langendoen over Joris Demmink
KOUD BLOED
Bron: Stan de Jong, Sub categorie: aangifte

Klaas Langendoen over Joris Demmink

- Auteur Stan de Jong
- 10 september , 2008



Voor het nieuwe tijdschrift Koud Bloed interviewde ik Klaas 'IRT' Langendoen. De oud-rechercheur deed in opdracht van de tot levenslang veroordeelde Koerd Baybasin onderzoek naar de hoogste ambtenaar op justitie, Joris Demmink. Baybasins advocaat Van der Plas wil dat Demmink wordt vervolgd wegens pedofilie, wederrechtelijke vrijheidsberoving en deelneming aan een criminele organisatie. Het hof Den Haag zal daarover waarschijnlijk eind deze maand beslissen...

Langendoen in Koud Bloed: 'Ik ben me ervan bewust dat dit een extreem gevoelige zaak is. Maar ik hoef het bewijs niet sluitend te maken. Het gaat erom dat ik voldoende munitie aandraag waardoor het hof Den Haag besluit dat er nader onderzoek moet komen. Ik kan me niet anders voorstellen dan dat dat gebeurt. Als iemand voor de camera verklaart dat hij seksueel is misbruikt op jonge leeftijd door een hoge ambtenaar van justitie, dan kun je dat toch niet afdoen met dat er niks aan de hand is? We weten wie de jongen is, waar hij woont, hij kan gehoord worden.'

Negen pagina's lang vertelt Langendoen voor het eerst over zijn geheime trips naar Turkije en het onderzoek in de zaak-Baybasin. Kortom, lees Koud Bloed!

Informatie over dit artikel:
(Geef commentaar, kijk wat andere hebben geschreven of plaats een link op je eigen weblog!)

Datum en reacties:
september 10th, 2008
29 reacties

Feeds en Links
Comment Feed
Meer van deze auteur



Gepost in de rubrieken:
Justitie
Pedofilie

Vorige en volgende artikelen
Weer zeven rechterlijke dwalingen
Opstaan voor de rechter

Top Secret: het onderzoek naar de affaire-Demmink

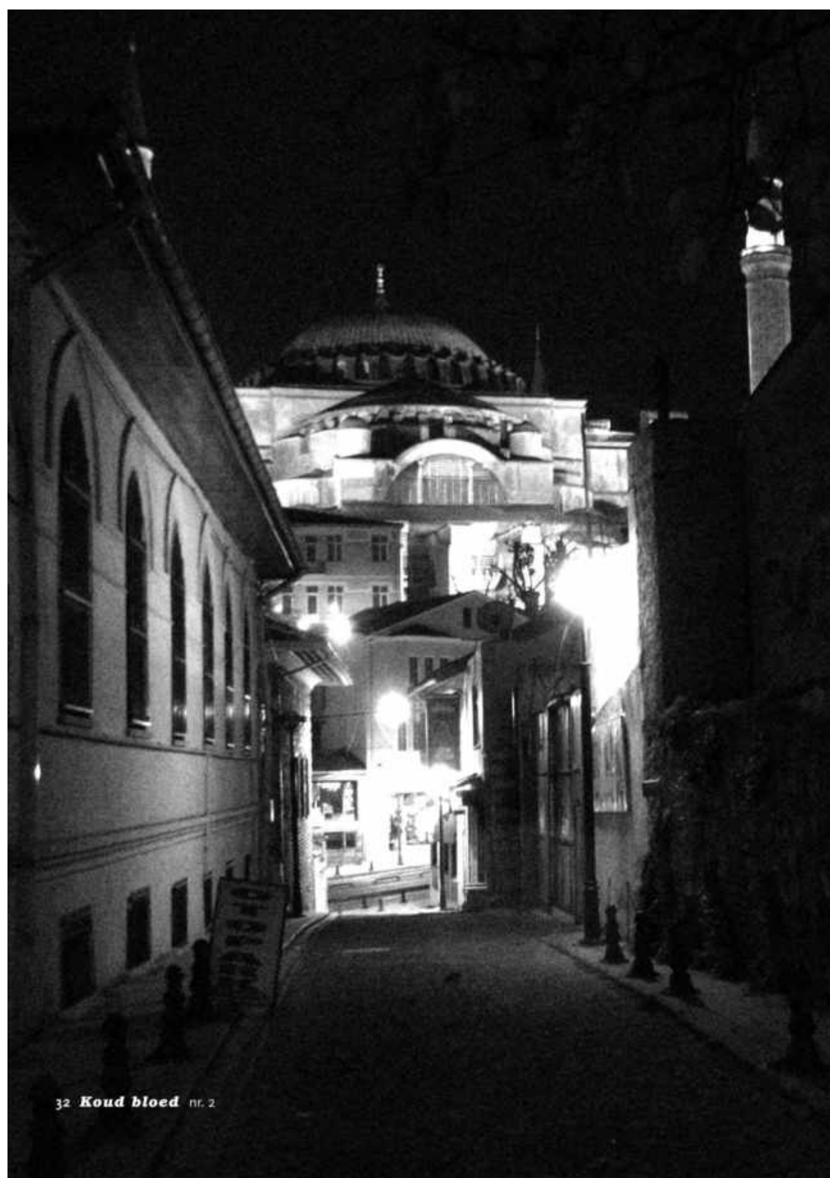
- Auteur Stan de Jong
- 19 november , 2008

Deze week verschijnt alweer het derde nummer van het misdaadtijdschrift Koud Bloed. In de vorige editie stond een achtergrondartikel van mijn hand over de zaak-Demmink/Baybasin. Voor het eerst vertelde Klaas 'IRT' Langendoen uitgebreid over het geheime onderzoek dat hij onder meer in Turkije verrichtte naar de hoogste ambtenaar op het ministerie van Justitie, Joris Demmink, die wordt beschuldigd van machtsmisbruik en pedofilie. In tegenstelling tot wat sommigen beweerden, heb ik mij nooit door wie dan ook (justitie noch Demminks advocaat) onder druk laten zetten om niet meer over deze delicate kwestie te schrijven. Men kent mij blijkbaar slecht. Anders dan anderen wellicht, dien ik mij echter wel aan de journalistieke spelregels te houden, niet alleen omdat anders mijn werkgever of opdrachtgever in juridische problemen komt, maar ook omdat ik *trial by media* wil voorkomen.

Mijn standpunt in deze zaak is dat er voldoende aanknopingspunten voor justitie liggen om een diepgravend onderzoek naar Demmink te verrichten. Om oud-justitieminister Piet Hein Donner te parafraseren: er is meer dan alleen rook. Dat dit tot nu toe niet is gebeurd, wekt de schijn van klassejustitie en een doofpot. Zoals Klaas Langendoen het tegenover mij verwoordde: 'Ik ben me ervan bewust dat dit een extreem gevoelige zaak is. Maar ik hoef het bewijs niet sluitend te maken. Het gaat erom dat ik voldoende munitie aandraag waardoor het hof Den Haag besluit dat er nader onderzoek moet komen. Ik kan me niet anders voorstellen dan dat dat gebeurt. Als iemand voor de camera verklaart dat hij seksueel is misbruikt op jonge leeftijd door een hoge ambtenaar van justitie, dan kun je dat toch niet afdoen met dat er niks aan de hand is? We weten wie de jongen is, waar hij woont, hij kan gehoord worden.' Het hele artikel uit Koud Bloed kunt u nu hier (in pdf of word) downloaden.

Informatie over dit artikel:

(Geef commentaar, kijk wat andere hebben geschreven of plaats een link op je eigen


32 Koud bloed nr. 2

De Turkse missie van Klaas 'IRT' Langendoen

Top Secret: het onderzoek naar de affaire-Demmink

door **Stan de Jong**

In opdracht van de advocaat van de tot levenslang veroordeelde Turk Baybasin verrichtte Klaas 'IRT' Langendoen onderzoek in Turkije. Baybasin zegt slachtoffer te zijn van een Turks-Nederlands complot, waarbij justitie-topman Joris Demmink om zijn vermeende pedofiele activiteiten zou zijn gechanteerd. Voor het eerst vertelt Langendoen over zijn uiterst delicate missie.

In de stationsrestauratie op CS Haarlem schudt de voormalige politieman zijn hoofd. 'Als het allemaal waar is, en daar ziet het wel naar uit, dan overstijgt deze zaak vele malen de IRT-affaire. Wij hebben een boel dingen uitgehaald in die tijd, maar bewust een onschuldige er inluizen, daartoe hebben we ons nooit verlaagd.' Klaas Langendoen (52) was als chef van de Criminele Inlichtingen Dienst Kennemerland een van de hoofdrolspelers in de IRT-affaire midden jaren negentig. Politie en justitie bleken er omstreden opsporingsmethoden op na te hebben gehouden. Zo werden op grote schaal drugs doorgevoerd. De affaire leidde tot de val van Langendoen.

Tien jaar geleden begon hij een juridisch adviesbureau. Onlangs voltooide hij in opdracht van advocate Adèle van der Plas een rapport over de veroordeling van de Turkse Koerd Hüseyin Baybasin (51). Een delicate opdracht, omdat er ernstige beschuldi-

FOTO LINKS:
© JOSHUA TREVIÑO

gingen zijn geuit tegen de hoogste ambtenaar op het departement van Justitie: secretaris-generaal Joris Demmink. Van der Plas wil dat Demmink wordt vervolgd wegens pedofilie, wederrechtelijke vrijheidsberoving en deelneming aan een criminele organisatie. Tot nog toe weigert het OM tot vervolging over te gaan en heeft het kabinet al diverse keren laten weten dat er geen vuiltje aan de lucht is met de topambtenaar, die eerder in verband werd gebracht met het misbruik van minderjarigen in het Eindhovense Anne Frank-plantsoen. Media die daar destijds over berichtten moesten rectificeren. Oud-minister van Justitie Piet Hein Donner sprak in verband met Demmink de gevleugelde woorden: 'Er is nog geen spoor van rook, laat staan vuur...'

'Er is nog geen spoor van rook, laat staan vuur...'

Aan de zaak-Baybasin had spionagethrillerschrijver Ludlum een puntje kunnen zuigen. De Koerdische zakenman (volgens justitie: heroïnehandelaar) zou al in zijn jeugd zijn gerecruteerd door de Turkse staat. Als functionaris van een geheime eenheid raakte hij op de hoogte van het feit dat Turkse politici en ambtenaren betrokken waren bij de handel in drugs. In 1984 werd Baybasin in Engeland gearresteerd wegens heroïnesmokkel. Na bemiddeling door Turkije kwam hij enkele jaren later vrij. Baybasin weigerde nog langer te werken voor de Turkse overheid en ging zich steeds meer inzetten voor de Koerdische beweging. In Turkije zou hij als vijand van de staat zijn blootgesteld aan willekeurige strafvervolgingen en martelingen. In 1996 startte het politieteam IRT Noord-Oost Nederland een strafrechtelijk onderzoek tegen de inmiddels naar Nederland gevluchte Koerd. Baybasin werd ervan verdacht de leider te zijn van een criminele organisatie en zou een aantal moorden op zijn geweten hebben.

Complot

In 2002 werd Baybasin door het Hof Den Bosch veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Maar volgens Van der Plas is haar cliënt onschuldig. Sterker, hij zou het slachtoffer zijn van een Turks-Nederlands complot. Een *set up* van ongekende omvang, waarbij de Turkse overheid een effectief chantagemiddel in handen had: de vermeende pedofiele activiteiten van Demmink op Turks grondgebied. Aan Langendoen, die tijdens ons gesprek weigert de naam van Demmink uit te spreken en het houdt op 'de topambtenaar' of 'de justitie-topman', de vraag om dit uit te zoeken. 'Ik kende de zaak-Baybasin al redelijk goed,' zegt Langendoen. 'Zo heb ik vier jaar geleden in opdracht van Van der Plas onder-

zoek gedaan naar de telefoontaps die zijn gebruikt in de zaak. Volgens Baybasin was ermee geknoeid, waren ze gemixed met oude gesprekken die hij in Turkije had gevoerd. In eerste instantie dacht ik toen: dat is een indianenverhaal, want ik heb ervaring met tapkamers. Ik ben dat gaan onderzoeken en via de hackers- en providerswereld kwam ik tot de conclusie dat het met de huidige tapkamersystemen wel degelijk mogelijk is gesprekken te manipuleren. Daarna werd het mij te technisch en is het onderzoek verder door anderen gedaan. Het Hof dat Baybasin veroordeelde heeft ook erkend dat manipulatie technisch mogelijk is, maar vond dat er onvoldoende bewijs was dat het in de onderhavige zaak daadwerkelijk was gebeurd.'

In de zomer van 2007 begint Langendoen met zijn onderzoek dat om praktische redenen – er komen andere klussen tussendoor – bijna een jaar zal duren. Eerst leest hij zich in het metersdikke dossier in. 'Met Baybasin heb ik niet gesproken, je probeert er zo objectief mogelijk in te staan. Natuurlijk ben je altijd enigszins gekleurd, want het is toch de opdrachtgever die jou aan het eind van de rit betaalt. Maar als ik ook maar enigszins merk dat een opdrachtgever mij zit te sturen, hou ik ermee op. Bij Van der Plas was daar geen sprake van. Ik had volledige vrijheid.'

Onderzoeksjournalist

Al snel wordt hem duidelijk dat het bewijs dat Demmink zou zijn gechanteerd voor een belangrijk deel is gebaseerd op publicaties van de Turkse onderzoeksjournalist Burhan Kazmali. 'Die had zich in de affaire vastgebeten, er veel over geschreven op internet. Kazmali zou over uitstekende contacten in de hoogste regionen van de Turkse politiek beschikken.' Maar ja... wie was deze mysterieuze Kazmali? 'In dit onderzoek hield ik met alles rekening,' zegt Langendoen. 'Bestaat Kazmali wel? Voor wie werkt hij? Is hij niet ingehuurd door Baybasin om positieve verhalen over hem te vertellen? Of om lasterpraatjes over de hoge ambtenaar te verspreiden?'

Kazmali beweerde allerlei bronnen binnen politie, justitie en in de politiek te hebben gesproken. Ook beschikte hij over verklaringen van een ex-politieman die als beveiligingsmedewerker Demmink een schandknaap had bezorgd. Zelfs claimde Kazmali het slachtoffer van dit seksueel misbruik te hebben gesproken. Daarnaast citeerde Kazmali uit een geheim onderzoek door een Turkse inlichtingen- en veiligheidsdienst

Ook beschikte hij over verklaringen van een ex-politieman die als beveiligingsmedewerker Demmink een schandknaap had bezorgd.

naar de rol van de Turkse staat in de drugshandel. In een 'aanvullend rapport' (het zogenaamde EK-Rapport) ging het specifiek over de zaak-Baybasin. Daarin viel te lezen: '*Wij zijn erachter gekomen dat de zaak Baybasin geen juridische kwestie is, maar dat het gaat om een complot.*' En: '*Wij zijn erachter gekomen dat de zaak Baybasin een aaneenschakeling is van grove schandalen.*' Langendoen: 'Ik hield werkelijk met alle scenario's rekening. Dat de getuigen acteurs waren, dat de documenten waren vervalst. Ik zei tegen Van der Plas: ik moet die Kazmali zelf spreken en hem alles kunnen voorleggen.'

Aanvankelijk was het plan dat hij Kazmali in Nederland zou ontmoeten. In juni 2007 zou de Turkse journalist hier naartoe komen om voor het Landelijk Parket een verklaring af te leggen. Vlak voor zijn vertrek werd hij gearresteerd op de luchthaven van Istanbul. Al het materiaal dat hij bij zich had, zou in beslag zijn genomen. Er zat niets anders op dan dat Langendoen naar Turkije zou reizen. Dat gebeurt in januari 2008. 'De missie bleef geheim. Ook voor mijn familie. Ik had tegen mijn vrouw en kinderen gezegd: ik ga een paar dagen naar een warm land. Wist ik veel dat het in januari zo koud was in Turkije – veel kouder dan in Nederland.'

Ruzie

In de lobby van zijn hotel vindt de eerste ontmoeting met Kazmali plaats. 'Ik spreek geen Turks, hij geen Engels. Dus ik had een tolk bij me. En hij kwam met een groot gevolg. Dat bleek een Turkse gewoonte te zijn: je krijgt altijd te maken met grote groepen mensen die dan één voor één weggaan, waarna de belangrijkere figuren overblijven.'

De eerste avond dreigt desastreus te verlopen.

De eerste avond dreigt desastreus te verlopen. 'Ik kreeg meteen ruzie met Kazmali. Ik zei dat hij in Nederland als een fantast werd afgeschilderd of als een stroman van Baybasin. Of hij wel een echte journalist was? Dat pikte hij niet. Hij gooide direct twee perskaarten op tafel, een gele en een groene. Van die groene perskaarten zijn er maar vierhonderd uitgedeeld in Turkije, die krijg je alleen als je een betrouwbare journalist bent. Hij wilde weglopen, na bemiddeling door anderen kwam hij weer terug. Ik legde hem uit dat ik was gekomen om uit te zoeken of wat hij schreef wel klopte en dus die scherpe vragen moest stellen. Toen de lucht eenmaal was geklaard, heb ik hem ook alle vragen kunnen stellen die ik wilde en hij had overal een redelijke verklaring voor. De Nederlandse autoriteiten hadden bijvoorbeeld laten weten dat er geen spoor van bewijs van Kazmali's aanhouding was.

Maar Kazmali legde uit dat hij na bemiddeling van een inlichtingendienst op vrije voeten was gekomen. Tja, die diensten laten geen documenten op het politiebureau achter natuurlijk.'

'Het was een soort mijnenveld waarop ik liep,' vervolgt Langendoen. 'Ze hebben daar minimaal twee inlichtingendiensten, er zijn politieke kampen die elkaar op leven en dood bestrijden en vermoedelijk niet schromen desinformatie over de tegenstander te verspreiden. Wie kon ik vertrouwen? Wie sprak er de waarheid? Van de betrouwbaarheid van Kazmali raakte ik langzamerhand overtuigd, maar dat was niet voldoende, ik wilde per se zijn bronnen zelf spreken.'

'Wie kon ik vertrouwen? Wie sprak er de waarheid?'

De vijf bronnen van Kazmali

Het ging om vijf sleutelfiguren. Ten eerste de Turkse oud-minister van transport Necdet Menzir, die midden jaren negentig directeur van de politie in Istanbul was geweest. In die hoedanigheid zou hij wetenschap hebben hoe de zaak tegen Baybasin in elkaar was gezet. Volgens Kazmali had deze ex-minister tegen hem onder meer verklaard: '*Ik wil niet te ver gaan, maar in die jaren hebben politici en een aantal belanghebbende kringen met groothandelaren in drugs samengewerkt om Baybasin de pas af te snijden. Dit was de meest effectieve methode.*' Over Demmink verklaarde de Turkse staatsman: '*Bekend was dat Demmink, wiens naam in Turkije in verband werd gebracht met seksschandalen, in de jaren 1995 tot 2000 met gebruikmaking van verschillende namen in Turkije is geweest. (...) Zelfs in die jaren spraken wij al van een "Pedofiel", mijn opvoeding staat mij niet toe om dit uit te spreken.*'

Langendoen: 'Helaas, deze ex-minister wilde niet met mij persoonlijk praten, hij had zoiets van: who the fuck is die man uit Nederland? Maar hij toonde zich wel bereid om, als er een formele commissie zou komen, alles te vertellen.'

Een tweede sleutelfiguur was de man die het onderzoek tegen Baybasin in elkaar zou hebben gestoken, de leider van het politieonderzoek: Ferruh Tankuz. 'Maar die zat in het verkeerde kamp, legde Kazmali mij uit. Tankuz wenste geen enkele mededeling over de kwestie te doen. Ik erken dat dit een zwakke plek is in het onderzoek.'

'Een derde sleutelfiguur – laat ik hem X1 noemen – was een Turkse politiefunctionaris van de narcoticabrigade die gefraudeerd zou hebben met de tapgesprekken. In het EK-rapport werd naar hem verwezen. Toen ik in januari in Istanbul was, bleek het

niet mogelijk hem te spreken. Wel lag er een verklaring van zijn advocaat. Later kreeg ik door toeval de naam van een nog veel betere bron, namelijk de technicus die daadwerkelijk aan de knoppen had gezeten. Ik noem hem X2.' Daarover dadelijk meer.

Een vierde cruciale bron van Kazmali was Mehmet K., die tussen 1995 en 1997 werkzaam was geweest bij de afdeling Beveiliging van de Directie van Politie te Istanbul. Hij had de opdracht buitenlandse functionarissen tijdens hun verblijf in Turkije te beveiligen. Zo zou hij ook Joris Demmink hebben ontmoet en een veertien- of vijftienjarige straatjongen voor hem hebben geregeld. Tegen Kazmali zou K. hebben verklaard: '*Voordat ik hem naar het hotel bracht is hij in het hotel gewassen, geschoren etc. We hebben hem kleding aan gegeven die de obers gebruiken en op de zaterdagavond heeft Demmink hem in zijn kamer ontboden en hebben ze in de kamer samen gegeten... Ik denk dat het rond 02.03 was dat de jongen uit de kamer kwam en de kamer ernaast is binnengegaan. Wij hebben aan hem gevraagd wat er was gebeurd, aanvankelijk wilde hij het niet vertellen, maar op ons aandringen heeft hij gezegd dat zij samen waren geweest en seks hadden bedreven.*'

Ten slotte, als vijfde sleutelfiguur, was er het slachtoffertje Mustafa Y. – inmiddels een jongeman – die over het seksueel misbruik door Demmink tegenover Kazmali zou hebben verklaard: '*We zijn samen in het bed gegaan en hij kuste en streelde mij onophoudelijk. Ik walgde van de man maar ik had geen keus... Nadat deze gemeenschap enige tijd had geduurd, heeft hij mij verleid. Ik heb die nacht twee keer een dergelijke gemeenschap gehad met deze persoon. Na verloop van een hele tijd ben ik naar mijn kamer gegaan en hij had mij ook behoorlijk veel geld gegeven, hij had Marken gegeven.*'

Explosief materiaal. Prachtige getuigen.

Explosief materiaal. Prachtige getuigen.'Maar ja, beide laatstgenoemde bronnen wilden niet met mij spreken, deelde Kazmali mee. Toen ben ik meer druk op Kazmali gaan uitoefenen. Ik zei: ik moet die beveiliger en dat jongetje spreken. Ik scheerde over het randje, want ik kon het me niet permitteren dat Kazmali boos zou afhaken.'

Doorbraak

Na zijn eerste dag in Turkije staat Langendoen met vrijwel lege handen. Het enige dat hij zeker weet is dat de journalist Kazmali echt bestaat. Een wel heel mager resultaat. Maar de volgende avond komt onverwachts een doorbraak. Kazmali blijkt die dag opnieuw gesprekken te hebben gevoerd met de oud-veiligheids-

agent en de misbruikte jongen; hij heeft de interviews ditmaal vastgelegd met een videocamera. In een Chinees restaurant in Istanbul krijgt Langendoen die avond twee cd-roms in handen gedrukt. Het is verbijsterend materiaal, zo blijkt als hij samen met zijn tolk de gesprekken de volgende ochtend bekijkt. Zowel de ex-agent als de jongeman hebben volledige verklaringen afgelegd; ze zijn *full face* gefilmd. Beiden bevestigen wat ze eerder aan Kazmali hebben verteld.

Ex-beveiliger Mehmet K. specificeert in het interview dat de straatjongen die hij oppikte indertijd geen veertien of vijftien, maar elf tot twaalf jaar oud was. Bovendien ging het niet alleen om deze jongen, maar zou hij ook nog een andere schandknaap voor Demmink hebben geregeld. De misbruikte jongen vertelt in de video-opname dat de politie hem had bedreigd met opsluiting als hij niet zou doen wat ze hem vroegen. Mustafa Y. wordt een foto van Joris Demmink voorgehouden, hij herkent hem en bevestigt met deze man op 12- jarige leeftijd een seksuele relatie te hebben gehad. Hij voegt daaraan toe bang te zijn geweest, zich door het gebeuren niet meer echt mens te voelen, maar zich bekeken te voelen als 'iets laags'.

Geloofwaardig

Hoe betrouwbaar zijn de getuigen? 'Ik heb honderden mensen verhoord in mijn leven en kan wel aardig inschatten of mensen de waarheid vertellen,' meent Langendoen. 'Wat het moeilijk maakte was de Turkse taal. Je zou eigenlijk een Turkse gedragsdeskundige nog eens naar de opnames moeten laten kijken. Toch kon ik uit de beelden wel iets opmaken over de betrouwbaarheid. De jongeman kwam op mij in elk geval authentiek en geloofwaardig over. Hij zat er aangeslagen bij, bloednerveus, echt emotioneel, iemand die over dingen sprak waar hij liever niet over wilde spreken. Het moeilijke was dat op momenten dat het seksueel impliciet werd, er niet werd doorgevraagd door Kazmali omdat er te veel schaamte was. Maar op de vraag of er seksuele handelingen waren verricht, werd ondubbelzinnig ja geantwoord.'

'Hij zat er aangeslagen bij, bloednerveus, echt emotioneel, iemand die over dingen sprak waar hij liever niet over wilde spreken.'

'Het verhaal van de beveiliger kwam sterk overeen met dat van het slachtoffer. Maar het was ook weer niet zo gelijkend dat het opvallend werd, dat je het vermoeden kreeg dat ze het op elkaar hadden afgestemd of een verhaaltje uit hun hoofd hadden geleerd. Er moesten ook wel verschillen zijn, want de beveiliger had zich

schuldig gemaakt aan strafbare feiten en moest het zo zien te draaien dat het erop leek alsof de jongen vrijwillig mee was gegaan en seksueel contact had gehad met de hoge ambtenaar. Waarom de beveiliger deze verklaring heeft afgelegd? Zijn motief? Dat is moeilijk met zekerheid te zeggen, maar hij zei dat hij een gelovige moslim was en spijt had van wat hij had gedaan.'

Na zijn trip komt Langendoen hondsvermoeid thuis. 'In principe heb je nooit voldoende, je wilt altijd meer. Toch ging er wel een gejuich op bij advocatenbureau Van der Plas toen ik hiermee aan kwam zetten. Natuurlijk.' Maar tevreden is Langendoen nog niet. 'Ik wilde per se nog een keer naar Turkije, moest Kazmali spreken, want die had weer primeurs, hij stuurde ons telkens e-mails. Ook wilde ik zelf graag die beveiliger spreken. En X1, de politieman die had gerommeld met de tapgesprekken. Door een verspreking van iemand anders kwam ik erachter wie dat was en ik heb kunnen verifiëren dat hij bij het toenmalige onderzoek betrokken was. Hem wilde ik dolgraag spreken. Maar dat bleek niet te lukken.'

Na zijn trip komt Langendoen hondsvermoeid thuis.

Goud waard

In plaats daarvan krijgt Langendoen een veel betere getuige op een presenteerblaadje aangeboden: X2. Een technicus in dienst van de narcoticabrigade die is gespecialiseerd in het afluisteren van telefoons en het afluisteren via richtmicrofoons. En die rechtstreeks betrokken was bij het manipuleren van de Baybasin-tapgesprekken.

Op 30 april reist Langendoen voor de tweede maal naar Turkije. 'De eerste avond zat ik in de lobby van het hotel te wachten op Kazmali, die met X2 zou komen. Uren zat ik daar. Pas heel laat verscheen Kazmali, zonder man. Maar met een tape. Ik reageerde een beetje boos. Kazmali excuseerde zich, zei dat X2 de dag erna zou komen, en dat is ook gebeurd. De volgende ochtend heb ik eerst de tape bekeken. Die bleek goud waard...'

X2 vertelt als jonge medewerker door politiechef Tankuz gebeld te zijn, die hem opdracht gaf een rapport op te stellen waarin Baybasin tot doelwit van de Turkse staat werd gebombardeerd. Uit de gesprekken die X2 afluisterde, kwam volgens hem niets illegaals naar voren. Maar Tankuz was erop gebrand dat het zou lijken alsof er wel iets illegaals zou plaatsvinden. Op een gegeven moment werden daarom stemmen veranderd en gesprekken uit de archieven gehaald en toegevoegd aan de afgeluisterde gesprekken, zo verklaart X2.

'Op die videotape was de man vermomd, maar X2 maakte een fout door een keer naar links te kijken, ik heb het beeld stilgezet, uitvergroot,' vertelt Langendoen. 'De dag erna, toen X2 verscheen om met mij te spreken, kon ik in grove lijnen vaststellen dat het een en dezelfde man was. Hij had ook dezelfde stem. Van het interview maakte ik een geluidsopname. Hij vertelde tegenover mij een identiek verhaal als tegen Kazmali. En ik heb kunnen verifiëren dat de man die ik sprak inderdaad de ambtenaar in functie was geweest. Ik kan niet zeggen hoe.'

'Voor alle merkwaardigheden die ik tijdens mijn onderzoek meemaakte, kreeg ik redelijke verklaringen. Waarom was X2 bereid zijn verhaal aan mij te vertellen? Het was toch strafbaar wat hij had gedaan? Toen ik dat X2 voorlegde, antwoordde hij: áls het al misdrijven zijn die ik heb begaan, dan heb ik ze begaan tegen een vijand van de staat. Als het gaat om een vijand van de staat zijn in Turkije alle middelen geoorloofd.'

Voldoende munitie

'Kijk, je houdt er rekening mee dat alles in elkaar is gezet. Is het niet een groot toneelstuk waar we met zijn allen in zitten? Ik heb continu overal vraagtekens bij gezet. Argwanend. Tot op het bot. Zelfs na alles wat ik heb gezien. Ik ben me ervan bewust dat dit een extreem gevoelige zaak is. Maar ik hoef het bewijs niet sluitend te maken. Het gaat erom dat ik voldoende munitie aandraag waardoor het Hof Den Haag besluit dat er nader onderzoek moet komen. Ik kan me niet anders voorstellen dan dat dat gebeurt. Als iemand voor de camera verklaart dat hij op jonge leeftijd seksueel is misbruikt door een hoge ambtenaar van justitie, dan kun je dat toch niet afdoen met dat er niks aan de hand is? We weten wie de jongen is, waar hij woont, hij kan gehoord worden.'

'Ik heb continu overal vraagtekens bij gezet. Argwanend. Tot op het bot.'

'Na het tweede bezoek aan Turkije vond Van der Plas dat er voldoende was. Zelf had ik graag de ex-minister op tape willen hebben en voormalig politiechef Tankuz en... Maar goed, het houdt een keer op. Ik kreeg nog wel een soort paniekaanval. Op een gegeven moment vroeg ik Van der Plas: die samensteller van het EK-rapport van de Turkse inlichtingendienst bestaat toch in godsnaam wel? Jazeker, zei Van der Plas, en die man is ook bereid naar Nederland te komen om te verklaren.'

Eerder weigerde het Openbaar Ministerie een opsporingsonderzoek te doen naar 'beweringen en geruchten die voortkomen uit een volgens de advocaten geheim rapport en geheime notities

waarvan niet valt aan te tonen of ze in werkelijkheid wel bestaan'. Langendoen: 'Het kan er bij mij niet in dat de Nederlandse overheid niet gemakkelijk kan uitzoeken of dat EK-rapport bestaat. Als het mij al lukt om zoveel informatie los te krijgen in Turkije... Als je eenvoudig kunt aantonen dat het rapport niet bestaat, een broodje aap is, dan laat je als justitie zo'n kans toch niet liggen, zou ik zeggen.'

Demmink stelt dat hij na 1986 helemaal niet meer in Turkije is geweest. Dan kan hij zich toch nooit aan kinderen hebben vergrepen in de jaren negentig? Langendoen: 'We hebben een document van de gouverneur van Istanbul met inreisdata van de topambtenaar, waaruit blijkt dat hij nadien wel degelijk in Turkije is geweest. Een paar keer onder zijn eigen naam, een paar keer met een diplomatiek paspoort. Dat valt door de douane eenvoudig te controleren, jazeker, maar niet door mij. Laat dat onderzoek dan gewoon verrichten. Dat dit tot nu toe niet is gebeurd, versterkt bij mij het gevoel van een doofpot.'

Het onderzoek van Langendoen kan nog wel eens een pikant staartje krijgen.

Het onderzoek van Langendoen kan nog wel eens een pikant staartje krijgen. Langendoen op mysterieuze toon: 'Er is nog een zijspoor, bijvangst van mijn onderzoek. Over een andere Nederlander die in Turkije zaken heeft uitgevoerd die te maken hebben met het seksueel misbruiken van minderjarigen. Maar dat heb ik uit mijn rapport weggelaten. Dan zou je hoor en wederhoor bij die persoon moeten doen en weer naar Turkije moeten reizen om dingen te checken. Misschien in de toekomst...'

Door Micha Kat op 23 maart, 2009 in Algemeen. 14 Comments



Gisteravond met veel belangstelling naar de Reporter-uitzending gekeken over de invloed van Beatrix op belangrijke benoemingen. Ondanks alle 'nuanceringen' van de door ZKH 'bewerkte' bewindslieden werd duidelijk genoeg dat de wil van ZKH in (te) veel gevallen wet is, zeker als ze 'een tandje bijzet'. Deze website krijgt naar aanleiding van de uitzending de vraag: is het mogelijk dat ZKH haar invloed ook heeft laten gelden bij de dramatische benoeming van Demmink tot SG op Justitie per november 2002? Natuurlijk is dat mogelijk (als ze zich zelfs al bemoeit met de functie van president van de Algemene Rekenkamer…) maar bewijzen hebben we uiteraard niet. Wat we wel hebben zijn indicaties voor banden tussen Demmink en het Koninkijk Huis die nadere studie op dit punt zeker noodzakelijk maken.
De primaire band loopt via de voormalig advocaat van ZKH, **Frits Salomonson**, waarvan is vastgesteld dat deze een pedofiel is. Salomonson was een van de verdachten in het Rolodex-onderzoek dat door Demmink (Runderkamp-papers) vanuit Justitie met meer dan de wettelijk toegestane belangstelling werd gevolgd, vooral wegens zijn betrokkenheid bij kindersmokkel uit Oost-Europa onder 'leiding' van Rolodex-verdachte en 'pedo-professor' Ger van Roon. Zoals wordt onthuld in het artikel *Linksgestrickt* (via Stan de Jong) gaan de banden tussen ZKH en Salomonson terug tot hun Leidse studentenjaren en de studentensocieteit Minerva waarvan ook Demmink lid was. De nauwe banden tussen Salomonson en Claus komen ondermeer naar voren in het beroemde verhaal over hun gezamelijke homo-escapades in New York (ondermeer bij Portein). Dit alles maakt het onmogelijk dat er in dit *playing field* geen banden bestaan tussen ZKH en Demmink. Met andere woorden: Demmink is een intimus inzake het (seksuele) prive-leven van de wijlen Prins-gemaal. Hierin zou een motief gevonden kunnen worden voor ZKH hem te benoemen op een van de meest gevoelige posities van Nederland waarbij de omstandigheid dat bij die benoeming 'rond de 40 AIVD-meldingen over Demmink's prive-leven' terzijde zijn geschoven natuurlijk 'voer is voor komplotdenkers', om het maar even voorzichtig te zeggen. Maar er is meer dat wijst op (nauwe) banden tussen de pedofiele Justitie-SG en het Huis van Oranje.

Z.K.H. Prins Constantijn van Oranje Nassau nodigde Joris Demmink uit voor een exclusieve lunch op 7 november 2007 in het Haagse Vredespaleis in het kader van The Hague Process on Refugees and Migration. Ruud Lubbers was dagvoorzitter en het onderwerp van de meeting was 'de relatie tussen migratie en het HR-beleid van ondernemingen in Nederland'. Demmink -die er zo zijn eigen opvattingen over 'migratie' op nahoudt- zat aan de witte wijn tussen ondermeer P. Blom (Triodos Bank), G. Hays (Shell), S. van Keulen (SNS Reaal) en C. Leenaars (ING). Dan is er nog de Stichting Maatschappij, Veiligheid en Politie onder voorzitterschap van mr. Pieter van Vollenhoven. Joris Demmink is 'adviserend lid' waarbij met name zijn kennis van het begrip 'veiligheid', speciaal voor kinderen, van belang zal zijn. Daarnaast komen we Joris Demmink tegen als adviseur van de Roosevelt Stichting (let ook op de posities van Felix Rhodius en Rein Jan Hoekstra), een organisatie met nauwe banden met het Koninklijk Huis. ZKH is steeds prominent aanwezig bij de uitreiking van de Four Freedoms Award in Middelburg. Opmerkelijk is voorts het bezoek dat ZKH in oktober 2004 bracht aan het Joegoslavie Tribunaal te Den Haag. Ze sprak daar ondermeer met de pedofiel Hans Holthuis, verdachte van het Rolodex-onderzoek.

Een aanvullende link tussen Demmink en het Koninklijk Huis verloopt via zijn advocaat Harro Knijff. Het kan het in licht van dit alles nauwelijks meer toeval worden genoemd dat Knijff niet alleen Demmink, maar het complete netwerk van hooggeplaatste kindermisbruikers bijstaat. Het kantoor van Knijff, De Brauw Blackstone Westbroek, is de 'opvolger' (met name parter Enno Wiersma) van Frits

Salomonson als raadsman van ZKH. Zo bleek dit kantoor ondermeer aan de wieg te hebben gestaan van de dubieuze fiscale constructies waardoor familieleden van ZKH maar geen leden KH de belasting konden ontwijken. Knijff, de advocaat van Demmink, blijkt tevens voorzitter te zijn van de Koninkrijksspelen die traditioneel worden geopend door ZKH zelve of prinses Margriet. Bedenk bij dit alles, dat Harro Knijff als een dolle stier tekeer gaat voor zijn client Demmink en diverse media met de ondergang -en zelfs individuen met dood en verderf- heeft bedreigd. Het moge duidelijk zijn, dat Knijff zich in zijn positie aan geen enkele wet of regel hoeft te houden.

20-03-09 | Beatrix bemoeit zich met benoemingen topfuncties

Bron: NU.nl, Sub categorie: Achtergrond



Zat 3 april 2010. Het laatste nieuws lees je het eerst op NU.nl

Zoek nieuws zoek

Voorpagina
Algemeen
Economie
Sport
Tech
Achterklap
Opmerkelijk
Beurs
Wetenschap
Cultuur
Werk&Privé
Gezondheid
Lifestyle
Auto
Column
Weer
Verkeer

NUblog

NUwerk
NUzakelijk
NUfoto
NUsport
NUjij
NUvideo
NUbijlage
NUtvgids
NUkaart

'Beatrix bemoeit zich met benoemingen topfuncties'

Uitgegeven: 20 maart 2009 07:56
Laatst gewijzigd: 20 maart 2009 07:56

HILVERSUM - Koningin Beatrix zou geregeld invloed uitoefenen op de benoeming van mensen op bestuurlijke topfuncties. Daarover vertellen oud-bewindspersonen Henk Koning, Ben Bot en Pieter Kooijmans in het televisieprogramma KRO Reporter, dat zondag wordt uitgezonden.



De oud-politici hebben daar overigens geen probleem mee. De minister die het besluit neemt, blijft uiteindelijk verantwoordelijk.

Zo zou de koningin hebben gewild dat oud-staatssecretaris van Financiën Henk Koning (VVD) in 1991 president zou worden van de Algemene Rekenkamer, vertelt Koning in het programma.

Een andere kandidaat was Saskia Stuiveling. Beatrix zou haar voorkeur kenbaar hebben gemaakt aan toenmalig premier Ruud Lubbers. Het kabinet koos uiteindelijk voor Koning. Lubbers zegt in een reactie het verhaal "noch te bevestigen, noch te ontkennen".

© ANP

vorige artikel volgende artikel

Reageren? Ga naar NUjij.nl
Foto bij dit bericht? Stuur hem op!
Stuur door

Heineken



Heineken en Sjoerd Kooistra zijn een juridisch robbertje aan het stoeien om een spaghetti-constructie aan vennootschappen.

Lees verder op NUzakelijk.nl

Beurs



Best gelezen

1. Duizend zelfstandigen vragen nieuw oordeel UWV
2. 'Komende kabinetsperiode geen ruimte voor lastenverlaging'
3. CDA wil eigen risico niet verhogen
4. Arnhemse huiseigenaren slachtoffer fraude
5. 'Pak supermarktmonopolies aan'

Volgnummer: K08/0210

GERECHTSHOF TE 'S-GRAVENHAGE
raadkamer

BESCHIKKING

gegeven naar aanleiding van het op 2 juni 2008 ter griffie van dit gerechtshof ingekomen schriftelijk beklag, op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering, ingediend door:

Hüseyin Baybasin,

klager,

in deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van zijn raadsvrouw mr. A.G. van der Plas, advocaat, kantoor houdende te Amsterdam aan de Prinsengracht 708,

wegens het niet vervolgen van een of meer strafbare feiten, die ten opzichte van hem zouden zijn begaan door **mr. J. Demmink**, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie, **mr. H.M.P. Hillenaar**, officier van justitie en **NN**,

beklaagden.

HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1. Namens klager is op 10 april 2007 bij het Landelijk Parket tegen beklaagden aangifte gedaan terzake van de daarin omschreven feiten.

2. Bij brief van 13 juli 2007 heeft de hoofdofficier van justitie, tevens hoofd Landelijk Parket aan de raadsvrouw van klager medegedeeld dat tegen de beklaagden geen strafrechtelijk onderzoek zal worden ingesteld aangezien er geen feiten en omstandigheden aannemelijk zijn geworden die een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit opleveren
Tegen deze beslissing is de klacht dan ook gericht.

1

Volgnummer: K08/0210

3. Na raadpleging van de betrokken hoofdofficier van justitie heeft de hoofdadvocaat-generaal bij dit hof mr. L.Ph den Hollander in zijn verslag gedateerd 21 augustus 2008 het hof primair geadviseerd klager kennelijk niet-ontvankelijk te verklaren en subsidiair de klacht in al zijn onderdelen kennelijk ongegrond te verklaren.

4. Bijgevoegd bij haar brief van 11 september 2008 heeft de raadsvrouw van klager aan het hof een gesloten enveloppe gestuurd waarin volgens haar mededeling de persoonsgegevens van twee in het klaagschrift met initialen aangeduide getuigen terzake van de gestelde pedofilie en verkrachting zijn gevoegd.

BEOORDELING VAN HET BEKLAG

5. In het klaagschrift is namens klager verzocht te bevelen dat tegen de beklaagden strafvervolging zal worden ingesteld terzake van de in de aangifte opgenomen feiten.

Deze aangifte houdt onder meer in:

I. *tegen **mr. J. Demmink**, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie,*

ter zake van:

1. *pedofilie, als strafbaar gesteld in de artt. 244 en 245 jo. art. 5 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen;*

2

2. *uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving* van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. J. Demmink) in direct verband staan met voornoemde misdrijven, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;

3. *deelneming aan een criminele organisatie* die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens aangever, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

II. tegen **mr. H.M.P. Hillenaar**, officier van justitie,

ter zake van:

1. *uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving* van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de art. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. H.M.P. Hillenaar) in direct verband staan met voornoemd misdrijf, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;

2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens aangever, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

III. tegen **NN**,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving alsmede van alle overige jegens Baybasin sinds 1995 in en buiten Nederland gepleegde misdrijven in het kader van bovenvermeld complot, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meineed, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;

2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens aangever, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

Voorts is in het klaagschrift verzocht de beklaagde Demmink te doen vervolgen terzake van verkrachting/feitelijke aanranding van de eerbaarheid en/of het tezamen met anderen plegen van ontucht met misbruik van gezag als strafbaar gesteld in de artikelen 242, 246 en 249 van het Nederlands Wetboek van Strafrecht, gepleegd in Turkije in de periode 1995-1998.

ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEKLAG

Met betrekking tot de gestelde zedendelicten

6. Alvorens tot een inhoudelijke toetsing van het onderhavige beklag te kunnen overgaan dient het hof te beoordelen of klager ontvankelijk is in het beklag.

Daarbij komt primair de vraag aan de orde of klager in casu kan worden beschouwd als een rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 12, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Slechts degene die door het achterwege blijven van een strafvervolging getroffen is in een eigen belang dat hem bepaaldelijk aangaat, kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van dit artikel.

Het hof is van oordeel dat klager met betrekking tot de in de aangifte genoemde zedendelicten niet als rechtstreeks belanghebbende kan worden beschouwd. Klager is immers bij deze gestelde feiten, voorzover al voldoende geconcretiseerd, noch als slachtoffer, noch als vertegenwoordiger van het slachtoffer, noch anderszins betrokken.

Hetzelfde geldt voor de eerst in het klaagschrift verzochte vervolging van beklaagde Demmink terzake van verkrachting/feitelijke aanranding van de eerbaarheid en/of het tezamen met anderen plegen van ontucht met misbruik van gezag. Daar komt nog bij dat van deze feiten geen aangifte is gedaan, zodat de sepotbeslissing niet geacht kan worden zich tevens uit te strekken tot deze feiten.

De complottheorie die klager ten grondslag legt aan zijn stelling dat hij ten onrechte is veroordeeld kan evenmin een reden zijn om een eigen, rechtstreeks belang van klager aan te nemen bij de vervolging van zedendelicten die door beklaagde Demmink zouden zijn begaan.

Een en ander leidt tot de conclusie dat klager wat betreft dit onderdeel van het beklag kennelijk niet-ontvankelijk is.

7. Gelet op het hiervoor overwogene zal eerdergenoemde enveloppe met persoonsgegevens ongeopend aan de raadsvrouw van klager worden geretourneerd.

Met betrekking tot de beklaagde(n) NN

8. De hiervoor omschreven aangifte tegen NN is naar het oordeel van het hof zo ruim en onvoldoende geconcretiseerd ten aanzien van de personen die betrokken zouden zijn, de feiten zelf, de tijdstippen en de plaatsen waar die feiten zouden zijn gepleegd dat klager reeds hierom ten aanzien van dit onderdeel van het beklag, met toepassing van artikel 12c van het Wetboek van Strafvordering, kennelijk niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

9. Ten overvloede overweegt het hof met betrekking tot deze aangifte nog het volgende.

Blijkens de inhoud van het klaagschrift stelt klager zich op het standpunt ten onrechte te zijn veroordeeld in de strafzaak tegen hem die heeft geleid tot het arrest van het gerechtshof te 's- Hertogenbosch van 30 juli 2002.

Volgens klager zouden onder meer opnamen van afgeluisterde telefoongesprekken in Turkije zijn gemanipuleerd.
Aanwijzingen daarvoor zijn volgens klager te vinden in de rapporten van deskundigen die op zijn verzoek onderzoek hebben verricht naar een aantal van deze opnamen.

Voorzover sprake zou zijn van nieuwe feiten, die nog niet bekend waren ten tijde van het onderzoek in klagers strafzaak, kunnen deze betrokken worden bij het verzoek dat - zoals uit het klaagschrift blijkt- is ingediend bij de Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken.

In het klaagschrift ontbreken evenwel voldoende serieuze aanknopingspunten voor een concrete verdenking van strafbare feiten waarop thans een bevel tot vervolging zou kunnen worden gebaseerd.

Volgnummer: K08/0210

VOOR HET OVERIGE TEN AANZIEN VAN HET BEKLAG

10. Met betrekking tot de feiten die in de aangifte zijn genoemd onder I sub 2 en 3 en onder II sluit het hof zich aan bij het schriftelijk verslag van hoofdadvocaat-generaal mr. L.Ph. den Hollander van 21 augustus 2008 onder de punten F1, D5, D6 en E10 tot en met 12. Een kopie van dit verslag is aan deze beschikking gehecht.

Ook overigens is het hof van oordeel dat het door klager aangereikte materiaal waar het gaat om de beklaagden Demmink en Hillenaar volstrekt onvoldoende is geconcretiseerd en onderbouwd om enig verband tussen de eventuele strafbare feiten en betrokkenheid daarbij van deze beklaagden te kunnen vaststellen.

11. Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat de klacht, met toepassing van artikel 12c van het Wetboek van Strafvordering, in zoverre kennelijk ongegrond is.

BESLISSING

Het hof:

Verklaart klager niet-ontvankelijk in het beklag zoals hiervoor onder 6 en 8 overwogen.

Verklaart het beklag voor het overige ongegrond.

Deze beschikking is op 17 oktober 2008 gewezen door mr. R. Noordam, vicepresident tevens voorzitter, mrs. D.J.C. van den Broek en U. van de Pol, raadsheren, in bijzijn van de griffier mr. M.C. Zuidweg.

Deze beschikking is ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Voor fotokopie conform
De Griffier van het Gerechtshof
te 's-Gravenhage



Justitie / crime

Opnieuw vervolging geëist van twee topmedewerkers van justitie

De secretaris-generaal van het ministerie van Justitie, Joris Demmink, en de Bredase hoofdofficier Hugo Hillenaar moeten strafrechterlijk worden vervolgd. Dat vindt de wegens moord tot levenslang veroordeelde Koerd Hüseyin Baybasin. Zijn advocaat zegt nieuwe bewijzen te hebben dat de twee topambtenaren tegen Baybasin een vals strafdossier hebben opgemaakt.

Adèle van der Plas, raadsvrouwe van Baybasin, is vorige week een zogenoemde Artikel 12 procedure begonnen tegen de staat bij het gerechtshof in Den Haag. Ze hoopt dat het hof het openbaar ministerie zal dwingen strafrechterlijke vervolging in te stellen tegen Demmink en Hillenaar. Zij zouden er mede schuldig aan zijn dat haar cliënt ten onrechte is veroordeeld. Een jaar geleden deed Van der Plas al aangifte tegen de twee topfiguren bij Justitie, maar het openbaar ministerie weigerde toen een strafrechterlijk onderzoek te doen. Met het nieuwe bewijs wil Van der Plas ook bij de Hoge Raad in revisie gaan.

Van der Plas heeft het gerechtshof een dossier overlegd met onder meer verklaringen van een aantal nieuwe getuigen uit Turkije. Die stellen dat Nederland op Turks verzoek Baybasin willens en wetens heeft vervolgd op basis van gemanipuleerde telefoontaps en valse verklaringen van gemartelde getuigen. Baybasin is vanaf 1997 in Nederland vervolgd voor moord en heroïnesmokkel en in 2002 in hoger beroep veroordeeld. De nieuwe Turkse getuigen stellen dat Demmink, als directeur-generaal Internationale Aangelegenheden op Justitie, in 1996 en 1997 de valselijke vervolging van Baybasin in Nederland heeft georchestreerd. Hugo Hillenaar, die destijds als officier van justitie leiding gaf aan het IRT Noord- en Oost-Nederland, zou die hebben uitgevoerd en hebben onderhandeld met corrupte Turkse ambtenaren.

Geknoeid

Over de veroordeling van Baybasin door het gerechtshof in Den Bosch is veel te doen geweest. Het bewijs bestond vrijwel uitsluitend uit ruim zesduizend getapte telefoongesprekken. Drie vooraanstaande internationale telecomdeskundigen én een onderzoeker van TNO waren van mening dat met sommige telefoontaps vrijwel zeker was geknoeid. Absolute zekerheid ontbrak omdat onderzoek van de originele opslagmedia door verschillende Nederlandse autoriteiten steeds is tegengehouden.

In opdracht van Baybasins advocaat is oud-rechercheur Klaas Langendoen, inmiddels juridisch adviseur, twee keer in Turkije geweest om onderzoek te doen. Hij sprak daar onder meer een Turkse politieman die zegt de telefoontaps in de zaak Baybasin in Turkije te hebben gemanipuleerd. De politieman werkte voor de technische afdeling van de politie in Istanbul. 'We hebben erg veel gemanipuleerd. We hebben stemmen ingevoerd van andere tapes.'

De politieman zegt originele telefoongesprekken van Baybasin te hebben versneden met opnames van acteurs. Er zijn in Turkije ook gesprekken gemanipuleerd die in Nederland waren getapt. Uiteindelijk, zo zegt deze politieman, zijn de taps door de Nederlandse politie in het strafdossier ingebracht alsof de gesprekken in Nederland waren opgenomen.

De politieman stelt dat hij de gesprekken vervalste in de overtuiging dat hij werkte tegen 'een vijand van de staat', waardoor deze vervalsingen waren gelegitimeerd. 'Als je een man tot doelwit moet maken dan heb je

bewijs nodig, legaal of illegaal. En ik deed daaraan mee. Ik heb geen enkel bewijs gevonden dat Baybasin inderdaad een drugssmokkelaar of een moordenaar was.'

Langendoen sprak ook met een Turkse onderzoeksjournalist die zich in de zaak-Baybasin heeft verdiept. Zijn interesse in Baybasin lag in eerste instantie in diens rol in de Turkse politiek. In Turkije is de Turkse Koerd en 'staatsvijand' Hüseyin Baybasin een publiek figuur. Hij is de leider van de invloedrijkste stam uit de Koerdische regio rond Diyarbakir. Baybasin ontkent zelf in de drugshandel te hebben gezeten, maar werd door de Turkse overheid tot de Koerdische onderwereld gerekend. Eind jaren negentig was op alle Turkse media te zien dat Baybasin vanuit Nederland de Turkse overheid beschuldigde van heroïnehandel.

De Turkse onderzoeksjournalist concludeert nu dat een groep corrupte ambtenaren en politici rond oud-premier Tansu Ciller Baybasin politiek wilde uitschakelen. Hij voerde hierover gesprekken met een reeks oud-politici en topambtenaren. Daaronder was de oud-minister en oud-politiechef van Istanbul, Necdet Menzir. Die stelt dat Baybasin het slachtoffer is geworden van een set-up door de groep rond Ciller. Deze groep politici en ambtenaren is volgens een Duitse rechtbank en het Turkse Susurluk-rapport over corruptie nauw aan de Grijze Wolven gelieerd. Een politieman zegt dat twee Roemenen onder dwang verklaringen tegen Baybasin hebben ondertekend. Daarnaast hebben een aantal getuigen gedetailleerde verklaringen afgelegd over misbruik in Turkije door directeur-generaal Joris Demmink van minderjarigen. Een gepensioneerde politieman vertelt hoe hij de opdracht kreeg ten behoeve van Demmink jonge mannelijke straatprostitués te zoeken. Er is ook de getuigenis van één van de slachtoffers, die door Demmink zou zijn misbruikt.

Langendoen beschikt over video-opnames van de meeste getuigenissen. Oud-minister en politiechef Menzir zou hebben gezegd zijn verhaal te willen bevestigen aan Nederlandse autoriteiten. Daarnaast heeft Langendoen de beschikking gekregen over het Turkse overheidsrapport dat beschrijft hoe de zaak tegen Baybasin is gefalsifieerd. De kern van het rapport is dat middels een geënsceneerde strafzaak tegen Baybasin diens politieke macht moest worden gebroken. Joris Demmink zou zijn gechanteerd door de Turken om vervolging van Baybasin te bewerkstelligen. De status van dit rapport is niet officieel bevestigd. Maar Klaas Langendoen zegt dat zijn eigen bevindingen 'harde feiten zijn of door Nederlandse autoriteiten gemakkelijk in Turkije te verifiëren zijn.'

Diplomatiek paspoort
Van der Plas deed voor Baybasin een jaar geleden op grond van het rapport aangifte bij het landelijk parket. Dat liet destijds weten geen grond te zien voor enig onderzoek in Turkije. Bovendien zou de schrijver van het overheidsrapport een Koerdische extremist zijn die is overleden. Maar dat is volgens Langendoen niet waar – hij heeft met de schrijver gesproken.
Joris Demmink heeft al in 2006 laten weten in de relevante periode niet in Turkije te zijn geweest.

Een lijst met inreisdata die in het Turkse rapport staan klopt niet, zegt ook het Openbaar Ministerie. Uit een verzoek in het kader van de Wet Openbaarheid van Bestuur van Vrij Nederland (gedaan door de auteur van dit artikel) blijkt dat Demmink sinds zijn aantreden als directeur-generaal Internationale Aangelegenheden in 1993 beschikte over een diplomatiek paspoort. Daarnaast beschikte Demmink over een persoonlijk paspoort. Hij zegt dat hij voor dienstreizen uitsluitend zijn diplomatieke paspoort heeft gebruikt. De behandeling van het artikel 12-verzoek begint waarschijnlijk in september. Daarnaast lopen er nog een aantal procedures van Baybasin: een civiele zaak tegen de staat en een klacht bij de Commissie-Buruma voor afgesloten strafzaken.

Zie ook de documenten:

Beklag niet vervolgen strafbare feiten
Verslag Langendoen Baybasin

Door / 03 juni 2008 / ()

Top 5 best bekeken justitie

18 15-07-97 | Telefoon memo min. justitie IND

Bron: IND, Sub categorie: aangifte



TELEFOONNOTITIE

MINISTERIE VAN JUSTITIE
IMMIGRATIE- EN NATURALISATIEDIENST
DISTRICT Zuid Oost
UNIT Brabant West

UITGAAND

GEMAAKT OP : 15 juli 1997
OM : 11:17 uur

DOOR : B. Gradussen

BETREFT:

OSSIERNUMMER : 9603-04-2012
NAAM BETROKKENE : Baybasin

GESPROKEN MET:

NAAM : dhr Ruyters
INSTANTIE : BIRS
TELEFOONNUMMER : 070-3706913

INHOUD GESPREK :

Gevraagd aan de heer Ruyters of uitleveringsbeschikking/asielbeschikking kunnen worden verzonden. Hij deelt mede dat uitleveringsbeschikking (en dus asielbeslissing) nog niet uit kan. Zaak Baybasin wordt gebruikt als drukmiddel "teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen". Op dit moment wordt hierover overlegd gevoerd door BuZa. Aangezien dhr Demmink donderdag op vakantie gaat zal gepoogd worden om uiterlijk donderdagochtend de besluitvorming af te ronden. Ik deel mede [illegible] indien uitlevering niet doorgaat [illegible] opnieuw worden beoordeeld. Dhr Ruyters verwacht overigens dat uitleveringsbeschikking alsnog de deur uit zal gaan. IND zal van gang van zaken op de hoogte worden gehouden.

19 31-05-07 | Topambtenaar vuistdiep in eigen seksrel

Bron: GeenStijl, Sub categorie: Achtergrond



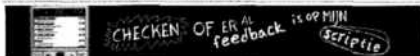
Vandaag

Topambtenaar vuistdiep in eigen seksrel



Bijna vergeten tussen alle aandacht voor het uitgefeeste HIV-heaumeaustel in Groningen, maar er is nog een seksschandaal dat Nederland op de kaart zet. Met in de hoofdrol Joris Demmink, superraamambtenaar op het Ministerie van Justitie en verdachte van seksfeestjes met minderjarige jongetjes in Turkije. Nou is meneer Demmink uiteraard onschuldig tot het tegendeel is bewezen en al eerder valselijk beschuldigd van pedo-partijtjes in Praag, maar zijn Chef bij Justitie wil er toch het fijne van weten. Dat blijkt uit beantwoording van Minister Hirsi Ballin op Kamervragen. Zo is het OM al een tijdje L met een 'oriënterend' onderzoek naar de toch al controversiële topambtenaar. Dit, omdat tegen Demmink aangifte is gedaan door de voor drugsmokkel veroordeelde Turk Huseyin Baybasin, die vast zit in de penitentiaire inrichting in Alphen aan den Rijn. Maar nu blijkt Hirsi's toppertje zelf vuistdiep te zitten in zijn eigen dossier. Meneer heeft in februari het verblijf van zijn aangever even goed geïnspecteerd. En Hirsi wist van niks. Hoefde ook niks te weten want het ging om een allang 'gepland werkbezoek'. En nu even serieus, Ernst. Wat te doen met een topambtenaar die Joris heet en op eigen 'onderzoek' uitgaat? Inderdaad: *edit* weggejorrist by the chef...

Klunshof | 31-05-07 | 16:46 | Link | 139 reacties



Reacties

Ah daar is Demmink eindelijk!!
Armageddon | 31-05-07 | 16:48

" Doe nou even serieus. Ernst. Wat doet een topambtenaar die Joris heet en waarschijnlijk weg moet en op onderzoek gaat? ..."
e'
n.
Andreas B. | 31-05-07 | 16:49

Turkse homo's, is dat een pleonasme?
quutje | 31-05-07 | 16:49

getverdemme vies ventje, waar rook is is vuur.
af laten zinken op de noordzee ermee
blingblingpinklady | 31-05-07 | 16:50

aha zo pakken ze dus tegewoordig etnische minderheden aan.
zwijgplicht | 31-05-07 | 16:50

LOL @ titel xD
Stijno | 31-05-07 | 16:51

ik mag toch hopen dat die muil met "ivoor" niet werkelijk aan dhr Demmink toebehoort hé!?
Stropers; kom er maar in!
xqsme!? | 31-05-07 | 16:51

@ xqsme!? 31-05-07 @ 16:51

Dumpert





SpitsNieuws

12:59 Die rare Hollanders ...
12:44 Netbook niet meer cool
12:29 Kindermoordenaar geëxecuteerd
12:14 ONM gaat door tot het bittere eind
11:59 Bedenk een onderschrift
11:29 Sneijder droomt al van CL-finale
11:14 'Vulkaanuitbarsting straf Allah'
10:59 Blunderende Brit maakt navigatiefaal
10:44 Celstraffen voor rellen probleemwijk
10:29 Passagier dreigde met bom

Meer nieuws

GeenStijl.TV



Pssst... gratis whiskey vakantie?!?

Poll

GeenPeil TK2010
- CDA
- PVV
- VVD
- D66
- PvdA
- SP
- GroenLinks
- Gristen
- TON
- Dierenpoes
- PiratenPartij
- Overig

tp://www.geenstijl.nl/mt/archieven/2007/05/topambtenaar_vuistdiep_in_eige.html Pagina 1 van 11

20 25-12-02 | Inreisdata Demmink aldus: Document van de gouverneur van Istanbul, directeur van politie in de provincie gouverneur van Istanbul, directeur van politie.

Sub categorie: Achtergrond

Vertaling uit het Turks:

T.C. (=Republiek Turkije)
GOUVERNEUR VAN ISTANBUL
DIRECTEUR VAN POLITIE

NOTITIE TER INFORMA

NUMMER: B ...*(doorgehaald)*..

INZAKE: betreft de Nederlandse Officier van Justitie Joris Demmink 25-12-200

(stempel met cijfers onleesbaar)

Datum binnenkomst: **Functie, reden van komst**

1. 11 november 1995 Met diplomatiek paspoort (voor vakantie)
2. 17 februari 1996 In functie en (toeristische trip)
3. 7 juli 1996 In functie – consultatie
4. 23 juli 1996 Bijeenkomst Antalya (prive)
5. 10 oktober 1996 Met een diplomatiek paspoort (met deelname aande 7e Bijeenkomst het kader van Internationale Veiligheid en Samenwerking die heeft plaatsgevonden te Antalya Belek op 11 oktober 1996 en aan de op 23 oktober 1996 gehouden 65.. Algemene Vergadering van Interpol, die de noodzaak om als wereldstaten naast op nationaal niveau gevoerde strijd tegen de georganiseerde misdaad, drugs- en terreurdelicten ook solidair te zijn op internationaal niveau als onderwerp had)
6. juni 1997 In functie
7. september 1997 Uitnodiging – consultatie
8. maart 1998 Bijeenkomst in Ankara
9 augustus 1998 In functie
10. mei 1999 Bezoek
11. juni 2000 ,,
12. juli 2001 ,,
13. november 2002 ,,

BIJLAGE : : (handtekening)

Deel tekst doorgehaald)

Bovenstaande vertaling is door mij gemaakt conform aangehecht aan mij toegezonden exemplaar. P.A.L. Bosscha Erdbrink – Kuijpers, beëdigd vertaalster Turks. Oss 23 mei 2006

20a 07-07-06 | Turks document inzake deelname 'sexparties' Bodrum

Bron: anoniem, Sub categorie: Achtergrond

T.C.
VALİLİĞİ İSTANBUL
İl Emniyet Müdürlüğü

Bilgi notu

GİZLİ

SAYI: [redacted].

KONU:

07/06/2006

BAKIRKÖY C.BAŞSAVCILIĞINA

Çeşitli gün ve aylar da, genellikle İzmir ili Bodrum ilçesi ve çevresi olmak üzere güvenilir kaynaklardan alınan duyumlara göre; Hollanda savcısı "Joris Demmink" hakkında "seks partilerine" katıldığına dair haberlerin yayıldığı ve gayri ahlaki davranışlar sergilediğine dair duyumlar olduğu ifade edilmektedir.
Bu olayın doğruluk derecesinin araştırılıp teyit edilmesi gerekmektedir.

Arz ederim.

[redacted]

EKİ: 4 Ad.Haber küpürü

VERTALING UIT HET TURKS

R<EPUBLIEK> T<URKIJE>
DE GOUVERNEUR VAN ISTANBUL
DE DIRECTEUR VAN POLITIE IN DE PROVINCIE   Nota ter informatie

(stempel:) GEHEIM

07/06/2006

NUMMER: (zwart gemaakt)
Onderwerp: (niet ingevuld)

AAN DE PROCUREUR VAN DE R<epubliek> te BAKIRKOY

Volgens verkregen mondelinge informatie, afkomstig uit doorgaans betrouwbare bronnen zouden op verschillende dagen en in verschillende maanden in het algemeen in de provincie Izmir, district Bodrum en omgeving, berichten gepubliceerd en geruchten vernomen zijn, luidende dat de Nederlandse Officier van Justitie "Joris Demmink" deelgenomen heeft aan "sexparties" en daarbij onbetamelijke gedragingen heeft vertoond.
Het is noodzakelijk dat de mate van juistheid van dit voorval onderzocht en bevestigd wordt.

Dit breng ik onder Uw aandacht, <hoogachtend> ,

(handtekening zwart gemaakt)

BIJLAGE: coupures van An<adolu> Haber
(= Nieuwsagentschap Anadolu) .
Voor eensluidende Nederlandse vertaling door ondergetekende, Dr.Gerard R.Bosscha Erdbrink, beëdigd vertaler Turks te Oss, 10.05.2007



HANS STEINMEIER

Minister van Buitenlandse Zaken Tansu Çiller op bezoek bij haar Nederlandse collega Van Mierlo, Den Haag, 27 november 1996

ALBAYRAK: IK ONTVING MOORDENAAR

Door Micha Kat op 14 september, 2009 in Algemeen. 30 Comments



Onder Joris Demmink ligt de rode loper bij Justitie uit voor moordenaars en couppiegers * Met spoed duidelijkheid gewenst over de politieke agenda van Albayrak * Werkt zij in opdracht van fascistische reactionaire Turkse krachten? * Ministerie wordt van alle kanten gechanteerd en onder druk gezet

STAATSSECRETARIS ERKENT ONTMOETING MET MOORDENAAR YAZICIOGLU SCHRIFTELIJK AAN JOURNALIST

Nebahat Albayrak, de staatssecretaris van Justitie, heeft in het najaar van 2008 op het Ministerie van Justitie een onderhoud gehad met een veroordeelde Turkse (massa)moordenaar en voormalig leider van de fascistische Grijze Wolven. De man in kwestie, een familielid en/of dorpsgenoot van Albayrak, is **Muhsin Yazicioglu**; hij kwam op 25 maart om het leven bij een helikoptercrash die waarschijnlijk in werkelijkheid een aanslag was. Hier *backgrounds* met beelden. Deze website berichtte reeds eerder over deze kwestie maar nieuw is de informatie dat deze Yazicioglu een moordenaar was met medeplichtigheid aan de **gruwelijke moord op negen linkse studenten in 1978**, *the* (aanklikken onder de 18 verboden) *Bahcelievler massacre*. Mede hierom en om zijn betrokkenheid bij de reactionaire staatsgreep in Turkije van 12 september 1980 heeft hij meer dan zeven jaar in de gevangenis gezeten. Hier *backgrounds*. Yazocioglu werd door Albayrak op het Ministerie ontvangen, zo melden bronnen, en sprak met haar over Baybasin met als doel haar onder druk te zetten de Koerd in de gevangenis te houden, dit in weerwil van het officiele Turkse streven hem naar Turkije te laten terugkeren. De bizarre ontmoeting is recent **explicitiet door Albayrak toegegeven** in een officiele brief aan



onderzoeksjournalist Ton Biesemaat die binnenkort met een boek komt over ondermeer de zaak-Demmink. Eerder probeerde Biesemaat eveneens via een WOB-procedure een bevestiging te krijgen van een ontmoeting tussen Albayrak en de Turkse onderzoeksjournalist Burhan Kazmali tijdens een werkbezoek aan Turkije waarbij die laatste haar het complete 'Turkse pedofielen-dossier' over Joris Demmink ter hand zou hebben gesteld. Deze ontmoeting werd ontkend. Alarmerend en bizar is dat de spectaculaire dood van Yazicioglu in direct verband lijkt te staan met zijn geheime bezoek aan de staatsecreatris-met-het-dubbele-paspoort: bij thuiskomst in Turkije sprak hij over zijn ontmoeting met Albayrak met de Turkse journalist **Mahmut Adanir**. Deze stuurde, naar nu aan het licht is gekomen, diverse emails aan Albayrak om om opheldering te bevestiging te vragen van deze ontmoeting. Enkele dagen na zijn ontboezeming aan Adanir en de betreffende publicatie kwam Yazicioglu om het leven.

Hiermee lijkt het wel zeker dat Albayrak een geheime agenda heeft (wij omschreven haar eerder als



de nieuwe Mata Hari) en wordt aangestuurd vanuit Turkije, niet door de Turkse staat -dat zou al erg genoeg zijn en in vroeger tijden reden voor standrechtelijke executie- **maar door reactionaire en fascistoide krachten in het land die ook door de huidige regering te vuur en te zwaard worden bestreden**! De Koerd Baybasin speelt een sleutelrol in deze strijd vooral omdat hij reeds vanaf de jaren 80 campagne voert tegen de misdaden van de Turkse fascisten en Grijze Wolven, met name heroine-handel. Vooral hierom hebben deze krachten er veel belang bij dat Baybasin de rest van zijn leven zal doorbrengen in een Nederlandse gevangenis. Zoals bekend werd Nederland door deze krachten gechanteerd met pedofiel materiaal over Joris Demmink; in ruil voor het onder het tapijt houden van het pedofielen-dossier diende Nederland Baybasin definitief uit te schakelen. Dat gebeurde via een schijnproces met vervalst bewijsmateriaal. In 2002 werd Baybasin veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. De recente ontmoeting tussen Albayrak en Yazicioglu geeft aan dat deze chantage tot op de dag van vandaag voortduurt. Echter, omdat de huidige Turkse regering steeds meer haast krijgt en urgentie voelt (in verband met het Koerdische probleem) de kwestie-Baybasin op te lossen, is het ministerie terecht gekomen in een **verscheurende catch 22-situatie**. Geven ze toe aan de druk vanuit Ankara komen de Demmink-dossiers in de openbaarheid, maar het langer negeren van de wensen van de Turkse regering is ook geen optie meer. Deze website beschikt over meer bewijzen van een explosief toenemende spanning tussen Den Haag en Ankara.

Aldus lijkt te zijn gekozen voor het opruimen van Demmink via de 'bonnetjes-truc' en NRC Handelsblad.



Nebahat Albayrak is een zombie-bewindspersoon die volledig lijkt te worden aangestuurd. Ze maakt een 'geprogrammeerde indruk' en is nog nooit betrapt op iets spontaans of op een mening. Onlangs wilde ze zelfs kamervragen beantwoorden nog voordat deze gesteld waren. De situatie in haar prive-leven is nog raadselachtiger dan die van Mata Hari maar nog alarmerender is de **media-blackout rond haar persoon.** Haar zus Neza **Albayrak** (foto) werkte ook ooit op het



Ministerie van Justitie, schopte het tot wethouder in Dordrecht en is getrouwd met een Turkse beroepsmilitair [rang niet bekend]. Een nicht, **Nurten Albayrak,** (foto) is directeur van het COA, het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers. Ook zij wordt volledig afgeschermd voor de media. Nurten kan er persoonlijk voor zorgen dat infiltranten en criminelen vanuit Turkije in ons land geen strobreed in de weg wordt gelegd, indien nodig met de hulp van Nebahat.

Een werkhypothese: na de succesvolle en bewezen chantage van Nederland door de Turkse fascisten met het Demmink-pedofielen dossier in de zaak-Baybasin **is de chantage steeds verder gegaan** en heeft er thans toe geleid dat op sleutelposities in ons land spionnen zitten. Via onze positieve discriminatie en allochtonen-voorkeursbeleid werden deze spionnen op een gouden schild naar hun topposities gedragen. Wij sluiten zelfs niet uit dat het allemaal nog een stap verder gaat en het pro-allochtonenbeleid niet is ingegeven door de oprechte wens ze een plaats te geven in alle niveau's van ons landsbestuur, maar een pseudo-politieke motivering moet vormen voor het buigen voor chantage met porno-dossiers van Demmink en andere hoge Nederlandse ambtenaren. Een centrale rol

wordt hierbij gespeeld door het Koninklijk Huis dat Demmink tot op de dag van vandaag de hand boven het hoofd houdt. Maar daarover later meer. Kunt u het nog aan allemaal?

Aanvulling

In snel tempo bereikt ons aanvullende informatie over Yazicioglu die de ontmoeting met Albayrak extra alarmerend maken. Zo blijkt hij in de genoemde moordpartij op de linkse studenten in 1978 te hebben samengewerkt met **Abdullah Catli** die om het leven kwam in het Susurluk-incident (1996) samen met ondermeer de plaatsvervangend hoofdcommissaris van de politie van Istanbul. In het blad Crimelink (no. 1, 2009) wordt Catli omschreven als 'drugssmokkelaar, moordmakelaar en internationaal gesignaleerd door interpol'. In dezelde groep Grijze Wolven is ook **Mehmet Ali Agca** te vinden die in 1981 een aanslag pleegde op de Paus.



Sinan Can over Joris Demmink

Door Micha Kat op 19 januari, 2010 in Algemeen. 10 Comments



Sinan Can was researcher voor de VARA-actualiteitenrubriek Zembla. Dat programma werkte tot medio 2007 met man en macht aan een uitzending over de pedofiele activiteiten van Justitie-SG Joris Demmink in Turkije. Echter, nadat de Koerd Baybasin in april van dat jaar aangifte tegen Demmink deed waarbij tevens aan het licht kwam **dat ons land via Demmink wordt gechanteerd**, kwam er een nog nooit eerder vertoonde operatie 'stop de media' op gang die er ondermeer toe leidde dat Zembla het dossier-Demmink per direct sloot. Sinan Can werd hiertoe niet alleen met de dood bedreigd, ook werden pogingen gedaan hem om te kopen. Tot medio 2007 werkte Sinan Can nauw samen met de advocate van Baybasin, Adele van der Plas. Hij vertaalde voor haar ondermeer het zogeheten 'Ek-rapport' dat in opdracht van de Turkse overheid is gemaakt en waarin wordt aangetoond dat Demmink in Turkije kinderen misbruikt. Justitie heeft steeds in strijd met de waarheid verklaard dat het dit rapport niet in handen had en zelfs dat het 'geen officiele status' zou hebben. *Echter, enige dagen geleden heeft Justitie dit rapport aan een journalist van de MSM moeten overleggen na een WOB-procedure*. Hiermee lijkt het doek voor Demmink te zijn gevallen. Hieronder volgen twee emails die Sinan Can in juni 2007, dus vlak voordar hij werd kalltgestellt, aan Adele van der Plas schreef. Van der Plas vecht al bijna acht jaar voor de vrijlating van Baybasin die vast zit na een fake-proces dat kon worden gevoerd op basis van chantage met het Demmink-pedofielendossier. Zie de timetable voor een overzicht en backgrounds. Sinan Can werkt overigens niet langer voor Zembla. Het 'Turkije-dossier' (**Demmink-3**) vormt slechts een van de drie Demmink-pedodossiers: **Demmink-1** is de 'Rolodex-fase' tot 1998 en **Demmink-2** is de affaire-Anne Frank Plantsoen die in 2003 aan het licht kwam.

Van: Sinan Can [Sinan.Can@vara.nl]
Verzonden: vrijdag 15 juni 2007 14:30
Aan: Adele van der Plas
Onderwerp: Vertrouwelijk!
Urgentie: Hoog

Beste Adele,

Ik heb gisterenavond een mail ontvangen van mijn Turkse collega Burhan Kazmali. Hij vroeg mij of ik het kon vertalen naar het Nederlands en het aan je kon geven.
Een oud-politiecommissaris van het korps van Istanboel, meneer M.K., heeft gisteren op de redactie van de Turkse krant Sabah een verklaring afgelegd. Zijn verklaring luidde als volgt:



[redacted] Ik heb meer dan 20 jaar gewerkt bij de Turkse politie. Ik heb eerst als agent gewerkt op het politiebureau van Fatih in Istanboel en later achtereenvolgens als hoofdagent, hoofdinspecteur en commissaris voor het korps van Istanboel. In 1997 ben ik met vervroegd pensioen gegaan. Midden jaren 90 coordineer ik de beveiliging van buitenlandse staatslieden en diplomaten in Turkije. Meneer Demmink heb ik ook zo leren kennen. Ik wist dat hij een belangrijke ambtenaar was in Nederland. Hij is meerdere maken in Turkije geweest en ik heb steeds zijn beveiliging gedaan. Hotel Akgun was het hotel waar bij bijna altijd verbleef als hij in Istanboel was en daar werd ook van alles besproken. Ik weet niet veel details over de zaak van Huseyin Baybasin, maar wat ik wel weet is dat meneer Demmink aan de lopende band vervalst bewijsmateriaal kreeg over Baybasin. Ik weet ook niet of hij wist dat het om vervalst materiaal ging. Ik neem aan van wel, want hij had nooit vragen en hij vroeg ook niet hoe het materiaal was verzameld. De homoseksuele geaardheid van meneer Demmink was bij ons bekend en ook dat hij het het liefst met jonge jongens deed. Mij werd van bovenaf de opdracht gegeven om een minderjarige jongen voor hem te ronselen. Dat heb ik ook gedaan door bij een politiebureau dat niet ver van het hotel ligt een straatkind op te halen die vast zat voor diefstal. Dat heb ik twee avonden achter elkaar gedaan voor hem. We moesten hem plezieren van onze baas, zodat hij een tegenprestatie zou leveren. Wat die tegenprestatie toen was wist ik niet, pas veel later begreep ik dat het om Huseyin Baybasin ging.

Met vriendelijke groet,

Sinan Can

researcher Zembla

Van: Sinan Can [Sinan.Can@vara.nl]
Verzonden: woensdag 13 juni 2007 23:31
Aan: vanderplas@bsvdp.nl
Onderwerp: Wie is Burhan Kazmali?

Wie is Burhan Kazmali?

Burhan Kazmali is een belangrijke en bekende onderzoeksjournalist in Turkije. Kazmali heeft door zijn onverschrokken en kritische aanpak vele journalistieke onthullingen op zijn naam staan en zijn prijzenkast is daardoor aardig gevuld. Momenteel is hij werkzaam als hoofdredacteur van de grootste regionale krant van Turkije, Yalova Cizgi, en daarnaast werkt hij ook als verslaggever voor de grootste krant van Turkije, Sabah. Verder schrijft hij een column voor een tijdschrift en is hij vaak op de Turkse TV te bewonderen als politieke deskundige. Deze journalistieke duizendpoot is al meer dan 25 jaar succesvol actief in de Turkse media en hij heeft in al die jaren een giganntisch netwerk opgebouwd. Zonder enige moeite kan hij Turkse bewindslieden interviewen. In zijn journalistieke loopbaan heeft hij tot nu toe nog niets hoeven te rectificeren en dat is opmerkelijk omdat Turkije niet echt bekend staat om zijn persvrijheid. Maar het zegt des te meer iets over de kwaliteit van Kazmali.

Sinan Can

Researcher Zembla/Vara

Kort na het versturen van deze emails is Sinan Can gaan werken voor Joris Demmink [backgrounds]. Zijn hoofdredacteur Kees Driehuis weigert ook maar iets over deze zaak los te laten. VARA-voorzitter en advocaat Cees Korvinus is geheel medeplichtig aan het laten voortbestaan van deze monsterlijke misstanden die het Justitie-klimaat in Nederland geheel hebben verziekt.

24 23-01-09 | De Demmink namenlijst van Zembla

Bron: Zembla, Sub categorie: Directe publiciteit

Ga door naar de content
Klokkenluideronline

Trek ook aan de bel!

- Start
- Archief
- Contact
- Over
- Registreren

« Demonisator 'analyseert' zaak tegen 'haatzaaier'.
Joepie! Uw webmaster wordt 100% taboe! »

De Demmink-namenlijst van Zembla en Can

I)r Micha Kat op 23 januari, 2009 in Algemeen. 30 Comments



Zembla was serieus bezig met de zaak-Demmink. Heel serieus. Tot het moment dat het actualiteitenprogramma onder het juk doorliep van staat, macht en intimidatie: journalist/researcher Sinan Can werd met de dood bedreigd en Zembla stopte niet alleen met het onderzoek, maar probeerde ook andere journalisten via omkoping te weerhouden van het onthullen van de waarheid en het controleren van de macht. Blijkbaar gaat 'de macht' geen zee te hoog de zedendelicten van Demmink taboe te verklaren voor onderzoek en vervolging.
Deze website kreeg een delicaat stuk in handen van Zembla waarin in kaart is gebracht welke belangrijke mensen en partijen pro-Demmink zijn, welke neutraal en welke contra. Lees hieronder deze 'Demmink-namenlijst' van Zembla en Sinan Can.

t.a.v. Demmink

Positief >>>> Neutraal >>>>>>> Negatief

Piet-Hein Donner Sybrand van Hulst Docters van Leeuwen Job Cohen

Brenninkmeijer OvJ Stikkelbroek

Kolonel Hans Valk Wim Kok Winnie Sorgdrager Aad Kosto

OvJ H. Hillenaar Harry Borghouts Hilbrand Nawijn

DG Jeugdbescherming Benk Korthals Hoofdofficier te Roermond

Koningshuis Peter Hintzen Ella Kalsbeek Ed Maas

Robert Noble (Interpol) Hendrik Schonau Henk Greven

Jaap de Hoop Scheffer advocaat Kuypers Frits Korthals Altes Hans Simons

Alexander Rinnooy Kan Fons Spooren Henk van Brummen Fred Teeven

Job de Ruiter bisschop Bar Dries van Agt Jozias van Aartsen

Fokke Fernhout Gonzalves Hans van Mierlo Eric Nordholt

Theo Bot Jan Wolter Wabeeke Jan Suyver Jelle Kuiper

Justitie DG Meyer Hirsch Ballin burgemeester Welschen

Hans Heinemann Harro Knijff Wilfred J. Brinkhuis

Hoofdofficier Van der Voort Jan Swinkels Hans Vrakking

W. A. M. van Schendel OvJ mw. Klinkenbijl Valente Joop van Riesen

J.W. Klein Wolterink

De lijst geeft aan hoezeer de affaire-Demmink als een mes dwars door het politieke, bestuurlijke en j lische establishment in Nederland snijdt. Merk op dat zowat alle 'pedo-players' die reeds eerder werden genoemd op deze 'Zembla-lijst' voorkomen: Job de Ruiter en Jan Wolter Wabeeke (beiden positief over Demmink en beiden ook genoemd als kindermisbruikers), Hilbrand Nawijn en Aad Kosto (beiden komen in de stukken voor als fervente Demmink-tegenstanders), Fred Teeven en Hans Vrakking (contra-Demmink; beiden zaten aan de knoppen bij het Rolodex-onderzoek naar het Nederlands pedofielen-netwerk van hooggeplaatsten), Winnie Sorgdrager (via haar liep de chantage door de Turkse Staat die heeft geleid tot het fake-proces en de levenslange gevangenisstraf voor Baybasin), de mysterieuze Wilfred Brinkhuis (contra-Demmink; een van de vijf mysterieuze 'Demmink-doden'), Harro Knijff van De Brauw Blackstone Westbroek (de advocaat van Demmink die een terreur-campagne voert tegen de media om de waarheid over zijn pedofiele en criminele client onder de pet te houden), Hans Heinemann (pro-Demmink; de pedofiele ex-ambassadeur te Praag die samen met de SG te Praagse kindersex-scene afstruinde) en Fokke Fernhout (pro-Demmink; de pedofiele ex-vice president annex handelaar in kinderporno van de rechtbank Maastricht). Over de opmerkelijke positie op de 'Zembla-lijst' van 'Konigshuis' (pro-Demmink) zwijgen we voorlopig maar liever.

3 Reacties op "De Demmink-namenlijst van Zembla en Can"

RSS Feed voor dit bericht

- groot
  24 januari, 2009 om 10:07

  Joris in de Wikikroeg:

  Micha Kat "probeert" bewijs te verzamelen, lemma gaat meer over de zaak dan over Demmink zelf.

  Ik voel een volgende NE aankomen.

  De afgelopen maanden is er een grote hyves compaigne om Joris Demmink veroordeeld te krijgen.

Lidy Nicolasen doet alsof ze gek is

Door Micha Kat op 23 november, 2008 in Algemeen. 41 Comments



De Volkskrant ligt in een medelijwekkende kramp over de zaak-Demmink

door Pamela Hemelrijk

Sjonge! Volkskrant-verslaggeefster Lidy Nicolasen zal intussen wel flink spijt hebben van haar reclamestunt! In een ondoordachte opwelling van links populisme riep ze de lezers op om met suggesties te komen voor artikelen. Dit alles onder het motto: "Lezer, zeg het maar! Wat verlangt u van mij? Waar moet ik de komende weken eens mijn tanden in gaan zetten? " Want de redactie *verstaat zijn vak*, en paart *kennis aan ervaring*, "maar", voegt het oude stofnest er bescheiden aan toe, "zelfs wij zien wel eens iets over het hoofd".

Dat lieten de lezers zich geen twee keer zeggen. In no time waren er meer dan 200 reacties binnengestroomd bij de betreffende rubriek. En *lo and behold*! Ongeveer een kwart van de reacties ging over de stinkende beerput rond Joris Demmink, de pedofiele Secretaris Generaal van Justitie die al jaren ongestoord zijn lusten kan botvieren op minderjarige jongens, omdat regering en justitie hem de hand boven het hoofd houden. Daarbij ijverig een handje geholpen door de mainstream media, die over dit godgeklaagde schandaal zwijgen als het graf. Die radiostilte zit de lezers knap hoog, zo blijkt, en ze steken hun walging dan ook niet onder stoelen of banken. "De etterbult Joris Demmink natuurlijk!"schrijft er eentje. "En niet te vergeten zijn medeplichtigen Hirsch Ballin en Donner". "Waarom worden Joris Demmink en zijn pedo-maffia uit de wind gehouden?", schrijft een ander.

"Waarom houden de media zich afzijdig? Worden ze onder druk gezet?" Weer een ander: "Nederland is minstens zo erg geworden als Belgie met de bende van Nijvel en Dutroux. We hebben een laffe pers die alleen nog maar ten gunste van de regering publiceert." Zo Lidy, dan kan de redactie in zijn zak steken! Dat komt er nou van als je de lezers pontificaal uitnodigt om hun hart te luchten! Dan doen ze het, en niet zo zuinig ook.

Vervolgens maakte Lidy de zaak nog erger door met een voorlopige inventarisatie te komen. Volgens haar zaten de lezers vooral te springen om artikelen van het slag "Waar is op heden het respect voor de straatagent gebleven", en "VMBO-leerlingen zijn leuk". Over Demmink geen stom woord, behalve dan terloops in de laatste zin: "Voor de Demmink-haters verwijs ik naar bijgevoegd verhaal dat ik ruim een jaar geleden heb geschreven."

(Dat artikel was getiteld "Een hardnekkige fluistercampagne", en fraai staaltje van damage-control: "*Er is een boef, er zijn engelen en intriganten, en achter elke deur liggen complottheorieën*" meesmuilt de lead. "*Ingrediënten voor dé thriller van de natte zomer 2007. Hoofdpersoon is Joris Demmink, secretaris-generaal van het ministerie van Justitie. Bedrijft hij bij verboden seks met jongetjes of is hij het slachtoffer van een fluistercampagne? Het PvdA-Kamerlid Aleid Wolfsen kan de thriller gestolen worden: 'Linksom of rechtsom, de minister moet die roddel- en achterklap stoppen.*'")

Daarna was het hek helemaal van de dam, en was het alleen nog maar Demmink wat de klok sloeg op de site: "Het is ronduit beledigend om verontruste en sociaal betrokken burgers én de hierboven reagerende Volkskrant-lezers weg te zetten als Demmink-haters. Ik zeg bij deze mijn abonnement op."... "Dus dit is hoe de Volkskrant denkt over democratie; laat het volk maar wat meebabbelen en dan doen we net of we ze serieus nemen. Wat een kleinburgerlijke bullshit! Stelletje hypocriete onbenullen,dit is ordinair lezersbedrog, bah!" ... "U hoort blijkbaar ook bij het establishment en vindt

het vervelend als uw vriendjes niet zo koosjer blijken als u dacht." … "De term 'Demmink-haters érvaar ik als uiterst neerbuigend en beledigend. De feiten rond deze meneer stapelen zich op, en de reageerders willen een ECHT onderzoek, wat er tot nu toe niet is gekomen. Màg u er soms niet over schrijven van de hoofdredactie? Als u weer zo'n vraag in de krant zet, vertel er dan meteen bij welke onderwerpen taboe zijn. Ik reageer niet meer op zo'n flutjournaliste."

En zo gaat het maar door.

Arme Lidy. Heeft die zich even in de nesten gewerkt! Maar ze heeft de oplossing gevonden:ze doet net of ze gek is. Dezer dagen kwam ze aanzetten met een 'voorlopige top-tien van lezerssuggesties'. Op één staat het onderwerp 'lokale democratie', dat gek genoeg in de comments zegge en schrijve 0 keer wordt genoemd. De tweede plaats is voor 'waternormen' (0 keer genoemd), op drie staat 'politie' (0 keer genoemd, behalve dan in de term politiek correct), op vier 'alternatieve geneeskunde' (0 keer), op vijf ' de fusie van Zeeuwse ziekenhuizen' (0 keer), op zes 'CWI en UWV' (0 keer), op zeven 'De golfbanenplaag' (0 keer), op acht 'olie- en gaswinsten' (0 keer; het wordt eentonig), op acht 'malafide postorderbedrijven' (u raait het al; 0 keer genoemd), en tenslotte op tien 'buitenlandse universiteiten'.

De indieners van deze top-tien onderwerpen worden erbij vermeld, maar gek genoeg heb ik op de site niet één van die namen terug kunnen vinden. Ze hebben hun suggesties blijkbaar allemaal per postduif bij Lidy laten bezorgen. Wel verzekert Lidy haar lezers dat Demmink 'op het netvlies blijft staan'. Fijn Lidy, dat is een hele geruststelling.

Enfin, u heeft nog een maand de tijd om suggesties bij Lidy in te dienen, dus ik zou zeggen: maak van u hart geen moordkuil, en doe ook een duit in het zakje! "De uiteindelijke keuze daaruit", lispelt de star-reporter geniepig, "is aan mij, net als de uitvoering.'

Zeg dat wel Lidy, zeg dat wel.

Onafhankelijke Rechter stelt zijn Baas in het gelijk

Auteur: mr. drs. BOU gepost in catagorie: Baybasin, Demmink op *26 juni, 2007*

Gisteren, 25 juni 2007, heeft mr. R.J. Paris vonnis gewezen in het kort geding van Baybasin tegen de Staat, mr. J. Demmink, mr. M. Kolkert en Mr. Gijs J.M. Wouters. Baybasin eiste daarin ten eerste dat de gedaagden zich zullen onthouden van iedere bemoeienis met zijn (rechts)positie, in ieder geval totdat beslist zal zijn op de aangifte van Baybasin tegen Demmink. Ten tweede eiste Baybasin dat het hem in beginsel zal worden toegestaan om in redelijke mate contacten te onderhouden met vertegenwoordigers van de media over zijn veroordeling en over zijn aangifte tegen Demmink.

Cruciaal voor de eerste eis is naar het oordeel van mr. Paris de vraag of mr. J. Demmink zich schuldig heeft gemaakt aan de zeer ernstige misdrijven waarvan Baybasin hem beschuldigt. Dit is volgens mr. Paris in dit kort geding echter niet aannemelijk geworden, terwijl er in deze procedure ook geen plaats is voor verdere bewijslevering zoals het doen horen van getuigen, hetgeen eiser overigens ook niet heeft aangeboden. Alleen als het van te voren voldoende aannemelijk zou zijn dat dit zo is, zou het werkbezoek van 12 april 2007 kunnen worden gezien als een poging tot intimidatie. Hoe lang van tevoren dit werkbezoek was gepland en of mr. M. Kolkert hierbij aanwezig was, doet daarbij niet ter zake. De eerste eis wordt daarom afgewezen.

Wat de tweede eis betreft verklaart mr. Paris de eiser niet-ontvankelijk, omdat er daarvoor een andere rechtsgang openstaat, namelijk het indienen van een klacht bij de beklagcommissie, eventueel gevolgd hoger beroep bij de beroepscommissie.

Die tweede eis gaat over het volgende: Op 14 januari 2007 heeft Baybasin de directeur van de gevangenis in Alphen aan den Rijn verzocht om drie personen te mogen uitnodigen voor een gesprek ten behoeve van het televisieprogramma Zembla, maar dat verzoek werd afgewezen. Tegen die afwijzing heeft Baybasin een klacht ingediend bij de beklagcommissie, maar op 26 maart 2007 is die klacht ongegrond verklaard. Daartegen heeft Baybasin hoger beroep ingesteld bij de beroepscommissie, maar op dit beroep is nog niet beslist. Het is nu ruim een half jaar later, maar mr. Paris zegt dat dit zijn zaak niet is. Deze uitzending van Zembla staat dus gepland op Sint Juttemis. Dat gaat niet alleen over de vrijheid van meningsuiting van Baybasin, onze hele persvrijheid is hier in het geding!

De eerste vordering is nog belangrijker. Baybasin zit in de gevangenis, men kan met hem min of meer doen en laten wat men wil. Cruciaal is dan inderdaad of de secretaris generaal van Justitie zich schuldig heeft gemaakt aan de misdrijven waarvan Baybasin hem beschuldigt, namelijk pedofilie, vrijheidsberoving en deelname aan een criminele organisatie. Op een dergelijke aangifte volgt meestal een gerechtelijk vooronderzoek, terwijl de verdachte in voorarrest zit. Maar Joris is zelfs niet op non-actief gesteld! Er is wel een “oriënterend onderzoek” gaande, maar deze term komt niet voor in ons Wetboek van Strafvordering. Kortom, er is wel aangifte gedaan, maar er is geen vervolging ingesteld. Hoe kan mr. Paris dan oordelen of de beschuldiging al dan niet aannemelijk is? Die vraag hoort immers niet thuis in een civiele procedure, maar in een strafgeding!

Mr. Paris zegt ook dat er in het kort geding geen plaats is voor verdere bewijslevering, zoals het horen van getuigen. Ook zou de eiser dat niet hebben aangeboden. De advocaten van Baybasin hebben echter wel e-mails overgelegd en ze kwamen met voorlopige bewijzen dat aan de aangifte van Baybasin tegen Demmink een Turks overheidsrapport ten grondslag ligt. Maar mr. Paris legde dat alles als onvoldoende ter zijde.

In haar pleidooi zei mr. Adèle van der Plas echter ook het volgende: "Momenteel is de bekende onderzoeksjournalist Burhan Kazmali bezig met een diepgaand onderzoek naar deze zaak in Turkije. Hij hoopt hierover binnenkort te publiceren. Hij heeft zonder enige moeite toegang tot Turkse bewindslieden om hen te interviewen, aldus een email bericht aan mij op 13 juni 2007." Dat lijkt me wel een getuige! Er lopen ook nog andere procedures in deze zaak. Daarom was Burhan Kazmali op weg naar Nederland, met zijn hele dossier. Maar hij is drie dagen geleden op het vliegveld van Istanbul gearresteerd, waarbij hij wel vrijwel onmiddellijk weer werd vrijgelaten, maar men zijn dossier in beslag heeft genomen! Hij had vandaag een afspraak met het Landelijk Parket, maar hij moest gisteren in Istanbul voor de rechter staan. Hoe kan iemand gisteren nog in Istanbul en vandaag… tenzij de Dood in Ispahan?

Hoe lang van tevoren het werkbezoek op 12 april van Demmink c.s. aan de gevangenis was gepland en of mr. M. Kolkert hierbij aanwezig was, doet volgens mr. Paris niet ter zake. Daar waren wij nou juist zo nieuwsgierig naar! De vordering van Baybasin dat Demmink hem verder met rust zou laten, werd door mr. Paris op deze gronden afgewezen.

Onze onafhankelijke rechter is braaf, hij laat zijn oren hangen naar zijn baas. En intussen is Baybasin zijn leven niet zeker. Met dit oordeel doet mr. Paris zijn naam wel eer aan!

Ceterum censeo Joris Demmink strafrechtelijk… wordt vervolgd

27 **21-03-07 | De kluisverklaring van Fred Teeven**
Bron: KlokkenluiderOnline, Sub categorie: kamervragen

De 'kluisverklaring' van Fred Teeven

Door Micha Kat op 21 maart, 2009 in Algemeen. 7 Comments

Deze website heeft de hand weten te leggen op de –in kleine kring–beroemde 'kluisverklaring' van Fred Teeven. Eerder was deze verklaring reeds in handen gekomen van EenVandaag waardoor dat programma met de fameuze Demmink–uitzending van 13 juni 2007 durfde te komen. Deze verklaring (12 april 2007) betreft een extreem geheim verhoor van Teeven waarover niets mocht worden vastgelegd. Het verhoor vond plaats in de zaak tegen de oud–BVD'er Paul H. die geheime informatie zou hebben 'verkocht' aan Mink K. Deel van deze informatie zou het jusitiele pedofielen–netwerk betreffen dat werd vervolgd in het Rolodex–onderzoek. Nog recent zei Teeven tegen HP/de Tijd dat hij niets weet van pedofielen bij Justitie.

Fred Teeven: "Er is ooit een strafrechterlijk onderzoek in 1998 geweest. Hierbij ben ik geen zaaksofficier van justitie geweest. Dit zou raakvlakken kunnen hebben met dit onderzoek."

Q: Om wat voor onderzoek ging het?Fred Teeven: "Het ging om een onderzoek van de Rijksrecherche en de zedenpolitie. Dit onderzoek was tegen niet nader te noemen verdachten in het kader van misbruik van minderjarigen.""

Q: Waarom deed de Rijksrecherche dit onderzoek?Fred Teeven: "Omdat er verdenkingen tegen hoge vertegenwoordigers uit het overheidsapparaat waren."

Q: Onder het openbaar ministerie?Fred Teeven: "Ook onder het openbaar ministerie."

Q: Wat was uw rol in dit onderzoek?Fred Teeven: "Ik was als CIE–officier betrokken bij de start van het onderzoek onder leiding van mr

Vrakking. Ik was ook betrokken bij de tactische uitvoeringen. Dit onderzoek heeft wel geleid tot veroordelingen voor de grondfeiten, maar niet tot veroordelingen van hoge overheidsfunctionarissen."

Q: Heeft het onderzoek geleid tot een GVO tegen iemand uit het overheidsapparaat?Fred Teeven: "Het heeft geleid tot een GVO NN, waarin wel is getapt."

Q: Heeft het onderzoek geleid tot verdere vervolgingsstappen?Fred Teeven: "Nee. Er is getapt, maar er is verder geen vervolging ingesteld. De hoofdofficier van justitie van Amsterdam was verantwoordelijk en heeft mij verzocht onderzoek in te stellen. Toen was Docters van Leeuwen vertrokken bij het College en De Wijkerslooth was er nog niet. Het College had toen een waarnemend voorzitter. Op enig moment zijn er contra-acties gekomen waarbij de hoofdofficier ook werd beschuldigd van feiten die in dezelfde sfeer lagen. Voordat het onderzoek eindigde, speelde dit al. Dit was waarschijnlijk waar mr Vrakking in zijn verklaring over spreekt."

Q: Hebben de beschuldigingen die geuit werden in de richting van Vrakking geleid tot een ander onderzoek?Fred Teeven: "Nee, niet tot een justitieel onderzoek, maar wel tot een ander onderzoek en op dat punt beroep ik mij op artikel 85 WIV. Ik heb op enig moment kennis genomen van de resultaten van het onderzoek en ik voel mij niet vrij hierover te spreken."

(...)

Q: Over de contacten die u had met De Haas deed u een beroep op de WIV. Waarom?Fred Teeven: "In mijn herinnering kwam De Haas met een facet wat dit onderwerp raakte. Hij kwam met een verhaal wat de contra-strategieen raakte. Toen realiseerde ik mij dat hij iets had of had gehad wat dat onderzoek raakte waar ik in 1998 en 1999 bij betrokken was. Dat was na de publicatie in De Telegraaf. Een onderdeel van het pakket met staatsgeheimen zou voor een deel over

dit specifieke onderdeel rond Vrakking kunnen gaan. Dat had ik mij niet gerealiseerd in februari 2006 toen ik het PV opmaakte. Die realisatie kwam pas in het najaar van 2006."

Verklaring

Fred Teeven spreekt hier over het Rolodex-onderzoek waarin Joris Demmink ook een belangrijke rol speelde (zie Runderkamp-papers) alhoewel hij geen verdachte was. Wel verdachte was Frits Salomonson, tot 1996 de advocaat van HM. Tevens verdachten waren Hans Holthuis, thans griffier van het Joegoslavie-tribunaal, en Jan Wolter Wabeke, thans Ombusman Verzekeringen. Uit de verklaring wordt duidelijk hoe dit onderzoek om zeep is geholpen. Du moment dat er een gerechtelijk vooronderzoek werd geopend (GVO) kregen 'de instanties' lucht van wat er aan de hand was en konden ze 'tegenmaatregelen' nemen, de zogeheten 'contra-strategieen'. Deze bestonden eruit de hoofdverantwoordelijke voor het onderzoek, hoofdofficier Vrakking, te beschuldigen van dezelfde feiten als de objecten van het GVO werden verdacht. Deze contra-strategie is een variant op het kill the messager-principe. Er ontstond een chaos en het onderzoek werd stopgezet.Als Teeven spreekt over 'veroordelingen voor de grondfeiten' doelt hij op de veroordelingen als gevolg van het HIK-onderzoek (Handel In Kinderen) dat liep in Rotterdam en is te beschouwen als de voorloper van het Rolodex-onderzoek. Joris Demmink was, samen met de 'pedo-professor' Ger van Roon die ook verdachte was in het Rolodex-onderzoek wel direct betrokken bij deze 'kinderhandel' waarvoor hoofdverdachte Lothar G. inderdaad is veroordeeld. Interessant is voorts nog het 'leiderschaps-vacuum' bij het College van PG's op het moment dat werd besloten tot het uitvoeren van de 'contra-strategieen'. Dit besluit werd genomen door waarnemend voorzitter Rene Ficq, een oom van de bekende Amsterdamse strafrechtadvocaat Benedicte Ficq.

Rest de vraag hoe deze 'kluisverklaring' die zo geheim is dat er in de geschiedenis van het Nederlandse recht nog maar twee andere

'kluisverklaringen' schijnen te bestaan naar buiten is gekomen en wie het verhoor op schrift heeft gesteld, iets wat dus uidrukkelijk niet de bedoeling was. Hierover kan wel worden gezegd, dat de reden van het uitlekken gelegen is in frustratie over de sabotage van het Rolodex-onderzoek. Uit de genoemde contacten tussen Teeven en De Telegraaf wordt het aannemelijk dat Teeven deze verklaring zelf naar buiten heeft gebracht.

28

05-04-07 | Brief mr Knijff aan mr Van der Plas ontkenning bezoeken aan Turkije behoudens 2

Bron: Knijff De Brauw, Sub categorie: kamervragen

DE BRAUW BLACKSTONE WESTBROEK

Zuid-Hollandlaan 7
Postbus 90851
2509 LW Den Haag

T +31 70 328 5328
F +31 70 328 5325

De weledelgestrenge vrouwe
Mr A.G. van der Plas
De weledelgestrenge heer
Mr P.H. Bakker Schut
Prinsengracht 708
1017 LA AMSTERDAM

Eveneens per telefax: +31 20 420 6031

Datum 5 april 2007

Onze ref. 074\20299869\b005-074\sl

H.J.A. Knijff
E harro.knijff@debrauw.com
T +31 70 328 5485 (secretaresse)
F +31 70 328 5545

Geachte collega, geachte confrère,

Tot mij heeft zich gewend Mr J. Demmink terzake van het navolgende.

U heeft namens uw cliënt de heer H. Baybasin, thans gedetineerd te Alphen aan den Rijn, aangifte gedaan van strafbare feiten tegen, ondermeer, mijn cliënt.

Namens mijn cliënt kan ik u terzake als volgt berichten.

In de aangifte wordt gerefereerd aan een aantal gedragingen in de privé sfeer van mijn cliënt die evident onjuist zijn. Centraal in de aangifte staat dat mijn cliënt voorwerp van chantage is geweest, omdat hij in 1995 in Bodrum (Turkije) deelgenomen heeft aan feestjes met minderjarige jongens. Mijn cliënt zou ook na 1995 regelmatig als toerist Turkije hebben bezocht en "meestal wiste hij zijn sporen". Mijn cliënt is met dergelijke feiten eerder geconfronteerd geweest door de heer W. van de Pol, journalist. Ik heb toen namens mijn cliënt de heer Van de Pol laten weten dat mijn cliënt twee keer in Turkije is geweest, waarvan de laatste keer eind jaren tachtig. Meer specifiek kan ik u berichten dat het eerste bezoek van mijn cliënt in 1975 was en het tweede en tegelijk laatste bezoek in 1986. Mijn cliënt heeft nimmer Bodrum bezocht, niet in 1995, niet daarvoor en ook niet daarna. Alle feiten waaraan in de aangifte wordt gerefereerd en die betrekking hebben op het vermeende bezoek aan Bodrum of andere plaatsen in Turkije zijn mitsdien evident onjuist. Hetzelfde geldt overigens voor feestjes in Tsjechië en Roemenië, zoals reeds eerder is komen vast te staan. Ook overigens betwist mijn cliënt de inhoud van de aangifte, voorzover het zijn persoon en zijn functioneren betreft. U heeft de betreffende aangifte openbaar gemaakt, waardoor ten onrechte inbreuk

wordt gemaakt op de persoonlijke integriteit van mijn cliënt. Onder deze omstandigheden is een dergelijke handelwijze onrechtmatig.

Mijn cliënt beraadt zich nog op zijn positie zowel tegenover de heer Baybasin als tegenover u beiden.

Onnodig te zeggen dat ik mij in dit stadium namens mijn cliënt alle rechten dien voor te behouden.

Hoogachtend,

H.J.A. Knijff

Uit het dossier Demmink-2, deel 5c

Door Micha Kat op 30 november, 2008 in Algemeen. 10 Comments



In dit derde deel van de 'reconstructie Demmink-2' wordt ondermeer beschreven hoe Justitie de aangifte van Frank L. 'van tafel speelt' en hoe porno-advocaat Harro Knijff de media intimideert opdat zijn client kan doorgaan met het verkrachten van minderjarigen. De afbeelding is de voorkant van de video-cassete van de film Das Fickende Klassenzimmer waarin de hoofdrol wordt gespeeld door het 'vriendje' van Demmink Libor Cverlik.

Op dinsdag 14 oktober doet FL aangifte tegen JD te Eindhoven. Er volgt direct een persbericht van Justitie. Als FL het politiebureau uitkomt, staan journalisten te wachten en cameraploeg SBS6. Een freelance-cameraman van SBS6 brengt FL naar huis. Er is een last van de schouders van FL gevallen. De cameraman geeft zijn kaartje *je kunt me altijd bellen!* De volgende dag wordt HK gebeld door de cameraman: *ik ben onderweg naar FL. Hij belde mij dat de politie hem wil spreken voor nader verhoor*. Even later belt de cameraman opnieuw: *ze zijn al weg Ik heb ze weg zien rijden! Ik rij erachter aan! Ze gaan naar Asten*! Weer later: "*Ze zijn hem daar aan het verhoren. Het wordt laat, ze brengen pizza's*!

Later zal blijken dat de rechercheurs en FL reeds na 30 minuten via een achteruitgang uit Asten zijn 'gevlucht' voor de media. Ze rijden naar Eindhoven. Daar wordt FL 24 uur vastgehouden en verhoord door wisselende ondervragers. De volgende dag zeggen ze: *We vertrouwen je verklaring niet; als je die niet intrekt kun je in de gevangenis komen*. FL: *ik wil absoluut niets terugnemen.* FL: *er werd voortdurend getelefoneerd met Den Haag tijdens het verhoor*. De rechercheurs zeiden: *herroep de verklaring*. FL weigert.

Om 15:00 komt Justitie met een persbericht: de aangifte is vals. Justitie bedenkt een 'meesterlijke spin' door te communiceren dat 'de bron van de verhalen in Panorama en GK zijn verklaringen intrekt'. Maar FL was natuurlijk helemaal niet de bron, hij diende zich pas aan toen het verhaal al klaar was, maar dat werd door Justitie zo gespind. Om 16:00 tekent FL iets, hij is dan al 24 uur op het bureau. Op het moment dat hij tekent, was al een uur eerder naar buiten gebracht dat zijn aangifte vals zou zijn. Die avond is de advocaat van JD, Harro Knijff te gast bij NOVA. Hij beschuldigt HK van 'duikgedrag' en het 'weigeren van wederhoor.'

Het weekeind na de aangifte van FL en de geforceerde 'intrekking' ervan is de sfeer: Panorama en GK zitten er helemaal naast, ze zullen wel 'worden opgeknoopt'. Dan gaat de telefoon bij HK: **het is JD!** HK kan niet aan de lijn komen, maar belt met Rob van Gijzel: *hij voelt dat hij fout zit, anders zou hij nooit bellen*! Later belt JD weer*: ik wil thee met u drinken, kunt u bij mij thuis langskomen*?

Vervolgens ontstaan gesprekken tussen JD en HK. Er komt een deal waarover betrokkenen niets mogen zeggen. Er zijn emails over deze fase die openbaar zijn geworden via de Runderkamp-papers.

JD zei: *mij valt niets te verwijten. Ik had een relatie met Libor Cverlik, ja, maar die heb ik verbroken toen deze werd gearresteerd. Verder is er niets. Ik ben nooit in het AF-plantsoen geweest en nooit in de Pinokkio-bar. Alles is onderzocht door de AIVD. Er worden al jaren lang verhalen over mij verspreid, maar daar is niets van waar.*

HK zegt *wij hebben geschreven wat onze bronnen zeiden, maar we willen u graag ook aan het woord laten. U mag uw lezing geven.* Maar JD wil een rectificatie. Dat kan HK niet toezeggen, want: *alles klopt, alles is ons verteld en wordt ondersteund door eigen factfinding.* JD gaat uiteindelijk akkoord met een interview. HK belt direct met FH: *je raadt nooit waar ik nu zit! Thuis bij JD*!

FH wil zelf ook kennis maken met JD. Afgesproken wordt die avond om 22:00 bijeen te komen: JD, HK en FH. HK gaat naar het huis van FH om de zaak voor die avond door te spreken.

Bij FH thuis wordt een verslag gemaakt van het gesprek eerder op die dag tussen HK en JD op de computer van de dochter van FH. Dat zullen ze meenemen naar JD. JD belt dat hij is verlaat: 22:30. FH en HK rijden de Riouwstraat in waar JD woont en zien in zijn huis het licht aangaan. Binnen schonk JD dure wijn. Hij doet zeer amicaal.

JD: *de AIVD heeft onderzoek gedaan 'met een dubbel team'*. FH: over rectificatie valt niet te praten. U geeft zelf toe dat die verhalen over u circuleren. U kunt maandag voor 12:00 groen licht geven voor dit interview.

Het is maandag 20 oktober. FH stuurt JD per mail het interview met een cc naar Harro Knijff, de advocaat van JD. Er zou alleen worden gepubliceerd na accoord van JD. Ook koppen etc. zouden aan JD worden voorgelegd.

JD en zijn advocaat Knijff gaan niet akkoord met het interview. Ze vorderen een rectificatie. Knijff en JD: *jullie zijn inmiddels aanspakelijk gesteld. De gesprekken dienen als niet gevoerd te worden beschouwd.* JD eist nu een toezegging per mail dat er niets zal worden gepubliceerd op basis van de gesprekken. FH: *we publiceren alleen als we het eens worden.*

Knijff en Annermarie Stordiau op het ministerie zitten aan de knoppen. Het beeld is dat Panorama en GK nog altijd fout zitten 'omdat FL zijn verklaring heeft ingetrokken.' Knijff belt FH: *We procederen jullie kapot. De deken van Weert heeft een dagvaarding klaar. Jullie gaan die zaak verliezen. Dan kun je nagaan wat er gebeurt als JD gaat dagvaarden.*

De rechter veegde de stukken met het bewijs tegen Demmink met een armbeweging van tafel

De zaak van de deken van Weert (KG) tegen Panorama en GK dient te Den Bosch. Raar: Demmink woont in Den Haag en de Deken valt onder het arrondissement Roermond. In Den Bosch worden de meer dan 20 getekende getuigenverklaringen terzijde geschoven. *Een eigenaar van een sex-sauna in Eindhoven verklaarde zelfs dat de deken zijn rozenkrans ooit had achtergelaten in de kluisjes van de kleedruimte.*

De rechter, Rullmann, zegt: *ik heb de stukken gelezen, maar wil hier niets mee te maken hebben. Ik schuif het terzijde.* Vervolgens schuift hij alle stukken van gedaagden demonstratief naar de zijkant van zijn tafel. In het vonnis staat dat er *geen enkele grond is voor mogelijke verdenking*. De bladen krijgen forse veroordelingen tot schadevergoeding. De betreffende deken is inmiddels met de noorderzon vertrokken. Hij wordt later gespot in Antwerpen.

Knijff meldt zich hierna opnieuw: hij is gesterkt door de gang van zaken in Den Bosch. Maar hij brengt namens JD geen dagvaarding uit. Er volgen gesprekken op kantoor bij Knijff die leiden tot een overeenkomst: er mag niets worden verklaard over de gesprekken met JD. Er komt ook een soort 'rectificatie' in de hoofdredactionele commentaren. De journalisten zijn dan moegestreden.

De emails van JD met FH staan op het intranet bij Sanoma, de uitgever van Panorama. Van daaruit is het een muisklik verwijderd naar het NOS Journaal. *Het was explosief: de SG van Justitie die zegt dat 'hij gesprekken heeft gevoerd die nooit hebben plaatsgevonden', ja, dat wil wel lekken*! Hiermee begint de story van het NOS Journaal *zoals weergegeven in de* Runderkamp-papers. *Die zijn te zien* als een soort vervolg op dit verslag.

19-11-08 | Gebeurtenissen voor, tijdens en na de aangifte Leenders

Bron: KlokkenluiderOnline, Sub categorie: aangifte

Op zondag 5/10 2003 sluit de redactie van het Dossier Anne Frankplantsoen van Panorama en Gay Krant. Die avond worden de pagina's gelay-out.
Er is gesproken met 18 bezoekers van de plek die de jaren ervoor deels is veranderd van reguliere mannenontmoetingsplek, zoals die overal ter wereld bestaan, naar een makt voor liefhebbers van pedofilie. Die komen vooral bijeen onder het afdak van de Technische Unie. Fons Spooren komt daar niet, zo zeggen de bezoekers, een hoge ambtenaar van het ministerie wél. Drie van hen kennen hem bij name, Joris Demmink. Er zijn ooit papieren van hem in het park gevonden. Hij komt met dienstauto en chauffeur.
Een van die chauffeurs is kort daarvoor overleden. Zijn vrouw en dochter bevestigen aanvankelijk het verhaal, later – nadat ze onder druk zijn gezet - ontkennen ze weer. Panorama en Gay Krant spraken ook met 14 hoge functionarissen uit politiek Den Haag.

Op maandag 6/10 gaat de kopij naar de drukkerij.

Op dinsdag 7/10 krijgen NOVA en SBS6 recht op voorpublicatie. SBS6 toont daarbij een foto van Joris Demmink. Frank L. (een jongen met wie Panorama en Gay Krant tot dan toe niet hebben gespoken) herkent op tv zijn 'klant' en belt meteen met de Gay Krant. Daar is – zo laat op de avond – niemand aanwezig.

Woensdag 8/10. De volgende morgen belt hij opnieuw. Henk Krol van de Gay Krant heeft dan geen tijd voor nader onderzoek, hij vraagt aan Fred de Brouwer van Panorama contact op te nemen met Frank L. Samen met De Brouwers vriendin Kiki gaat Fred laat die middag naar de woonplaats van Frank L. (Venray) om hem te spreken. Die doet een opmerkelijk verhaal – nota bene: voordat hij het gelezen kan hebben in Panorama of Gay Krant). De Brouwer is daarvan zo onder de indruk dat hij Krol belt en het verhaal midden in de nacht nog eens bij hem thuis in Eindhoven doorneemt. Krol belt dan rond 24.00 uur met Frank L. om een afspraak te maken voor de volgende morgen.
Die woensdag wordt De Brouwer meermaals gebeld door een man die zich uitgeeft voor het hoofd van de chauffeursdiensten van het Ministerie van Justitie, ene Bakker. Hij wil met De Brouwer spreken. De Brouwer houdt dat af.

Donderdag 9/10. Onderweg naar Venay wordt Krol ook gebeld door Bakker. Hij heeft dan gene tijd voor hem .
Frank L. bevestigt het complete verhaal. Hij wil aanvankelijk niet naar de politie om aangifte te doen. Ook een verklaring tegenover een notaris vindt hij te bezwaarlijk. Wel wil hij praten met SBS en die avond met Rob van Gijsel.

Vrijdag 10/10. Krol gaat praten met José, politie in Eindhoven. Ie zal gedurende het weekend natrekken wat hij Frank L. wél of niet kan toezeggen. Velen maken Frank L. duidelijk dat hij – gezien het belang – toch aangifte te gaan doen. Krol gaat op vakantie naar Malta.

Weekend 11 en 12/10. Leenders houdt contact met De Brouwer en van Gijsel.

Maandag 13/10. Bakkler belt Krol op Malta.

Dinsdag 14/10. Om 12.00 uur doer Frank L. op het politiebureau in Eindhoven aangifte.

Dat duurt tot 17.00 uur. Justitie geeft een persbericht uit. Er is aangifte gedaan tegen een topambtenaar. Knijff zoekt contact met Panorama en Gay Krant.

Woensdag 15/10. Politie belt Frank L. om 14.50 uur. Ze illen langskomen voor aanvullende informatie. Om 15.00 uur wordt hij thuis in Venray opgehaald. Cameraman van SBS6 is getuige en volgt hen. Ze rijden naar het politiebureau van Asten. Daar wacht SBS vergeefs. Via de achteruitgang gaat Frank L. en de politie door naar Eindhoven. Daar opnieuw verhoor. Krijff zit bij NOVA. Frank L. moet in Eindhoven blijven.

Donderdag 16/10. Frank L. wordt weer verhoord. Om 11.00 kont er telefoon vanuit Den Bosch en Den Haag. Vanaf dat moment is Frank L. geen slachtoffer meer, maar verdachte. Om 15.00 mededeling van Justitie: valse aangifte, aangezet door mensen van de pers, tegen betaling. Optisch kantelde daardoor het verhaal in Panorama en Gay Krant. Hij zou zijn gebaseerd op één onbetrouwbare getuige. Tegendeel is waar.
Om 17.00 tekent Frank L. onder druk een nieuwe verklaring.

Vrijdag 17/10. Persbericht O.M. op basis van de mededeling van donderdag.

Zaterdag 18/10. Bakker,

Zondag 19/10 2 x D HK 1 xFH – aangifte op tafel.

Maandag 20/10 Mail – 'Geen gesprek'

Di. 7 oktober: Uitzending SBS6 ter aankondiging van de publikaties. Vanuit Justitie meldt zich ene Fred Bakker in een poging de zaak pro-Demmink te beinvloeden. Deze had zich de week hiervoor ook reeds aangediend.

Wo. 8 oktober: Frank L. meldt zich bij auteurs als 'Janos'. Die avond nog gaat Fred de Brouwer van Panorama naar Frank L. toe. Hij weet niet wat hij hoort licht nog die nacht Henk Krol in.

Do. 9 oktober: Henk Krol spreekt Frank L. Die ochtend wordt hij tevens opnieuw benaderd door 'Fred Bakker' vanuit Justitie die het beeld van Demmink wil 'nuanceren'. Het verhaal van Frank L. blijkt consistent; Krol raadt hem aan aangifte te doen. Poging om contact te leggen met Peter R. de Vries strandt. SBS6 zendt wel een cameraploeg. Frank L. wenst een ander 'vertrouwenspersoon' en die wordt gevonden in Rob van Gijzel. Die avond wordt het hele verhaal opnieuw verteld bij Van Gijzel thuis. Dit is tevens de dag dat dat de Panorama ('Het dubieuze dubbelleven van een topambtenaar op Justitie') en GayKrant ('Het complete dossier Anne Frankplantsoen') in de kiosken liggen

Vr . 10 oktober: Contacten met politie. "Kan hij anoniem verklaren?" "Nee!" Krol opnieuw benaderd door 'Fred Bakker'.

Di. 14 oktober: Verhoor Frank L., opmaken van PV (zie hierboven); hij werd naar het bureau gebracht door Ilse Kolson van SBS6 en Henk Krol.

Wo. 15 oktober: Frank L. belt in paniek met een freelance cameraman van SBS6: "Ik word thuis 'opgehaald' door politie voor 'nader verhoor!'". Het blijkt te gaan om een ontvoering en Frank L. wordt meegenomen naar bureau Asten waarbij de cameraman hen achtervolgt. Ondervraging begint om 15:00 uur, gaat door tot 0:30 uur. Frank moet op politiebureau overnachten. Later zou blijken dat het uitwijken naar Asten een dwaalspoor was van de politie: via een achteruitgang keren Frank L. en de rechercheurs weer terug naar Eindhoven. De misleidin gaat zelfs zo ver dat de politie demonstratief pizza's laat bezorgen te Asten terwijl het verhoor al weer plaatsvindt in Eindhoven.

Do. 16 oktober: Verhoor vanaf 10:00 uur. De rechercheurs zeiden dat ze de verklaring van Frank L. 'niet vertrouwden' en dat hij 'in de gevangenis zou komen' als hij de verklaring niet zou herroepen. Frank L. weigert iets terug te nemen. Ook ziet Frank L. dat de rechercheurs voortdurend bellen 'met Den Haag'. 16:00 uur: Het OM neemt de zaak 'in eigen hand' en verklaart 'dat de aangifte vals is'. 17:00 uur: Frank L. tekent. Op 22 juli 2004 zou Frank L. worden veroordeeld wegens het 'doen van een valse aangifte'.

31 **28-01-08 | Kamervragen 1414 De Roon (PVV) niet behandelen 3e aangifte Mustafa Y.**

Bron: Kamervragen, Sub categorie: kamervragen

Tweede Kamer der Staten-Generaal **2**

Vergaderjaar 2008–2009 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1414

Vragen van het lid **De Roon** (PVV) aan de minister van Justitie over *behandeling van aangifte tegen secretaris-generaal.* (Ingezonden 28 januari 2009)

1
Kent u het bericht «OM behandelt ook 3e Demmink-aangifte niet»?[1]

2
Is de aangever, M.Y. na zijn aangifte bezocht door Nederlandse ambtenaren?

3
Is daarbij aan de orde gesteld, dat M.Y. zijn aangifte in zou kunnen trekken of is met hem besproken wat de consequenties van zijn aangifte zouden kunnen zijn? Zo ja, wat is daarbij besproken?

[1] http://www.klokkenluideronline.nl/artikel/1452/om-behandelt-ook-3e-demmink-aangifte-niet.html

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 2 februari 2009)

1
Ja.

2 en 3
Van het beweerdelijke bezoek is mij niets bekend.

KVR34664
2080910870
0809tkkvr1414
ISSN 0921 - 7398
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2009

32 10-07-07 | Brief Mr van der Plas aan Kees Driehuis

Bron: mr van der Plas, Sub categorie: Directe publiciteit

De heer Kees Driehuis
Eindredacteur ZEMBLA
VARA Omroepvereniging
Postbus 175
1200 AD HILVERSUM

en per e-mail: kees.driehuis@vara.nl

Amsterdam, 10 juli 2007

Inzake : H. Baybasin/De Staat, Demmink c.a.
40430 PL/hj

Geachte heer Driehuis,

Uw brief van 18 juni j.l. was nog niet door mij beantwoord.

U schreef mij in deze brief dat ik zonder uw toestemming gebruik heb gemaakt van e-mails van uw research-redacteur Cinan Can. Bovendien zou ik Zembla tevoren niet hebben geïnformeerd dat ik van de betreffende e-mails gebruik zou maken in een kort gedingprocedure. Ik werp deze aantijging verre van mij.

De Turkse collega waarover u spreekt in uw brief betreft Burhan Kazmali. Kazmali had mij informatie toegestuurd in de Turkse taal, bestemd "voor het desbetreffende overheids-
./. orgaan", i.c. de voorzieningenrechter te Den Haag (prod. 1). Uw medewerker Cinan Can was zo vriendelijk deze verklaring van Kazmali voor mij in het Nederlands te vertalen en aanvullend uitleg te geven over Kazmali zelf en over de door hem geïnterviewde personen. Het was volstrekt helder voor Cinan Can dat de informatie en de vertaling ervan door mij gebruikt zou gaan worden in het kort geding van 19 juni j.l. Sterker, ik heb Can gevraagd mij het e.e.a. zo snel mogelijk toe te sturen omdat de producties op tijd naar de voorzieningenrechter toe moesten. In alle openheid heb ik Can ook aangeboden zijn naam op de betreffende e-mails te laten staan, juist om hem de eer van zijn bemiddeling te gunnen.

Tot dan toe had ik zeer prettig met Can en zijn collega Kees Schaap samengewerkt in de zaak Baybasin en hen ook in goed vertrouwen en in alle openheid van informatie en contacten voorzien.

Uw opmerking dat uw rubriek Zembla door deze bronvermelding door mij haar onafhankelijkheid dreigt te verliezen, kan ik niet volgen. Uw redenering impliceert dat iedere getuige-deskundige wiens opinie in een proces naar voren wordt gebracht daarmee 'afhankelijk' zou worden van één van de procespartijen. Ik denk niet dat er nog veel getuige-deskundigen zouden willen optreden in procedures als dat het geval zou zijn. Ik kan mij daarom niet aan de indruk onttrekken dat uw brief aan mij eerder is ingegeven door een telefoontje dat u daags voor het kort geding ontving vanuit het Ministerie van Justitie over de kwestie.

Ik betreur deze gang van zaken met name vanwege de eerdere goede contacten die ik met uw medewerkers in deze had.

Hoogachtend,

A.G. van der Plas

33 **25-06-07 | Turkse getuige Kazmali tegen ambtenaar aangehouden. Op verzoek van NL staat zou getuige Kazmali zijn aangehouden**
Bron: Dylan de Gruijl en Jan Salden, Sub categorie: aangifte

Turkse getuige tegen ambtenaar aangehouden

door Dylan de Gruijl en Jan Salden. maandag 25 juni 2007 | 10:36

DEN HAAG - De politie in Istanboel heeft vrijdagavond een journalist aangehouden die op het punt stond naar Nederland af te reizen met naar eigen zeggen belastende verklaringen over een topambtenaar van het ministerie van Justitie.

De aanhouding zou in opdracht van de Nederlandse staat zijn gebeurd. Daarbij zijn de laptop en een aantal documenten van de journalist in beslag genomen.

De komst van de journalist, verslaggever Burhan Kazmali van de Turkse krant Sabah, was vorige week al aangekondigd door advocate Adèle van der Plas. Zij staat de Turkse Koerd Huseyin Baybasin bij die aangifte heeft gedaan tegen de topambtenaar wegens ontucht met minderjarige jongens in Turkije. Een woordvoerder van het Landelijk Parket in Rotterdam zegt niets te weten over de aanhouding van de journalist. "Wij hebben hier geen opdracht toe gegeven. Sterker nog, we willen juist met deze man in gesprek." De ambtenaar wordt er door de tot levenslang veroordeelde Huseyin Baybasin van beschuldigd samen met Turkije een nepzaak tegen hem te hebben opgetuigd. De ambtenaar zou dat hebben gedaan om zelf strafvervolging in Turkije te ontlopen. Zo zouden Turkse inlichtingendiensten over bewijs beschikken dat hij in de jaren negentig ontucht heeft gepleegd met minderjarige jongens op seksparty's in Turkije.

De belastende informatie van Kazmali over de ambtenaar zou bestaan uit interviews met hoge Turkse politiefunctionarissen waarin ze verklaren dat Baybasin is vervolgd voor misdrijven die hij niet heeft gepleegd.

Gerechtshof te 's-Gravenhage
Zitting d.d. 16 juni 2008 te 13.30 uur
Kort geding Rolnr. 2007/0883

Pleitnotities
A.G. van der Plas

inzake:

Hüseyin Baybasin
appellant

tegen:

1. Staat der Nederlanden

2. Mr. Joris Demmink

3. Mr. M. Kolkert

4. Mr. Gijs J.M. Wouters

geïntimeerden

Edelgrootachtbaar College,

1. Het debat spitst zich hier toe op de in de in de appeldagvaarding geformuleerde grief. De voorzieningenrechter heeft de lat te hoog gelegd door in r.o.v. 3.4. de vordering te toetsen aan de "*vraag of Demmink zich schuldig heeft gemaakt aan (een van) de zeer ernstige misdrijven waarvan Baybasin hem beschuldigt*" en vervolgens te overwegen, dát:

   "*---indien het voorshands voldoende aannemelijk zou zijn dat die vraag bevestigend beantwoord zou moeten worden, het werkbezoek van 12 april 2007 naar voorlopig oordeel zou kunnen worden gezien als een poging tot intimidatie van Baybasin, daargelaten hoe lang van tevoren dit werkbezoek was gepland en of Kolkert hierbij aanwezig was.*"

   Naar het inzicht van Baybasin dient het toepasselijke criterium te zijn zoals reeds in de inleidende dagvaarding geformuleerd. **Zijn de in de aangifte vermelde en**

nadien gebleken feiten en omstandigheden zo zwaarwegend, dat moet worden geoordeeld dat Demmink niet (meer) in staat is om op een onbevooroordeelde en behoorlijke wijze als Secretaris-Generaal van Justitie enige bemoeienis met Baybasin te hebben. Hierbij behoren in deze fase van het geding niet alleen te worden betrokken dat de oorspronkelijke aangifte dateert van 2 april 2007 en dat het "werkbezoek" van Demmink cs inclusief isolatie van Baybasin plaatsvond op 12 april 2007. Voor dit oordeel is tevens relevant hetgeen Baybasin in detentie is overkomen sedert de uitspraak van 25 juni 2007. Dit laatste zal door mevr. Serrarens worden besproken. Ik vermoed dat met haar toelichting ook de "oneigenlijke grief" van geïntimeerden, geformuleerd in de memorie van antwoord, als afdoende beantwoord kan worden beschouwd.

2. Het criterium van de voorzieningenrechter betreft een oordeel over de schuld van Demmink aan de hem door Baybasin verweten strafbare feiten. Dit is in strijd met het in artikel 6 lid 2 EVRM neergelegde beginsel "praesumtio innocentiae". Een dergelijk oordeel is voorbehouden aan de strafrechter. Hier kan slechts de zwaarte worden gemeten van de feiten en omstandigheden die Baybasin aan zijn verwijten ten grondslag legt: de staat van verdenking zoals het EHRM het wel uitdrukt. Het gewicht hiervan dient te worden afgezet tegen de discretionaire bevoegdheden welke Demmink en zijn ambtenarencorps tegenover Baybasin bezitten en ook daadwerkelijk uitoefenen.

3. De voorzieningenrechter oordeelde sub r.o.v. 3.5 dat het in eerste instantie aan de aangifte ten grondslag gelegde te mager was voor de conclusie *dat het aannemelijk was dat Demmink zich aan de verweten feiten had schuldig gemaakt*. Dit criterium is echter onjuist zoals betoogd. De feiten zoals voorgelegd aan de voorzieningenrechter waren zwaar genoeg en voldoende voor de conclusie **sec** dat Demmink niet (meer) in staat moest worden geoordeeld om als hoge ambtenaar van Justitie op een onbevooroordeelde en behoorlijke wijze bemoeienis met Baybasin te hebben. Deze conclusie is naar het oordeel van Baybasin alleen maar dwingender geworden met het nieuwe bewijsmateriaal dat door Baybasin is geproduceerd in de recent aanhangig gemaakte artikel 12 Sv procedure.

4. Het klaagschrift d.d. 30 mei 2008 (prod. 3 bij appeldagvaarding) laat een overweldigende hoeveelheid bewijs zien voor de Demmink bij aangifte verweten strafbare feiten. Het EK Rappor waaruit werd geciteerd in de aangifte is nu als bijlage 6 bij het klaagschrift bijgevoegd. De opsteller van dit EK rapport, de onderzoeksjournalist en overheidsfunctionaris Hüseyin Celebi is bereid als getuige over zijn bevindingen te worden gehoord (klaagschrift, p. 60) De onderzoeksjournalist Burhan Kazmali heeft in het najaar van 2007 uitgebreid over zijn bevindingen en research in deze zaak gepubliceerd op de site van zijn krant Yalova Gizgi. Hij heeft zelfs de inhoud van het EK Rappor gepubliceerd op 9 en 10 november 2007 en schreef daarover:

"-Wij hebben beslag weten te leggen op het rapport van 64 pagina's dat de Turkse overheid heeft laten opmaken met betrekking tot Hüseyin Baybasin. (---) Dit Aanvullende rapport" is in december 2006 opgemaakt als aanvulling op het eerder, in het openbare belang ter informatie van de betrokken Openbare Instanties aangeboden Rapport" (bijlage 7 bij klaagschrift: internetpublicatie van Yalova Gizgi d.d. 9 november 2007 plus gedeeltelijke vertaling ervan).

Kazmali bevestigt in deze publicatie de officiële status van het rapport. Ook hij is bereid zijn onderzoeksresultaten met de Nederlandse autoriteiten te delen en daarover alle vragen te beantwoorden. Voorzover ons bekend wordt op basis van dit rapport thans onderzoek verricht door het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Turkije. Dit onderzoek faciliteert op zich weer het onderzoek van Burhan Kazmali. De Turkse politieambtenaren die indertijd betrokken waren bij het samen met Nederland opgezette onderzoek tegen Baybasin, voelen zich iets minder angstig in hun uitlatingen tegenover Kazmali, nu zij weten dat het een en ander toch ook door de Turkse autoriteiten wordt onderzocht. Zij voelen zich hierdoor enigszins gedekt.

5. Zo heeft recent de politiefunctionaris die persoonlijk betrokken was bij het manipuleren van de taps welke in de strafzaak van Baybasin als bewijs zijn ingebracht, openheid van zaken gegeven tegenover Kazmali en tegenover de Nederlandse getuige Klaas Langendoen. Hij wordt in het klaagschrift aangeduid met X2, maar tegenover Kazmali en Langendoen heeft hij zijn naam genoemd en identiteitsbewijs getoond. Zijn verklaringen zijn op video en geluidsband opgenomen.

Hij vertelde dat hij ondanks gevaar voor eigen leven met Kazmali en Langendoen praatte, omdat hij aanvankelijk dacht dat het (de manipulatie van gesprekken) een legale opdracht betrof. Het manipuleren van telefoongesprekken is namelijk in zijn ogen toelaatbaar als dit het Turkse Staatsbelang dient. Maar het manipuleren van taps in de zaak van Baybasin heeft slechts particuliere belangen gediend, zo had hij ondertussen begrepen. En dat is illegaal, zo vertelde hij en dat was de reden waarom hij hierover nu openheid van zaken wilde geven (bijlage 42 bij het klaagschrift: Rapport d.d. 29 mei 2008 van K.P. Langendoen, pp. 52 en 53).

X2 heeft een verzoek ondertekend, gericht aan de Nederlandse Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken, ter heropening van het onderzoek in de zaak van Baybasin. Hij schrijft daarin o.a.:

"(---) *ik (ben) persoonlijk (---) betrokken geweest bij zaken die in de jaren 1996 en 1998 hebben plaats gevonden in het door Nederland en Turkije gezamenlijk uitgevoerde onderzoek in de strafzaak tegen Hüseyin Baybasin en die in strijd waren met de wet. Ik (---) werd gedwongen om oude telefoongesprekken (van Baybasin) uit de archieven van Turkse politiefunctionarissen en inlichtingendiensten met door de Turkse en Nederlandse politie verstrekte nieuwe telefoon-*

gesprekken van Baybasin zodanig (---) te mixen en te manipuleren dat het leek alsof Baybasin serieuze discussies voerde over zware delicten.

Ik werd ertoe gedwongen om dit te doen door mijn baas Ferruh Tankuz. (---)

Ik weet dat deze gemanipuleerde telefoongesprekken in de strafzaak tegen Hüseyin Baybasin zijn gebruikt met de bedoeling om aan te tonen dat hij betrokken zou zijn bij zware criminele delicten waarmee hij in werkelijkheid niets te maken had." (bijlage 20 bij het klaagschrift: verzoek d.d. 1 mei 2008 van X2 aan de Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken)

6. Het klaagschrift beschrijft gedetailleerd hoe het bewijs van de diverse beschuldigingen tegen Baybasin indertijd op deze wijze in elkaar is gezet. Naast het manipuleren van afgeluisterde telefoongesprekken - een methode die indertijd niet geheel onbekend was in Turkije - is ook gebruik gemaakt van onder marteling afgelegde verklaringen van derden dat Baybasin betrokken zou zijn bij door hen gepleegde strafbare feiten. De Nederlandse rechter is met het aldus in elkaar gezette bewijsmateriaal voorgelogen. Waar het hier nu om gaat, is dat dit gebeuren niet zomaar is bedacht door een aantal politieagenten die kennelijk de weg kwijt waren. Het is een zorgvuldig vanaf het hoogste Turkse politieke niveau georchestreerd plan geweest om toenmalig staatsvijand Baybasin uit te schakelen. Bij de uitvoering ervan is gebruik gemaakt van Nederlandse medewerking o.a. middels chantage van de heer Demmink, toen werkzaam als directeur-generaal Internationale aangelegenheden.

7. Dit blijkt niet alleen uit het EK rapport, dat hierover schrijft:

   "*Aan de zijde van Nederland is door minister van justitie Winnie Sorgdrager en haar assistent Joris Demmink de zaak aan het rollen gebracht toen de door Hüseyin Baybasin van drugshandel beschuldigde directeur-generaal van politiezaken Mehmet Agar en premier Tansu Ciller begin 1997 met de Nederlandse minister van justitie Sorgdrager hebben gesproken en Tansu Ciller heeft verklaard dat Baybasin, die haar had beschuldigd, "tot zwijgen gebracht moest worden". Blijkens hetgeen dat daar is besproken en de informatie uit verklaringen heeft Tansu Ciller toen het dossier Demmink op tafel gelegd."* (bijlage 6 bij het klaagschrift (p. 15), EK rapport, p.22)

   Deze informatie staat niet meer op zich zelf, maar wordt bevestigd door meerdere getuigen, waaronder de toenmalige politiechef van de politie Istanbul, Necdet Menzir. (Necdet Menzir was Minister van Transport onder Tansu Ciller en partijgenoot van Mehmet Agar). Hij vertelde Kazmali:

   "---- Demmink..... De naam van die man heb ik erg vaak gehoord. Ik kan me de exacte datum niet meer herinneren maar in die jaren verzorgde onze veiligheidsdienst zijn beveiliging. In het verleden, ook al voor de jaren 1995, hoorde

> *ik af en toe dat hij weer in Turkije was geweest. (---)Voor zover ik weet is het wel zo dat hij onderzoek deed in de zaak Baybaşin (---) hij schijnt gesprekken te hebben gevoerd met de politici van destijds, leiders op het hoogste ministeriële niveau en met een aantal mensen van de MIT. (---) Bekend was dat Demmink, wiens naam in Turkije in verband werd gebracht met seksschandalen, in de jaren 1995 tot 2000 met gebruikmaking van verschillende namen in Turkije is geweest.(---) De politie in Istanbul verleende hem vanzelfsprekend beveiliging, zowel bij zijn officiële als ook bij zijn niet officiële bezoeken. Met die zaken hield de afdeling beveiliging zich bezig. (---) Demmink was ook nauw betrokken bij de zaak Baybasin. Ik had gehoord dat Tansu Çiller diverse malen met het Nederlandse Ministerie van Justitie heeft gesproken. Het heeft uiteraard een behoorlijke schok veroorzaakt dat Baybasin de naam van Tansu Çiller in verband bracht met de drugshandel"* (klaagschrift p. 9, citaat uit bijlage 8, de pp. 3-6 van de schriftelijke verklaring van B. Kazmali van 12 december 2007).

8. Eén van de veiligheidsfunctionarissen die Demminks beveiliging indertijd verzorgde was Mehmet K. Hij vertelde aan Kazmali voorafgaand aan de operatie Baybasin tot drie maal toe een persoon met de naam Demmink te hebben moeten beveiligen. Demmink was in Turkije met twee Nederlandse politiemensen. Zij voerden daar gesprekken met hoge politiefunctionarissen over de zaak Baybasin, zo wist hij. Omdat hij alle wensen van deze buitenlandse gast moest inwilligen, heeft hij hem ook voorzien van minderjarige jongens voor seksuele contacten. Eén van de jongens had K. van straat gehaald: een zogenoemd straatkind. Over de andere jongen(s) geeft hij in de beschikbare verklaringen geen nadere details. (klaagschrift, de pp. 10 en 11, citaten uit bijlage 8 bij klaagschrift, de pp. 16-18, alsmede uit bijlage 15 bij klaagschrift, videoband met verklaring M.K. op 10 januari 2008) Eén van de slachtoffers van Demmink, Mustafa Y., vertelt Kazmali dat hij 12 of 13 jaar oud was, toen hij door politiemensen werd meegenomen naar een man, even oud als zijn vader, om met deze man gemeenschap te hebben op een hotelkamer in Istanbul. Hij geeft aan dat hij geen kans had om te weigeren en dat hij erg bang was. Hij herkent Demmink van een foto als zijnde deze man. (klaagschrift, de pp. 12 en 13, citaten uit bijlage 8 bij klaagschrift, de pp. 19-20, alsmede uit bijlage 16 bij klaagschrift, videoband met verklaring Mustafa Y. op 10 januari 2008

   Deze ontboezemingen van het slachtoffer zelf en de man die de jongen bij Demmink bracht, worden onderschreven door hetgeen Necdet Menzir aan Kazmali vertelde. Hij zei in dit verband:

> "*Maar helaas hebben sommige collega's binnen onze organisatie voor deze persoon een aantal diensten verricht, u mag ze zelf benoemen. Zelfs in die jaren spraken wij al van een 'PEDOFIEL', mijn opvoeding staat mij niet toe om dit uit te spreken. Ik heb hem trouwens maar een of twee keer gezien en kort met hem gesproken* (---)". (klaagschrift p. 9, citaat uit bijlage 8, de pp. 3-6)

9. Demmink ontkent niet alleen de verweten gedragingen. Hij ontkent überhaupt in Turkije te zijn geweest vanaf 1986. Dit is het goed recht van iedere potentiële verdachte. Hiertegenover echter staan vier getuigenverklaringen van respectievelijk Hüseyin Celebi (EK rapport p. 22), Necdet Menzir, Mehmet K en Mustafa Y., alsmede een document van 25 december 2002 met 13 inreisdata van Demmink van de politie te Istanbul in de periode 1995-2002.

(Het *EK RAPPOR, p. 22:*

> *"Joris Demmink, die zich speciaal heeft beziggehouden met de zaak van Hüseyin Baybasin in Nederland, is in november 1995 als toerist hier geweest en in juni 1996 in Antalya voor een internationale bijeenkomst. Daarnaast is hij Turkije in- en uitgereisd in de jaren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 en meestal wiste hij zijn sporen. Deze gegevens zijn verzameld bij officiële en speciale inlichtingendiensten. Er is ook geconstateerd dat hij onder verschillende namen Turkije is binnengereisd.")*

De namen van deze vier getuigen zijn bekend. Eén van hen heeft zijn bevindingen in een rapport neergelegd dat is ingediend bij de hoogste Turkse overheidsinstanties waaronder het Ministerie van Justitie, de Procureur-generaal bij het Hooggerechtshof en het hoofd van de generale Staf. Twee van de getuigen hebben hun verklaringen op video laten vastleggen om in besloten zitting aan de rechter te kunnen worden getoond. Alle vier zijn bereid vragen van officiële instanties over hun verklaringen respectievelijk rapportage te beantwoorden.

Het gaat hier met andere woorden om zodanig zwaarwegend bewijsmateriaal van mogelijk gepleegde strafbare feiten dat redelijkerwijs niet meer is vol te houden dat Demmink nog op behoorlijke wijze en onbevooroordeeld bemoeienis kan hebben met de aangever ervan: Baybasin.

10. Voor deze conclusie is tevens van belang dat Baybasin zich op dit moment nog steeds in de macht bevindt van de Nederlandse Staat. Als gedetineerde, zo is hem in de laatste tien jaar op uiterst pijnlijke wijze gebleken, ben je voor vrijwel 100% overgeleverd aan de discretionaire bevoegdheid van de ambtenaren van justitie, afdeling Gevangeniswezen. Op basis van niet meer dan een anonieme tip, kun je bijna 6 jaar worden gedetineerd in een regiem, dat ernstige post- traumatische sporen nalaat: het EBI regiem te Vught (zie prod. 1 rapportage psychiatrisch onderzoek door dr. R.J.P. Rijnders d.d. 23 maart 2004). Op basis van eenzelfde anonieme tip kun je ondanks je voorbeeldige gedrag in de gevangenis te Alphen a/d Rijn en een plaatsingsadvies voor de gevangenis te Nieuwegein, plotsklaps onder schandelijke omstandigheden in afzondering in Vught worden geplaatst en nog eens zes maanden lang in een beperkt regiem in Zoetermeer. Dat kan allemaal. Ook kun je zomaar even worden afgezonderd omdat het de man tegen wie je tien dagen eerder een aangifte hebt ingediend, belieft de gevangenis waar jij bent ondergebracht te

bezoeken. Dat deze afzondering zonder wettelijke grond plaats vond kan eenvoudig worden gecompenseerd met een telefoonkaart ter waarde van 10 Euro. Verder kraait er geen haan naar. De ambtenaren Gevangeniswezen die dagelijks over Baybasins leefsituatie beslissen hebben allen dezelfde baas, te weten geïntimeerde sub 4, Gijs Wouters. Het is de persoon die op 12 april 2007 in gezelschap van Demmink de gevangenis bezocht waar Baybasin was gedetineerd. En zijn directe baas is weer Demmink. Het is zoals het gevangenispersoneel Baybasin in Alphen al duidelijk maakte. De individuele gevangenisbewakers zullen er niet onderuit kunnen de deur van zijn cel, dag en/of nacht, voor derden te openen, indien hun hoogste superieur, de secretaris-generaal van justitie, daartoe opdracht zou geven (inleidende dagvaarding sub 16).

11. Het is reeds op grond van deze feiten dat de oneigenlijke grief van geïntimeerden tegen het vonnis dient te worden afgewezen. Terecht immers gezien het voorgaande heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat alleen de zwaarte van de door Baybasin tegen Demmink ingebrachte feiten en omstandigheden weegt en niet hoe lang tevoren het werkbezoek aan Alphen was ingepland en of Kolkert hierbij aanwezig was. Baybasin is voor zijn huidige leefsituatie vrijwel totaal afhankelijk van de ambtenaren Gevangeniswezen, zoals mevr. Serrarens nog verder zal toelichten, en daarmee van de top van justitie. Hem behandelen zoals is gebeurd op 12 april 2007 en vanaf december 2007 moet daarom gezien de zwaarte van het even daarvoor door hem tegen de top van justitie ingebrachte bewijsmateriaal worden beschouwd als een ontoelaatbare vorm van intimidatie. Of Kolkert zich nu wel of niet in het gezelschap van Demmink en Wouters heeft bevonden is, zo moet de Voorzieningenrechter worden toegeven, in dat verband dan ook minder relevant. Voor Baybasin blijft echter staan dat aan hem en de medegedetineerde T. is meegedeeld dat Kolkert zich in gezelschap van de heren bevond bij aankomst in de gevangenis. Het tonen van een kopie van het bezoekersregister aan de Voorzieningenrechter tijdens pleidooi in eerste instantie heeft Baybasin terzake in ieder geval niet kunnen overtuigen. Vreemd genoeg liet de kopie een open regel zien onder de namen van Demmink en Wouters, met daarop alleen vermeld "Gijs". Dit zou de registratie zijn van het bezoek van de chauffeur van Demmink, zo werd ter zitting betoogd. Mij is niet anders bekend dan dat er nog geen kleuter de gevangenis binnenkomt zonder volledige registratie van de volledige naam en identiteitspapieren. Waarom van deze algemene regel zou zijn afgeweken voor Gijs is volstrekt onduidelijk gebleven. Evenzo was het omdat er slechts een kopie werd getoond, oncontroleerbaar voor de voorzieningenrechter of de regel met Gijs niet eerder misschien beschreven is geweest met een andere naam.

12. Ik geef thans het woord aan mijn collega mevr. Serarens.

Joris Demmink

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie

Joris Demmink (Laren (Noord-Holland), 11 december 1947) is een Nederlands topambtenaar. Hij is sinds 2002 secretaris-generaal van het ministerie van Justitie.

Demmink is sinds 1982 in dienst bij het ministerie van Justitie, voordat hij secretaris-generaal werd was hij onder meer hoofd van de directie Politie, directeur-generaal Rechtspleging en directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken. [1] Demmink studeerde rechten aan de Universiteit van Leiden. Demmink is openlijk homoseksueel. Hij is woonachtig in Den Haag. Demmink is verschillende malen in opspraak geweest wegens vermeende verdenkingen van pedofilie. Verschillende media besteedden aandacht aan de beschuldigingen, maar uit onderzoek door het Openbaar Ministerie en de Rijksrecherche bleek dat er geen sprake was van strafbare feiten het is dan ook nooit tot vervolging gekomen.

Inhoud

Affaires rond Demmink

Pedofielennetwerk

In april 1998 besteedde de actualiteitenrubriek Netwerk twee uitzendingen aan een pedofielennetwerk, dat zou bestaan uit een groep criminelen die jonge kinderen uit Oost-Europa smokkelde om ze in het Westen in te zetten in de seksindustrie. In de uitzending van Netwerk waren onder andere telefoontaps te horen, gemaakt tijdens de zogenoemde Rolodex-zaak (een zaak tegen verspreiders van kinderporno). In de taps is te horen hoe een ambtenaar van justitie kinderen bestelt voor het weekend. Deze ambtenaar werd in de taps Joris genoemd. Justitie ontkende dat het om Joris Demmink zou gaan; er zou al in 1994 een intern onderzoek naar de betrokken ambtenaar zijn gedaan. Volgens een woordvoerder van justitie betrof het een persoonsverwisseling: het onderzoek richtte zich destijds volgens justitie op een andere hoge ambtenaar die ook Joris zou heten.[2] Deze 'juiste' Joris werd veroordeeld tot 240 uur dienstverlening en een half jaar

voorwaardelijke gevangenisstraf, aldus justitie.

Rolodex-onderzoek

In het hiervoor genoemde Rolodex-onderzoek kwam de naam van Demmink ook naar voren in een onderzoek naar een aantal hoge ambtenaren, waaronder twee officieren van justitie. Het onderzoek werd echter plotseling stopgezet omdat er onvoldoende bewijs zou zijn, terwijl er duizenden foto's gevonden waren. Journalist Lex Runderkamp zou later stellen dat Demmink een vreemde rol speelde binnen dit onderzoek; zo zou hij justitiële informatie naar de hoofdverdachten hebben gelekt.[3]

Anne-Frankplantsoen

In oktober 2003 publiceerden de Gaykrant en Panorama een verhaal waarin ze stelden dat Demmink seksueel contact had met minderjarige jongens in het Anne Frankplantsoen te Eindhoven. Het ministerie van justitie noemt de aantijgingen vals. Volgens de toenmalige Minister van Justitie Piet-Hein Donner betrof het leugens. "Er is geen spoor van rook, laat staan vuur", aldus Donner.[4] Na publicatie voerden de hoofdredacteuren van de Gaykrant en Panorama twee gesprekken met Demmink en diens raadsman. In één van die gesprekken zou Demmink bekend hebben dat hij valt op jonge jongens en 'dat hij de jongens met wie hij seks heeft niet altijd om hun leeftijd vraagt'. Naar aanleiding van de gesprekken publiceerden beide bladen op 5 november 2003 een rectificatie, hun bronnen zouden onbetrouwbaar zijn geweest: *Op grond van nieuwe informatie die ons na publicatie heeft bereikt en ook naar aanleiding van gesprekken die met de topambtenaar zijn gevoerd, moeten wij concluderen dat onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken. Voor zover de integriteit van deze topambtenaar daardoor onderwerp van discussie is geworden, bestaat hiervoor geen aanleiding. In het kader van volledige berichtgeving dient dit gezegd te zijn.* Op 5 november 2003 maakte het NOS-journaal melding van de schikking tussen Demmink en de Panorama en de Gaykrant: *De topambtenaar heeft een schikking met de bladen getroffen want hij wilde niet naar de rechter. In zo'n gevecht zou immers zijn hele verleden op straat komen te liggen. In de gesprekken met Panorama en Gaykrant achter gesloten deuren heeft hij toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge homo's en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren. Geen onderwerp, vindt hij, om in de rechtszaal uit te vechten.* [5] Demmink diende een klacht in bij de Raad voor de Journalistiek tegen journalist Lex Runderkamp en hoofdredacteur Hans Laroes, beiden van het journaal. Demmink stelde dat hij nooit gezegd heeft dat hij de jongens met wie hij seks had niet om hun leeftijd vroeg; door dat te melden maakte het journaal hem verdacht, vond Demmink. Het journaal kon niet bewijzen dat Demmink de gewraakte uitspraak had gedaan, dus werd de klacht van Demmink door de Raad voor de Journalistiek gegrond verklaard.[6] Op 14 oktober 2003 deed een voormalige jongensprostitué aangifte tegen Demmink, hij beweerde seksueel contact te hebben gehad met Demmink toen hij nog geen 18 was.[7] Volgens justitie betrof het een valse aangifte, en op twee dagen later trok de jongeman zijn beschuldigingen in, omdat hij er door een journalist van Panorama voor betaald was. In november 2003 ontkende de jongeman dat hij zijn aangifte had ingetrokken, maar die ontkenning had geen gevolgen.[8] Op 22 juli 2004 werd hij veroordeeld tot twee maanden voorwaardelijk wegens het doen van een valse aangifte.

Aangifte Baybaşin

In 2007 kwam Demmink opnieuw in opspraak vanwege onder andere vermeende pedofiele contacten. Hüseyin Baybaşin, een naar eigen zeggen onterecht tot levenslang veroordeelde Koerdische zakenman/drugshandelaar, deed aangifte tegen Demmink wegens pedofilie, wederrechtelijke

vrijheidsberoving en deelname aan een criminele organisatie. [9] [10] De Koerd beweerde onterecht in de gevangenis te zitten, hij zou het slachtoffer zijn van een complot tussen Demmink en de Turkse overheid. De Turkse overheid zou Demmink onder druk hebben gezet om Baybaşin tot levenslang te laten veroordelen. De Turkse overheid kon Demmink chanteren, aldus Baybaşin, omdat de Turken zouden beschikken over bewijs dat Demmink zich schuldig had gemaakt aan kindermisbruik. Dit bewijs zou bestaan uit tapverslagen, getuigenverklaringen, foto's en video's. Als Demmink niet zou meewerken aan een levenslange veroordeling van Baybaşin, dan zou Turkije om uitlevering van Demmink vragen, aldus de Koerd. De Turkse regering, zo beweerde Baybaşin, wilde van hem (Baybaşin) af omdat hij kon bewijzen dat de Turkse regering betrokken was bij drugshandel en omdat hij een belangrijk lid en financier was van de Koerdische afscheidingsbeweging PKK. De bewijsvoering in de zaak van Baybaşin was inderdaad lang discutabel geweest.[11] Na een intern (niet openbaar) onderzoek besloot het openbaar ministerie om Demmink niet te vervolgen. [12] [13] Het onderzoek had echter uitgewezen dat er geen sprake was van enig strafbaar feit, aldus het OM. De aangifte van april 2007 was, zo meldde het OM, grotendeels gebaseerd op een 'mysterieus' aanvullend rapport dat volgens de advocaten van Baybaşin afkomstig was van de Turkse overheid, maar de advocaten konden geen duidelijkheid verschaffen over de authenticiteit van het document. Zo bleef, volgens het OM, onduidelijk wie de opstellers van het rapport waren. Een stelling die door de advocaten van Baybaşin bestreden werd.[14] De advocate van Baybaşin beweerde dat het OM ernstig tekort was geschoten en dat het onderzoek - voor zover daar al sprake van was - niet deugde. Onder andere naar aanleiding van deze uitspraak concludeerden verschillende media dat de seksdossiers van topambtenaren stelselmatig in de doofpot belanden. [15] [16]

Tussentijds kort geding Baybaşin

Een week nadat Baybaşin in april 2007 aangifte deed tegen Demmink, bezocht deze de gevangenis waarin Baybaşin verbleef. Volgens de Koerd deed Demmink dit om hem te intimideren, volgens Demmink was er sprake van een regulier werkbezoek.[17] Baybaşin spande hierop in mei 2007 een kort geding aan tegen Demmink waarin hij eiste dat Demmink zich niet langer met hem en zijn zaak zou bemoeien. In deze zaak besliste de rechter in juni 2007 in het voordeel van Demmink, van intimidatie zou geen sprake zijn. [18]

Kamervragen

Naar aanleiding van de aangifte van Baybaşin en het daaropvolgende onderzoek door het OM werden er in de Tweede Kamer vragen gesteld over Demmink door de SP en de PVV.[19] In juli 2007 verklaarde minister van Justitie Ernst Hirsch Ballin dat er geen enkele grond was voor de beschuldigingen van pedofilie aan het adres van Demmink. Ook van een complot tussen de Turkse overheid en Demmink zou geen sprake zijn, aldus Hirsch Ballin in de Tweede Kamer, de minister baseerde zich hierbij naar eigen zeggen op het oriënterend onderzoek van het OM.[20]

Acties tegen Demmink

Op 10 juli 2008 werden er door onderzoeksjournalist Micha Kat op de radiozender Arrow Classic Rock oude zaken opgerakeld en nieuwe onthullingen gedaan in het kindermisbruikschandaal.[21][22] Anderen vroegen zich echter af of er geen lastercampagne aan de gang is.[23]

Begin november 2008 kwam er onder invloed van de stukken van Micha Kat via Hyves (http://onderzoekjorisd.hyves.nl) een massale poging op gang gekomen om Demmink aan te klagen voor pedofilie middels een petitie en door de landelijke pers en Peter R. de Vries te bestoken met emailacties.

Eind december 2008 hadden zich er bijna 6000 leden aangemeld. Volgens deze Hyvesgroep zou het onderwerp Joris Demmink genegeerd worden in de pers.

Baybaşin eist vervolging

In mei 2008 begon de advocaat van Baybaşin, Adèle van der Plas, een artikel 12-procedure tegen de Staat bij het gerechtshof in Den Haag, om te eisen dat het openbaar ministerie Demmink zou vervolgen, evenals de Bredase officier van justitie Hugo Hillenaar. Beiden zouden schuldig zijn aan de (volgens Van der Plas onterechte) veroordeling van Baybaşin. Van der Plas zei nieuw bewijs te hebben dat Demmink en Hillenaar een vals strafdossier opmaakten tegen Baybaşin, onder andere zouden de taps op basis waarvan Baybaşin veroordeeld werd, vervalst zijn.[24] Op 17 oktober 2008 verklaarde het Haagse Hof Baybaşin niet ontvankelijk in de klacht tegen Demmink, omdat Baybaşin zelf geen slachtoffer was van seksueel misbruik door Demmink en dus geen belanghebbende is. Andere door Baybaşin aangevoerde feiten tegen Demmink en Hillenaar beoordeelde het Hof als ongegrond, onvoldoende concreet en/of onvoldoende onderbouwd. Daarmee kwam de mogelijkheid tot strafvervoling van Demmink voor de door Baybaşin aangevoerde feiten te vervallen. [25] [26]

Externe links

- Feitenoverzicht affaire Demmink (http://www.klokkenluideronline.nl/artikel/755/affaire-joris-demmink-het-feitenoverzicht.html)

Referenties:

1. ↑ Joris Demmink op Parlement & Politiek (http://www.parlement.com/9291000/biof/17577)
2. ↑ Joris A. t/m D. (http://www.crimesite.nl/modules.php?name=News&file=article&sid=4255&mode=&order=0&thold=0) , Crimesite
3. ↑ Pleitnota NOS-journaal 2004 (http://www.standejong.nl/documents/runderkamprvdj.pdf) , 2004, pagina 3
4. ↑ Pleitnota NOS-journaal 2004 (http://www.standejong.nl/documents/runderkamprvdj.pdf) , 2004, pagina 4
5. ↑ Fragment NOS-Journaal (http://www.klokkenluideronline.nl/artikel/1410/demmink-heeft-het-zelf-toegegeven.html) , NOS-journaal, 5 november 2003
6. ↑ J. Demmink tegen L. Runderkamp en H. Laroes (NOS Journaal) (http://www.rvdj.nl/2004/48) , Raad voor de Journalistiek, 29 juni 2004
7. ↑ Aangifte Frank L. tegen Demmink (http://www.klokkenluideronline.nl/artikel/1272/uit-het-dossier-demmink-2-deel-2.html) , 14 oktober 2003
8. ↑ De aanklacht van Frank L. vs Joris Demmink (http://www.youtube.com/watch?v=RXC992aSJ-g) , Uitzending TweeVandaag, november 2003
9. ↑ Aangifte van Hüseyin Baybaşin (http://www.elsevier.nl/artimg/200705/Aangifte_van_strafbare_feiten.pdf) , april 2007
10. ↑ Demmink: Geen maatregelen, wel onderzoek (http://www.eenvandaag.nl/index.php?module=PX_Story&func=view&cid=284&sid=31935&nav=32026,31935,0) , EenVandaag, 13 april 2007
11. ↑ Aftappers in het nauw (http://www.groene.nl/2002/0225/rz_tappen.html) , Groene Amsterdammer, 22 juni 2002
12. ↑ Aangifte van Hüseyin Baybaşin (http://www.elsevier.nl/artimg/200705/Aangifte_van_strafbare_feiten.pdf) , april 2007
13. ↑ Demmink: Geen maatregelen, wel onderzoek (http://www.eenvandaag.nl/index.php?module=PX_Story&func=view&cid=284&sid=31935&nav=32026,31935,0) , EenVandaag, 13 april 2007
14. ↑ Geen strafrechtelijk onderzoek na aangifte Baybasin (http://www.depers.nl/binnenland/82359/Geen-onderzoek-meer-in-zaak-Baybasin.html) , De Pers, 13 juli 2007

15. ↑ 'Zedendelicten topambtenaren in de doofpot' (http://www.nu.nl/algemeen/1111932/zedendelicten-topambtenaren-in-de-doofpot.html) , Nu.nl, 13 juni 2007
16. ↑ 'Topambtenaren in Pedonetwerk' (http://two.xthost.info/trend/070616_Telegraaf.pdf) , Telegraaf, 16 juni 2007
17. ↑ Kort geding tegen hoogste ambtenaar Justitie (http://www.elsevier.nl/web/Nieuws/Nederland/Kort-geding-tegen-hoogste-ambtenaar-Justitie.htm?forum=122067&post=true#article_form) , Elsevier, 3 mei 2007
18. ↑ Turk verliest kort geding tegen topambtenaar (http://www.elsevier.nl/web/Nieuws/Nederland/Turk-verliest-kort-geding-tegen-topambtenaar.htm?forum=128653&post=true#article_form) , Elsevier, 25 juni 2007
19. ↑ Opnieuw ophef over secretaris-generaal van Justitie Joris D (http://www.eenvandaag.nl/index.php?module=PX_Story&func=view&cid=2&sid=32160&nav=32026,31935,0#) , EenVandaag, 13 juni 2007
20. ↑ 'Geen bewijs kindermisbruik door topambtenaar' (http://www.elsevier.nl/web/Nieuws/Politiek/Geen-bewijs-kindermisbruik-door-topambtenaar.htm?forum=130878&post=true#article_form) , Elsevier, 14 juli 2007
21. ↑ Curry's Wake Up Call: de verboden uitzending (http://yourwakeupcall.hyves.nl/forum/2077487/VGxU/Luister_hier_de_Verboden_Uitzending_10_07_08/) , yourwakeupcall.hyves.nl, 19/07/08
22. ↑ Vanochtend op Arrow Classic Rock: the Demmink-attack (http://www.hetvrijevolk.com/index.php?pagina=6550) , Het Vrije Volk, 19/07/08
23. ↑ Adam Curry verlegen met beschuldigingen (http://www.leugens.nl/2008/07/15/adam-curry-verlegen-met-beschuldigingen/) , Leugens.nl, 19/07/08
24. ↑ Opnieuw vervolging geëist van twee topmedewerkers van justitie (http://www.vn.nl/Verhalen/Dossiers/Crime/ArtikelCrime/OpnieuwVervolgingGeistVanTweeTopmedewerkersVanJustitie.htm?print=true) , Vrij Nederland, 3 juni 2008
25. ↑ Hof: geen strafvervolging Demmink (http://www.nwo-info.nl/2008/10/27/het-haagse-hof-zit-op-de-demminkdoofpot/) , Persbericht Advocaat Van der Plas, 27 oktober 2008
26. ↑ Uitspraak van het Gerechtshof te Den Haag (http://www.huseyinbaybasin.com/basin_duyuru.pdf) , 17 oktober 2008

Categorie: Nederlands ambtenaar

Joris Demmink

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie

Joris Demmink (Laren (Noord-Holland), 11 december 1947) is een Nederlands topambtenaar. Hij is sinds 2002 secretaris-generaal van het ministerie van Justitie.

Demmink is sinds 1982 in dienst bij het ministerie van Justitie, voordat hij secretaris-generaal werd was hij onder meer hoofd van de directie Politie, directeur-generaal Rechtspleging en directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken.[1] Demmink studeerde rechten aan de Rijksuniversiteit Leiden.

Demmink werd in 2003 door de bladen Panorama en de Gay Krant in verband gebracht met seksueel misbruik van minderjarige jongens. De Rijksrecherche concludeerde in haar onderzoek dat er geen bewijzen waren voor strafbare feiten, waarop Panorama en de Gay Krant hun eerdere beweringen rectificeerden.[2] Een valse aangifte tegen Demmink in oktober 2003 werd bestraft door de politierechter met een voorwaardelijke celstraf tot 2 maanden. De verklaringen waren volgens de politierechter "onjuist en leugenachtig".[3]

De in Nederland tot levenslang veroordeelde Koerdische Turk Hüseyin Baybaşin beschuldigde Demmink in 2007 ervan achter zijn veroordeling te zitten. Demmink zou onder druk zijn gezet door de Turkse overheid, die bewijs in handen zou hebben dat hij zich in Turkije schuldig zou hebben gemaakt aan pedofilie. Na onderzoek concludeerde het Openbaar Ministerie dat er geen bewijs was voor een strafbaar feit.[4] Adèle van der Plas, de advocaat van Baybaşin, verdiepte zich verder in deze zaak, wat in oktober 2008 leidde tot de aangifte van een mogelijk slachtoffer uit Turkije.[5] [6]

In september 2009 kwam Demmink wederom in opspraak, ditmaal vanwege zijn declaratiegedrag. Demmink declareerde substantieel meer dan alle andere secretarissen-generaal, terwijl ook de verantwoording over het waarom van de declaraties ontbrak. Minister van Justitie Hirsch Ballin verklaarde echter meteen dat er van onregelmatigheden geen sprake was[7].

Gesprek(ken) met oud-minister van vreemdelingenzaken, Hilbrand Nawijn dd zaterdag 9 augustus 12.00 uur te Zoetermeer en maandag 1 september ook in Zoetermeer.

Het eerste gesprek mocht niet getaped worden. Nawijn wil best vertellen, maar absoluut niet worden geciteerd.

De highlights: Ik vertel Nawijn voorzichtig van de brief die wij van de twee politiemensen hebben ontvangen. En dat we een link proberen te krijgen met het AF plantsoen en Spooren. En dat we natuurlijk benieuwd zijn naar de dode chauffeur. Nawijn pakt onmiddellik zijn telefoon en belt zijn vroegere chauffeur. Die weet onmiddellijk over wie we het hebben: ene meneer Mostert. Geeft ook adres en telefoonnummer.

Het gesprek wordt met de minuut amicaler. Het lijkt erop dat Nawijn mij vertrouwt. In elk geval toont hij een meer dan normale interesse in onze zaak. De naam Demmink valt. Nawijn weet dat Demmink verborgen homosexueel is en dat hij ook op jonge jongens valt. Het wordt niet zo expliciet uitgesproken, maar zijn aanwijzingen zou een dove olifant nog wel begrijpen. Vertelt en passant van de verhouding van Demmink met zijn voorlichter Wilfred Kortman (van de bekende juristenfamilie uit Nijmegen) , van de directeur van het kabinet van de koningin, Felix Rodius met de parlementair verslaggever van De Telegraaf. Hij vertelt ook dat het Demmink was die een dikke vinger heeft gehad in de val van het kabinet Balkenende 1 met de LPF. Demmink vond de LPF helemaal niks en liet via zijn voorlichter gevoelige informatie naar buiten lekken. Heel gedoseerd. Linkse info werd naar De T. gesluisd, rechtse info naar De V. Zo speelde hij een even sluw als verwerpelijk politiek spel met als doel de LPF weg te werken. Dat is hem uiteindelijk gelukt.

Maakt er geen geheim van een bloedhekel te hebben aan Demmink. En waarschuwt mij meerdere keren voor snoeiharde represailles. "Deze man gaat over lijken als zijn positie in gevaar komt. Hij doet er echt alles voor om zijn macht te houden. Hij is geslepen. Let maar goed op; jij zou de eerste niet zijn wiens remleidingen plotseling blijken doorgeroest. Moord gebeurt in ons land ook. Je zou de eerste niet zijn die ploseling sterft. Weet jij trouwens wel zeker dat die chauffeur een natuurlijke dood is gestorven. Daar ben ik helemaal niet zo zeker van. Zoals ik zei; deze man gaat over lijken. En je moet er rekening mee houden dat je wordt afgeluisterd. Niet je vaste telefoon, maar je mobieltje zeker. Ik ben in mijn ministertijd ook beslist door de AIVD afgeluisterd. Ik heb het Demmink wel eens gevraag wie daartoe opdracht heeft gegeven, maar ik kreeg nul op request. Ik weet ook bijna zeker dat mijn huis nog steeds wordt afgeluisterd. Daarom voer ik vertrouwelijke gesprekken in de tuin. Ik heb wel eens een elektronisch bedrijf de opdracht gegeven om mijn huis te checken op

afluisterapparatuur, maar ze konden niks vinden. Maar de spullen die de AIVD gebruikt, zijn zo geavanceerd en zo klein, dat ze vrijwel niet te traceren zijn. Je moet een ander nummer nemen, zo pré-paid toestel, anoniem.

Nawijn zegt mij alle medewerking toe en zegt dat ik altijd bij hem kan komen of dat hij ook bereid is om naar Friesland te rijden.

Ik rook een halve doos sigaren van hem leeg en zijn echtgenote, apothekersassistente van beroep, laat een van hun zoons een stripje salbutamol bezorgen. Die heb ik vergeten en ik heb het stik benauwd. Krijg ze nog gratis ook. Thuis ontdek ik dat ik Nawijns aansteker heb meegepikt!

Drie weken later ga ik terug naar Zoetermeer. Neem sigaren mee, een aansteker en bloemen voor z'n vrouw.

Het begin van het gesprek gaat (net als de eerste keer) wat stroef. Zal wel iets met z'n Kampense karakter te maken hebben, vermoed ik. En er speelt duidelijk angst. Weer een aantal keren: "je mag mij absoluut niet citeren, hoor! Pas op! Ik ontken gewoon dat ik je ooit heb gezien, laat staan gesproken. Wij mogen op geen enekele wijze met elkaar in verband worden gebracht. Angst is misschien het goede woord niet. Paniek is beter. Fluitertoontje ook. Maar naar een tiental minuten is het ijs weer gebroken en barst hij in volle heftigheid los. Zijn aversie tegen Demmink is groot. "Je moet hem pakken"! We gaan naar z'n kantoor op de tweede etage, waar hij een paar dingetjes in z'n pc wil opzoeken. Het contact is – net als de eerste keer – weer heel erg amicaal. Fred en Hilbrand, dat niveau. Ik ben ervan overtuigd dat het gemeend is.

Tweede gesprek:

Twee ama-centra, Vugt en Delen moesten worden opgezet, speciaal om ama's voor te bereiden op terugkeer naar hun eigen land. Demmink was daar tegen. Die wilde niet zoveel belangstelling voor het ama-beleid, zoals Cohen (toen staatssecretaris) en later Kalsbeek. Het tweede paarse kabinet had daar 40 miljoen euro voor uitgetrokken. Ik geloof dat Demmink aparte centra voor minderjarige asielzoekers maar flauwekul vond.

Adres Sorgdrager: Lorenzlaan 17 in Enschede.

Wat is Demmink voor een vent?
Hij wist precies hoe de hazen lopen. Sluw, dat blijkt uit veel.

Bij justitie is de reputatie qua homo- en pedosexualiteit bekend. Maar niemand heeft er ooit over gesproken. Dat is taboe.

Demmink is de enige die de reorganisatie onder Sorgdrager heeft overleefd. Daar is ie heel slim in geweest. De hele ambtelijke top moest weg, hij dus eigenlijk ook. Sorgdrager vond justitie te oubollig en Sorgdrager wilde dus als eerste af van de oude justitietop. SG was Jan Suy(ij)ver (Huize Boszicht, hoek Benoordenhoutseweg/Utrechtsebaan, Henk van Brummen (DG), nu hoofdofficier van justitie in Rotterdam en Henk Greven (ook DG), gepensioneerd, Overveen. Demmink was ook DG en de enige die overleefde.

Hoe kan dat?
Op een hele slinkse, sluwe manier waarschijnlijk. Zo werd dat altijd verklaard. Hij heeft zich altijd teruggetrokken, zo zien die andere drie dat ook. Hij wist zich overal buiten te houden tot het moment suprème. In begin 96 is Suyver opgestapt. Absoluut gepakt door Sorgdrager en Demmink. Heeft een bloedhekel aan Demming. Is op dit moment secretaris van de Orde van Advocaten. Maar ik denk dat hij er geen stom woord over zegt. Is er heel gefrustreerd over. Toen ,moest er een nieuwe SG komen en dat werd Borgouts. Kwam van Binnenlandse Zaken. Waarom Borghouts het werd en niet Demmink – die overduidelijk aspiraties had in die richting, blijft de grote vraag. Heeft ook gesolliciteerd bij Defensie (begin jaren '90 was wel bij de laatste drie sollicitanten) en Binnenlandse Zaken.

Ook Van Brummen en Greven kunnen Demminks bloed wel drinken.

Hoe is de relatie Sorgdrager-Demmink?
Ik denk niet dat die goed is.

Is het zinvol om daar aan te bellen?
Nee, ik denk het niet. Ze zal niks zeggen.

Wat weet jij van Heineman?
Niks, ik ken 'm van naam alleen. De permanente vertegenwoordiger in Génève is een gigantisch hoge functie. Dat was echt een promotie. Onze ambassadeur bij alle VN-instellingen. Hij moet het Nederlandse standpunt daar uitdragen. Bij Buitenlandse zaken zijn slechts een paar echte topfuncties. Ambassadeur in Washington, ambassadeur bij de VN in New York, die in Parijs, Bonn en in Génève. Dat zijn de topdiplomaten van onsl land. Wie de dode chauffeur van Heineman is, kan ik niet te weten komen. Dat is een totaal ander circuitje dan op justitie. Ik zal het proberen, maar ik beloof niks.

Er is nog niet lang geleden gedonder geweest met een kinderrechter uit Maastricht: kinderporno. Huis vol. Naam is Fernhout. Was kinderrechter af, maar had baantje op de universiteit van Maastricht.

Kun jij je voorstellen wat er gebeurt als dit bekend raakt? Demmink, Heineman, het pornosterretje? Hoe reageert Demmink cs? Wat gebeurt er met Donner. Hij was degene die hem tegen beter weten heeft aangesteld.
Nawijn: Het lijkt me het beste dat jij even weggaat. En dat je niet met je kop in het artikel wordt vermeld. Dat lijkt me niet goed voor je.

Er is ooit een enorme rel geweest met de koningin op een staatsbezoek in Zuid Afrika. Met een ambassadeur die nicht was. Vroeger was ie directeur voorlichting op Buitenlandse Zaken. Toen ambassadeur in Pretoria geworden.

Belt nog dezelfde middag terug. Wil niet over de telefoon praten, maar ik mag – nadat ik dat voorstel - ook niet meer naar z'n huis komen. "We spreken wel ergens in de kroeg af. Bel vanavond maar, om een uur of acht." Doe ik. Nawijn zit nog in de Tweede Kamer en zegt alleen mij nogmaals te willen waarschuwen. Hij herinnert zich een voorval in Praag, enige tijd geleden, waarbij een Nederlandse pedo is vermoord. "Ik hrinner me dat nog zo goed omdat ambassadeur Heineman persoonlijk toen de pers te woord stond. Dat vond ik toen al raar, want dat is z'n werk eigenlijk niet. Bovendien kwam hij nooit in de pers. Zo gaat dat in dat wereldje blijkbaar," zegt hij. Jij moet uitkijken en zeker niet alleen gaan. Nooit alleen gaan!



MEMO

Aan:	JP, CP
Van:	PP
Datum:	11 maart 2010
Betreft:	Demmink
Ref:	3813.d/P/I

Vandaag werd ik om 11.39 uur gebeld door onze bron die bij Justitie heeft gewerkt en een conceptrapport heeft geschreven over secretaris generaal Joris Demmink van Justitie. Zoals bekend zou hij op mijn verzoek het conceptrapport afmaken en daarin met name nog opnemen gespreksverslagen van medewerkers op Justitie over Demmink. De reden dat hij belde was dat hij erg ontdaan was omdat onlangs alle vier banden van zijn auto lek zijn geprikt. Daardoor voelt hij zich zeer geïntimideerd omdat hij er rekening mee houdt dat deze actie verband houdt met zijn rapportage over Demmink. Gezien de positie van Demmink had hij zelfs geen aangifte durven doen. Ik heb hem geadviseerd dit z.s.m. alsnog wel te doen.

Het effect van een en ander is dat hij op dit moment niet in staat en bereid is om de rapportage af te maken.

REGIOPOLITIE
DISTRICT
BASISTEAM

Ons kenmerk :
In beh. bij :
Datum : maandag 15 maart 2010
Bijlage(n) : Geen

Onderwerp : Aangifte

Geachte heer/mevrouw

Op donderdag 11 maart 2010 te 13:35 heeft u aangifte gedaan van vernieling van/aan auto, gepleegd dinsdag 2 maart 2010 te 18:00 uur.

Uw aangifte werd onderzocht op aanknopingspunten voor een vervolgonderzoek.
De uitkomsten waren onvoldoende en tevens heeft deze zaak op dit moment geen prioriteit binnen de politie. Daarom kunnen wij momenteel geen nader onderzoek instellen naar het door u aangegeven strafbare feit.

Uw aangifte is opgenomen in de politieadministratie en zodra nieuwe ontwikkelingen daartoe aanleiding geven, heropenen wij uw zaak en doen wij nader onderzoek.
Wij stellen u daarvan dan in kennis.

Mocht u naar aanleiding van het gepleegde feit nadere bijzonderheden of inlichtingen hebben, die wellicht van belang kunnen zijn voor het onderzoek, dan verzoek ik u contact op te nemen met ondergetekende of het Slachtoffer Informatie Punt, bezoekadres Simon de Vrieshof 1, 2019 HA Haarlem, postbus 601, 2003 RP Haarlem.

Het Slachtoffer Informatie Punt is op werkdagen van 9-16 uur bereikbaar onder:
telefoon
fax
e-mailadres

De districtschef
namens deze,

REGIOPOLITIE
DISTRICT
BASISTEAM

Proces-verbaalnummer :

Pleegplaats werkgebied :

P R O C E S - V E R B A A L
Aangifte

Plaats delict :

BKS object : Openbare weg/-water, weg
Pleegdatum/tijd : Tussen dinsdag 2 maart 2010 te 18.00 uur en woensdag 3 maart 2010 te 08.20 uur
Verbalisant : buitengewoon opsporingsambtenaar van politie,

Ik, verbalisant, buitengewoon opsporingsambtenaar van politie, aktenummer verklaar het volgende:

Op donderdag 11 maart 2010 te 13.35 uur, verscheen voor mij/ in het politiebureau, een persoon die mij opgaf te zijn:

Achternaam
Voornamen
Geboren
Geboorteplaats/land
Geslacht
Burger service nummer
Adres
Postcode plaats
GBA-nummer

Hij deed aangifte terzake vernieling van/aan auto en verklaarde het volgende:

"Tussen dinsdag 2 maart 2010 te 18.00 uur en woensdag 3 maart 2010 te 08.20 uur werd op het in de aanhef vermelde feit gepleegd.

Ik ben eigenaar van Audi A6 Avant kleur Zwart. Hierbij doe ik aangifte van vernieling van mijn auto.

Op 2 maart 2010 omstreeks 18.00 uur zette ik mijn auto op de parkeerplaats aan de Ik had mijn auto in goede orde en zonder schade achtergelaten.

- Blad 1 -

Proces-verbaalnummer
Regiopolitie

Mijn auto stond geparkeerd onder of bij straatverlichting.
Mijn auto stond geparkeerd bij bosschage.
Mijn auto stond geparkeerd op een onbewaakt parkeerterrein.
Mijn auto is voorzien van een alarm.

Op 3 maart 2010 omstreeks 08.20 uur kwam ik weer terug bij mijn auto.Ik stapte in mijn auto om weg te rijden en ik hoorde en voelde dat er iets mis was. Ik dacht eerst aan een lekke band en dat klopte ook maar het bleken er wel 4 te zijn.Ik heb niets gehoord van dit gepleegde feit en ook niemand gezien in de buurt van mijn auto.
Ik zag dat de banden beschadigd waren.Ik ben direct naar de audi-dealer gereden met mijn 4 lekke banden.Alle 4 de banden in de wang lek gestoken,geconstateerd door de audidealer.

Aan niemand werd het recht of de toestemming gegeven tot het plegen van het feit.

Hierbij werd vernield:

Categorie omschrijving	: Voertuigen (81662)
Object	: Personenauto
Merk/type	: Audi Audi A6; Avant
Kleur	: Zwart
Land	: Nederland
Kenteken	:
Chassisnummer	:
Bouwjaar	: 2005

Terwee gegevens

Schadeverhaal op verdachte	: Ja
Verzekerd	: Ja bij Aon Nederland
Bericht afdoening	: Ja
Wenst slachtofferhulp	: Nee
Bezw. doorgeven personalia	: N.v.t.
Voegen ter zitting	: Ja
Medewerker slachtofferzorg	:

Nadat ik, , de verklaring van de aangever had voorgelezen, volhardde hij daarbij, waarna wij ondertekenden.

(aangever)

Waarvan door mij,
op ambtsbelofte
is opgemaakt, dit proces-verbaal, dat ik sloot en ondertekende te
11 maart 2010.

Herman

Belt met Gay Krant. Is ongelukkig met de situatie Spooren. Wil zijn verhaal doen. Anoniem. Afspraak gemaakt bij Collse Hoeve in Nuenen.

Herman is een man van rond de 60. Nerveus. Blijkt getrouwd. Vrouw en kinderen vermoeden iets over zijn homoseksualiteit, maar zelf houd hij dit liever geheim. Hij is leraar in een Noord-Limburgs dorp. Kleine gemeenschap. Iedereen kent iedereen. Daar mag het niet bekend worden. Het zou zijn sociale positie op losse schroeven zetten.
Herman bezoekt vrijwel elke week het Anne Frankplantsoen. Hij heeft een vaste verenigingsavond in Eindhoven en gata na afloop (als het weer dat toelaat) altijd even naar het park. Hij kent er de spelregels.
In het park komen mannen zoals hij om elkaar te ontmoeten. Die vragen geen geld, ze komen er voor hun, vaak geheime, behoeftes. De laatste jaren komen er ook meer en meer jonge jongens meest met een allochtone achtergrond om er snel wat geld bij te verdienen. Die jongens is het vooral om geld te doen. Ze doen voorkomen dat ze zelf niet homoseksueel zijn. Als Spooren met zijn auto langs komt rijden, vliegen ze op hem af. Spooren betaalt ze. Ruim zelfs. Dat maakt hem populair.
Het stoort Herman dat alleen Spooren nu wordt aangemekt als grote boosdoener. Hij is misschien een opvallende bezoeker in het park. Maar zo zijn er meer. Er komt ook een specialist uit het Catherinaziekenhuis. Zijn functie is vergelijkbaar met die van Spooren. Hij komt er met dezelfde reden. Waarom wordt hem geen strobreed in de weg gelegd?
Ook komen er diverse geestelijken, zoals een pastoor uit Weert, af en toe in gezelschap van een man die op het bisdom zou werken. Ook heeft Herman vaak een man gezien die zich laat rijden door een chauffeur. Hij is van justitie, uit Den Bosch of Den Haag. Hij heeft vooral belangstelling in de groep van twee mannen uit Weert. Die staan op vaste avonden onder het afdak van het gemeentegebouw naast het park. Hun klanten parkeren in de parkeergarage of in de buurt van het park. Bij die mannen kun je afspraak maken met erg jonge jongens, vaak jonge Turken en Marokkanen uit het Ruhrgebied. Ook organiseren ze reizen naar Roemenië, Tjechië, Bali en Thailand. Je rekent af met die mannen en je krijgt dan een adres waar je terecht kunt. Dat zijn volgens Herman de criminelen, niet de mannen zoals Spooren en hijzelf. Dat zijn mannen die gevangen zitten in hun situatie. Ze doen niemand kwaad. Dat groepje onder leiding van de twee mannen uit Weert wel. Dat zijn pedofielen die mensen misbruiken. Het is algemeen bekend. Klanten komen van heide en ver. Daar wordt nooit iets aan gedaan. Die krijgen bescherming van bovenaf. Daarom is volgens Herman de arrestatie van Spooren een afleidingsmanoeuvre om andere duistere zaken te verdoezelen. Hij zal ons bellen als hij meer informatie heeft.

Twee jongens bij sauna Royaal, bierkelder.

GSM-nummers volgens Spooren: XXXXXXXXXXXXXXX en XXXXXXXXXXXXXXX
Via telefoon contact met een bezoeker die ons met de twee in contact brengt. Ze bellen met Spooren. "Wat mogen we wel of niet zeggen" Je we verlinken je niet. Maar je weet wat er is gebeurd. Je hebt me zonder condoom laten neuken. Ik heb me al laten testen. De uitslag heb ik nog niet. Als ik het heb ga je eraan man of je gaat me stevig dokken."

Ja, er komen hoge heren in het park. Dat weet iedereen. Er is een tweedeling. Gewone ontmoetingsplek waar ook homoprostituees komen en het gedeelte waar in jonge kinderen wordt gehandeld. Spooren kwam alleen in het gewone gedeelte. Vaak stapte hij niet eens uit. De echt hoge heren kwamen vooral vanwege de jonge jongens die je kunt bespreken onder het afdak.
De man die andere eerder hebben beschreven is de hoogste man op het ministerie in Den Haag. Hij komt langs als hij bij de vrouw van een overleden jurist op bezoek is geweest in Den Bosch. Hij is belangrijker dan de minister. De mannen uit Weert genieten zijn bescherming.

Telefoon, daarna gesprek op bootje in de haven van Roermond

Oudere man. Gehuwd. Hij heeft veel te verliezen. Grote zaak, iets met textiel. Zaken gaan slecht, huwelijk ook. Zoekt in plantsoen contact met jongens tussen de 20 en 35. Kent de kinderhandel. Spooren hoorde daar niet bij. Hoge mensen van justitie wel. Uit Breda, Den Bosch, Roermond en uit Zuid Limburg. Namen kent hij niet, maar dat verhaal gonst door het park. Spooren moet boeten om de werkelijke schurken buiten schot te laten.
Eind van het gesprek. Hij huilt. Zijn leven heeft geen zin. Hij smeekt me hem er verder buiten te laten. De mensen die de dienst uitmaken zijn veel te machtig. Het heeft geen zin je daar tegen te verzetten.

Woensdag 15 oktober, om tien over 11 's morgens, aan de telefoon meldt zich een man met een keurige ietwat geaffecteerde stem. Hij vertelt dat hij anoniem wil blijven, maar toch belangrijke informatie heeft. Hij wijst ons op het feit dat hij er zeker van is dat er indertijd een uitgebreid BVD-onderzoek heeft plaatsgevonden naar pedoseksueel gedrag van ambassadeur Hans Heinemann. Dat zou spelen in Caïro. De man geeft aan dat hij zowel Hans Heinemann als Joris Demmink goed kent. "We komen alledrie uit Leiden en ik kom ze hier in Den Haag nog wel eens tegen. Demmink zie ik dan in deftige nichtententen. Van hem weet ik dat Korthals-Altes zijn best voor hem deed omdat het partijgenoten zijn. In die periode wilde de promotie maar niet lukken. Ik meende dat Donner ook niet enthousiast over hem was en was dan ook verbaasd dat die hem uiteindelijk benoemde als SG. Als je werkt binnen mijn dienst, dan hoor je wel eens wat. Zeker als je twee uitspraken met elkaar kunt combineren en die dan ook nog eens kunt checken aan die van een derde. Daaruit weet ik zeker dat bij het BVD-onderzoek het element minderjarigen de belangrijkste rol speelde. De uitkomst va dit onderzoek was zó pijnlijk dat Buitenlandse Zaken er de voorkeur aan gaf het niet naar buiten te brengen. Ik raad u aan dit via de WOB (Wet Openbaarheid Bestuur) tóch naar boven te laten spitten. Als u gericht naar dit onderzoek vraagt, zou men het u niet mogen weigeren. Ik bel u volgende week nog wel eens op, mocht u dan aanvullende vragen hebben, kan ik u misschien helpen."

Kees

Kees werkt in Amsterdam. Hij zegt niet precies waar, maar het moet iets te maken hebben met de belastingdienst. Hij meldt zich via het internet. Na veel moeite lukt het een afspraak met hem te maken op de parkeerplaats van de Ikea in Son. Daar vandaan rijden we naar de visvijver daar in de buurt.
Kees woonde tot voor kort in Eindhoven. Hij kent het Anne Frankplantsoen heel goed. Hij herkent de verhalen van Herman. Spooren is niet de grote vis. Er is de laatste jaren veel veranderd in het park. Daar is zelfs een werkgroep voor opgericht. Een groep vaste bezoekers, hij was één van hen, heeft geprobeerd het kaf van het koren te scheiden. De kinderhandel onder het afdak zou afbreuk doen aan de activiteiten de 'normale baanbezoekers'. De hoerenjongens en de kinderhandelaars maken steeds vaker de dienst uit. Er zijn zelfs postertjes opgehangen om ze te verdrijven, maar ze hebben de macht en ze kennen mensen in de hoogste kringen.
De man uit het ziekenhuis komt er al jaren. De man uit Weert is daar algemeen bekend als homo, maar dat kan natuurlijk niet in zo'n katholiek dorp. Hij komt vaak met een andere geestelijke. De auto met chauffeur is van een hoge ambtenaar van justitie. Er komen meer van die lui. Ook de man die samenwoont met Jan Swinkels (dat moet dus Jan Wolter Wabeke zijn) komt er, net als Jan zelf, af en toe. Die vallen wel op jong, maar nooit echt beneden de leeftijdsgrens. Ze komen niet bij de mannen onder het afdak. De man met de chauffeur wel. Die zie je juist nooit in het park zelf.
We moeten gaan praten met enkele jongens die er nog werkzaam zijn. Hij zal ze proberen voor ons te contacteren. Belangrijk zijn een zekere Peterke (zelf al erg jong begonnen) en de Marokkaanse bemiddelaar in jongere jongens Montou.

Nick, een van de leden van het seksclubje van Wilfred Brinkhuis

Wilfred organiseert feestjes voor jongens en volwassenen in zijn flat in Utrecht en op gehuurde locaties. Je moet minimaal 18 jaar oud zijn en Wilfred en enkele van zijn vrienden controleren of iedereen zich houdt aan de safe sex regels.
Wilfred heeft last van feestjes met kinderen zoals die worden georganiseerd zoor een groepje uit Eindhoven en rondom Weert. De groep van het afdak van het Anne Frankplantsoen. Daarbij valt steeds de naam van Joris D. Wilfred kent hem via zijn beroep, jurist en via het sekscircuit, maar ze zijn toch elkaars tegenpolen.
Een van de mannen met wie hij veel contact heeft, heeft een transportbedrijf in Weert, langs de provinciale weg. Op de hoek van zij terrein staat een bordeel. Normaal ontmoeten mannen de daar werkende vrouwen, maar af en toe worden er ook feesten voor pedo's georganiseerd. Meest voor hetero-pedo's, twee keer per jaar ook voor homo-pedo's.
J.D. zou er zijn gezien. Er moeten zelfs foto's in omroep zijn. Daar is een hoop om te doen geweest. De eigenaar zou er zijn gasten mee chanteren. Ook de pastoor, die daar overigens nooit kwam, maar er wel van op de hoogte moet zijn omdat hij goed bevriend is met het clubje dat hier gebruik van maakt.

Bij controle zien we dat het bewuste bordeel kort daarvoor moet zijn afgebrand.

39 Interview met Frank Leenders

Sub categorie: aangifte

Interview met Frank Leenders, alias Yuri, dd woensdag 8 oktober vroeg op de avond. Locatie: Chinees Restaurant Peking, Henseniusplein 11 te Venray

Mijn vader is een Tsjech. Ik heb de naam van moeder. Zeventien kinderen.

Hoe weet een ventje van een jaar of 12, 13 jaar jong, dat ie in het Eindhovense Anne Frankplantsoen terecht kan voor betaalde sex?
Door verhalen, o.a. door verhalen in de Gaykrant en andere gay bladen. Ook bij Euroboys, waar ik als prostitué heb gewerkt, ging dat praatje rond. Als prostituerende jongen weet je in welke parken in Nederland gerotzooid wordt.

Werk je in zo´n park in de bosjes of in de beschutting of ergens anders?
Dat ligt eraan. De meeste klanten nemen je mee in de auto of rijden naar een hotel. Hoerenhotel.

Maar deze klant deed dat nooit?
Nee, hij deed het voornamelijk in de auto.

Kun je jouw eerste keer met hem herinneren? Wat gebeurde er toen? Waarom koos hij jou uit? Je was 13 of 14, zeg je.
Ik denk voornamelijk omdat ik van Tsjechische afkomst ben.

Had jij in Praag ook contact met meneer Rietjens en/of meneer Korsten?
Ja, dat klopt.

Ben jij via hen ook in contact gekomen met deze meneer?
Nee.

Wat moet ik me dat dan voorstellen, je loopt door dat park...
In Eindhoven gaat het zo: Wij jongens weten wanneer er klanten komen. Dat zien we op de weg waar de auto´s stoppen. De auto´s parkeren en de meeste mannen stappen uit en lopen rond. Meestal wordt een jongen direct aangesproken, andere twijfelen, de jongens worden dan opstandig. Ze zeggen dan: je weet wat je hier komt doen, dus actief zijn of doorlopen! Zo liep ik daar ook met inmiddels 3, 4 jaar ervaring.

Jij wist precies welke mannen er wel iets wilden en wie niet?
Tuurlijk, ik weet best wat mannen die ´s avonds na tienen daar komen, wat die willen. Iedereen weet wat mannen daar komen doen en wat ik daar doe. Daar ga ik in elk geval niet omheen draaien. Meestal gebeurde het in de auto, meestal in

de auto, soms in een hotel. Dat kunnen er veel zijn, Victoria Hotel, Hilton, Golden Tulips, Bastion, maar bij deze meneer altijd in de auto.

De eerste keer viel zijn auto meteen op. Er kwam een jongen naar mij toe, die zei: luister eens, er loopt een klant in het bos, sjiek gekleed, met een hoedje op. Hij viel op. De chauffeur zat nog in de auto. Ik heb de auto goed bekeken en dacht: een of andere hoge pief of zo, bankdirecteur, advocaat. Noem maar op, die kom je daar vaak tegen. Ik zei nog voor de grap: misschien is ie wel rechter, want die kom je daar ook vaak tegen. Ik zeg: ik loop wel rond en we zien wel. Op een gegeven moment spreekt ie me aan en vraagt of ik commerciële bedoelingen heb. Ik zeg: ja. Hij zegt: je ziet er leuk uit, knap, heb je zin om het met mij te doen. Ik: Wat staat er tegenover. Hij Dat ligt er aan wat je doet. Ik: Dat ligt eraan wat u doet. Aan alles hangt een prijskaartje. Hij: Wil je mee naar de auto. Hij maakt de deur open. Beiden stappen we in. Hele sjieke auto. De chauffeur lette nergens op. Keek niet eens om. Zat gewoon te bellen.

Hoe oud was die chauffeur toen?
28, 29 jaar schat ik.

Hij maakte meteen duidelijk wat hij wilde?
Ja, hij zei: ik ben voor alles in, maar ik neuk graag. Ik: Mooi, maar daar hangt wel een prijskaartje aan. Hij: wat kost ´t. Ik: 250. Hij: dat is te weinig. Ik dacht: zo kan ik er wel 3 op ´n avond hebben. Hij heeft 400 gulden betaald. Zonder bijzondere dingen. Veilig ook. Ik gebeurde in feite niks bijzonders.

Hoe was het afscheid?
Hij vroeg of ik ´m als vaste klant wilde. Toen had ik nog een ander telefoonnummer. Dat heb ik ´m gegeven. Hij heeft me nog regelmatig gebeld.

Hoe regelmatig?
In totaal 4 keer. Hij meldde zich altijd 2 dagen vooraf. De afspraakjes waren altijd om 1 uur ´s middags. Op klaarlichte dag dus. Met de gordijntjes dicht.

Heeft hij wel eens verteld over zijn beroep? Hij wilde zijn echte naam niet noemen...
Heeft ie nooit verteld. Hij liet wel merken dat ´t een chique gentleman was met een hoop geld.

Vertelde hij over Tsjechië?
Ja, dat ie daar regelmatig kwam. En dat ie daar altijd naar 1 club ging: Pinocchio. Ik zei hem: dan ken ik jou van daar. Daar zei ie niks op.

Had ie een relatie?

Ik vermoed dat ie getrouwd is...

Was hij volgens jou homosexueel?
Ja, anders wil je toch niet door een jongen geneukt worden. Later wilde hij trouwens neuken. Hij was ook altijd heel erg nerveus. Als we bezig waren keek hij altijd om zich heen.

Wanneer veranderde dat, dat hij wilde neuken in plaats van geneukt worden?
In 1991. Toen ontmoette ik ´m weer. En dit keer niet in het AFP, maar op Eindhoven CS. Toe zei hij: nu wil ik het eens andersom doen. Nu wil ik geneukt worden. Daar ging ik mee akkoord. Dat is in een hotel gebeurd, in een Golden Tulip, langs de snelweg. Ik herinner mij dat daar dezelfde chauffeur bij was.

Kreeg jij inmiddels een band met die chauffeur?
Die chauffeur vond het maar niks. Ik heb ´m gesproken. Op een gegeven moment zei de klant: ik ga me douchen en aankleden, ga jij maar naar de auto en reken maar af met de chauffeur. Dat gebeurde ook. Hij vond het walgelijk. Ik ging zitten en zei: u rekent met mij af. Kreeg nog wat te drinken ook. Toen kwamen er gesprekken. Hij vertelde dat ie bezig was met een andere baan te zoeken. Zeg maar een andere baas.
Ik heb ´m 4 keer gehad, maar collega´s wel vaker.

Wat wisten die over ´m te vertellen?
Dat het een hele charmante man was, die goed betaalde.

Met welke regelmaat kwam hij in het AFP?
Ik weet van een collega dat ie ongeveer 10 vaste jongens moest hebben. Hij bezocht jongens zo´n 2 keer per week. Hij betaalde altijd tussen de 200 en 400 gulden. Geen idee of dat nu nog gebeurt. Ik zie ´m niet meer. Sinds ik een ander nummer heb genomen. Ik werd getreiterd door een ex-klant.

Hoe oud waren de jongens van onze man?
Tussen de 11 en 15 jaar. Altijd volstrekt minderjarig.

Zegt de naam Libor jou iets?
Ja, dat zegt me wel iets. Ik heb die naam wel eens horen vallen.

Welke rol speelden volgens jou Wiel Rietjens en Cor Korsten?
Die namen zeggen me nou even niks.

Die mannen die jongens uit Tsjechie lieten komen...
Mijn indruk is dat dat in opdracht gebeurde van de grote.klant.

Wat is er nou zo speciaal aan Tsjechische jongens?
Tsjechische jongens zijn veel mooier en aantrekkelijker dan andere Europeanen enn Nederlanders. De meeste Tsjechische jongens zijn blond. Ik ben eigenlijk ook blond. Sinds 1 ½ jaar verf ik mijn haar. Hij valt op blond of donkerblond.

Op welke types valt hij?
Goeduitziend, sportief, kinderlijk en behoorlijk groot geschapen.

Heeft hij ooit dingen gevraagd die jij niet wilde?
Nee, het was altijd normale sex.

Is er ooit een andere chauffeur geweest?
Er was een keer een vrouw achter het stuur. Die stapte uit. Dat was niet in het park. We reden met de auto naar een homo-ontmoetingsplaats dicht in de buurt. Zij ging op een bankje zitten.

Heb je haar gesproken of gezien? Kun je haar beschrijven.
Slanke vrouw, blond haar, sjiek gekleed en opgemaakt, 32 jaar ongeveer. Na haar kwam er een iets oudere man. Ik ken zijn naam niet. Redelijk goed gekleed, droeg altijd een zonnebril. Die bleef ook in de auto.

Stoorde die chauffeurs zich niet aan de geluiden die vrijkwamen bij de vrijpartij...
Ik deed gewoon mijn werk, al zitten er 10 of 15 mensen bij.

Wat was dat voor een tijd in Praag. Hoe kwam jij daar terecht?
Ik woonde in Praag, zoals ik al zei, mijn vader is Tsjech. 5 zussen en broers zijn ook daar geboren. Ik helaas niet, maar ik heb er wel lange tijd gewoond. Dat was een hele leuke tijd.

Hoe oud was je toen je bij Pinocchio kwam?
6.

Waar is Pinocchio?
In het centrum, de straat weet ik niet meer, mijn moeder wel, ik zal het haar eens vragen. Zij wist dat ik daar kwam, maar had niet het vermoeden dat ik daar ook centjes verdiende. Zij dacht dat ik daar gewoon met schoolvriendjes en vriendinnetjes kwam. Dat was daar heel normaal. Niets raars aan. Zoals ik ook met m'n 8e in een discotheek kwam. Twee jaar terug ben ik er nog op vakantie geweest. Ik heb onze man daar niet gezien toen. Ik heb hem al 4 jaar niet gezien.

Wil jij hem nog wel zien. Denk je dat ie nog wel geïnteresseerd is in jou?

Aan de ene kant ja, anderzijds: nee. Ik ben al op leeftijd, maar wel van Tsjechische komaf. Hij vond mij wel aardig. We hebben ook 2 a 3 keer gegeten. Bij Van der Valk in Eindhoven, in Adam en in Daag. We hadden het dan over mij, over mijn werk. Als ik niet werk, lig ik in de sauna of op de massagetafel. Als klant. Ik laat me graag masseren. Over mijn opleiding hebben we het nooit gehad. Daar sprak hij nooit over. Wat ik mij herinner ben ik nooit bij hem thuis geweest.

Heb je hem in Praag wel eens ontmoet?
Hij kwam in Praag meestal niet allen. Meestal met chauffeur. Ik weet van een collega, ik heb met een aantal in Tsjechië nog contact. Ik heb die collega over de toestand hier verteld. Vrijdag heb ik Dimitri gebeld. Ik heb de Gay Krant thuis. Ik wist over wie het ging, ook vorige weken al. Ik heb in het verleden tegen collega´s ooit gezegd dat dit wel eens een staartje kon hebben. Zo´n man in een limo met chauffeur in het AFP. Dat is niet normaal. Toen ik in de Gay Krant over hoge omes las, moest ik meteen aan hem denken. Maar, klant is klant, als het maar geld oplevert. Ik vond het verdacht omdat de klant zich voordeed als iemand die hij helemaal niet was. Hij deed zich voor als een cowboy. Ik heb altijd gedacht dat ie advocaat was of hoge ambtenaar van een gemeente. Ik heb ´m dat wel eens gevraagd, maar daar gaf ie geen antwoord op.

Wie van jouw collega´s zou ik nog kunnen verrassen met een belletje?
In principe heb ik er geen problemen mee om collega´s willen meewerken aan een interview. Maar veel jongens zijn bang.

Door hun dubbelleven?
Ja. Maar jullie concentreren je nu op één hoge ome, maar weten jullie wel hoeveel er van onze diensten gebruik maken. Ik heb een arts genoemd, een rechter, een advocaat. Ik noem geen namen. Privacy.

..eb jij contacten op de baan in Baexem?
Ja.

Komt de rechter daar ook wel eens?
Ja.

Wat voor een auto rijdt hij?
Dat varieert: Volvo, Mercedes, BMW.

Waar werkt ie?
Hij heeft tegen mij ooit gezegd dat ie in Maastricht werkt.

Welke hoge tiepes nog meer?

Advocaten, of het bekende zijn weet ik niet. Bekende Nederlanders, politieagenten – voornamelijk Amsterdamse klanten. Sommigen trof in ik Eindhoven, sommigen in Amsterdam.

Heb jij je wel eens afgevraagd waarom onze man helemaal van Den Haag naar Eindhoven kwam voor een avontuurtje?
Ik vermoed een beroepskwestie. Zo ver mogelijk weg.

Ik vraag me af waarom jij dit allemaal tegen ons vertelt. Je hebt het over beroepscode en beroepseer, maar toch klap je uit de school. Waarom?
Ja, omdat het in mijn hoofd speelt en omdat ik het in de media hoor en zie. Dat speelt door mijn hoofd. Ik heb een collega gebeld en dat vertelt. Die zei: ja, het enige wat je kunt doen is je verhaal kwijt.

Heb jij een hekel aan mannen die gebruik maken van jonge prostitués?
Pedofilie vind ik helemaal niet kunnen, vooral met hele jonge kinderen niet. Maar als het gaat om kinderen van 14, 15, 16 jaar vraag ik me af of je nog wel kunt spreken van pedofilie.

Jij was zelf 6 toen je in de business kwam...
Eigelijk keur ik dat niet goed, maar wie ben ik om tegen hem te zeggen dat mag niet.

Hoe spraken jullie elkaar aan? Noemden jullie elkaar bij de voornaam?
Nee, ik heet Yuri, dat is mijn artiestennaam. Hij noemde nooit zijn voornaam.

Hoe communiceerden jullie dan? Jullie gingen eten, dat weet je van elkaar hoe je heet..
Ik sprak hem met meneer aan. Hij was gewoon vriendelijk, lief zelfs.

Was het een soort vadertype voor je?
Nu ga je wel erg ver...

Ja, ik ga ver, het gaat allemaal erg ver... Jij bent door je vader het huis uit getrapt. Ik kan me voorstellen dat jij een vaderfiguur zocht...- Dat is niet abnormaal. Dat gebeurt in veel relaties, waarin de ene partij veel ouder is dan de andere... Zo werkt dat in een mensenhoofd. Dat is geen schande...
Op dat gebied was hij een mysterieus figuur. Ik weet het niet.

Volgens mij weet jij zijn naam. Dat kan niet anders als je al jarenlang met iemand omgaat. Als je met iemand gezellig gaat eten. Jij hebt hem ook vast over jouw jeugd verteld. Dat weet ik bijna zeker. Dat kan bijna niet anders. Waar moet je het anders over hebben? Een jonge knul met een oudere

meneer. Dat vraagt om jeugdverhalen. Kan niet missen... Op de een of andere manier heb jij ook zijn hart geraakt. Je zegt net zelf: ik wil hem eigenlijk best weer eens zien. Hoewel ik sexueel te oud voor hem ben. Er is blijkbaar meer. Zo moet er ooit een naam gevallen zijn. Kan bijna niet anders...
Ik ben niet bij hem thuis geweest.

Je spreekt heel open over wat jullie in de auto allemaal hebben gedaan en dan zou een naam te privé zijn. Dat is toch raar?
Ja, maar zo is het...

Zit ik er ver vandaan als ik zeg dat ik denk dat jij zijn naam kent?
Dan zit je er niet ver vandaan, nee... Hij heeft een voornaam genoemd, maar of dat waar is mag Joost weten. Zoals hij nog steeds denkt dat ik Yuri heet. Zo heb ik wel meer klanten gehad in zulke toestanden. Met sommige klanten heb ik een redelijk goeie binding en ken ik ook persoonlijk. Maar met hem zijn duidelijke afspraken gemaakt over privé-kwesties. Uit zelfbescherming...

Maar je gaat dan wel met ´m eten...
Ja

En dan wordt er gesproken, waardoor je dieper gaat. Blijkbaar is hij geïnteresseerd in jouw persoon, anders ga je niet met iemand eten.
Nee hoor, dat gebeurt wel vaker met klanten. Of ze me echt aardig vonden hebben ze nooit kenbaar gemaakt. Voor mij is het een beroepskwestie. Ik doe mijn werk, verder niks...

Als het alleen maar een beroepskwestie is, waarom speelt het dan zo door je hoofd? En waarom zitten wij hier dan? Mijn belang is duidelijk, nu het jouwe nog... Wat wil jij mij eigenlijk vertellen? Wat zit jou nou zo verschrikkelijk dwars? Wil jij dat hij wordt gepakt?

VANAF DIT MOMENT IN HET VRAAGGESPREK DUREN YURI´S DENKPAUZES HEEL LANG. SOMS TIEN SECONDEN OF LANGER

Weet ik niet. Ja en nee. Waarom? Hij is niet de enige die rondloopt. Zijn beroep interesseert mij niet. Hij is niet de enige hoge Piet die gebruik maakt van jongetjes in bordelen en noem maar op. Aan de andere kant moet ie wel gepakt worden... Maar daar wil ik op dit moment niks over zeggen.

Dan is er blijkbaar iets gebeurd, waarom hij wat jou betreft best gepakt mag worden.
Ja.

En dat is ook de reden dat jij bij mij zit...
Ja

Dan kun je dat beter nu zeggen, want anders moeten we nog een keer bij elkaar gaan zitten...
Het enige wat ik ervan kan zeggen is dat hij meer op zijn kerfstok heeft dan jullie denken...

Op welk vlak?
Op sexueel gebied.

Iets wat zelfs niet door jouw beugel kan...
Ja...

Heeft ie van jou films gemaakt?
Onder andere.

Waren dat gewone sexfilms of kwamen er dingen in voor die absoluut niet kunnen?
Dat waren onder andere sexfilms, ja

Wat kan er dan nog meer niet door de beugel?
Nou ga je wel erg ver

Daar zijn we hier voor... Moet dat stoppen en is het daarom tijd dat de man wordt vastgezet? Waren dat hele enge films? Vielen er doden bij? Of waren het misschien films met hele kleine kinderen?
Die zijn er ook...

Dat weet ik, ik weet dat die er zijn, maar kwam hij er ook in voor?
Die films stammen van hem. Dat is een ding wat zeker is.

Waar werden die films gemaakt, in Nederland of Tsjechië?
In Tsjechië, er is ook een internetpagina van. Van hem.

Heb je daar het adres van?
Nee, maar daar kan ik wel aankomen. Er is een film waarvan ik en een aantal collega's vermoeden dat hij er de oorzaak van is.

Wat is er zo bijzonder aan die film? Waarom word jij daar nu nog steeds stil van? Komt er familie van je in voor misschien. Een broertje of zo? Zeg het nou maar, ik kom er toch achter. Dat kan nog een dag duren, een week.

een maand, maar als het werkelijk zo is, kom ik erachter. Wat is er zo raar in die film. Jij komt er zelf in voor neem ik aan. Hoe oud was je toen?
5 a 6 jaar.

Dan praat je dus over 23 a 22 jaar geleden.
Ja, met nog drie andere jongens en nog twee andere mannen. Alleen jongens, geen meisjes.

En je weet zeker dat hij het is?
Ja

En jij bent altijd contact met ´m blijven houden?
Nee, dat is later opnieuw ontstaan.

Was dat toeval? Kan ik me voorstellen, jij gaat de business in, hij blijft erin en je komt elkaar weer tegen...
Ik kan niet zeggen of dat toeval is. Nee, het was geen toeval.

Toen jij hem weer in dat park tegenkwam voor het eerst na zoveel tijd, wist jij onmiddellijk dat het dezelfde man was van 6 a 7 jaar geleden?
Ja.

Toch ben je met ´m in de auto gestapt...
Ja, dat weiger ik bijna nooit.

Dat zal je toen ook dwars hebben gezeten. En dat terwijl er in het verleden iets smerigs is gebeurd met hem dat je nu nog steeds dwarszit. Niettemin ben je ingestapt...
Ja, dat klopt. Omdat ik niet zeker weet dat hij er ook achter zat.

Wat bedoel je daarmee, weet jij niet of hij die film expres zo heeft gemaakt? Herkende hij jou?
Ik weet niet of hij de opdrachtgever was.

Maar het was wel een van de hoofdrolspelers... Heeft hij je toen ook geneukt, toen je een klein ventje was van een jaar of 5 a 6?
Nee.

Maar hij heeft wel sex met je gehad... Heeft hij andere jongetjes misschien wel geneukt? Kwamen die ook uit Nederland?
Twee andere kwamen uit Nederland, een kwam uit Spanje...

Heb je met hen nog contact?

Ja, ik heb met alledrie nog contact.

Bestaat die film nog? Hoe heb jij die film ooit gezien. Hoe ben je daar aan gekomen?
In Tsjechië

Gewoon in de videotheek?
Ja

Weet je hoe die film heet?
Tsjechische jongens onder de brug

Het speelde zich af onder een brug?
Ja

Hoe luidt de Tsjechische titel van de film?
Dat is mij niet bekend

Is die film ook in Nederland?
Als het goed is niet. Er moeten wel andere films van mij zijn in Nederland.

Maar is ie nog wel in Tsjechië?
Ja

Is dat ook een film van regisseur Hysek?
Ik ken die naam, maar weet niet of hij de regisseur was. Er waren wel drie regisseurs.

Waarom zit jou dat zo dwars wat er is gebeurd? Wat is er zo erg aan? Wat het zo schandelijk, vernederend, pijnlijk?
Waarom?

Ja.
Omdat er een van mijn collega's is overleden tijdens de opnamen.

Niet een van de drie jongens waar je zojuist over sprak?
Nee.

Is die jongen overleden aan sexuele handelingen?
Ja.

Was dat expres of per ongeluk?
Weet ik niet, daar ben ik nog steeds niet achter.

Staat dat ook op die film, of is het er uitgeknipt..
Ik weet wel dat alles op film staat en dat dat de film is, maar de dood van die jongen staat er niet op.

Dat is er dus uitgeknipt, of is die jongen later overleden?
Nee, hij is tijdens de opnamen overleden

Wat gebeurde er toen met de opnamen?
Die werden gecancelled

Wat gebeurde er toen met jou?
Wij werden afgevoerd.

Maar de film is later wel in productie gegaan?
Ja.

En op een gegeven moment was dat jongetje gewoon weg?
Ja.

Welke rol speelde onze man bij het overlijden van dat ventje? Stond hij er op een afstandje bij te kijken of heeft ie er actief aan meegewerkt?
Hij heeft actief meegewerkt met die andere mannen.

Hoeveel mannen waren er?
Drie

En hoeveel jongetjes?
Vijf

Heeft onze man met dat ene ventje actief sex gehad op het moment dat het overleed?
Ja en nee. Hij was aanwezig, maar hij heeft 'm niet vermoord. Hij was er wel bij.

Is dat de reden waarom je hier zit?
Ja

Als dat allemaal waar is, kan ik me dat voorstellen. Ik merk bij mezelf dat ik niet eens geschokt ben, maar wel twijfel heb. Ik bedoel, kan dit allemaal wel, is dit wel waar?
Ja, dit kan. Zeker in Tsjechië.

Nu ligt de bal bij jou, overtuig jij mij maar...
Ik vertel jou mijn verhaal en dat kun je aannemen of niet...

Ja, maar het is nogal wat... Weer een heel ander niveau. We zijn begonnen met Fons Spooren, die z´n vrouw bedonderde, maar dat was eigenlijk alles. Er waren eigenlijk geen echt minderjarige jongens bij betrokken. Niet op het niveau waarvan jij mij nu vertelt. Daarna kwamen we bij de echte pedofilie uit, 11 tot 13 jarigen. Weer een ander niveau. Nu heb je het over weer een niveau lager. Overtuig mij maar eens dat dit werkelijk is gebeurd... Kan jij mij helpen aan iemand die hetzelfde verhaal vertelt zonder dat jij erbij bent?
Na lange pauze geen antwoord...

Jij hebt verteld over je familie. Er waren 17 kinderen. 3 ervan zijn bisexueel, 3 homo en 2 lesbiennes. Van de anderen weet ik het niet. Drie ervan zijn nog te jong. Is er met je ouders ook iets wat niet allerdaags is? Homo, bi of zo?
Nee.

Zijn ze nog bij elkaar?
Nee

Sex was in jullie gezin tamelijk normaal, ook op jonge leeftijd...
Ja

Hoe kwam dat, dat zoiets normaal was?
Ik denk dat dat komt omdat iedereen was zeer openlijk was

Maar dat betekent nog niet dat je op jonge leeftijd ook sex hebt. Is dat ook gebeurd binnen het gezin?
Nee, alleen daar buiten

Hoe kwam jij op je 6e in Pinocchio dan? Welk kind van 6 komt er nou in zo´n club. Da´s toch wonderlijk?
Dat vind ik niet.

Was dat in jouw milieu/gezin niet abnormaal? Waren het kennissen misschien?
Direct: Ja! De eigenaar van Pinocchio was een kennis van mijn ouders.

De vriend van je moeder?
Nee.

Een vroegere collega van mijn vader

Is dat nog steeds dezelfde eigenaar?
Dat weet ik niet.

Wanneer en hoe gebeurt dat in Pinocchio, dat daar echt jonge kinderen binnenkomen?
Dat gebeurt op initiatief van de eigenaar, die brengt ze naar binnen. De chauffeur haalt ze op, als dat nodig is.

Hoe komt men aan die kinderen, daar in Praag? Hoe worden die kinderen gerecruteerd?
De eigenaar heeft contacten.

Ben jij daar ook op die manier gekomen?
Ja

Da´s toch een heel wonderlijk verhaal. Dat staat heel ver van mijn realiteit. Toe ik zes was, speelde ik met blokken, toen ik twaalf was met een legotrein. Ik bedoel, dat leven wat jij beschrijft is zo totaal anders.
Joh, ga eens naar Thailand. Daar is het nog veel erger dan in Tsjechië.

Wanneer ga jij mij helpen aan iemand in jouw omgeving – een collega bijvoorbeeld – die dit verhaal kan bevestigen. In elk geval het stuk waar onze man in voorkomt?
Ik zal vanavond contact opnemen met Dimitri en heb vragen of hij bereid is om anoniem zijn verhaal te doen. Maar ik geef je geen kans.

Want? Heeft Dimitri nog meer te verbergen dan jij?
Dat weet ik niet, maar ik weet dat hij heel erg schuchter is en niet houdt van persaandacht. Veel collega´s zijn bang.

Jij hebt een ander belang, die film...
Ja, dat klopt.

Is dit alles wat je me wilde vertellen, of zit je met betrekking tot deze man nog iets dwars? Chantage bijvoorbeeld, ik noem maar iets... Heeft ie je ooit gedwongen om dingen te doen, heeft ie je ooit privé benaderd?
Phoeh... nee, nee...

Hou jij van deze man. Is er iets van liefde of genegenheid? Is er wel eens een ogenblik geweest dat er sprake zou kunnen zijn van een relatie?

Nee, dan zou ik met elke klant wel een relatie kunnen beginnen. Er zijn wel eens mannen in mijn leven geweest, die ik wel een lekker ding vond. Maar dat heb ik met vrouwen ook gehad. Met wie ik het ook op andere momenten dan in bed gezellig kon hebben. Dat was met hem niet het geval.

Met hem was het een puur zakelijke overeenkomst. Ik doe dit en jij betaalt dat...
Ja.

Heb jij het nog wel eens gesproken over toen onder de brug in Praag?
Nee, daar is nooit meer over gesproken.

'Tsjechische Jongens onder de brug'.

Terwijl jullie beiden van elkaar wisten wie jullie waren?
Ja, maar dat is nooit uitgesproken.

Waarom heb jij nooit gevraagd: waarom heb jij toen niet ingegrepen, waarom zijn jullie toen zo ver gegaan?
Ik vermoed dat het een dom ongeluk was.

Wat waren het dan voor spelletjes die daar zijn gespeeld?
Alles wat je maar kunt bedenken.

Hoe is dat ventje dan gestorven?
Door anaal. Hij is met een kunstlul gepenetreerd en doodgebloed. Toen de ambulance erbij kwam, was het al gebeurd.

Wie waren er bij toen de ambulance arriveerde?
Iedereen. Ook onze meneer. Die is niet weggegaan.

Hoe is dat dan geregeld?
De artsen hebben het geval bekeken en bepaalde mensen ondervraagd en wij als jongens zijn anoniem gebleven. Ik weet niet of ook hij is ondervraagd. Ik vermoed dat er is betaald.

Kun je daar mee wegkomen dan?
Je weet toch hoe omkoperij werkt. Er is in elk geval niemand in de bajes terechtgekomen.

Het was een vriendje van je. Hoe reageerden zijn ouders?
Het betreffende jongetje had geen ouders meer.

En de andere ouders dan?

Die reageerden geschokt. Mijn vader was behoorlijk boos. Wilde verhaal halen en heeft dat ook gehaald. Verder is het beschouwd als ontucht.

In het zwaar communistische systeem van Tsjechië 22 jaar geleden, is daar een buitenlandse meneer die nog geen hoge positie heeft en dus weinig invloed. Hoe kan dat dan?
Geen invloed? Waar komt die chauffeur vandaan dan?

Wie waren die andere mannen?
Een Nederlander en een Tsjech.

Heb jij hen daarna nog gezien?
Nee. Hun namen ken ik wel. Ik vertel ze niet. Ik noem geen namen. Een man was ouder, een jaar af acht, negen jaar. Onze man zal toen een jaar of 35 zijn geweest.

Heb jij die internetsite wel eens gezien?
Ja, die heb ik ooit gezien.

Hoe kom ik eraan?
Ik zal een collega bellen.

Ben jij bereid om mij dan het adres te geven van die site?
Ja, waarom niet?

Bel jij mij of ik jou?
Maakt me niet uit, jij hebt mijn nummer.

Heb je spijt van dit gesprek?
Eenerzijds wel, maar anderzijds niet. Maar daar kom ik wel overheen. Ik ben in elk geval m´n verhaal kwijt.

Ik heb de indruk dat dit niet de laatste keer is dat wij elkaar hebben gesproken. Volgens mij zit er in jouw hoofd nog een hele hoop ellende...
Dat klopt.

Als je morgen denkt, ik wil nog meer vertellen, dan kom ik gewoon terug naar Venray... Jouw naam blijft overal buiten. Die heb ik niet eens nodig. Zijn de gezichten van de deelnemers in de film overigens herkenbaar?
Ze staan er niet met hun hoofd op, nee.

Alleen lijfjes?
Ja.

Waaraan is onze meneer te herkennen. Noem eens een fysieke karaktertrek... Een tatoeage, moedervlek...
Hij heeft een moedervlek op z´n linker bil. Groot, een centimeter of drie groot, rond. En een bekrompen pik, zeg maar, hihi, ik zou het haast een tandenstoker kunnen noemen. Ik voelde hem haast nooit.

Is dat een frustratie voor hem?
Nee, volgens mij niet. Nogmaals, er zijn meer ambtenaren die dit doen.

Waarom niet, ambtenaren vormen een deel van de doorsnee bevolking. Heb jij het idee dat meer dure mensen dit doen? Meer mensen met hoge posities?
Jazeker, ik heb ook klanten uit de tweede kamer gehad.

Op welk departement werkt onze man, volgens jou? Onderwijs, Verkeer...
Daar heeft ie het nooit over gehad.

Welke opleiding heeft hij?
Geen idee, als je hem dingen voorlegde, had ie een IQ van ´steek een vinger in je strot´.

Geef daar eens een voorbeeld van?
Ik heb het wel eens met ´m over politiek gehad of bepaalde rechtzaken die in het nieuws waren. En dan had ie daar helemaal geen weet van.

Was dat gespeeld of wist ie het echt niet?
Nee, dat was volgens mij niet gespeeld, hij wist het echt niet. Hij is ook gesignaleerd op de Tilburgse ??????? Mijn beroep is momenteel wat minder. Slecht weer en zo. In Eindhoven komt bijna niemand meer. Ook door de aanwezigheid van media. De meeste jongens trekken naar Amsterdam. Daar komt deze meneer nu vast ook. In sauna´s, kroegen, ook in Rotterdam, Den Haag en Duitsland. Keulen, Essen.

Einde gesprek. We spreken af om elkaar snel te bellen voor het adres van de website of eventueel die samen te bekijken.

BREAKING: LINK DEMMINK – DUTROUX

Door Micha Kat op 13 oktober, 2009 in Algemeen. 33 Comments



Ook koningin Beatrix kreeg een snuff-movie toegestuurd waarin een kind door het hoofd wordt geschoten * Joris Demmink stond in direct contact met het netwerk-Dutroux * Vanuit Nederland werd het complete internationale onderzoek kalltgestellt

Joris Demmink, de SG van het Ministerie van Justitie, zat tot over zijn oren in het criminele internationale netwerk van kindermisbruikers dat werd aangevoerd door de Belg Marc Dutroux. Hij misbruikte kinderen die door het Dutroux-netwerk werden aangeleverd in bordelen in Amsterdam en Rotterdam. Dit misbruik was vaak dermate sadistisch van aard, dat in elk geval een kind is omgekomen. Het gaat hier om de Duitse jongen Manuel Schadwald (zie ook de Netwerk-uitzendingen 1998). Tevens is het complete onderzoek naar het netwerk-Dutroux voor zover het de internationale vertakkingen betreft vanuit ons land *kalltgestellt*, zonder twijfel op instigatie van Joris Demmink waarbij het Koninklijk Huis een grote rol heeft gespeeld. Dit onderzoek spitste zich toe op de verdwijning van Schadwald waarvan vast staat dat deze was aangeleverd door het Dutroux-netwerk. Aldus eindigt een artikel uit de Duitse krant Die Welt uit 2004: *Tatsächlich erfuhren wir von Berliner Kriminalbeamten, dass sie von ihren niederländischen Kollegen einen Hinweise erhalten hatten, dass die Suche nach Schadwald zu nichts führen würde. "Ich musste unterschreiben, nichts mehr über den Fall zu sagen. Lasst die Finger von dieser Sache!", riet der Amsterdamer Beamte freundschaftlich. Und dann fügte er jenen Satz zu, der betroffen macht:* ***"Der Fall Schadwald steht unter keinem guten Stern."*** In dit stuk wordt aangetoond dat Dutroux de spil vormde van een internationaal pedofielennetwerk waavan ook Joris Demmink deel uitmaakte.



De Amsterdamse binnenstand was zelfs het 'epicentrum' voor de pedofilie-poot van het Dutroux-imperium. Dutroux blijkt vele malen in Amsterdam te zijn gesignaleerd, blijkt uit het dossier-Dutroux, in gezelschap van zijn 'companen' zoals kinderhandelaar Lothar G. (met wie Joris Demmink rechtstreeks in contact stond) en Robby van der P. Tevens blijkt uit het dossier dat er in Amsterdam meerdere sadische moorden op minderjarigen plaatsvonden in het kader van het vervaardigen van *snuff-movies*. Een van de slachtoffers was Manuel Schadwald. Het onderzoek naar diens verdwijning werd gesaboteerd, zo bleek ook reeds uit de Netwerk-uitzendingen. Eerder werd Demmink in verband gebracht met seksuele kindermoord in Praag. Uit het dossier blijkt ook dat de *snuff movie* waarin Schadwald is vermoord is gedraaid 'in een bungalow vlak bij Amsterdam' en dat alle feiten hieromtrent bekend waren bij het parket in Haarlem. Uit de stukken blijkt dat Schadwald na te zijn gestikt door zijn hoofd is geschoten. De betreffende film maakte deel uit van de 'Zandvoort-collectie' van Gerrie U. maar was ook in het bezit van Justitie in Nederland en Belgie. Ook koningin Beatrix, zo schrijft Die Welt, kreeg een kopie toegestuurd. LEES HIER HET COMPLETE ARTIKEL

WELT ONLINE

URL: http://www.welt.de/print-welt/article298512/Kein_Einzeltaeter.html

Bilder ein-/ausblenden   Artikel drucken

Kein Einzeltäter

Von Dirk Banse und Michael Behrendt 8. März 2004, 00:00 Uhr

Der in Belgien angeklagte Marc Dutroux ist Teil eines internationalen Pädophilen-Netzwerks. Die Ermittlungsakte 8257/01 von Staatsanwalt Michel Bourlet lässt keine anderen Schlüsse zu

Die Leute wollen glauben, dass ich im Mittelpunkt stehe. Sie irren sich." Worte von Marc Dutroux im März 2004. Der 47-Jährige will nicht länger der meistgehasste Mann Belgiens sein. Seit Beginn des Prozesses gegen den Kinderschänder in der Ardennenstadt Arlon vor einer Woche warten die mehr als 1000 aus aller Welt angereisten Journalisten auf Belege für die Existenz eines weit verzweigten Netzwerkes von Pädophilen.

Dutroux' Ankläger, Staatsanwalt Michel Bourlet, hat sie bereits. In der Ermittlungsakte 8257/01, die der WELT zugespielt wurde, sind die Verbindungen von Marc Dutroux in die internationale Kinderporno-Szene dokumentiert. Sie ist im Auftrag von Bourlet erstellt worden und liegt auch dem britischen New Scotland Yard sowie dem belgischen Justizministerium vor. Die Auswertung der Akte lässt nur folgende Schlussfolgerung zu: Dutroux hat zusammen mit einem Päderastenring gearbeitet, der in ganz Europa aktiv war. Zentrale des Rings ist die Rotlichtszene von Amsterdam, in der Dutroux laut mehrerer Zeugenaussagen gesehen wurde. Zusammen mit jenen Männern, die auch der Verschleppung von Berliner Jungen verdächtigt werden. Und nicht nur das. In der Ermittlungsakte werden Sexualmorde an mehreren Kindern erwähnt. Detailliert wird der Tod eines deutschen Jungen bei einer gefilmten Vergewaltigung nahe Amsterdam beschrieben. Das wäre der Beleg für die Existenz eines so genannten Snuff-Videos, also dem Töten vor laufender Kamera.

Das Resümee der Akte: Dutroux und seine Helfer entführten Mädchen, der andere Ring kleine Jungen. Die Köpfe der Banden kannten sich ebenso wie deren Handlanger. Die Theorie vom Einzeltäter ist hinfällig.

Indizien für das Bestehen von Kinderschänderringen gibt es zahlreich. Aussagen von Tätern und Opfern sowie schockierende Fotos und Filme von missbrauchten, vergewaltigten und gefolterten Kindern. 20 CD-Roms mit solchem Material sind der Akte beigefügt. Sie werden derzeit von der Staatsanwaltschaft im belgischen Turnhout ausgewertet. Das Dossier für Dutroux-Ankläger Bourlet hat der belgische Privatermittler Marcel Vervloesem zusammengestellt. Mehrmals wurde der 51-Jährige von Bourlets Fahndern gehört.

Bereits am 10. April 2001 hatte Vervloesem berichtet: Vor drei Monaten habe er einen gewissen Robert Jan W. kennen gelernt. Dieser Mann sei seit 15 Jahren in der SM-Szene von Amsterdam aktiv und ein regelmäßiger Besucher des Klubs "G-Force' gewesen. In der Vernehmung werden die

Aussagen des niederländischen Zeugen wiedergegeben. Der Mann habe versichert, dass Dutroux immer wieder in dem Etablissement gewesen sei, heißt es in der Akte. Von zwei Wohnungen in Amsterdam ist die Rede, an die auch Kinder geliefert worden sein sollen. Besucher - so versichert dieser Zeuge - seien auch Marc Dutroux und ein Mann namens Robby van der P. gewesen.

Damit ist die Verbindung nach Deutschland belegt. Denn eben dieser Robby van der P. ist die zentrale Figur im nach Berlin reichenden Netzwerk. So hatte er dieser Zeitung in Amsterdam versichert, mehrere Berliner Jungen in niederländischen Kinderbordellen gesehen zu haben. Er selbst sei häufig in der deutschen Hauptstadt gewesen, habe zusammen mit Bordellbesitzern Kinder nach Rotterdam und Amsterdam gelockt. Und er sei 1993 Zeuge der Verschleppung des damals zwölfjährigen Tempelhofer Jungen Manuel Schadwald in die Niederlande geworden.

Die Kontakte dieses Mannes und seiner Komplizen sind in der Ermittlungsakte von Bourlet detailliert beschrieben. Auch die Tatsache, dass Robby van der P. wegen Mordes in Italien in Haft sitzt. Er hatte 1998 wenige Tage nach dem Treffen mit den WELT-Reportern seinen Komplizen Gerrit Ulrich in der Toskana erschossen.

Im Prozess gegen ihn sagte sein Vater: "Wenn Robby sprechen würde, wäre der Fall Dutroux nichts dagegen." Und er sagte, dass sein Sohn in einem Film zu sehen sei, auf dem ein Kind sterbe.

Wir trafen den Vater des zu 15 Jahren verurteilten Mannes wenig später in Antwerpen. "Es gibt ein Snuff-Video, auf dem ein Berliner Junge stirbt. Ich habe es gesehen und meinen Sohn als Akteur darauf erkannt."

Und auch Robert Jan W. schildert Szenen dieses Films. In der Ermittlungsakte der Staatsanwaltschaft Neufchâteau heißt es, dass das Video in einem Bungalow nahe Amsterdam gedreht worden sei. Der damals 13-jährige Junge aus Deutschland habe sich zunächst geweigert, die perversen Lüste mehrerer Männer zu befriedigen. Er sei dann aber dazu gezwungen worden und dabei erstickt. Diese Aussage liegt auch der Staatsanwaltschaft im niederländischen Haarlem vor.

Ankläger Michel Bourlet wollte denn auch mehr von seinen niederländischen Kollegen über die Rolle von Dutroux in Amsterdam erfahren. Er stellte ein Rechtshilfeersuchen, dessen Ergebnis bis heute unbekannt ist.

Ein weiterer Zeuge, er nannte sich Edward, hatte im britischen Fernsehen ebenfalls von diesem Snuff-Video berichtet. In der Dokumentation, die im April 1997 ausgestrahlt worden war, sagt dieser Mann, dass der Junge gedacht habe, er bekomme gutes Geld für Sex mit Männern. "Dann kam alles anders. Der Junge erstickte, die Kamera fiel um. Es gab Panik", berichtete Edward.

Laut dem Vater von Robby van der P. wurde dem Jungen anschließend noch in den Kopf geschossen. "Dieser Film lag in der Wohnung von Gerrit Ulrich im Nordseebad Zandvoort", sagte der Mann. Und tatsächlich heißt es auch in den Ermittlungsakten der belgischen Staatsanwaltschaft: Als Gerrit Ulrich von privaten Ermittlern damit konfrontiert worden sei, dass er den Berliner Jungen Manuel Schadwald kennen müsse, habe er die Selbstbeherrschung verloren. Aus Angst habe er CD-Roms und Videos herausgegeben, erklärte der Privatermittler Marcel Vervloesem. Anschließend wurde Ulrich ermordet.

Auf den CD-Roms befanden sich unzählige Bilder von gequälten Kindern. Als diese im Sommer 1998 öffentlich wurden, rollte eine Welle des Entsetzens durch Europa. Politiker versprachen denn auch, alles dafür zu tun, damit diesem Treiben Einhalt geboten wird.

Die Aufnahmen sind nun im Besitz verschiedener Polizei- und Justizbehörden. Sie wurden zudem an die niederländische Königin Beatrix übergeben. Das so genannte Zandvoort-Material könnte der Schlüssel bei den Ermittlungen gegen das internationale Kinderschänder-Netzwerk sein.

Nick Davies besuchte uns 1998 in Berlin. Er recherchierte den Fall des verschwundenen Jungen Manuel Schadwald. In seiner Begleitung befand sich die Psychologin Gina Pardaens, die behauptete, im Besitz eines Snuff-Videos zu sein. Sie sei ebenfalls an dem Fall Schadwald interessiert. Bei der weiteren Zusammenarbeit trafen wir gemeinsam mit Gina Pardaens Robby van der P. in Amsterdam, kurz bevor er seinen Komplizen Ulrich erschossen hatte. Die Psychologin wurde immer mehr zu einer Expertin im Fall Schadwald. Die belgische Justiz wollte denn auch mehr von ihr wissen. Das Verschwinden und der Verbleib des Jungen standen im Mittelpunkt einer Vernehmung durch den damaligen belgischen Generalstaatsanwalt Serge Brammertz. Wenige Tage später kam Gina Pardaens bei einem Verkehrsunfall ums Leben. Sie fuhr ungebremst gegen einen Brückenpfeiler. Die Ermittlungen wurden ergebnislos abgeschlossen. Sie hatte uns noch kurz zuvor erklärt, dass sie mit dem Tod bedroht werde. Die Frau, die auch für das belgische Fernsehen am Fall Dutroux arbeitete, war nicht die einzige, die in den vergangenen Jahren auf mysteriöse Weise ums Leben kam. Mussten Gina Pardaens und Gerrit Ulrich sterben, weil sie die grausige Wahrheit kannten?

Aufschluss darüber, wo und wann Snuff-Videos hergestellt worden sind, könnte der Brite Warwick Spinks geben. Undercover-Agenten hatten sich mit dem Pädophilen 1996 und 1997 mehrmals getroffen. "Ich kann Kinder besorgen", tönte er. Und er wisse auch von Snuff-Videos. Diese Aussagen wurden im April 1997 in der britischen Fernsehdokumentation gesendet. Anschließend gelang ihm aus noch ungeklärten Gründen die Flucht aus dem Gefängnis. Wir sprachen mit ihm am Telefon. Er gab zu, auch Kontakte in die Berliner Kinderporno-Szene gehabt zu haben. Inzwischen wird Spinks von Scotland Yard mit einem internationalen Haftbefehl gesucht. Der Vorwurf: Er soll einen vierjährigen Jungen getötet haben.

Sein Name taucht auch in der belgischen Ermittlungsakte auf. Er wird in Zusammenhang mit anderen Personen erwähnt, die kleine Jungen in Bordelle nach Rotterdam und Amsterdam gebracht haben sollen. Und immer wieder fällt der Name des vermissten Berliner Jungen Manuel Schadwald.

Nach Recherchen in Belgien ist es derzeit noch nicht klar, ob die Wahrheit bereits während des Prozesses ans Tageslicht kommen soll. Der WELT liegt ein Schreiben des Dutroux-Anklägers Michel Bourlet vor, in dem er die Übergabe der Zandvoort-CD-Roms an die flämische Staatsanwaltschaft in Turnhout mitteilt. Doch wie geht diese mit dem Material um? In einer Antwort auf eine parlamentarische Frage sagte die belgische Justizministerin Laurette Onkelinx am 27. November vergangenen Jahres, dass die Staatsanwaltschaft Turnhout die Materialien bis zum 10. März dieses Jahres ausgewertet haben soll.

Die Anklagebehörde ist bereits seit 1998 an den Ermittlungen zum Zandvoort-Skandal beteiligt. Sie soll sich auch darum kümmern, ob der Berliner Junge Manuel Schadwald verschleppt wurde.

Die Berliner Ermittler konnten allerdings nach eigenen Aussagen noch keine Beweise dafür finden, dass das Kind entführt worden ist. Die niederländische Polizei schon. Ein hochrangiger Ermittler traf sich mit uns vor drei Jahren in Amsterdam und erklärte, dass Manuel Schadwald in Bordellen in Rotterdam und Amsterdam missbraucht worden sei. "Das wussten wir. Doch die Ermittlungen wurden 1995 gestoppt." Tatsächlich erfuhren wir von Berliner Kriminalbeamten, dass sie von ihren niederländischen Kollegen einen Hinweise erhalten hatten, dass die Suche nach Schadwald zu nichts führen würde. "Ich musste unterschreiben, nichts mehr über den Fall zu sagen. Lasst die Finger von dieser Sache!", riet der Amsterdamer Beamte freundschaftlich. Und dann fügte er jenen Satz zu, der betroffen macht: "Der Fall Schadwald steht unter keinem guten Stern."

41a 25-02-10 | "A closer look at child abuse networks in the Netherlands and Belgium"
Bron: Institute for the Study of Globalization, Sub categorie: Achtergrond

INSTITUTE FOR THE STUDY OF GLOBALIZATION AND COVERT POLITICS

- Front Page
- Archives
- About
- FAQ
- Links
- Contact
- How YOU can help
- Index of institutes
- Intro
- Le Cercle
- 1001 Club
- Pilgrims Society
- Multinational Chairman's Group
- Sun Valley Meetings
- Bohemian Grove
- JASON Group
- Unacknowledged SAPs
- Beyond Dutroux
- "La Nebuleuse"
- Disinformation
- Peak Oil
- UFO issue
- Miscellaneous

Miscellaneous

A closer look at child abuse networks in the Netherlands and Belgium
Apparent top level involvement in both countries
February 25, 2010

Although this article can be read on its own, it really is a continuation of previous ISGP articles, most notably *Beyond the Dutroux Affair (2007)*, *La Nebuleuse (2008)* and as it turns out, also to the short *"Beyond Dutroux" ties to the Netherlands (2009)*. None of these articles are easy to read. Go slow, sleep on it for a night, come back, get your brain fried again, sleep on it another night, etc. That's also the way these articles got written.

Contents

Back in October 2009, ISGP received a number of documents that give some insight in how child abuse networks in Belgium can be protected, because numerous mid- to high level officials appear to be involved in them. These documents have already been discussed in 2004 by a small Dutch website. Now ISGP does it in English, and with considerably more perspective than we had in those days. The Dutch names have also been mentioned in several places, but not very widespread and not in English. And as always, information is quite scattered. So read and .... well, "enjoy" is undoubtedly not the right word.

The Stanley Club's amazing protection
The first document to be discussed here was written in 1997. It was more or less a death bed testimony from an old woman named Jacqueline Smolders. She started out by saying:

"I am gravely ill and don't see myself living much longer, and that's why I still want to testify in relation to the murdered and missing children of which the investigation is ongoing at the District Attorney's Office and the examining magistrate in Neufchateau." [1]

She spoke about Le Stanley, a club in Brussels that organized sex orgies. It existed

in the 1960s, until 1971-1972. She was a member at the time and knew the owner, a certain Marcel Hofmans. Some of the other members of the club included Belgian executives of U.S. corporations as IBM and Union Carbide. Hofmans and his colleague in Le Stanley both worked for IBM at the time. Smolders had noticed that a lot of things went on behind the scenes that were illegal. The club had a second floor where porn movies were shot, including with dogs. A warning system had been installed behind the counter in case the police or gendarmerie would show up. Behind this counter was a young black girl that Smolders thought could well have been Virginie Baranyanka, the lawyer of Nihoul who decades later was responsible for ousting examining magistrate Connerotte over the Spaghetti incident. She was also virtually certain that the father of the murderer of Loubna Benaissa (a controversial case, see Beyond the Dutroux Affair) was an ex-colonialist and used to be a member of Le Stanley.

POLITIE SCHAARBEEK

VERHOORBLAD

Testimony of Jacqueline Smolders.

Smolders suspected that at least several members of club Le Stanley must have known Nihoul at the time and that is why she testified. Her testimony contains several interesting sections that give insight in how criminal networks - whether they are into child abuse or not - can be protected by friendly higher ups. Here's an example:

"In the club was a member whom I didn't know by name but who was in the possession of a private airplane. He flew to Switzerland to get these films for LE STANLEY. Ik know these films were flown from Sweden to Switzerland where the member in question went to pick them up.

"One day, in 1969, this plane crashed over the province of Namur with all the pornographic material onboard. The police intervened and all the pornographic material was confiscated. That evening, however, Marcel HOFMANS had all the copies of the movies in his possession, because of the intervention of apparently influential persons in the judicial sphere of Namur." [2]

After 1972, the club was relocated to several other locations within the Brussels area, according to Hofmans, because he enjoyed the necessary protection from the police here. He did had some concerns over the Gendarmerie, from which he didn't get the same amount of protection. Smolders:

"I don't remember the name of the club at that place and I've never been there. He himself (Marcel Hofmans) told that something had changed in the protection of himself and his club and that Etterbeek again would be much easier. I don't know the names of the persons who constantly protected him. I do know that it always involved very important persons, by their background, their wealth or social position. I'm talking about politicians, top-level army and police officers, judges and district attorneys." [3]

Orgies with children... possible

Mary Porsont, who used to work at La Piscine, one of the clubs owned by Marcel Hofmans in the early 1990s, has also given a testimony that appears in the Dutroux files. In the 1993-1994 period she worked for the labor union SETca (Syndicat des employés, techniciens et cadres) and the Socialist Party. Among the people she got to know was a certain Richard de Groot. De Groot soon introduced her to Roger

Labarbe, the national chairman of the SETCa. They offered her to come with them to sexual orgies, for which she would get a considerable compensation (she needed money). The three of them subsequently went to swing club Hoeve Bornedries, which, according to de Groot and Labarbe, belonged to former defense minister Guy Coeme (who got burnt in the Agusta scandal). More frequently they would go to the private club La Lune des Pirates, which was later renamed to La Piscine. Porsont eventually ended up working at La Piscine for a relatively brief period. About La Piscine she testified:

"In the club that was run by a certain Eric I met magistrates, lawyers from the Court of Assisen, gendarmes, police officers, officers from the District Attorney's police, but also surgeons and other people with money. Sex orgies were regularly organized. But without participation of minors. The owner was Marcel [Hofmans] and he worked with a certain Yvan, a beer producer. I started at the club in March 1996. The ground floor was just a regular cafe, the club was on the first floor. You became a member for 1000 francs [25 euros] per year and you paid 2000 francs [50 euros] every time you visited. Four drinks, sauna, swimming pool and the rest. Mattresses could be found everywhere to have fun with anyone available. I worked there for approximately two months. ...

"In the half year I worked at La Piscine I did not see any pedophile activity. But I did hear enough about the bizarre sexual preferences of socalled higher ups and that there were possibilities to organize orgies with children. A certain Eric and Nina asked me to approach those higher ups who came to us at La Piscine and left their phone number with offers of special evenings. Especially Nottebaert [small-time socialist politician who liked SM] but also quite a few ministers turned out to be very interested in those kind of evenings. At the union and the Socialist Party I learned a lot about their sexual preferences. Elio di Rupo, for example, who had a relationship with Spitaels's son." [4]

So just as Smolders, Porsont paints a similar picture of Marcel Hofmans's clubs: orgies, semi-illegal activity and protection by higher ups. ISGP has already discussed Elio di Rupo and Guy Spitaels and their links to child abuse scandals, so nothing new here. And since the club was located in Etterbeek, Antwerp, it is not surprising to learn that Nihoul came here over the floor also. [5] After all, Les Atrebates and The Dolo, both protected by the local police, were also located in Etterbeek.

Well known cults and true sickness

There's another police report related to the activities of Marcel Hofmans that is very interesting, if not disturbing. Hofmans apparently also set up a Belgian branch of the Bhagwan Tantric Cult which shared headquarters with La Piscine. [6] The Bhagwan cult, once led by Bhagwan Shree Rajneesh (or later Osho) was a bizarre movement with hundreds of thousands of followers, mainly in the United States and India. Supposedly Rajneesh was an enlightened master, but his enduring health problems, 93 Rolls Royces, and the continuous links of his cult to criminal activity state otherwise. Probably what Hofmans found the most appealing aspect of this cult is that members practiced free sexual relations amongst each other. A little lower in this document detailing Hofmans's activities, the following isolated sentence appears: *"The Etterbeek police doesn't know the "Raelien Movement"."* That's an interesting comment. Did Hofmans play a role in that (smaller) cult

Exposons que HOFMANS est connu de la documentation nationale mais pas pour des faits de pédophilie ni de moeurs en général.

Exposons que HOFMANS était le co-fondateur et le président de l'association sans but lucratif "NEO TANTRA". L'association est la section belge du néo-tantrisme de tradition Bhagwan. Les statuts sont parus dans le *Moniteur Belge* sous le numéro d'identification 735/82. Le siège social était situé à l'adresse de "LA PISCINE", rue de l'égalité 23, 1040 Etterbeek. Le nom est changé en "CCT", Centre Communautaire Tantriste. D'après notre documentation financière, "CCT" a cessé toute activité en avril 1994, et était, à ce moment situé à l'adresse suivante : Kammenstraat 29, 2000 Antwerpen.

Une enquête dans notre documentation financière a révélé que HOFMANS a fondé une nouvelle société anonyme sous le nom de "MIS" en date du 12/07/1996 avec un capital de 5 000 000 FB.

Procès-verbal numéro 37137 suite 2

Part of the document that mentions the new address of

too? It shouldn't surprise anyone, considering that this even more bizarre UFO cult was set up by a Frenchman and like the Bhagwan cult, promotes open sexual relationships and sees marriage as unnecessary. The cult denounces pedophilia, but the leader, when in his forties, married the daughter of two cult members the day she became 16 years old...

Hofman's Tantra cult based on Osho's teachings.

This aspect actually requires a whole seperate investigation, so just be aware that cults, new age theories, pedophila, ritual abuse, and social behaviour experiments conducted by three-letter intelligence agencies have gone hand in hand for many decades. In Beyond Dutroux we already went into that aspect to a considerable extent - so maybe it's not a total surprise to have come across these two cults.

But more importantly, in April 1994, the address of this Bhagwan sect was changed to the Kammenstraat 29, 2000 Antwerp. About a year later, on November 27, 1995, police conducted a search at this very same address. They were looking for a person named Eric Mattheeussen, who had been accused of taking illegal photographs at a morgue in the aftermath of a rather tragic traffic accident. Mattheussen used this semi-abandoned building as a storage or working place. When police looked around and went to the first floor they found many boxes. Here's a brief description of what was inside those boxes:

"In these boxes we find amongst other things thousands of photos of children. These appear to be regular photos, usually taken up front... In other boxes we find hundreds of pictures of corpses of children, often in the most hideous poses. Many of the pictures have been made by himself; other pictures were made on order by other photographers. ... In several boxes we find child pornography. ... Hundreds of magazines. ... The lecture shows penetrations of often very young children by grown ups, and also some very unusual pedophile fantasies. ... Pictures of deceased children in concentration camps... newspaper clippings of prominent disappearances." [7]

Whether or not the Eric in the testimony of Porsont is Eric Mattheussen, hard to tell. The same goes for any subsequent judicial steps that were taken against Hofmans and-or Mattheussen. But you can expect that probably not a whole lot was done.

Summary (on Belgium)

There seems to be no end to all the depressing child abuse reports that are contained in the leaked Dutroux dossier and everything related to it. Just before finishing this article we stumbled across reports about former Charleroi mayor and Walloon prime minister Jean-Claude van Cauwenbergh (who in this last position followed up the well known Elio di Rupo) and his apparent ties to child abuse networks, just as one more testimony about satanic sects and the involvement of mid- to higher level members of society in it. [8] The accusations, from many different sources, just go on, and on, and on, and on. It just doesn't stop.

Well, up to the north, to the Netherlands.

The Netherlands

Also in the Netherlands evidence has been mounting since the late 1990s that important individuals are involved in child abuse networks. ISGP already did a brief article on reports in Belgian dossiers that concerned the Netherlands. But there is more.

In the late 1990s there was the socalled Rolodex investigation in the Netherlands. A 2004 letter of Hans Laroes, editor in chief of the NOS News (one of the most respected news programs in the Netherlands), to the Council for Journalism, gives a good background.

"Already in 2000 top public official Joris Demmink attracted the attention of the research office of the [NOS] News. In march that year we did an investigation with the question if the Belgian Marc Dutroux Affair had tentacles in the Netherlands. It was the time that the Zandvoort child porn case had relit and the media was laying in front of the door of the Belgian Morkhoven workgroup. The name Joris Demmink had been given to me in conversations with detectives. These spoke about a 1998 investigation, ran from a very secret location in Utrecht: an investigation into a network of top public officials, two district attorneys [19 in total at the time in the Netherlands], a former minister, a former attorney of the Queen and a single professor who would have sex with underaged boys. The investigation had begun at the direction of the College of Prosecuter-Generals - instigated by the district attorney of Amsterdam, Vrakking.

"Demmink played an important role in that investigation. Detectives had suspected that this top public official had given information to one of the main suspects, the Amsterdam professor Van R., with whom he was friends. Because of that, the professor avoided prosecution, the detectives stated." [9]

The letter recapped how in October 2003 both the Gay Krant and Panorama magazine had published an article about Demmink (not giving his name), Holland's secretary-general of justice, and his apparent involvement in child abuse. The letter also described the reaction of Demmink's direct superior, attorney general Piet-Hein Donner, when he heard about the publications:



Gay Krant and Panorama publications on Demmink, October 2003

"Minister [of Justice] Donner threatens to sue all media which further identify the public official. The ANP reports: "At this point Minister Donner of Justice does not see a reason to open an investigation. 'There is not a trace of smoke, let alone fire', says Donner in a reaction. On the Radio 1 news the seething minister criticized 'this form of journalism that is based on rumors'. He qualified the piece as 'throwing mud'." [10]

Such a reaction can hardly be taken serious, as accusations against Demmink have been coming from all corners for many different years. There's even one accusation related to sexual preferences (no children) and subsequent blackmail which involves both Demmink and Donner - so let someone else tell us what to believe and what not.

Anyway, what follows next are the suspects from the Rolodex investigation. Prince Claus apparently was not under investigation by this cell. His named turned up during a case involving Frits Salomonson, which actually caused Salomonson to be put on the suspect list of the Rolodex investigators.

Frits Salomonson	Subsidiary subdistrict court judge in Amsterdam. Judicial advisor to Queen Beatrix, the daughter of Prince Bernhard, and Prince Claus 1976-1996. Friend of Beatrix since her student days. "Uncle Frits" to the children of Beatrix and Claus. Member of the Guardianship Council of Prince Willem Alexander, the son of Queen Beatrix, until 1996. On the advisory board of Banque de Suez in the 1980s. Lawyer for Banque de Suez Holland in and around 1992. Long time associate of lawyer Oscar Hammerstein, who has numerous ties to Dutch organized crime. Head of the advisory board of a company named Text Lite 1984-1986, and remained on the advisory until the company collapsed in 1990. The collapse of Text Lite would grow into a scandal by 1994. Partner in the law firm Boekel de Nerée 1991-1995, where Rutger Schimmelpenninck

	was another partner (since about 1979). Schimmelpenninck became the curator for Text Lite, but eventually withdrew as he did not want to file a claim against Salomonson. Mentioned (but not by name) in the Van Traa Commission papers as a significant money launderer for the Klaas Bruinsma and Etienne Urka empire through the company Text Lite. Withdrew as advisor to Queen Beatrix over this affair. Lives in Belgium these days.
Prince Claus	1926-2002. Husband of Queen Beatrix since 1966. Not a spectacular career. In 1982 there were reports that Claus and Salomonson had been visiting gay bars in New York and that the Americans had taken pictures of their escapades. An unpublished Der Spiegel article over that affair also mentioned sources from Bonn that claimed Claus had been called back from his diplomatic post in Ivory Coast in 1962 because of improper sexual behaviour and because he had an affair with an East-German diplomat (KGB blackmail?). Until this point, there's no reason to have taken up Claus in this list. That changes when one learns that during Salomonson's trial a sworn testimony of a couple came to pass in which they claimed to have seen Claus in a brothel in a compromising position with a 12 or 13 year old boy. [11] True or not, there's enough circumstantial evidence here to not let this go unreported.
Joris Demmink	Born in 1947. Since 1982 active in the Justice Department. Secretary-general of Justice since 2002, working directly beneath Attorney General Donner. Child abuse accusations (always homosexual) against Demmink have been mounting since the 1980s.
Henry Hans Holthuis	District attorney 1995-2000. Registrar of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia since 2000. The Nieuwe Revu and the Metro newspaper revealed his identity as one of the two district attorney's in June 2007. [12]
Unknown district attorney	Identity unknown, but similar statue as Hans Holthuis. Coincidentally, the most likely candidate ISGP had already come across years ago, because this person, who is gay, was a director of the Dutch branch of the WWF.
Job de Ruiter	Born in 1930. Law professor at the Free University of Amsterdam. Attorney General 1977-1982. Secretary of Defense 1982-1986. Prosecuter-General in Amsterdam 1986-1990. His identity in the Rolodex investigation was revealed in a column in the Metro Newspaper on October 24, 2006. [13]
Ger van Roon	Professor of political history at the Free University of Amsterdam. A friend of Joris Demmink. Children from eastern Europe who came in from Amsterdam's central train station often went directly to the apartment of van Roon, where "sinister sex parties" were held, according to police files. Van Roon was in contact with such members of the pedophile underground as Karel Maasdam, "German Willy" (transported children) and Lothar Glandorf. The latter ran an elaborate pedophile brothel in Rotterdam and traded in hundreds of children from England to eastern Europe (Demmink was a client of his brothel).

Salomonson is probably the most intriguing person in this list. One coincidence is his position at Banque de Suez Holland in the late 1980s and early 1990s. Since 1988 the Suez Group was chaired by Etienne Davignon, a person that prominently featured in the Beyond Dutroux article. The Suez Group had taken over Societe Generale - a bank involved in companies that controlled about one third to one half of the Belgian economy at the time - when Davignon took the chairmanship. He and Maurice Lippens, who features even more prominently in Beyond Dutroux, also chaired Societe Generale from that point. Interesting coincidence then that the Dutch subsidiary of this group featured Salomonson among its upper staff.

Observant readers might furthermore have noticed the name "Rutger Schimmelpenninck" in Salomonson's biography. Schimmelpenninck and Salomonson worked at the same law firm in the early 1990s, and Schimmelpenninck got to clean up the financial mess of one of Salomonson's companies: Text Lite. [14] Later on, accusations surfaced that Text Lite had been laundering drug money for Dutch organized crime. Whatever the details are of this affair, ISGP discussed the Schimmelpenninck family, including this member, in an article that was published last year. [15] We discussed two small summaries of testimonies that appeared in the Dutroux dossiers that were about child abuse networks in the Netherlands. One of these summaries read:

"This person wrote about the existence of a sect in the Netherlands consisting of about 300 members.

many with backgrounds as lawyers, jurists, judges and police officers. Members held meetings at rural estates where [ritual] child abuse took place. There was a specific focus at maintaining Dissociative Identity Disorder (DID) in the children. Apparently, a whistleblower who tried to inform the police was disbelieved and soon thereafter disappeared. The letter specifically mentioned "villa Westflier in Markelo" as a place where abuse had taken place." [16]



Salomonson and Schimmelpenninck both at Boekel de Neree. Quite the coincidence, even it may just be that... a coincidence. But still...

After looking around a bit, ISGP reported that the Westerflier estate in Markelo had previous inhabitants with very close ties to I.G. Farben, that after WWII the estate became a boarding school for young girls with emotional or behavioral problems, and... that this estate has been in the Schimmelpenninck family for centuries. We described two present members of this family, including the associate of Salomonson:

"One member, a baron named Coen Schimmelpenninck (b. 1943), today can be found at the High Council of Nobility and the Prince Bernhard Culture Fund. This person has also been an occasional representative of the Dutch royal family. Another member of the family, a count named Rutger Jan Schimmelpenninck (b. 1949; direct descendant of the family who has owned the estate since 1799), has been a partner in Houthoff Buruma, a board member of the large ABN AMRO bank, head of Barings Holland 1995-1996, and curator for the Dutch branch of Lehman Brothers and the DSB Bank (when they collapsed)."

It's interesting then, of course, that when we have just five or six names of allegedly high profile members of this Dutch child abuse network, that one of them has been (or is) a close associate of Rutger Schimmelpenninck. It may just be a coincidence, but anyone would still have to admit that it is quite a coincidence. So when the anonymous witness in the Dutroux dossier is talking about a child abuse network consisting of *"lawyers, jurists, judges and police officers"*, it's hard not to wonder if he or she wasn't referring to people like Salomonson, Claus, members of the Schimmelpenninck family, Demmink, Holthuis, de Ruiter, van Roon and-or several associates.

Salomonson left Schimmelpenninck at Boekel de Nerée in 1995. The (indirect!) accusations against the Schimmelpenninck family were made in December 1996. Earlier that year, Salomonson's neighbors had claimed to the Amsterdam mayor that he was seeing underaged male prostitutes (mainly Moroccan), that he had an SM room in his home and they had once heard a gunshot. Salomonson took his by then former neighbors to court and a process ensued. During the process at least two witnesses confirmed the story of the neighbors of Salomonson (and a lot more about the questionable aspects of Amsterdam's gay scene). The editor in chief of Privé, the largest gossip magazine in the Netherlands, confirmed that back in the 1980s he had indeed received pictures from one of the witnesses depicting Salomonson in an SM outfit with four underaged boys. At the time he had advised the witness to destroy the pictures for his



Queen Beatrix and Prince Claus. You know, if it was just that one accusation against Claus, ISGP would have loved to ignore it. But with "Uncle Frits" being such a close family friend and so much circumstantial evidence that something is really rotten in the states of Holland and Belgium, it's not wise to leave out potentially crucial information. This also brings back memories of the 30 year butler to Queen Elizabeth in

own personal safety. It took 10 years, but eventually Salomonson lost the case. [17]

England, who in late 2008 turned out to be giant pedophile (also liked them boys). [21] Accusations against the Belgian royals have already been addressed.

Events like this undoubtedly caused Salomonson to be taken up in the secret Rolodex investigation of 1998, which we have only come to know some of the details about in recent years.

Gangland involvement

One aspect hasn't been discussed yet. In 2007 the Telegraaf, a large newspaper in the Netherlands, managed to publish an elaborate article on the Rolodex investigation. Names weren't given, but for someone who knows the identities it is very easy to recognize descriptions of Demmink, Holthuis, van Roon, etc. The Telegraaf article mentioned one very important aspect of the Rolodex investigation that appears not to have been given attention before or after that piece.

When the supposedly secret investigation was well underway, a new "witness" came forward accusing a third district attorney and some other officials of child abuse. It soon turned out that this "witness" was part of the group that was already under investigation, so the accusations were discarded. The district attorney and some persons involved in the investigation at that time were interviewed by the Telegraaf, which reported:

"According to those involved, the top official [the district attorney] put the blame for this contra action at the feet of the organization of top criminal Mink K. [Kok]. "In his opinion the stories were launched by what he called 'the club': Mink K. and two former detectives with whom K. would have worked together in the IRT affair," says an insider." [18]

If true, that immediately brings up the question why these people would get themselves involved in stopping a child abuse investigation. Let's take a brief look at who these people are and what they have been doing.

The IRT affair of 1993 centered around a police unit which was working with several important drug dealers, supposedly in an effort to penetrate the top echelons of the international drug trade. Initially there were only accusations that they had let through large quantities of marihuana, but it soon turned out they had also allowed 15,000 kg (33,000 pounds) of cocaine to pass through Dutch borders. The drug dealers they worked with were Mink Kok and Kris J. The latter was head of the Dutch branch of the Cali Cartel and one of executives of the cartel in Columbia. [19] The former will be discussed in a minute.

To keep things brief , there's every indication that the IRT cell was working with or for the American Drug Enforcement Agency (DEA), Robert Nieves in particular. Nieves was a close associate of Oliver North and Joe Fernandez (CIA Costa Rican station chief 1984-1986) during the whole Contra affair (accepting drugs as payment for weapons). After he retired from the DEA, Nieves continued to work with them at Guardian Technologies, a company that produced bullet proof vests. Some reports have stated that Mink Kok was in direct contact with Nieves. [20]




Mink Kok. What was the real deal behind IRT? How did he get all those advanced weapons in his safe house? Who were those "mediterranean" types? Why does he speak fluent Hebrew? And the most important question here, why did he get himself involved with the Rolodex investigation?

As for Mink Kok's further career, in 1999, police conducted a search at a house in Amsterdam, supposedly because the neighbors had complained about water leaking through the walls. What the police officers found was a collection of 220 pieces of advanced weaponry: rocket launchers, riot guns, P90's with laser sights, H&K machine guns, FN assault rifles, Beretta's, guns disguised as umbrellas and key rings, silencers, night vision goggles, bullet proof vests, and explosives with remote control. It soon turned out that this building was one of Mink Kok's "safe houses". Neighbors had only occasionally seen the inhabitants: one woman and several men of "mediterranean descent". According to FN, the weapons coming from their factory that were found in Mink Kok's house should have been in the possession of the United States and Jordan Armies. Where all the other weapons were supposed to be wasn't reported.

Quite a bit has been written about Mink Kok over the years, but a decent explanation of how he came into the possession of this weaponry (supposedly he had hundreds of anti-tank weapons in other stashes) has not been given yet. Kok has been spending millions per year to bribe government officials, he supposedly knows how to blackmail dozens of other officials, he can get state secrets, he's in the drug trade, he has worked with different intelligence agencies, and supposedly is close to the leadership of several international terrorist organizations - but for someone who appears to be such a national security threat and gets such a great deal of media attention (all in a very small country), there are very few solid answers as to what he's been really up to.

Take just the weapons cache, for example. How did he get those weapons? What was he going to do with them? Were the Mediterranean looking inhabitants Arabs, Israelis or did they have some other nationality? Or why does Kok speak fluent Hebrew (or why did he go to a kibbutz in the early 1980s)? And probably the most relevant questions to this article: Did Kok and his associates indeed try to torpedo the Rolodex investigation? And if so, why, or on whose behalf?

Summary

In this brief article a considerable amount of information has been discussed that at the very least indicates that there is a serious amount of corruption and perversion at the top layer of Dutch and especially Belgian society. And it may not be unreasonable to assume that these things go on in many other western countries as well.

There are several ways to look at this. ISGP at this point is really just interested in understanding to what extend these affairs are going, how they influence the media, and to what extend the people discussed in all the articles on ISGP are being blackmailed - and by whom, of course.

In the Nebula article it was theorized that the worst and controlling aspects of these child abuse networks can be found in the covert operations crowd of the United States and Israel. As for Belgium, it was possible to make a pretty strong case for

that. Information from the Netherlands is still a little scarce, although the IRT affair has some incredible parallels to the drug trafficking scandal surrounding Paul van den Boeynants.

We'll see what comes out in the coming years.

Sources

[1] Schaarbeek Police, Jacqueline Smolders interview (March 18, 1997) Download

[2] Ibid.

[3] Ibid.

[4] Kleintje Muurkrant, Leugens in België serie (Lies in Belgium series) (2004) www.stelling.nl/followup/leugens.html
Don't have the Dutroux dossiers myself anymore, so no hard copies. But Stelling has been citing from all the same sources over the years and I've never caught them making anything up. So I have no reason to doubt their citations from Mary Porsont's testimonies.

[5] 2004, Herwig Lerouge (used to be editor-in-chief of the weekly magazine Solidair), 'Het Dossier Nihoul: De knoop in het proces-Dutroux' ('The Nihoul Dossier: The knot in the Dutroux trial'), H7, online edition: "*Just as Nihoul this inspector also comes at La Piscine, the other sex club in Etterbeek.*" (PV A1190, September 26, 1996, Police Etterbeek.)

[6] Parquet du Procureur du Roi, Brussels, PJ 301, No. 37117 (September 2, 1996)

[7] Gendarmerie, Antwerp Brigade, PV 113181/95 (November 27, 1995)

[8] Kleintje Muurkrant, Leugens in België serie (Lies in Belgium series) (2004) www.stelling.nl/followup/leugens.html (scroll up)

[9] January 1, 2004, Hans Laroes, editor in chief of the NOS News, to the Council for Journalism. Can be viewed here: dmz.homelinux.net/docs/topambtenaar/runderkamppaper.html

[10] Ibid.

[11] Ton Biesemaat article.
www.standejong.nl/wp-content/2008/06/salomonclausmust.doc
This article is based on interviews with the lawyer of the defendants, two victim-witnesses. Biesemaat also dug up the old Spiegel article that never made it to the press.

[12] June 20, 2007, Stan de Jong & Wim van de Pol, Nieuwe Revu, 'Risico van chantage hoge ambtenaren Justitie ligt op de loer Voormalig superofficier Hans H. betrokken bij pedo-affaire' ('Risk of blackmail high Justice officials is looming. Former superofficer Hans H. involved in pedo-affair')
The Metro newspaper reported the same name the same day.

[13] October 24, 2006, Pamela Hemelrijk (used to work for Holland's largest newspaper Algemeen Dagblad) column in Metro newspaper: "*And then we aren't even talking about the then Secretary of Defense Job de Ruiter, who, I read, not only was guilty of this cover-up [defective landmine affair in which top Army officials were involved], but was also blackmailed over the fact that he was committing immoral offences with underaged boys.*"

[14] December 15, 1994, Trouw (major newspaper), 'Curator Text Lite withdraws: law partner is wrong': "*Mr. R. Schimmelpenninck has withdrawn as curator*

of the bankrupt Text Lite. ... Schimmelpenninck is part of the Amsterdam law firm Boekel de Nerée and is a partner of Mr. F. Salomonson, the former president of the advisory board of Text Lite."

[15] May 21, 2009, ISGP, 'In brief : "Beyond Dutroux" ties to the Netherlands'

[16] Anonymous letter (December 13, 1996)
See the Beyond Dutroux appendix 'the victim-witnesses'
www.isgp.eu/dutroux/Belgian_X_dossiers_victims_and_witnesses.htm

[17] Ton Biesemaat article.
www.standejong.nl/wp-content/2008/06/salomonclausmust.doc
This article is based on interviews with the lawyer of the defendants, two victim-witnesses. Biesemaat also dug up the old Spiegel article that never made it to the press.
The case did appear in the newspapers a few times. Examples:
*) March 13, 1998, Volkskrant (major newspaper), 'Ex-raadsheer van Beatrix belasterd: zware geldboetes' ('Ex-council of Beatrix defamed: heavy fines')
*) January 18, 2009, Volkskrant, 'Oud-adviseur koningshuis van ontucht beticht' ('Former advisor of royal house accused of child abuse')

[18] June 16, 2007, De Telegraaf, "Topambtenaren in pedonetwerk'; Geheim, verzwegen onderzoek...' ('Top public officials in pedo-network; Secret, suppressed investigation...')
www.standejong.nl/documents/pedodoofpottelegraaf.doc

[19] February 26, 2000, Volkskrant, "Kris' J. zou in top van Colombiaans cocaïnekartel zitten' ("Kris' J. would in top of Columbian cocaine cartel [according to police files]')

[20] February 7, 2000, Intelligence, N. 111, p. 1

[21] October 2, 2008, The Telegraph, 'Paedophile royal butler 'took victims to tea with Queen Mother'': *"His third victim, who was treated to the royal tea party, came forward after reading publicity on the case when Kidd was charged by police. ... The offences were committed between 1974 and 1977, 1981 and 1983 - when he was in the employ of the Queen Mother - and 2005 to 2008."*

Author: JR

ADRES DEMMINK IN 'KINDEROPVANGREGISTER'

Door Micha Kat op 15 november, 2008 in Algemeen. 12 Comments



Het Haagse woonadres -Riouwstraat 13- van Joris Demmink, de pedofiele SG van het Ministerie van Justitie, is per december 2007 verwijderd van de lijst adressen van het zogeheten 'Kinderopvangregister' van de gemeente Den Haag. De verwijdering is op 5 december 2007 gepubliceerd in de rubriek 'Gemeenteberichten' in de Haagse stadskrant De Posthoorn. Zie hier de link naar de betreffende publikatie:http://www.denhaag.nl/Docs/bsd/Gemeenteberichten/2007-12-05.pdf

Deze onthulling staat in een posting op deze site van 'Somber Zicht' (12 november 2008 op het stuk 'Joris Demmink wordt vervolgd in Turkije'). Dat Demmink op de Riouwstraat 13 woont -althans in de periode tot de verwijdering uit het register- staat vast. Via deze link is Demmink nog on line in de Riouwstraat te lokaliseren en zijn naam op het betreffende huisnummer komt ook voor op een lijst van De Meeuw Bouwsystemen die on line is gezet, maar de SG heeft zich recent laten verwijderen uit de on line Telefoongids.

De aanwezigheid van Demmink's adres is opvallend omdat de adressen die op de huidige lijst staan bijna allemaal een capaciteit hebben van tussen de 20 en 40 kinderen, al zijn er ook enkele adressen ingeschaald voor 2 of 4 kids. Het kinderopvangregister is een gevolg van de Wet Kinderopvang die in 2005 van kracht werd. Op grond van deze wet dienen per gemeente alle kindercentra en gastouderbureau's die legaal functioneren opgenomen te worden in een openbaar register.

-  zavasul
  15 november, 2008 om 23:15

  Godver...(sorry)...

-  Wim Heitinga
  15 november, 2008 om 23:39

  Tsja, waarom sta ik hier niet meer van te kijken.
  Slijterijen worden ook vaak door alcoholisten gerund.

  Waarschijnlijk ging dit zelfs Ernst Hirsch Ballin nét iets te ver, maar mocht Demmink blijkbaar aanblijven als SG als hij plechtig zou beloven om die kinderopvang te sluiten.
  Mon dieu, wat een land!

-  janick
  15 november, 2008 om 23:45

  Zijn adres is ook op te zoeken met nummerzoeker.com
  Hier is de plattegrond met in de buurt (100 m) van zijn woning een park
  http://www.nummerzoeker.com/googlemap.php?maptype=hybrid&pcode=2585GP
  Het moet een fluitje van een cent zijn om hem daar te interviewen.
  Ik verheug me al op het volgende videootje van onze webbeheerder.

-  E-bee
  15 november, 2008 om 23:47

  Tja, wat moet je daar nou weer van denken, doorsluisadres voor trafficking van kinderen? Je eigen beste klant spelen? Sinister.

-  ger
  15 november, 2008 om 23:55

  Joris is al aan het inpakken ?

  Althans.
  Via Google maps zie ik
  grote (verhuis?-) vrachtwagens voor de deur staan.

  Zal wel enkeltje Thailand worden.
  FF de vader c.q. neprechter van Joran van de Sloot bellen.

-  ger

16 november, 2008 om 00:40

Misschien zinvol dat directies van kinderdagverblijven in het betreffende postcode gebied indringend gewaarschuwd gaan worden.

-  Dr. Quantum
  16 november, 2008 om 14:27

  Het moet niet gekker worden in Nederland

  Dit is hetzelfde als de kluis van de Nederlandse bank laten bewaken door tasjesrovers

-  Paulus
  16 november, 2008 om 15:48

  Als je kijkt op http://kindercare.nl/ zie je dat kinderopvang KinderCare een vestiging heeft aan d Sijzenlaan 13 en de Riouwstraat 216. In de Gemeenteberichten van Den Haag zie je dat het kinderopvangadres Riouwstraat 216 is toegevoegd en Riouwstraat 13 is verwijderd.

  Mijn hypothese: Riouwstraat 13 stond er onterecht onder kinderopvangadressen (huisnummer 1: was per abuis overgenomen van het huisnummer van de Sijzenlaan 13) en in het genoemde Gemeentebericht van 5 december 2007 is dit gecorigeerd.

-  Dr. Quantum
  16 november, 2008 om 16:05

  @ Paulus

  Wat jij zegt zou kunnen…echter…

  Met Joris kunnen we beter een omgekeerde bewijslast toepassen
  Want er is een beetje teveel rook om deze man heen

-  Wim Heitinga
  16 november, 2008 om 16:31

  @ Paulus
  Dat zou dan wel héél toevallig zijn, maar lijkt mij vooralsnog onwaarschijnlijk.
  Het zou ook zomaar eens kunnen dat, na het sluiten van de kinderopvang op Riouwstraat 13, de onderneming is verhuist naar een bevriende relatie op de Riouwstraat 216.

  Niets valt meer uit te sluiten!

-  Dorotee
  16 november, 2008 om 16:52

  Kan Donner eens uitleggen wat hij bedoelde met 'Geen rook, laat staan vuur'…

Een hardnekkige fluistercampagne

ACHTERGROND, Van onze verslaggeefster Lidy Nicolasen op 14 juli '07, 09:03, bijgewerkt 14 juli '07, 10:49

DEN HAAG - Er is een boef, er zijn engelen en intriganten, en achter elke deur liggen complottheorieën. Ingrediënten voor dé thriller van de natte zomer 2007. Velen doen mee via internet, kranten, televisie, rechtbank of borreltafel.

Hoofdpersoon is Joris Demmink, secretaris-generaal van het ministerie van Justitie. Bedrijft hij de bij wet verboden seks met jongetjes of is hij het slachtoffer van een fluistercampagne? Het PvdA-Kamerlid Aleid Wolfsen kan de thriller gestolen worden: 'Linksom of rechtsom, de minister moet die roddel- en achterklap stoppen.'

De hoogste baas van Justitie wordt eind dit jaar zestig. Sommigen vinden hem een onaardige, ongenaakbare corpsbal, anderen noemen hem charmant. Over zijn intellectuele capaciteiten is iedereen het eens: hij is scherp, reageert en schakelt snel en is een goed causeur. Demmink is geen workaholic. Hij houdt van zijn werk, maar ook van het leven, opera, etentjes en zijn grote vriendenkring.

Homoseksualiteit
Sinds zijn studie maakt Demmink allerminst een geheim van zijn homoseksualiteit, vertellen zij die hem goed kennen. Zoals heteromannen van zijn leeftijd hun blik laten vallen op meisjes, zo begeerlijk kan Demmink jongens nakijken.

Alvorens de tweede hoofdpersoon te introduceren, eerst even een duik in het verleden. In 1997, in de nasleep van de parlementaire enquête naar ontoelaatbare opsporingsmethoden, komt er bij Justitie een mededeling binnen. Er gaan geruchten over een pedofiel netwerk, waarbij hoge politie- en justitiefunctionarissen zijn betrokken. Demminks naam staat er op en die van tal van collega's uit de justitiële wereld.

Bij Justitie doen ze een beetje lacherig. Het zijn net iets te veel namen om nog serieus te nemen. Toch besluit de toenmalige secretaris-generaal tot een onderzoek. Nooit mag Justitie het verwijt van de doofpot treffen. Het onderzoek levert niks op.

Wraak
In justitiekringen – doorgaans niet vies van complotdenken – gaan verhalen rond over wraak als gevolg van mislukte promotiekansen, oude vetes, en haat en nijd tussen homo's onderling. Heden ten dage verdenkt de politie criminelen ervan bewust desinformatie te verspreiden om het gezag te destabiliseren.

Demmink gaat de hoofdrol spelen als in 2003 de Gay Krant en Panorama schrijven dat hij op de achterbank van zijn dienstauto seks had met schandknapen uit het Anne Frankplantsoen in Eindhoven. Er is geen bewijs, maar de geruchten stapelen zich op. De toenmalige minister Donner van Justitie zegt na onderzoek vinnig: er is geen rook, er is zelfs geen begin van vuur.

Baybasin

Baybasin is een Koerdische Turk en heroïnehandelaar, die in 2002 in hoger beroep door het hof in Den Bosch tot levenslang is veroordeeld voor moord, poging tot moord, gijzeling, aanzetten tot moord en deelname aan een criminele organisatie. Baybasin ontkent al deze misdaden. Hij noemt zich een Koerdische vrijheidsstrijder, die door Turkije en Nederland samen een kunstje is geflikt.

Het onvermoeibare advocatenechtpaar Pieter Bakker Schut en Adèle van der Plas heeft zich het lot van Baybasin aangetrokken. Zij geloven dat hij ten onrechte is veroordeeld, omdat de rechters zijn afgegaan op taps die de politie van Baybasins telefoongesprekken maakte. De advocaten betogen dat er met die taps is geknoeid, maar alle pogingen de originele taps boven tafel te krijgen zijn mislukt.

Het echtpaar grijpt elke kans aan om nieuwe feiten in de zaak te verzamelen teneinde de zaak te kunnen heropenen. Een nieuw feit doet zich voor in een 'uiterst geheim rapport' afkomstig van 'het hoogste niveau van de Turkse staat', dat overigens bij niemand bekend is.

De advocaten overhandigen de rechtbank een uittreksel, deels vertaald door hun cliënt. Baybasin leest in dat rapport wat hij altijd heeft beweerd, namelijk dat er een nepproces is gevoerd om hem achter de tralies te krijgen.

Niet hij is een heroïnehandelaar, Turkse politici en hoge ambtenaren smokkelden drugs. Ze hadden een lijntje met Nederland. Omdat hij, Baybasin, steeds de verstrengelde belangen van politiek en maffia publiekelijk aan de kaak heeft gesteld, moest hij van het toneel verdwijnen. In de nieuwe aangifte tegen Demmink schrijven

Baybasins advocaten dat er stap voor stap is gebouwd aan een complot om hun cliënt monddood te maken. Niet alleen Turkse en Nederlandse functionarissen, ook Duitse en Engelse. Zij hebben allemaal vuile handen in de drugsbusiness gemaakt, zegt Baybasin.

Chantage
Wat Demmink ermee te maken heeft? Demmink is gechanteerd door de Turkse staat, beweren Baybasins advocaten. Hij is te chanteren vanwege pedofolie. Ze hadden in Nederlandse bladen gelezen dat hij pedofiel is en in Turkije is hij ook betrapt.

De politie kwam in 1995 per toeval achter een seksparty met jonge knapen in het Turkse Bodrum omdat er een wapen afging. Het feest zou zijn georganiseerd door Demmink, aldus het 'geheime rapport'. Een politieman vertelt dat hij op bestelling opgepakte straatrovertjes leverde.

'Demmink staat aan het begin van de keten van de jegens Baybasin gepleegde misdrijven, zulks teneinde te voorkomen dat hij in Turkije ter zake van pedofilie zou worden vervolgd', staat er in de aanklacht te lezen.

'Wij hebben punt voor punt gecheckt', zegt advocaat Van der Plas, pisnijdig als haar om bewijzen wordt gevraagd. 'Een beerput is het', zegt ze. En: 'De grootste vlek van onze rechtsstaat.' 'Iedereen kijkt je aan of je nuts bent. Onzin, dit kan niet in Nederland, zeggen ze dan. Het is zo onwezenlijk, daarom kan het zo lang voortbestaan.'

Niemand kent de Turkse informanten en hun belastende verklaringen, behalve de Turkse journalist Burhan Kazmali. Het Openbaar Ministerie nodigde hem uit voor een gesprek in het kader van het oriënterend onderzoek tegen Demmink. De Turkse politie zou hem hebben tegengehouden, maar

vaststaat dat dit niet het geval is geweest.

Bewijsmateriaal
De journalist laat op Onderwereldblog.nl blijken er de pest over in te hebben dat Baybasins advocaten zijn naam en informatie in Nederland openbaar hebben gemaakt. Hij had er geen idee van dat zijn 'vertrouwelijke informatie' als belangrijk bewijsmateriaal is aangedragen.

Demminks advocaat Harro Knijff ziet hoe Baybasins advocaten opereren. Slim, vindt hij. Beroepshalve kan hij er nog wel waardering voor opbrengen. 'Verder is het van begin tot einde onzin.' Demmink is nooit in Bodrum geweest. Sinds 1984 is Demmink nooit meer in Turkije geweest.

Een oprisping veroorzaakt het tv-programma EenVandaag in juni met een herhaling van een oude aflevering van Netwerk. Er is een (nagespeeld) telefoongesprek, waarin een bekakte stem vraagt naar voor die avond beschikbare jongens. De suggestie ligt er dik op, hier spreekt Demmink, de stem hoort toe aan ene Joris.

De bekakte stem is die van een onbekende, dus ook niet van de Joris die wél is veroordeeld tot een taakstraf. Dat gebeurde in 1998. Die Joris was een lagere, inmiddels ontslagen ambtenaar van WVC. Demmink werd op 1 november 2002 secretaris-generaal, na screening van de AIVD. De geheime dienst kan een gerechtelijke veroordeling niet missen en een veroordeelde kan nooit de hoogste baas van Justitie worden.

Hardnekkig
Afdoend bewijs? Nee, want de fluistercampagne zegt dat Demmink ook de AIVD aan een touwtje heeft. Een minstens zo'n hardnekkig verhaal als het gerucht dat de Turkse informanten zijn omgekocht. Intussen staat de Tweede Kamer te trappelen. Wat? Wat? Wat? roepen PVV, SP, VVD, elke keer als de story opduikt. Niks! Niks Niks! herhaalt minister Hirsch Ballin zijn voorgangers.

Demmink zelf zit zo stil als iemand die wordt geschoren stil kan zitten. De minister is nu aan zet. Naaste medewerkers zeggen dat de zaak hem nauwelijks raakt, dat hij ver boven de partijen staat en niet aan gezag heeft ingeboet.

Joris D. heet hij op sommige sites. Hij gaat met vakantie. Het gerucht gaat dat hij niet zal terugkeren. Klopt dat? De woordvoerder schiet in de lach en zucht.

Plaats uw advertentie bij dit artikel
Stuur dit artikel door








E-mail
Printversie

Stuur link naar dit artikel via e-mail

Een hardnekkige fluistercampagne

Naam ontvanger **E-mailadres ontvanger**

Bron: KlokkenluiderOnline, Sub categorie: Achtergrond

Op 27 maart 2007 is één vandaag voor opnames bij mij thuis geweest. Het eerste contact met Jan Born dateert uit oktober 2006. Hierna volgen enkele sms'jes die ik van Jan Born heb ontvangen:

- Michel, komende dinsdag neem ik contact met je op. Er vallen steeds meer verhalen op hun plek, incl dat van jou. Details volgen, niet per telefoon. Groet, JB
27-4-2007 11.39
- Dank voor je bericht,gaarne binnenkort afspraak, zaken vallen meer en meer samen, denk zelfs mogelijke sleutel in jouw zaak. Groet en goed weekend, Jan Born
4-5-2007 20.42
- Alles goed hier, enorm veel lijntjes aan 't uitzoeken, vallen steeds meer zaken op hun plaats. Zie hoe ogenschijnlijk verschillende zaken elkaar overlappen. Groet, JB
12-5-2007 11.46
- Red dat helaas niet, volgende week wel, heb ik ook meer info. Groet, Jan Born EénVandaag
17-5-2007 18.18
- Sorry voor radiostilte, uitleg volgt komende week. Maar 't komt goed, baal zelf ook van vertraging maar ik beloof je, 't is 't waard!! Tot komende week, JB
31-5-2007 17.44
- Dat wordt zeer waarschijnlijk woensdag a.s. Komt goed, baal zelf vreselijk dat 't zo lang duurt maar er is ongelooflijk veel naar boven gekomen, komt goed! JB
9-6-2007 23.02
- Ga m'n best doen, onze uitzending en alle publicaties gezien rond Joris D? En Fred Teeven gesproken, begrijp ik van hem. Groet en goed weekend, JB
16-6-2007 14.41

13-6 Laatst uitz Joris Demmink

- Marc Belinfante gaat je zo bellen, ik bel je later. Jan Born
20-6-2007 11.59
- 'k ga Marc gelijk bellen. Ik zal zelf morgenochtend bellen, vandaag hele dag op pad geweest ivm topambtenaren. Groet, JB
21-6-2007 21.50
- Ben tot 23.00 uur in onbelbare positie, morgenochtend? Let me know, groet, JB
26-6-2007 21.50
- Michel, zit tot 15.30 uur in gesprek qua Joris, ik bel gelijk op dat tijdstip, lukt me niet eerder ivm ontwikkelingen in deze zaak.
27-6-2007 13.54
- Ben er in de namiddag, wrs rond 'n uur of 5. Ik bel als ik onderweg ben. Groet, Jan Born
6-8-2007 10.41
- Heb dan al wat gegeten want 't verkeer zit tegen en daardoor zal ik waarschijnlijk niet voor 20.00 uur in ……. zijn. Tot straks, JB
6-8-2007 18.27
- Net thuis na uitermate vermoeiende dag. Ik bel begin komende week, sorry dat 't vandaag niet lukt. Groet, Jan Born
7-9-2007 21.16
- Ben nog onderweg, bellen wordt morgen. Ben via omwegen wat 'info-opdrachten' aan 't uitzetten, schikt 't morgen rond 11.00 uur
10-9-2007 21.46
- Ben vanaf volgende week woensdag 3 oktober weer in 't land, benieuwd naar Michel's nieuws, tot dan, groet, Jan Born
24-9-2007 23.59
- Bel me a.u.b. midden volgende week om bij te praten, zit midden in de Holoway-zaak nu. Groeten, Jan Born
1-2-2008 8.18

Overigens kan ik anno 2010 alleen nog maar via de Mail met Jan Born communiceren.

Thu, 30 Nov 2006 13:00:29 +0100

Dag Michel,

Even een mailtje, dit maal vanuit Amsterdam omdat ik helaas geveld ben door de griep. Ik zit de komende week samen met collega Marc Belinfante om jouw dossier nogmaals van A tot Z door te nemen. Daarbij komen ook de recente ontwikkelingen/uitspraken voorbij in vergelijkbare zaken. Ik zal hiervoor komende week in plaats van deze week contact me je opnemen, sorry dat het niet eerder is gelukt. Het is een vrij hectische tijd en arbeidsintensieve dossiers lijden daar soms tijdelijk onder. Maar uiteindelijk gaat het erom dat ik een knaller van een verhaal wil brengen, de eerste klap is een daalder waard. Vandaar dat het misschien wat langer duurt dan ik oorspronkelijk in gedachten had maar 'k doe het alleen als ik een goed verhaal neer kan zetten. Dat is het ook en daarom nu stap twee door met mijn zeer ervaren collega nogmaals alles door te nemen. Hoop dat je het nog volhoudt, dat zal af en toe lastig genoeg zijn. Sterkte daarbij, komende week hebben wij contact en zal ik je zo snel mogelijk een streefdatum geven waarop we willen uitzenden.

Met vriendelijke groet,

Jan Born
Redactie EénVandaag

From: Jan Born <jan.born@eenvandaag.nl>
>To: mrkraay@telfort.nl
>Date: Wed, 6 May 2009 08:59:49 +0200
>Dag Michel,
>Bel mij begin komende week, deze week gaan er drie grote verhalen uit
>qua bijbanen en commissariaten van o.a. Brinkman, Hanja Maij Weggen, etc etc.
>Groet, Jan Born

45 28-09-04 | Ministerie van justitie | Rapport van bevindingen inzake het onderzoek beloningen en vergoedingen informatie

Bron: Departementale auditdienst, | Sub categorie: Achtergrond



Ministerie van Justitie

Departementale Auditdienst

Rapport van bevindingen inzake het onderzoek beloningen en vergoedingen topformatie

Den Haag, 28 september 2004

Aan: De Minister van Justitie
De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
Schedeldoekshaven 100, Den Haag

Kenmerk Nr. DDS/5310960/04

Inhoudsopgave

Managementsamenvatting

In opdracht van de Secretaris-Generaal heeft de DAD voor het Ministerie van Justitie het onderzoek verricht naar de rechtmatigheid van de beloningsbeslissingen en toekenning van onkostenvergoedingen aan de ambtenaren die zijn ingeschaald in schaal 16 of hoger (ARAR).

Het onderzoek strekt zich uit over alle onderdelen van het Ministerie van Justitie met uitzondering van:

- de organisaties die niet onder rechtstreekse verantwoordelijkheid staan van de Minister van Justitie;
- de Raad voor de Rechtspraak en de gerechten.

De onderzoeksperiode betreft het tijdvak van 1 januari 2003 tot 1 juni 2004.

Het financieel belang van de salarisuitgaven voor de hogere ambtenaren bedraagt €55 mln. Uitgedrukt in een percentage van de totale salarisuitgaven van het ministerie (€2.221 mln.) betreft dit 2,5%.

De doelstelling van het onderzoek is vast te stellen of sprake is van onrechtmatigheden van materieel inhoudelijke aard met betrekking tot beloningen van en vergoedingen aan de ambtenaren die behoren tot de onderzoeksgroep. Rijksbreed zijn in dit verband twee onderzoeksvragen geformuleerd:

1. Is er sprake van toereikende procedures, inclusief interne controles, m.b.t. de beloningsbeslissingen en verstrekking van vergoedingen?
2. Is er sprake van onrechtmatigheden van materieel inhoudelijke aard m.b.t. de beloningen van en vergoedingen aan ambtenaren, die formatief zijn ingeschaald in schaal 16 of hoger, over de periode vanaf 1 januari 2003 tot 1 juni 2004 en zo ja, wat is de aard en omvang van de geconstateerde onrechtmatigheden?

Antwoord op onderzoeksvraag 1
Het Ministerie van Justitie heeft onderkend dat betaling van salarissen en vergoedingen een kritisch proces betreft. Als zodanig zijn in opzet veel maatregelen van interne controle getroffen in de administratieve organisatie.

Voor de toekenning van beloningen en vergoedingen is daar waar nodig interne regelgeving uitgevaardigd. In deze regelgeving zijn verder besluiten omtrent bijzondere vergoedingen zoals schadeloosstelling en bewust belonen (voor zover het plafond wordt overschreden) voorbehouden aan de Secretaris-Generaal (SG). Uit onze audit blijkt dat in het algemeen de regelgeving wordt nageleefd. Slechts in één van de 103 onderzochte dossiers is de mandatering niet nageleefd.
De procedure inzake uitbetaling van de verlofuren is in vier gevallen niet opgevolgd. Er zijn meer uren uitbetaald dan conform wet- en regelgeving is toegestaan.

Wij merken op dat de motivatie waarom aan iemand een beloning of vergoeding wordt verstrekt duidelijker in het personeelsdossier opgenomen kan worden. Overigens hebben wij de inhoudelijke motivatie van de genomen besluiten slechts marginaal getoetst.

De opzet van de procedures gericht op de administratieve verwerking van besluiten omtrent beloningen en vergoedingen zijn toereikend. De naleving van dergelijke procedures daarentegen vertoont leemtes. Dit betreft onder meer het autorisatiebeheer bij de personeelssystemen en de controle van de verwerking van salarismutaties. Dergelijke leemtes kunnen ertoe leiden dat fouten worden gemaakt en dat deze niet (tijdig) worden ontdekt.

Uit de dossiercontrole komt verder naar voren dat voor een deel van de ambtenaren (23 van de 103 gevallen) geen Koninklijk Besluit (KB) aanwezig is.

Antwoord onderzoeksvraag 2:
Uit ons onderzoek is een aantal betalingen geconstateerd, die wij — vanwege niet naleven van wet- en regelgeving — als onrechtmatig hebben aangemerkt. Dit betreft een bedrag ad €105.000 en heeft met name betrekking op:

- afkoop van verlofuren aan vier ambtenaren (€33.000);
- het verstrekken van extra periodieken bij indienstreding voor uitmuntende dienstuitoefening bij vier ambtenaren (€28.000);
- betaling van periodieke vergoeding conform artikel 22a BBRA, die niet door het daartoe bevoegd gezag is geautoriseerd (€15.000)
- een waarnemingstoelage die onterecht is gecontinueerd bij één ambtenaar (€10.000);

- een verstrekking van een schadeloosstelling aan één ambtenaar, die niet door de SG is geautoriseerd (€6.000);
- betaling van zittingsgelden aan drie rechterlijke ambtenaren (€5.000)

Verder merken wij op dat aan de forensisch psychiaters vergoedingen op declaratiebasis zijn verstrekt die niet passen binnen de beloningsstructuur van het Rijk. Dit betreft met name verlengingsadviezen die in het kader van gerechtelijke procedures moeten worden overlegd.

nrc handelsblad›

Kamer kritisch over declaraties topman Justitie

Gepubliceerd: 12 september 2009 13:55 | Gewijzigd: 12 september 2009 21:28

Door een onzer redacteuren

Den Haag, 12 sept. Kamerleden reageren kritisch op het declaratiegedrag van de hoogste ambtenaar van het ministerie van Justitie, secretaris-generaal Joris Demmink. SP-Kamerlid Ronald van Raak spreekt van „een misstand".

Van Raak: „Natuurlijk moet je soms dineren, maar moet dat in sterrenrestaurants en met dure wijn." VVD-Kamerlid Fred Teeven „verbaast en irriteert" zich over de ontbrekende schriftelijk verantwoording van de gemaakte declarties.

Volgens Pierre Heijnen, Kamerlid voor coalitiepartij PvdA, mogen topambtenaren ondanks de representatieve eisen van hun functie „wel enige bescheidenheid ten toon spreiden". Heijnen: „Het is bijna niet voor te stellen dat Demmink dat heeft gedaan." Kamerlid Ed Anker van coalitiepartij de ChristenUnie benadrukt dat hij niet kan beoordelen met wie Demmink heeft gedineerd, en of dat voor zijn functie noodzakelijk was. „Maar hij springt er wel uit. Als zoveel van je kosten uit diners bestaan, moet je toch eens kritisch naar je werktijden gaan kijken."

Uit een publicatie in NRC Handelsblad bleek dat Demmink in twee jaar tijd zo'n 13.000 euro declareerde uitsluitend aan eten en drinken. Uit een inventarisatie van begin deze week openbaar gemaakte bonnen, blijkt dat de SG van Justitie in vergelijking met bewindslieden en andere topambtenaren in restaurants vaak substantieel hogere kosten per persoon maakt. De directeuren-generaal op het ministerie van Justitie declareerden over het algemeen bijvoorbeeld per persoon de helft van de kosten die Demmink declareerde. Bij meerdere gelegenheden besloeg alcohol een substantieel deel van de rekening. Zo declareerde hij 463,50 euro voor een diner voor vier personen. Daarvan was 209,50 bestemd voor alcoholische drank. De SG dineerde in vier verschillende restaurants met één Michelin-ster.

Hoge kant

„De gemaakte kosten zijn soms aan de hoge kant, maar van onrechtmatigheden is geen sprake", laat minister Hirsch Ballin (Justitie, CDA) in een schriftelijke reactie via een woordvoerder weten. Van Raak: „Als de SG voldoet aan de regels, dan zijn de regels verkeerd." VVD'er Teeven noemt de reactie van de minister „vooralsnog onvoldoende", en zegt „uitgebreide" schriftelijke vragen over de declaraties te zullen stellen.

De secretaris-generaal (SG) gaf geen schriftelijke verantwoording van zijn uitgaven. Dat hoeven topambtenaren op het ministerie niet. Dit in tegenstelling tot de bewindslieden op hetzelfde departement, en SG's van andere ministeries, die hun declaraties wel schriftelijk verantwoorden.

Volgens PvdA, SP en de ChristenUnie moet de registratie en

verantwoording rond de declaraties beter geregeld worden. Die is nu te verschillend per ministerie. De Kamerleden vinden dat ook de topambtenaren bij Justitie schriftelijk verantwoording over hun ingediende bonnen moeten afleggen. Anker: „Dat is zuiverder, en ook beter voor jezelf." Heijnen: „Mondeling kan niet, je moet het schriftelijk vastleggen.

Kwestie van de cultuur

De Kamerleden concluderen dat verstandig declareren ook een kwestie van de cultuur op de departementen moet zijn. Heijnen: „De cultuur die soberheid van ambtsdragers eist, strekt zich natuurlijk ook uit naar de ambtelijke top." Volgens Van Raak „moeten ministers ambtenaren achter de broek zitten." Anker: „Zeker in zo'n positie moet je weten dat je ergens niet op eigen kosten zit, maar op die van de belastingbetaler."

Van Raak pleit ook voor het voortaan jaarlijks openbaar maken van de declaraties. „Uit de declaraties spreekt gemakzucht, en ook een beetje hoogmoed. De gelegenheid maakt de man. Daarom is het ontzettend goed dat dit openbaar wordt." Heijnen pleit voor het aanstellen van een functionaris die bewindslieden en topambtenaren „door het lastige proces" van declareren heenloodst.

Achtergrond

Recht en Bestuur



De Zitting, strandrellen. Officier: "Liep u dan met een meisje langs de vloedlijn?"

Onderwijsblog



Onderwijsorganisaties zijn negatief over voorgestelde bezuinigingen. Hoe moet het dan wel?

Uruzgan



Nieuws en achtergronden over de missie in de Afghaanse provincie Uruzgan.

47 21-12-09 | Anonieme e-mail aan JDTV | na publiciteit AF plantsoen werd er een zwijg e-mail rondgestuurd op het ministerie van justitie

Bron: anoniem, Sub categorie: Achtergrond

To: jdtvproducties@live.nl
Subject: Vertrouwelijk
Date: Mon, 21 Dec 2009 22:10:08 +0100

Beste Eric,

Ik ben van 2002-2006 in dienst geweest bij Justitie. Ik had in mijn functie onder andere te maken met de officieren van Justitie en de toenmalige Minister Donner. Zoals velen weten zit Joris op dezelfde verdieping als de Minister en had ik veel contact met de secretaresse van Joris en de secretaresse van Donner.

Toen Joris in opspraak kwam vanwege het Anne Frank Plantsoen in Eindhoven is er een mail rondgestuurd door de voorlichtingsdienst en de Minister dat er een zwijgverbod werd afgekondigd. Al snel kwam op de directie waar ik werkte de kamervragen over dit incident. Dit werd achter gesloten deuren besproken en in gesloten enveloppen naar de Minister gebracht.
Interessant artikel, wellicht jou al bekend:
http://www.boublog.nl/2008/11/18/joris-d-in-het-anne-frankplantsoen/

Joris was (is?) goed bevriend met een, nu raadsheer op het Gerechtshof in Amsterdam, plv.-directeur van Justitie.

Veel mensen kunnen vast en zeker beamen dat Joris regelmatig onder werktijd een slokje dronk. Hij had zijn eigen privé koelkastje op zijn werkkamer, waar niet alleen fris in zat.

Zijn chauffeur die voor hem reed is nadat hij 'iets' te spraakzaam werd overgeplaatst. De chauffeur had onder andere verteld dat hij Joris vaak reed naar ondere andere Praag. Zit mezelf suf te denken hoe deze man heet!

De mensen waar ik mee samenwerkten waren en zijn nog steeds van mening dat er een hand boven zijn hoofd gehouden wordt, niemand in Nederland durft tegen hem op omdat ze dan tegen gewerkt worden. Neem van Traa...ongeluk of misdrijf?

Groet,

M

48 **21-08-07 | e-mail van Stan de Jong aan Micha Kat. Betaling aan Premsela Vonk moesten op bevel van Joris D. zonder verdere vragen worden betaald.**
Bron: Stan de Jong, Sub categorie: Achtergrond

Hi, micha Sign Out All-New Mail Help Trending: Yeti Yahoo! Mail

YAHOO! MAIL Search Web Search

En elke dag kans op een Playstation ® Portable +2010 FIFA World Cup game

Mail Contacts Calendar Notepad What's New? Mobile Mail Options

Check Mail New Mail Search Try the new Yahoo! Mail

Yahoo! Small Business news & resources

Folders
Inbox (62)
Drafts (32)
Sent
Spam (303) [Empty]
Trash [Empty]

My Photos
My Attachments

Chat & Mobile Text [Hide]
I am Available
1 Online Contact [Add]
Olga de Haan
Not Listed? New Chat
1 Mobile Contact [Add]
micha kat 0641624065
Not Listed? New Text
Settings

My Folders [Add - Edit]

ADVERTISEMENT
Get $500 Trading Bonus by Forex Place

Previous | Next | Back to Search Results Mark as Unread | Print

Delete Reply Forward Spam Move...

vertrouwelijk Tuesday, August 21, 2007 12:14 PM
From: "stan de jong" <standejong1@chello.nl>
To: "micha kat" <drsmkat@yahoo.com>

He Micha,
Dit mailde mijn justitie-bron. Ik denk dat het de moeite waard is nader onderzoek op te plegen.

Een miljoenenproject waarbij Joris de verdenking op zich laadde niet geheel zuiver op de graat te zijn was de ontwikkeling van de nieuwe huisstijl van Justitie. Even dubieuze als torenhoge declaraties van het Bureau Premsela Vonk, waarover de toenmalige projectleider zich beklaagde, moesten op 'bevel' van Joris D. zonder verdere vragen worden ondertekend en betaald. Joris zou - bij geruchte - een weinig platonische relatie onderhouden met een van de directeuren van het bedrijf, bij wie hij op een zondagochtend thuis zou zijn aangetroffen, toen het departement naar hem op zoek was.

Delete Reply Forward Spam Move...

Previous | Next | Back to Search Results Select Message Encoding | Full Headers

Check Mail New Mail Search

49 **31-10-03 | Stibbe Stopetie regeling Gaykrant met Demmink/Knijff**
Bron: Stibbe, Sub categorie: Achtergrond

Miek Zandvliet

From: Kurt Stöpetie [StibbeASD.ASD05.Stopetie]
Sent: vrijdag 31 oktober 2003 15:29
To: henk@gaykrant.nl; Frank Hitzert
Cc: M.van.der.Werf@sanoma-uitgevers.nl; Sandra Dol
Subject: Topambtenaar

Beste Henk en Frank,

Zoals het er nu naar uit ziet komen Panorama en Gaykrant er goed van af (zonder claims en procedures). Alles staat of valt natuurlijk wel met een volledige en juiste nakoming van de afspraken. Het leek me beter aan te sturen op een mondeling herenakkoord, omdat vastlegging tussen "partijen" weer zo'n eigen leven kan gaan leiden. Dat neemt niet weg dat het mij goed lijkt voor onszelf wel even de afspraken op een rijtje te zetten:

(1) plaatsing van een eensluidend hoofdredactioneel gelijktijdig in de komende Panorama en Gaykrant - concept is inmiddels naar Knijff en zijn cliënt. Ik krijg van jullie maandag een opgemaakte pagina ter goedkeuring die door mij ook naar Knijff cs zal worden gezonden. Als opmaaksuggestie stel ik voor dat jullie proberen het redactioneel "iets" mee te geven waardoor het een beetje meer opvalt dan gewoonlijk.

(2) betaling van de rekening van Knijff - ik zal met hem afspreken dat hij mij die rekening stuurt en dat Stibbe die voldoet.

(3) niet als eerste nieuwe publicaties over deze topambtenaar en als Panorama en/of Gaykrant vervolgens publicatie wensen niet dan na (niet "in") overleg met Knijff of diens cliënt.

(4) Panorama en Gaykrant werken - direct noch indirect - op geen enkele wijze mee aan verdere publiciteit over deze ambtenaar door andere media en zoeken zelf ook niet de publiciteit naar aanleiding van het hoofdredactioneel danwel de inhoud daarvan.

(5) Als andere media (of anderen, wie dan ook) naar aanleiding van de plaatsing van het geaccordeerde hoofdredactioneel vragen heeft wordt verwezen naar de inhoud van het redactioneel met de mededeling dat voor jullie dit boek is gesloten.

Gevraagd naar de reden van een hoofdredactioneel en niet voor een artikel, is de reactie dat uit de nieuwe bronnen volgt dat de oude bronnen in een ander licht zijn komen te staan en de ambtenaar lijken vrij te pleiten, maar dat dergelijk "goed nieuws" zich niet voor een artikel leent, maar het voor de juiste voorlichting van de lezer wel gepubliceerd dient te worden - vandaar de vorm van het hoofdredactioneel.

Gevraagd of er afspraken met de topambtenaar zijn gemaakt, is het antwoord dat jullie uitvoerig met hem hebben gesproken naar aanleiding van de publicatie en dat hij weet van het hoofdredactioneel. Bij doorvragen moet het antwoord "nee" zijn, want vermeden moet worden dat de indruk ontstaat dat het op een "akkoordje" is gegooid.

Panorama en Gaykrant zijn - als deze afspraken volledig worden nageleefd - geheel gekweten en de houding van hen naar de pers zal zijn dat zij van het hoofdredactioneel kennis hebben genomen en dat voor de ambtenaar in kwestie de kous daarmee af is.

Als jullie denken dat ik de gemaakte afspraken niet juist of volledig zou hebben weergegeven dan hoor ik dat graag zo spoedig mogelijk.

Met vriendelijke groet,
Kurt Stöpetie

****
STIBBE attorneys & civil notaries in association with Gleiss Lutz and Herbert Smith

PO Box 75 640, NL-1070 AP AMSTERDAM, The Netherlands
tel: +31 20 546 04 69 / fax: +31 20 546 07 31
e-mail: kurt.stopetie@stibbe.com / website: www.stibbe.com

1

Miek Zandvliet

From: F.Hitzert@sanoma-uitgevers.nl
Sent: vrijdag 31 oktober 2003 16:01
To: Kurt Stöpetie
Cc: Michelle van der Werf; Sandra Dol; henk@gaykrant.nl
Subject: RE: Topambtenaar

Kurt,

Akkoord, behoudens twee punten:

3) V.w.b. "Niet als eerste nieuwe publicaties"... Dat is me te terughoudend. We zijn inmiddels zo ingevoerd in de materie dat ik niet uitsluit dat wij op enig moment de eerste zijn met nieuw nieuws in deze. Kortom, wat mij betreft alleen de passage "alsdan na overleg met Knijff of diens cliënt".

5) V.w.b. "voor jullie dit boek gesloten". Dat is me te definitief, ook naar andere media toe. Met verwijzing naar punt 3 sluit ik niet uit dat het boek nog even open blijft. Dus mijn omschrijving hier zou zijn: "...met de mededeling dat er op dit moment geen andere publicaties in het verschiet liggen".

V.w.b. de betaling ga ik er van uit dat wij het bedrag hooguit tot en met nu betalen, en niet de uren die Knijff na publicatie van ons hoofdredactioneel of later nog n.a.v. overleg over nieuwe publicaties wellicht aan zijn cliënt moet besteden.

Groet,
Frank.

Oorspronkelijk bericht
Van: Kurt Stöpetie [mailto:Kurt.Stopetie@stibbe.com]
Verzonden: vrijdag 31 oktober 2003 15:29
Aan: henk@gaykrant.nl; Frank Hitzert
CC: Michelle van der Werf; Sandra Dol
Onderwerp: Topambtenaar

Beste Henk en Frank,

Zoals het er nu naar uit ziet komen Panorama en Gaykrant er goed van af (zonder claims en procedures). Alles staat of valt natuurlijk wel met een volledige en juiste nakoming van de afspraken. Het leek me beter aan te sturen op een mondeling herenakkoord, omdat vastlegging tussen "partijen" weer zo'n eigen leven kan gaan leiden. Dat neemt niet weg dat het mij goed lijkt voor onszelf wel even de afspraken op een rijtje te

zetten:

(1) plaatsing van een eensluidend hoofdredactioneel gelijktijdig in de komende Panorama en Gaykrant concept is inmiddels naar Knijff en zijn cliënt. Ik krijg van jullie maandag een opgemaakte pagina ter goedkeuring die door mij ook naar Knijff cs zal worden gezonden. Als opmaaksuggestie stel ik voor dat jullie proberen het redactioneel "iets" mee te geven waardoor het een beetje meer opvalt dan gewoonlijk.

(2) betaling van de rekening van Knijff ik zal met hem afspreken dat hij mij die rekening stuurt en

10-4-2007

Topambtenaar

Een maand na de gezamenlijke publicatie van het dossier Anne Frankplantsoen in Panorama en de Gay Krant is het tijd dat wij u bijpraten. Vooral ook omdat onze verslaggevers tijdens hun vervolgonderzoek van de afgelopen weken op nieuwe bronnen zijn gestuit die een ander licht werpen op dat hoofdstuk in ons journalistieke dossier waarin de wandel werd beschreven van topambtenaar Pieter-Jan van het ministerie van Justitie.

Zo is ons inmiddels duidelijk geworden dat er ruim een jaar geleden – in verband met de voorgenomen benoeming van de topambtenaar tot diens huidige positie – een uitgebreid onderzoek door de AIVD (Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst; de vroegere BVD) heeft plaatsgevonden. De duur en zwaarte van het onderzoek hingen in dit geval samen met de geruchten en aantijgingen die ook destijds de ronde deden. Anders dan ons is verteld, heeft de AIVD uiteindelijk vastgesteld dat die geruchten ongegrond waren. Deze topambtenaar is geheel volgens de regels – dus met de vereiste verklaring van geen bezwaar – benoemd, zoals ons inmiddels is gebleken.

In dat licht zal ook de felle reactie van minister Donner van Justitie in de week van onze publicatie aan het adres van Panorama en de Gay Krant moeten worden gezien: hij zag plotseling voor een deel dezelfde verhalen opduiken als die waarvan de AIVD ruim een jaar eerder al had geconcludeerd dat ze niet op waarheid berustten.

Maar Panorama en de Gay Krant zijn bij hun publicatie toch niet over één nacht ijs gegaan? Natuurlijk niet. Maar op grond van nieuwe informatie die ons na de publicatie heeft bereikt en ook naar aanleiding van gesprekken die Gay Krant-hoofdredacteur Henk Krol en ik inmiddels met de topambtenaar in kwestie hebben gevoerd, moeten wij concluderen dat onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken. Voor zover de integriteit van deze topambtenaar daardoor onderwerp van discussie is geworden, bestaat hiervoor geen aanleiding. In het kader van volledige berichtgeving dient dit gezegd te zijn.

HOOFDREDACTEUR
FRANK RITZERT

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1214

Vragen van het lid **De Roon** (PVV) aan de minister van Justitie over *een topambtenaar van het ministerie van Justitie.* (Ingezonden 4 april 2007)

1
Hebt u kennisgenomen van het bericht «Aangifte om pedofilie tegen een hoge ambtenaar»?[1]

2
Bent u bekend met een rapport dat afkomstig zou zijn van de Turkse overheid en waarin vermeld zou staan dat een topambtenaar van uw ministerie in Turkije seks met jonge kinderen zou hebben gehad? Zo ja, sinds wanneer kent u dit rapport?

3
Hebt u een onderzoek ingesteld of gaat u een onderzoek instellen naar de authenticiteit van dit rapport? Zo ja, wilt u de Kamer informeren over uw bevindingen, conclusies en eventueel te nemen maatregelen? Zo neen, waarom niet?

[1] De Telegraaf, 3 april 2007.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 6 april 2007)

1
Ja.

2 en 3
Een dergelijk rapport is mij op dit moment onbekend. De citaten in de aangifte, die zouden zijn gebaseerd op een rapport als in de vraag bedoeld, vertonen overeenkomsten met Turkse krantenberichten uit 2006 waarvan niet is vastgesteld dat zij enige feitelijke grondslag hadden. Het openbaar ministerie stelt inmiddels een oriënterend onderzoek in naar aanleiding van de aangifte. Ik wacht de uitkomsten van het onderzoek af en zal de Kamer daarover berichten. De aangifte geeft mij geen aanleiding tot het treffen van enige maatregel.



KVR27767
2060711500
0607tkkvr1214
ISSN 0921 - 7398
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2296

Vragen van het lid **De Wit** (SP) aan de minister van Justitie over *een topambtenaar van het ministerie van Justitie.* (Ingezonden 18 april 2007)

1
Wat is uw commentaar op de beschuldiging in het rapport van de Turkse overheid dat een topambtenaar van het ministerie van Justitie onder druk van de Turkse overheid de officier van Justitie in de strafzaak van de heer H.B. zou hebben aangestuurd teneinde diens veroordeling te realiseren?[1, 2] Is dit waar?

2
Wat is uw commentaar op de opnieuw[3] geuite beschuldiging dat bedoelde topambtenaar betrokken zou zijn bij het organiseren van sexfeesten met kinderen in Turkije?

3
Bent u bereid de Kamer inzage te geven in dit Turkse rapport en de Kamer voorts op korte termijn uitgebreid schriftelijk te informeren over deze zaak?

Toelichting:
Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid De Roon (PVV), ingezonden 4 april 2007 (vraagnummer 2060711500).

[1] Eén Vandaag, 13 april 2007.
[2] PM, 12 april 2007.
[3] Gaykrant en Panorama in 2003.

Nader antwoord

Nader antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 16 juli 2007), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 1457, vergaderjaar 2006–2007

Inleiding
In mijn antwoorden op kamervragen[1] over de aangifte tegen onder meer een topambtenaar van het Ministerie van Justitie deelde ik mede dat het openbaar ministerie een oriënterend onderzoek instelde en dat ik over de uitkomsten van dat onderzoek de Kamer zou berichten.

Samenvatting en conclusie
Het openbaar ministerie heeft inmiddels het oriënterend onderzoek afgesloten en mij daarover bericht. Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het onvoldoende houvast heeft voor verder onderzoek. De raadslieden van de aangever is bericht dat het openbaar ministerie geen aanleiding ziet tot het gelasten van een opsporingsonderzoek of tot het instellen van strafrechtelijke vervolging. Daarbij is gewezen op de mogelijkheid ingevolge artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering een klacht bij het gerechtshof in te dienen tegen niet-vervolging.

De redengeving van het openbaar ministerie
De aangifte is door twee advocaten gedaan namens de tot levenslange gevangenisstraf veroordeelde B. en richt zich tegen een ambtenaar van mijn departement, een officier van justitie en een anonieme persoon. Als grondslag van de aangifte wezen de advocaten op een zogenoemd Aanvullend Rapport uit januari 2007. Ze stelden daarbij dat moet worden aangenomen dat dit rapport afkomstig is «van het hoogste niveau van de Turkse Staat». Het rapport werd in de aangifte genoemd en geciteerd, maar bij de aangifte niet overgelegd. Als bijlagen bij de aangifte waren wel kopieën gevoegd van de kaft van het bedoelde Aanvullend Rapport en van de eerste en laatste bladzijde ervan. Deze bijlagen waren deels onleesbaar gemaakt. In de loop van het onderzoek verschaften de raadslieden nog een aantal stukken, waaronder «geheime notities» in de Turkse taal. Het openbaar ministerie is tot de conclusie gekomen dat – samengevat – de verstrekte stukken naar hun inhoud, herkomst en status te vaag zijn om een strafrechtelijk onderzoek te gelasten. De aangever en zijn raadslieden zijn niet bereid het zogenoemde Aanvullend Rapport dat, naar zij stellen, wel in hun bezit is, ter beschikking te stellen. Zij verstrekten geen duidelijke informatie over de opdrachtgever en de opsteller van het rapport. Hoe de aangever het zou hebben verkregen geven zij evenmin aan. Wel stelden zij dat de verspreiding van namen die zijn genoemd in de overgelegde pagina's van het rapport en de «geheime

KVR28939
2060712630
0607tkkvr2296
ISSN 0921 - 7389
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

notities», mensen in Turkije in gevaar zou brengen.
Onderzoek naar de wel verstrekte kopieën van enkele bladzijden van het zogenoemde Aanvullend Rapport geven geen aanknopingspunt voor het aannemen van een officiële status ervan. De teksten die in de aangifte als citaten uit het Aanvullend Rapport worden gepresenteerd, komen sterk, soms letterlijk, overeen met Turkse krantenartikelen uit mei 2006, waarin B. en zijn advocate als bron worden vermeld.
De in de aangifte vermelde ambtenaar van het ministerie van Justitie heeft via zijn advocaat aan de raadslieden van B. laten weten dat hij sinds 1986 niet in Turkije is geweest. De raadslieden weerspreken dat. Zo wijzen zij op een Interpol-congres dat in 1996 in Turkije werd gehouden en waaraan hij zou hebben deelgenomen. Het openbaar ministerie heeft de notulen en de deelnemerslijst van bedoeld congres doen opvragen. De ambtenaar komt in geen van beide stukken voor.
Ook andere door de advocaten aan het openbaar ministerie verstrekte informatie, zoals die over een Turkse journalist die verklaringen tegenover het openbaar ministerie zou kunnen afleggen, maar zou zijn gearresteerd vóór zijn vertrek naar Nederland, bleek niet te kunnen worden bevestigd.
Het openbaar ministerie is van mening dat in redelijkheid niet kan worden verwacht dat het thans een opsporingsonderzoek doet instellen of personen vervolgt naar aanleiding van beweringen en geruchten over malversaties in het strafrechtelijk onderzoek tegen B. Dit geldt temeer daar deze beweringen en geruchten voortkomen uit een onbekend rapport en geheime notities, waarvan het openbaar ministerie niet kan verifiëren wat de inhoud of herkomst is, hoe ze tot stand zijn gekomen en of ze in werkelijkheid wel bestaan.
Daarbij komt dat het handelen van de officier van justitie al tijdens het strafproces tegen B. aan de orde was en door de rechter is beoordeeld.
Het openbaar ministerie wijst erop dat het aan de Turkse autoriteiten slechts om rechtshulp kan verzoeken als er feiten en omstandigheden zijn die een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit opleveren. Die feiten en omstandigheden zijn niet aannemelijk geworden.

Slot
Mijn conclusie is dat van enige grond voor de juistheid van de beschuldigingen tegen de in de aangifte vermelde Justitieambtenaren niet is gebleken.
Ik vertrouw dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd.

---
[1] Aanhangsel Handelingen nrs. 1214, 1457, 1698 en 1699, vergaderjaar 2006–2007.

52 07-05-07 | Kamervragen 2297 Teeven (VVD) en Van Velzen (SP) "de schijn van beïnvloeding van een oriënterend onderzoek"

Bron: Kamervragen, Sub categorie: kamervragen

Tweede Kamer der Staten-Generaal **2**

Vergaderjaar 2006–2007 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2297

Vragen van de leden **Teeven** (VVD) en **Van Velzen** (SP) aan de minister van Justitie over *een topambtenaar van het ministerie van Justitie en de schijn van beïnvloeding van een oriënterend onderzoek*. (Ingezonden 7 mei 2007)

1
Is het waar dat de veroordeelde H.B. op 2 april/10 april jl. aangifte heeft gedaan bij de hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket tegen een topambtenaar van het ministerie van Justitie wegens onder meer betrokkenheid bij het organiseren van sexfeesten met kinderen in Turkije? Herinnert u zich dat u de Kamer op 5 april jl. heeft bericht dat er een oriënterend onderzoek is gestart door het openbaar ministerie naar aanleiding van de aangifte van H.B.? Zijn er al resultaten van dit oriënterend onderzoek bekend, en kunt u de Kamer daarover informeren?[1]

2
Is het voorts waar dat de veroordeelde H.B. is gedetineerd in de penitentiaire inrichting Midden Holland, locatie Alphen aan de Rijn? Is het waar dat de behandelend advocaat-generaal in de zaak H.B. of de hoofddirecteur van de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) of de bedoelde topambtenaar van het ministerie van Justitie op 12 april jl. persoonlijk een bezoek hebben gebracht aan de penitentiaire inrichting te Alphen aan de Rijn, met name aan de afdeling waar bedoelde H.B. verbleef?[2]

3
Is het bovendien waar dat de veroordeelde H.B. op 12 april jl. door de directie van de betreffende penitentiaire inrichting voor korte tijd geïsoleerd is geplaatst, in verband met het bezoek van een hoge ambtelijke delegatie, waarvan de betrokken topambtenaar van het ministerie van Justitie deel uitmaakte?

4
Wat is uw commentaar op het (vermeende) bezoek van de betrokken topambtenaar van het ministerie van Justitie of de behandelend advocaat-generaal in de zaak H.B. of het hoofd van DJI aan de betreffende penitentiaire inrichting? Betrof het hier een langdurig van tevoren gepland werkbezoek? Bent u op de hoogte van dit bezoek aan de penitentiaire inrichting waar H.B. is gedetineerd?

5
Acht u het gewenst dat een topambtenaar van het ministerie van Justitie persoonlijk op bezoek gaat bij een penitentiaire inrichting waar een aangever van een strafbaar feit tegen hem (H.B.) is gedetineerd, ten tijde van een lopend oriënterend onderzoek van het openbaar ministerie? Bent u op de hoogte van dit bezoek van de topambtenaar aan de penitentiaire inrichting?

6
Bent u bereid de Kamer op zeer korte termijn uitgebreid schriftelijk te informeren over deze zaak? Is er eerder sprake geweest van oriënterende onderzoeken tegen de bedoelde topambtenaar? Acht u het op grond van dit bezoek noodzakelijk dat er maatregelen worden genomen?

Toelichting:
Deze vragen dienen (mede) ter aanvulling op eerdere vragen van de leden De Roon (PVV), ingezonden 4 april 2007 (vraagnummer 2060711500), en De Wit (SP), ingezonden 18 april 2007 (vraagnummer 2060712630).

[1] De Telegraaf, 3 april 2007 en Respond, afl. 1, (april) 2007 (www.Respondmagazine.nl).
[2] Een Vandaag, 3 mei 2007 (zie ook uitzending 13 april 2007).

Nader antwoord

Nader antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 16 juli 2007), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 1698, vergaderjaar 2006–2007

Inleiding
In mijn antwoorden op kamervragen[1] over de aangifte tegen onder meer een topambtenaar van het Ministerie van Justitie deelde ik mede dat het openbaar ministerie een oriënterend onderzoek instelde en dat ik over de uitkomsten van dat onderzoek de Kamer zou berichten.

KVR28940
2060714440
0607tkkvr2297
ISSN 0921 - 7398
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

Samenvatting en conclusie
Het openbaar ministerie heeft inmiddels het oriënterend onderzoek afgesloten en mij daarover bericht. Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het onvoldoende houvast heeft voor verder onderzoek. De raadslieden van de aangever is bericht dat het openbaar ministerie geen aanleiding ziet tot het gelasten van een opsporingsonderzoek of tot het instellen van strafrechtelijke vervolging. Daarbij is gewezen op de mogelijkheid ingevolge artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering een klacht bij het gerechtshof in te dienen tegen niet-vervolging.

De redengeving van het openbaar ministerie
De aangifte is door twee advocaten gedaan namens de tot levenslange gevangenisstraf veroordeelde B. en richt zich tegen een ambtenaar van mijn departement, een officier van justitie en een anonieme persoon. Als grondslag van de aangifte wezen de advocaten op een zogenoemd Aanvullend Rapport uit januari 2007. Ze stelden daarbij dat moet worden aangenomen dat dit rapport afkomstig is «van het hoogste niveau van de Turkse Staat». Het rapport werd in de aangifte genoemd en geciteerd, maar bij de aangifte niet overgelegd. Als bijlagen bij de aangifte waren wel kopieën gevoegd van de kaft van het bedoelde Aanvullend Rapport en van de eerste en laatste bladzijde ervan. Deze bijlagen waren deels onleesbaar gemaakt. In de loop van het onderzoek verschaften de raadslieden nog een aantal stukken, waaronder «geheime notities» in de Turkse taal. Het openbaar ministerie is tot de conclusie gekomen dat – samengevat – de verstrekte stukken naar hun inhoud, herkomst en status te vaag zijn om een strafrechtelijk onderzoek te gelasten. De aangever en zijn raadslieden zijn niet bereid het zogenoemde Aanvullend Rapport dat, naar zij stellen, wel in hun bezit is, ter beschikking te stellen. Zij verstrekten geen duidelijke informatie over de opdrachtgever en de opsteller van het rapport. Hoe de aangever het zou hebben verkregen geven zij evenmin aan. Wel stelden zij dat de verspreiding van namen die zijn genoemd in de overgelegde pagina's van het rapport en de «geheime notities», mensen in Turkije in gevaar zou brengen.

Onderzoek naar de wel verstrekte kopieën van enkele bladzijden van het zogenoemde Aanvullend Rapport geven geen aanknopingspunt voor het aannemen van een officiële status ervan. De teksten die in de aangifte als citaten uit het Aanvullend Rapport worden gepresenteerd, komen sterk, soms letterlijk, overeen met Turkse krantenartikelen uit mei 2006, waarin B. en zijn advocate als bron worden vermeld.
De in de aangifte vermelde ambtenaar van het ministerie van Justitie heeft via zijn advocaat aan de raadslieden van B. laten weten dat hij sinds 1986 niet in Turkije is geweest. De raadslieden weerspreken dat. Zo wijzen zij op een Interpol-congres dat in 1996 in Turkije werd gehouden en waaraan hij zou hebben deelgenomen. Het openbaar ministerie heeft de notulen en de deelnemerslijst van bedoeld congres doen opvragen. De ambtenaar komt in geen van beide stukken voor.
Ook andere door de advocaten aan het openbaar ministerie verstrekte informatie, zoals die over een Turkse journalist die verklaringen tegenover het openbaar ministerie zou kunnen afleggen, maar zou zijn gearresteerd vóór zijn vertrek naar Nederland, bleek niet te kunnen worden bevestigd.
Het openbaar ministerie is van mening dat in redelijkheid niet kan worden verwacht dat het thans een opsporingsonderzoek doet instellen of personen vervolgt naar aanleiding van beweringen en geruchten over malversaties in het strafrechtelijk onderzoek tegen B. Dit geldt temeer daar deze beweringen en geruchten voortkomen uit een onbekend rapport en geheime notities, waarvan het openbaar ministerie niet kan verifiëren wat de inhoud of herkomst is, hoe ze tot stand zijn gekomen en of ze in werkelijkheid wel bestaan. Daarbij komt dat het handelen van de officier van justitie al tijdens het strafproces tegen B. aan de orde was en door de rechter is beoordeeld.
Het openbaar ministerie wijst erop dat het aan de Turkse autoriteiten slechts om rechtshulp kan verzoeken als er feiten en omstandigheden zijn die een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit opleveren. Die feiten en omstandigheden zijn niet aannemelijk geworden.

Slot
Mijn conclusie is dat van enige grond voor de juistheid van de beschuldigingen tegen de in de aangifte vermelde Justitieambtenaren niet is gebleken.
Ik vertrouw dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd.

[1] Aanhangsel Handelingen nrs. 1214, 1457, 1698 en 1699, vergaderjaar 2006–2007.

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2109

Vragen van de leden **Van Velzen** en **De Wit** (beiden SP) en **Teeven** (VVD) aan de ministers van Justitie en van Defensie over *een topambtenaar van het ministerie van Justitie en de schijn van beïnvloeding van een oriënterend onderzoek*. (Ingezonden 15 juni 2007)

1
Geeft het artikel over belastende informatie tegen topambtenaren[1] u aanleiding om het oriënterend onderzoek van het Openbaar Ministerie (OM), waarover u sprak in uw antwoorden van 30 mei 2007 op Kamervragen[2], uit te breiden tot de betrokken topambtenaar of naar andere genoemde ambtenaren onder wie een hoofdofficier van justitie?

2
Kunt u bevestigen dat er een onderzoek is uitgevoerd door de rijksrecherche naar pedoseksuele activiteiten? Zo ja, van wanneer tot wanneer liep dit onderzoek en welke resultaten heeft dit opgeleverd? Is dit een ander onderzoek dan het Rolodex onderzoek? Zo ja, hoeveel onderzoeken hebben er plaatsgevonden naar pedoseksuele activiteiten waarbij vertegenwoordigers van het overheidsapparaat betrokken zijn? Wat zijn de resultaten van deze onderzoeken? Hoeveel aanklachten zijn er bij al deze onderzoeken ingediend en tot hoeveel veroordelingen heeft dat geleid?

3
Is de – als topman aangeduide – persoon in het genoemde artikel dezelfde persoon als de betrokken topambtenaar van het ministerie van Justitie?

4
Herinnert u zich uw antwoord op Kamervragen inhoudende dat de betrokken aangever H.B. twee uur eerder dan gebruikelijk op cel is geplaatst om orde en veiligheid zeker te stellen?[3] Klopt het dat de ambtelijke delegatie op bezoek was bij de directie van de inrichting in Alphen aan den Rijn en dat die kantoren volstrekt gescheiden zijn van de plaats waar H.B. zich in detentie bevindt? Zo ja, hoe kan het dan mogelijk zijn dat H.B. en de delegatie ooit elkaar konden ontmoeten? Was er een andere reden om H.B. in isolatie te plaatsen? Zijn er ook andere gedetineerden in isolatie geplaatst? Zo ja, hoeveel en om welke reden?

5
Is de betrokken advocaat-generaal bij de zaak H.B. op 12 april 2007 in de inrichting te Alphen aan de Rijn geweest? Kunt u uitsluiten dat de ambtelijke delegatie en de advocaat-generaal zich in elkaars gezelschap hebben bevonden?

6
Herinnert u zich uw antwoorden op Kamervragen inhoudende dat er in 2003 een (valse) aangifte is gedaan tegen de betrokken topambtenaar?[2] Zijn er door inlichtingen- of veiligheidsdiensten in eerdere jaren ooit onderzoeken ingesteld tegen de betrokken topambtenaar? Zo ja, werd hierbij ook onderzoek gedaan naar andere justitiefunctionarissen?

7
Klopt het dat gedetineerden in de inrichting in Alphen aan den Rijn een (onderling) spreekverbod hebben gekregen over dit onderwerp?

8
Klopt het dat de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) gerapporteerd heeft over omstreden seksuele activiteiten van deze topambtenaar? Wanneer is dit gebeurd? Waarom heeft de MIVD gerapporteerd over deze topambtenaar? Klopt het dat op basis van deze rapportage de betrokken ambtenaar werd afgewezen voor de functie van secretaris-generaal van het ministerie van Defensie?

9
Waarom kiest u er niet voor de betrokken topambtenaar lopende het oriënterend onderzoek van het OM op non-actief te zetten? Kunt u garanderen dat de betrokken ambtenaar zich van elke bemoeienis met het oriënterend onderzoek onthoudt, zoals u in antwoord op eerdere kamervragen stelt?[3]

[1] De Telegraaf, 13 juni 2007, «Belastende informatie tegen topambtenaren, Seksdossiers in doofpot beland».
[2] Aanhangsel Handelingen nr. 1698, vergaderjaar 2006–2007.
[3] Aanhangsel Handelingen nrs. 1457, 1698 en 1699, vergaderjaar 2006–2007.

KVR28740
2060718330
0607tkkvr2109
ISSN 0921 - 7398
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Defensie. (Ontvangen 5 juli 2007)

1 t/m 3
In het artikel waarnaar vragenstellers verwijzen, wordt met name gedoeld op het zogenaamde Rolodex-onderzoek. Dit onderzoek van de rijksrecherche vond eind jaren negentig plaats. Aanleiding voor het onderzoek was een verklaring over betrokkenheid van twee toenmalige hoofdofficieren van justitie bij strafbare feiten. De rijksrecherche heeft uitgebreid onderzocht of er sprake was van strafbare feiten waarbij die hoofdofficieren betrokken waren. Daarvan is niet gebleken. Het onderzoek heeft niet geleid tot het aanmerken van de hoofdofficieren als verdachte van enig strafbaar feit. De topambtenaar van Justitie, op wie naar ik aanneem in het artikel wordt gedoeld, is in het Rolodex-onderzoek in het geheel niet genoemd.
Met het onderzoek uit 1994 dat in het krantenartikel zijdelings wordt genoemd en waarin volgens de krant een Haagse topambtenaar naar voren kwam, wordt vermoedelijk gedoeld op een onderzoek van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond naar een verdachte van zedendelicten. De topambtenaar van Justitie, op wie naar ik aanneem in het artikel wordt gedoeld, kwam in dat onderzoek niet voor.
Gelet op het voorgaande ziet het openbaar ministerie geen aanleiding het bedoelde oriënterende onderzoek uit te breiden naar aanleiding van het genoemde krantenartikel. Ik ben het daarmee eens.

4
Ja. De ambtelijke delegatie bracht een bezoek aan de in aanbouw zijnde nieuwe en de bestaande inrichting. In het programma was ook een rondleiding door de bestaande inrichting opgenomen. Het was daarmee niet uitgesloten dat B. en de delegatie elkaar zouden tegenkomen. Er was geen andere reden om B. in zijn cel te plaatsen. Een andere gedetineerde is om een vergelijkbare reden eerder in zijn cel geplaatst.

5
Zoals ik al meedeelde in mijn antwoord op de vragen van de leden Teeven en Van Velzen (Aanhangsel Handelingen nr. 1698, vergaderjaar 2006–2007) bevond de betrokken advocaat-generaal zich niet in het gezelschap van de ambtelijke delegatie. Daarvoor was gelet op de aard van het bezoek en ook overigens geen aanleiding. Dit gegeven is uiteraard geverifieerd bij betrokkenen. Dat de advocaat-generaal zich op 12 april 2007 niet in de betrokken inrichting bevond, blijkt bovendien uit het register van personen die de inrichting betreden.

6
Ja. Het betreft een regulier veiligheidsonderzoek dat de AIVD in 2002 instelde zoals gebruikelijk bij de aanstelling in een vertrouwensfunctie, voorafgaand aan de aanstelling van de bedoelde ambtenaar in zijn huidige functie. Het veiligheidsonderzoek leidde tot de afgifte van een verklaring van geen bezwaar. Naar aanleiding van publicaties in tijdschriften in 2003 heeft de AIVD een herhaal-veiligheidsonderzoek gedaan. Het herhaalonderzoek leidde niet tot een ander inzicht. In een veiligheidsonderzoek naar een persoon met het oog op zijn benoeming in een vertrouwensfunctie kan niet tevens onderzoek worden gedaan naar andere functionarissen.

7
Neen.

8
Neen. De MIVD heeft een dergelijke rapportage niet gemaakt.

9
Voor het treffen van een dergelijke maatregel zie ik geen enkele reden. Ik wijs erop dat de aangifte tegen de betrokken Justitieambtenaar niet heeft geleid tot een strafrechtelijk onderzoek tegen hem als verdachte. Het openbaar ministerie heeft een oriënterend onderzoek ingesteld. In dit verband vermeld ik dat de president van de rechtbank Den Haag in zijn vonnis van 25 juni 2007 uitsprak dat in het kort geding niet aannemelijk is geworden dat bedoelde ambtenaar zich aan de hem verweten misdrijven heeft schuldig gemaakt.
Publicaties als opgenomen in De Telegraaf van 13 juni 2007 bevatten al evenmin aanknopingspunten voor een maatregel als bedoeld in deze vraag. Ik stel aan de hand van de hierboven vermelde feiten vast dat er geen begin van juistheid is gebleken omtrent oude of nieuwe beschuldigingen aan het adres van bedoelde ambtenaar.
Het treffen van bedoelde maatregel tegen deze ambtenaar zou dan ook elke grond ontberen en dus onzorgvuldig zijn jegens hem. Zorgvuldigheid brengt overigens ook met zich dat hij geen enkele bemoeienis heeft met het oriënterende onderzoek naar aanleiding van de aangifte. De vraag daarover is eerder beantwoord naar aanleiding van vragen van het lid De Roon (Aanhangsel Handelingen, nr. 1699, vergaderjaar 2006–2007). Ik heb daaraan niets toe te voegen.

54 **22-06-07 | Kamervragen 2112 De Wit (SP), Van Velzen (SP) en Teeven (VVD) de schijn van beïnvloeding van een oriënterend onderzoek**
Bron: Kamervragen, Sub categorie: kamervragen

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2112

Vragen van de leden **Van Velzen, De Wit** (beiden SP) en **Teeven** (VVD) aan de minister van Justitie over *een topambtenaar van het ministerie van Justitie.* (Ingezonden 22 juni 2007)

1
Geeft het artikel in het dagblad De Telegraaf u aanleiding om het Openbaar Ministerie te verzoeken het oriënterend onderzoek ook uit te breiden naar de oorzaak en getrouwheid van de informatie uit dit artikel?[1 en 2]

2
Is de bedoelde topambtenaar op enig moment in de jaren negentig, onder zijn eigen naam of een gefingeerde naam, aanwezig geweest in Istanbul voor een dienstreis?

3
Is de naam van de, in het artikel genoemde, Turkse politiecommissaris u bekend? Geeft de tijdens het kort geding overhandigde informatie u aanleiding via diplomatieke kanalen duidelijkheid te krijgen over de vermeende beweringen van deze Turkse politiecommissaris?

[1] Aanhangsel Handelingen, nrs. 1457, 1698, 1699, vergaderjaar 2006–2007.
[2] De Telegraaf, 20 juni 2007.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 5 juli 2007)

1
De Telegraaf berichtte naar aanleiding van het kort geding van gedetineerde B. tegen de Staat en enkele ambtenaren. De door de advocaten van B. in het geding gebrachte stukken zijn aan het openbaar ministerie ter hand gesteld en worden betrokken bij het lopende oriënterende onderzoek.

2
Neen.

3
De advocaten van B. hebben een naam genoemd van een functionaris die een verklaring als in het artikel bedoeld zou hebben afgelegd. Zoals ik in het antwoord op vraag 1 vermeldde, wordt het stuk waarin deze verklaring is opgenomen betrokken bij het oriënterende onderzoek.

KVR28743
2060718990
0607tkkvr2112
ISSN 0921 - 7398
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

55 29-03-10 | Who is afraid of Sibel Edmunds (former FBI translator), the gagged whistleblower

Bron: Sibil Edmonds, Sub categorie: Indirecte achtergrond

Who's Afraid of Sibel Edmonds?

The gagged whistleblower goes on the record.

Sibel Edmonds and Philip Giraldi

Sibel Edmonds has a story to tell. She went to work as a Turkish and Farsi translator for the FBI five days after 9/11. Part of her job was to translate and transcribe recordings of conversations between suspected Turkish intelligence agents and their American contacts. She was fired from the FBI in April 2002 after she raised concerns that one of the translators in her section was a member of a Turkish organization that was under investigation for bribing senior government officials and members of Congress, drug trafficking, illegal weapons sales, money laundering, and nuclear proliferation. She appealed her termination, but was more alarmed that no effort was being made to address the corruption that she had been monitoring.

A Department of Justice inspector general's report called Edmonds's allegations "credible," "serious," and "warrant[ing] a thorough and careful review by the FBI." Ranking Senate Judiciary Committee members Pat Leahy (D-Vt.) and Chuck Grassley (R-Iowa) have backed her publicly. "60 Minutes" launched an investigation of her claims and found them believable. No one has ever disproved any of Edmonds's revelations, which she says can be verified by FBI investigative files.

John Ashcroft's Justice Department confirmed Edmonds's veracity in a backhanded way by twice invoking the dubious State Secrets Privilege so she could not tell what she knows. The ACLU has called her "the most gagged person in the history of the United States of America."

But on Aug. 8, she was finally able to testify under oath in a court case filed in Ohio and agreed to an interview with *The American Conservative* based on that testimony. What follows is her own account of what some consider the most incredible tale of corruption and influence peddling in recent times. As Sibel herself puts it, "If this were written up as a novel, no one would believe it."

* * *

PHILIP GIRALDI: We were very interested to learn of your four-hour deposition in the case involving allegations that Congresswoman Jean Schmidt accepted money from the Turkish government in return for political favors. You provided many names and details for the first time on the record and swore an oath confirming that the deposition was true.

Basically, you map out a corruption scheme involving U.S. government employees and members of Congress and agents of foreign governments. These agents were able to obtain information that was either used directly by those foreign governments or sold to third parties, with the proceeds often used as bribes to breed further corruption. Let's start with the first government official you identified, Marc Grossman, then the third highest-ranking official at the State Department.

SIBEL EDMONDS: During my work with the FBI, one of the major operational files that I was transcribing and translating started in late 1996 and continued until 2002, when I left the Bureau. Because the FBI had had no Turkish translators, these files were archived, but were considered to be very important operations. As part of the background, I was briefed about why these operations had been initiated and who the targets were.

Grossman became a person of interest early on in the investigative file while he was the U.S. ambassador to Turkey [1994-97], when he became personally involved with operatives both from the Turkish government and from suspected criminal groups. He also had suspicious contact with a

number of official and non-official Israelis. Grossman was removed from Turkey short of tour during a scandal referred to as "Susurluk" by the media. It involved a number of high-level criminals as well as senior army and intelligence officers with whom he had been in contact.

Another individual who was working for Grossman, Air Force Major Douglas Dickerson, was also removed from Turkey and sent to Germany. After he and his Turkish wife Can returned to the U.S., he went to work for Douglas Feith and she was hired as an FBI Turkish translator. My complaints about her connection to Turkish lobbying groups led to my eventual firing.

Grossman and Dickerson had to leave the country because a big investigation had started in Turkey. Special prosecutors were appointed, and the case was headlined in England, Germany, Italy, and in some of the Balkan countries because the criminal groups were found to be active in all those places. A leading figure in the scandal, Mehmet Eymür, led a major paramilitary group for the Turkish intelligence service. To keep him from testifying, Eymür was sent by the Turkish government to the United States, where he worked for eight months as head of intelligence at the Turkish Embassy in Washington. He later became a U.S. citizen and now lives in McLean, Virginia. The central figure in this scandal was Abdullah Catli. In 1989, while "most wanted" by Interpol, he came to the U.S., was granted residency, and settled in Chicago, where he continued to conduct his operations until 1996.

↓ Yaricioglu → albayrak

GIRALDI: So Grossman at this point comes back to the United States. He's rewarded with the third-highest position at the State Department, and he allegedly uses this position to do favors for "Turkish interests"—both for the Turkish government and for possible criminal interests. Sometimes, the two converge. The FBI is aware of his activities and is listening to his phone calls. When someone who is Turkish calls Grossman, the FBI monitors that individual's phone calls, and when the Turk calls a friend who is a Pakistani or an Egyptian or a Saudi, they monitor all those contacts, widening the net.

EDMONDS: Correct.

GIRALDI: And Grossman received money as a result. In one case, you said that a State Department colleague went to pick up a bag of money…

EDMONDS: $14,000

GIRALDI: What kind of information was Grossman giving to foreign countries? Did he give assistance to foreign individuals penetrating U.S. government labs and defense installations as has been reported? It's also been reported that he was the conduit to a group of congressmen who become, in a sense, the targets to be recruited as "agents of influence."

EDMONDS: Yes, that's correct. Grossman assisted his Turkish and Israeli contacts directly, and he also facilitated access to members of Congress who might be inclined to help for reasons of their own or could be bribed into cooperation. The top person obtaining classified information was Congressman Tom Lantos. A Lantos associate, Alan Makovsky worked very closely with Dr. Sabri Sayari in Georgetown University, who is widely believed to be a Turkish spy. Lantos would give Makovsky highly classified policy-related documents obtained during defense briefings for passage to Israel because Makovsky was also working for the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC).

GIRALDI: Makovsky is now working for the Washington Institute for Near Eastern Policy, a pro-Israeli think tank.

EDMONDS: Yes. Lantos was at the time probably the most outspoken supporter of Israel in Congress. AIPAC would take out the information from Lantos that was relevant to Israel, and they would give the rest of it to their Turkish associates. The Turks would go through the leftovers, take what they wanted, and then try to sell the rest. If there were something relevant to Pakistan, they

would contact the ISI officer at the embassy and say, "We've got this and this, let's sit down and talk." And then they would sell it to the Pakistanis.

GIRALDI: ISI—Pakistani intelligence—has been linked to the Pakistani nuclear proliferation program as well as to al-Qaeda and the Taliban.

So the FBI was monitoring these connections going from a congressman to a congressman's assistant to a foreign individual who is connected with intelligence to other intelligence people who are located at different embassies in Washington. And all of this information is in an FBI file somewhere?

EDMONDS: Two sets of FBI files, but the AIPAC-related files and the Turkish files ended up converging in one. The FBI agents believed that they were looking at the same operation. It didn't start with AIPAC originally. It started with the Israeli Embassy. The original targets were intelligence officers under diplomatic cover in the Turkish Embassy and the Israeli Embassy. It was those contacts that led to the American Turkish Council and the Assembly of Turkish American Associations and then to AIPAC fronting for the Israelis. It moved forward from there.

GIRALDI: So the FBI was monitoring people from the Israeli Embassy and the Turkish Embassy and one, might presume, the Pakistani Embassy as well?

EDMONDS: They were the secondary target. They got leftovers from the Turks and Israelis. The FBI would intercept communications to try to identify who the diplomatic target's intelligence chief was, but then, in addition to that, there are individuals there, maybe the military attaché, who had their own contacts who were operating independently of others in the embassy.

GIRALDI: So the network starts with a person like Grossman in the State Department providing information that enables Turkish and Israeli intelligence officers to have access to people in Congress, who then provide classified information that winds up in the foreign embassies?

EDMONDS: Absolutely. And we also had Pentagon officials doing the same thing. We were looking at Richard Perle and Douglas Feith. They had a list of individuals in the Pentagon broken down by access to certain types of information. Some of them would be policy related, some of them would be weapons-technology related, some of them would be nuclear-related. Perle and Feith would provide the names of those Americans, officials in the Pentagon, to Grossman, together with highly sensitive personal information: this person is a closet gay; this person has a chronic gambling issue; this person is an alcoholic. The files on the American targets would contain things like the size of their mortgages or whether they were going through divorces. One Air Force major I remember was going through a really nasty divorce and a child custody fight. They detailed all different kinds of vulnerabilities.

GIRALDI: So they had access to their personnel files and also their security files and were illegally accessing this kind of information to give to foreign agents who exploited the vulnerabilities of these people to recruit them as sources of information?

EDMONDS: Yes. Some of those individuals on the list were also working for the RAND Corporation. RAND ended up becoming one of the prime targets for these foreign agents. → Prins Constantijn

GIRALDI: RAND does highly classified research for the U.S. government. So they were setting up these people for recruitment as agents or as agents of influence?

EDMONDS: Yes, and the RAND sources would be paid peanuts compared to what the information was worth when it was sold if it was not immediately useful for Turkey or Israel. They also had sources who were working in some midwestern Air Force bases. The sources would provide the information on CD's and DVD's. In one case, for example, a Turkish military attaché got the disc and

discovered that it was something really important, so he offered it to the Pakistani ISI person at the embassy, but the price was too high. Then a Turkish contact in Chicago said he knew two Saudi businessmen in Detroit who would be very interested in this information, and they would pay the price. So the Turkish military attaché flew to Detroit with his assistant to make the sale.

GIRALDI: We know Grossman was receiving money for services.

EDMONDS: Yes. Sometimes he would give money to the people who were working with him, identified in phone calls on a first-name basis, whether it's a John or a Joe. He also took care of some other people, including his contact at the *New York Times.* Grossman would brag, "We just fax to our people at the *New York Times.* They print it under their names."

GIRALDI: Did Feith and Perle receive any money that you know of?

EDMONDS: No.

GIRALDI: So they were doing favors for other reasons. Both Feith and Perle were lobbyists for Turkey and also were involved with Israel on defense contracts, including some for Northrop Grumman, which Feith represented in Israel.

EDMONDS: They had arrangements with various companies, some of them members of the American Turkish Council. They had arrangements with Kissinger's group, with Northrop Grumman, with former secretary of state James Baker's group, and also with former national security adviser Brent Scowcroft.

The monitoring of the Turks picked up contacts with Feith, Wolfowitz, and Perle in the summer of 2001, four months before 9/11. They were discussing with the Turkish ambassador in Washington an arrangement whereby the U.S. would invade Iraq and divide the country. The UK would take the south, the rest would go to the U.S. They were negotiating what Turkey required in exchange for allowing an attack from Turkish soil. The Turks were very supportive, but wanted a three-part division of Iraq to include their own occupation of the Kurdish region. The three Defense Department officials said that would be more than they could agree to, but they continued daily communications to the ambassador and his defense attaché in an attempt to convince them to help.

Meanwhile Scowcroft, who was also the chairman of the American Turkish Council, Baker, Richard Armitage, and Grossman began negotiating separately for a possible Turkish protectorate. Nothing was decided, and then 9/11 took place.

Scowcroft was all for invading Iraq in 2001 and even wrote a paper for the Pentagon explaining why the Turkish northern front would be essential. I know Scowcroft came off as a hero to some for saying he was against the war, but he was very much for it until his client's conditions were not met by the Bush administration.

GIRALDI: Armitage was deputy secretary of state at the time Scowcroft and Baker were running their own consulting firms that were doing business with Turkey. Grossman had just become undersecretary, third in the State hierarchy behind Armitage.

You've previouly alluded to efforts by Grossman, as well as high-ranking officials at the Pentagon, to place Ph.D. students. Can you describe that in more detail?

EDMONDS: The seeding operation started before Marc Grossman arrived at the State Department. The Turkish agents had a network of Turkish professors in various universities with access to government information. Their top source was a Turkish-born professor of nuclear physics at the

Massachusetts Institute of Technology. He was useful because MIT would place a bunch of Ph.D. or graduate-level students in various nuclear facilities like Sandia or Los Alamos, and some of them were able to work for the Air Force. He would provide the list of Ph.D. students who should get these positions. In some cases, the Turkish military attaché would ask that certain students be placed in important positions. And they were not necessarily all Turkish, but the ones they selected had struck deals with the Turkish agents to provide information in return for money. If for some reason they had difficulty getting a secuity clearance, Grossman would ensure that the State Department would arrange to clear them.

In exchange for the information that these students would provide, they would be paid $4,000 or $5,000. And the information that was sold to the two Saudis in Detroit went for something like $350,000 or $400,000.

GIRALDI: This corruption wasn't confined to the State Department and the Pentagon—it infected Congress as well. You've named people like former House Speaker Dennis Hastert, now a registered agent of the Turkish government. In your deposition, you describe the process of breaking foreign-originated contributions into small units, $200 or less, so that the source didn't have to be reported. Was this the primary means of influencing congressmen, or did foreign agents exploit vulnerabilities to get what they wanted using something like blackmail?

EDMONDS: In early 1997, because of the information that the FBI was getting on the Turkish diplomatic community, the Justice Department had already started to investigate several Republican congressmen. The number-one congressman involved with the Turkish community, both in terms of providing information and doing favors, was Bob Livingston. Number-two after him was Dan Burton, and then he became number-one until Hastert became the speaker of the House. Bill Clinton's attorney general, Janet Reno, was briefed on the investigations, and since they were Republicans, she authorized that they be continued.

Well, as the FBI developed more information, Tom Lantos was added to this list, and then they got a lot on Douglas Feith and Richard Perle and Marc Grossman. At this point, the Justice Department said they wanted the FBI to only focus on Congress, leaving the executive branch people out of it. But the FBI agents involved wanted to continue pursuing Perle and Feith because the Israeli Embassy was also connected. Then the Monica Lewinsky scandal erupted, and everything was placed on the back burner.

But some of the agents continued to investigate the congressional connection. In 1999, they wiretapped the congressmen directly. (Prior to that point they were getting all their information secondhand through FISA, as their primary targets were foreigners.) The questionably legal wiretap gave the perfect excuse to the Justice Department. As soon as they found out, they refused permission to monitor the congressmen and Grossman as primary targets. But the inquiry was kept alive in Chicago because the FBI office there was pursuing its own investigation. The epicenter of a lot of the foreign espionage activity was Chicago.

GIRALDI: So the investigation stopped in Washington, but continued in Chicago?

EDMONDS: Yes, and in 2000, another representative was added to the list, Jan Schakowsky, the Democratic congresswoman from Illinois. Turkish agents started gathering information on her, and they found out that she was bisexual. So a Turkish agent struck up a relationship with her. When Jan Schakowsky's mother died, the Turkish woman went to the funeral, hoping to exploit her vulnerability. They later were intimate in Schakowsky's townhouse, which had been set up with recording devices and hidden cameras. They needed Schakowsky and her husband Robert Creamer to perform certain illegal operational facilitations for them in Illinois. They already had Hastert, the mayor, and several other Illinois state senators involved. I don't know if Congresswoman Schakowsky

ever was actually blackmailed or did anything for the Turkish woman.

GIRALDI: So we have a pattern of corruption starting with government officials providing information to foreigners and helping them make contact with other Americans who had valuable information. Some of these officials, like Marc Grossman, were receiving money directly. Others were receiving business favors: Pentagon associates like Doug Feith and Richard Perle had interests in Israel and Turkey. The stolen information was being sold, and the money that was being generated was used to corrupt certain congressmen to influence policy and provide still more information—in many cases information related to nuclear technology.

EDMONDS: As well as weapons technology, conventional weapons technology, and Pentagon policy-related information.

GIRALDI: You also have information on al-Qaeda, specifically al-Qaeda in Central Asia and Bosnia. You were privy to conversations that suggested the CIA was supporting al-Qaeda in central Asia and the Balkans, training people to get money, get weapons, and this contact continued until 9/11…

EDMONDS: I don't know if it was CIA. There were certain forces in the U.S. government who worked with the Turkish paramilitary groups, including Abdullah Çatli's group, Fethullah Gülen.

albayrak

GIRALDI: Well, that could be either Joint Special Operations Command or CIA.

EDMONDS: Maybe in a lot of cases when they said State Department, they meant CIA?

GIRALDI: When they said State Department, they probably meant CIA.

EDMONDS: Okay. So these conversations, between 1997 and 2001, had to do with a Central Asia operation that involved bin Laden. Not once did anybody use the word "al-Qaeda." It was always "mujahideen," always "bin Laden" and, in fact, not "bin Laden" but "bin Ladens" plural. There were several bin Ladens who were going on private jets to Azerbaijan and Tajikistan. The Turkish ambassador in Azerbaijan worked with them.

There were bin Ladens, with the help of Pakistanis or Saudis, under our management. Marc Grossman was leading it, 100 percent, bringing people from East Turkestan into Kyrgyzstan, from Kyrgyzstan to Azerbaijan, from Azerbaijan some of them were being channeled to Chechnya, some of them were being channeled to Bosnia. From Turkey, they were putting all these bin Ladens on NATO planes. People and weapons went one way, drugs came back.

GIRALDI: Was the U.S. government aware of this circular deal?

EDMONDS: 100 percent. A lot of the drugs were going to Belgium with NATO planes. After that, they went to the UK, and a lot came to the U.S. via military planes to distribution centers in Chicago and Paterson, New Jersey. Turkish diplomats who would never be searched were coming with suitcases of heroin.

GIRALDI: And, of course, none of this has been investigated. What do you think the chances are that the Obama administration will try to end this criminal activity?

EDMONDS: Well, even during Obama's presidential campaign, I did not buy into his slogan of "change" being promoted by the media and, unfortunately, by the naïve blogosphere. First of all, Obama's record as a senator, short as it was, spoke clearly. For all those changes that he was promising, he had done nothing. In fact, he had taken the opposite position, whether it was regarding the NSA's wiretapping or the issue of national-security whistleblowers. We whistleblowers had

written to his Senate office. He never responded, even though he was on the relevant committees.

As soon as Obama became president, he showed us that the State Secrets Privilege was going to continue to be a tool of choice. It's an arcane executive privilege to cover up wrongdoing—in many cases, criminal activities. And the Obama administration has not only defended using the State Secrets Privilege, it has been trying to take it even further than the previous terrible administration by maintaining that the U.S. government has sovereign immunity. This is Obama's change: his administration seems to think it doesn't even have to invoke state secrets as our leaders are emperors who possess this sovereign immunity. This is not the kind of language that anybody in a democracy would use.

The other thing I noticed is how Chicago, with its culture of political corruption, is central to the new administration. When I saw that Obama's choice of chief of staff was Rahm Emanuel, knowing his relationship with Mayor Richard Daley and with the Hastert crowd, I knew we were not going to see positive changes. Changes possibly, but changes for the worse. It was no coincidence that the Turkish criminal entity's operation centered on Chicago. ■

Sibel Edmonds is a former FBI translator and the founder of the National Security Whistleblowers Coalition. Philip Giraldi is a former CIA officer and The American Conservative*'s Deep Background columnist.*

The American Conservative welcomes letters to the editor.
Send letters to: letters@amconmag.com

Waarom wordt Joris Demmink niet vervolgd?

- Auteur Stan de Jong
- 5 november , 2008



De term 'weggejorist' heeft een nieuwe dimensie gekregen. Vorige week werd bekend dat het Haagse gerechtshof heeft besloten Joris Demmink, de secretaris-generaal van Justitie, niet te vervolgen wegens o.a. pedofilie en wederrechtelijke vrijheidsberoving. Aanvankelijk stond ik sceptisch tegenover deze zaak, want het behelst hier een wel heel spectaculair complot. De Turkse Koerd Baybasin – in 2002 tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld voor drugshandel en moorden – zou door een samenwerking van Turkse en Nederlandse autoriteiten erin zijn geluisd, onder meer met behulp van gemanipuleerde telefoontaps. Om druk te zetten op de Nederlandse autoriteiten zou de hoogste ambtenaar van justitie zijn gechanteerd met het feit dat hij zich aan jonge knapen op Turks grondgebied zou hebben vergrepen. Demmink kwam, zoals bekend, eerder in opspraak omdat hij schandknapen zou hebben bezocht in het Eindhovense Anne Frank-plantsoen. Maar de ›dia die hierover berichtten moesten destijds alle bakzeil halen. Voor het misdaadtijdschrift Koud Bloed interviewde ik een tijdje terug Klaas 'IRT' Langendoen die in opdracht van Baybasins advocaat Van der Plas onderzoek verrichtte in Turkije. Hij schreef daarover een rapport dat Van der Plas weer heeft ingebracht bij het hof. Tijdens ons gesprek werd mij voor het eerst pas goed duidelijk wat er nu allemaal tegen Demmink aan materiaal ligt. En dat is niet misselijk...

Zo is er een video-opname van de knaap die vertelt dat hij op 12-jarige leeftijd werd misbruikt door Demmink – hij is bij naam en toenaam bekend. Ook is er een video-opname van de politieagent die indertijd belast was met de beveiliging van buitenlandse functionarissen en die de schandknaap aan de justitietopman zou hebben 'geleverd'. Daarnaast zijn er nog getuigenissen van politiebeambten die met de manipulatie van de telefoontaps waren belast en ligt er een rapport van de Turkse inlichtingen- en veiligheidsdient. Voor een goed overzicht van de zaak, leze men NWO-INFO.

Nu zeg ik niet dat dit voldoende is voor een veroordeling – zeker in zedenzaken moet er heel zorgvuldig met bewijs worden omgegaan. Maar het Haagse hof heeft niet eens kennis willen nemen van het door Van der Plas ingebrachte materiaal. De video-opnames weigerden de raadsheren te bekijken; de ruim twintig (!) getuigen zijn niet nader gehoord. Daarmee laadt het hof de verdenking op zich dat het meewerkt aan een justitiële doofpot. En blijft er ook de geur van klassenjustitie rond deze uiterst delicate zaak hangen – een 'gewone' Nederlander zou hier toch minder snel ¬ee wegkomen, vermoed ik.

Een paar dagen geleden belde ik Klaas Langendoen en vroeg hem om een reactie. 'Het is teleurstellend dat het hof niet eens kennis heeft willen nemen van het door ons ingebrachte bewijsmateriaal. Ze hebben het weggejuridiseerd. Maar we zijn nog lang niet klaar met deze zaak', zei hij. 'Voor alle partijen zou het goed zijn als deze zaak tot op de bodem wordt uitgezocht, ook voor Demmink.'

Inmiddels is bekend geworden dat de misbruikte jongen Mustafa Y. zelfstandig aangifte heeft gedaan tegen Demmink. Een ander slachtoffertje zou snel kunnen volgen. Benieuwd hoe ze dit gaan 'wegjorissen'.

Informatie over dit artikel:

(Geef commentaar, kijk wat andere hebben geschreven of plaats een link op je eigen weblog!)

Datum en reacties:

november 5th, 2008

27 reacties

Colofon

Gedrukt in een oplage van 10.000 exx.

ISBN 978-90-813699-4-7

Drs. Jan Poot (1924) boekte in zijn leven grote successen, dankzij zijn visie, zijn voortvarende aanpak en zijn talent om partijen tot samenwerking te brengen. Als planoloog bij de overheid en als oprichter van ontwikkelingsmaatschappijen Eurowoningen, Eurohome France en Chipshol bracht hij aansprekende projecten tot stand, zoals Parkstad Leusden, skistation Valmorel en Chipshol Park-Rijk.

Nadat hij met Chipshol vroegtijdig het enorme potentieel van Schiphol inzag, maar liefst 600 hectare grond rond de luchthaven verwierf en daarvoor grootse ontwikkelingsplannen lanceerde, stagneerde zijn succes door tegenwerking van staatsbedrijf Schiphol, dat zich hierbij gesteund wist door gehaaide dealmakers, topaccountants, topadvocaten, machtige overheidsinstanties en zelfs de onkreukbaar geachte rechtspraak.

Sindsdien is het echt oorlog, gestart door het staatsbedrijf Schiphol via de voormalig financieel directeur van Chipshol Forward en de grondspeculant Joel Wyler. Daarbij gesteund door drie machtige bondgenoten: 1. Prof. Sjoerd Eisma van advocatenkantoor De Brauw; 2. Cees van Luijk, destijds voorzitter van Coopers & Lybrand (thans PWC). Zijn opvolger Jos Nijhuis is de huidige CEO van Schiphol; en 3. De liegende (inmiddels veroordeelde) rechter Hans Westenberg en collega-rechter Pieter Kalbfleisch.

In feite wordt deze totale oorlog gevoerd door de Staat der Nederlanden met inschakeling van de rechterlijke macht, beschreven in **Doodzonde tegen de Rechtsstaat**. Een Amerikaanse en een Engelse advocaat hebben daarover een uitvoerige aanklacht, gericht aan de EU opgesteld met de volgende titel: “Corrupt and Anti Competitive Practices in the Netherlands, concerning the government of the Netherlands, leading political parties in that country and key public and private elements within the country's infrastructure”.

Drie jaar geleden heeft Poot sr. deze procedure (voorlopig) stopgezet, als schadelijk voor de internationale reputatie van Nederland. Na talloze brieven aan Balkenende, 40 advertenties, tenslotte vijf boeken met als laatste **De Demmink Doofpot**, is zijn geduld op.

